

Dziennik Urzędowy L 343

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

23 grudnia 2011

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1375/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 687/2011 10
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1376/2011 z dnia 20 grudnia 2011 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Mongeta del Ganxet (ChNP)] 14

Cena: 8 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1377/2011 z dnia 20 grudnia 2011 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Salva Cremasco (CHNP)]	16
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1378/2011 z dnia 20 grudnia 2011 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Rheinisches Apfelkraut (ChOG)]	18
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2011 z dnia 20 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 382/2008, (UE) nr 1178/2010 oraz (UE) nr 90/2011 w odniesieniu do kodów CN oraz kodów produktów w nomenklaturze produktów rolnych do celów refundacji wywozowych w sektorach wołowiny i cielęciny, jaj i mięsa drobiowego	20
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1380/2011 z dnia 21 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 798/2008 w odniesieniu do ptaków bezgrzebieniowych rozplodowych i produkcyjnych ⁽¹⁾	25
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1381/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej chloropikryna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmieniające decyzję Komisji 2008/934/WE ⁽¹⁾	26
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1382/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ...	28
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1383/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2012 r.	30
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1384/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie minimalnej stawki cła ustalonej w związku z trzecim częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011	33

DECYZJE

★ Decyzja Rady 2011/871/WPZiB z dnia 19 grudnia 2011 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA)	35
★ Decyzja Rady 2011/872/WPZiB z dnia 22 grudnia 2011 r. dotycząca aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylenia decyzji 2011/430/WPZiB	54

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2011/98/UE

z dnia 13 grudnia 2011 r.

w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 2 lit. a) i b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu stopniowego ustanawiania przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano środki, które należy przyjąć w dziedzinach azylu, imigracji i ochrony praw obywateli państw trzecich.

(2) Rada Europejska na specjalnym szczycie w Tampere w dniach 15–16 października 1999 r. uznała potrzebę zharmonizowania prawa krajowego dotyczącego warunków przyjmowania i pobytu obywateli państw trzecich. W tym kontekście Rada Europejska w szczególności stwierdziła, że Unia Europejska powinna zapewnić sprawiedliwe traktowanie obywateli państw trzecich przebywających legalnie na terytorium państw

członkowskich oraz że bardziej zdecydowana polityka integracyjna powinna zmierzać do przyznania im praw i obowiązków porównywalnych z prawami i obowiązkami obywateli Unii. W związku z tym Rada Europejska zwróciła się do Rady o przyjęcie instrumentów prawnych na podstawie wniosków Komisji. Potrzebę osiągnięcia celów określonych w Tampere potwierdzono w programie sztokholmskim przyjętym przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 10–11 grudnia 2009 r.

(3) Przepisy dotyczące procedury jednego wniosku prowadzącej do uzyskania jednego dokumentu, który łączyłby w jednym akcie administracyjnym zezwolenie na pobyt i na pracę, przyczynią się do uproszczenia i zharmonizowania przepisów mających obecnie zastosowanie w państwach członkowskich. Takie uproszczenie proceduralne zostało już wprowadzone przez niektóre państwa członkowskie i usprawniło procedurę zarówno z punktu widzenia migrantów, jak i ich pracodawców, a także ułatwiło kontrolę legalności pobytu i zatrudniania migrantów.

(4) Aby zezwolić na pierwszy wjazd na swoje terytorium, państwa członkowskie powinny być w stanie wydać jedno zezwolenie lub – jeżeli dane państwo członkowskie wydaje takie zezwolenia dopiero po wjeździe – wizę. Państwa członkowskie powinny wydawać takie zezwolenia lub wizy w odpowiednim czasie.

(5) Należy ustanowić zbiór zasad regulujących procedurę rozpatrywania wniosku o jedno zezwolenie. Procedura taka powinna charakteryzować się skutecznością i funkcjonalnością, powinna uwzględniać zwykłe obciążenie pracą administracji państw członkowskich oraz powinna być przejrzysta i sprawiedliwa, po to by oferować zainteresowanym odpowiednią pewność prawa.

(6) Przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny naruszać kompetencji państw członkowskich do regulowania przyjmowania obywateli państw trzecich w celu wykonywania pracy, w tym limitów przyjmowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 3.2.2009, s. 114.

⁽²⁾ Dz.U. C 257 z 9.10.2008, s. 20.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 marca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 24 listopada 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

- (7) Zakres stosowania niniejszej dyrektywy nie powinien obejmować oddelegowanych obywateli państw trzecich. Nie powinno to uniemożliwiać obywatelom państw trzecich, którzy przebywają zgodnie z prawem i legalnie pracują w jednym państwie członkowskim, a zostali oddelegowani do innego państwa członkowskiego, dalszego korzystania z prawa do traktowania na równi z obywatelami tego pierwszego państwa członkowskiego w okresie oddelegowania, w zakresie tych warunków zatrudnienia, na które nie wpływa stosowanie dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług ⁽¹⁾.
- (8) Zakres stosowania niniejszej dyrektywy nie powinien obejmować obywateli państw trzecich, którzy uzyskali status rezydentów długoterminowych zgodnie z dyrektywą Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącą statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽²⁾ – z uwagi na ich korzystniejszy status i na szczególnie charakter ich zezwolenia pobytowego, którym jest zezwolenie na pobyt „rezydenta długoterminowego UE”.
- (9) Zakres stosowania niniejszej dyrektywy nie powinien obejmować obywateli państw trzecich, których przyjęto na terytorium państwa członkowskiego do pracy sezonowej – ze względu na ich tymczasowy status.
- (10) Obowiązek określenia przez państwa członkowskie, czy wniosek ma być składany przez obywatela państwa trzeciego czy przez jego pracodawcę, nie powinien powodować uszczerbku dla jakichkolwiek ustaleń wymagających od obydwójga uczestnictwa w procedurze. Państwa członkowskie powinny zdecydować, czy wniosek o jedno zezwolenie ma zostać złożony w docelowym państwie członkowskim czy też z państwa trzeciego. W przypadku gdy obywatelowi państwa trzeciego nie wolno złożyć wniosku z państwa trzeciego, państwa członkowskie powinny zapewnić, by wniosek mógł zostać złożony przez pracodawcę w docelowym państwie członkowskim.
- (11) Przepisy niniejszej dyrektywy w sprawie procedury jednego wniosku i w sprawie jednego zezwolenia nie powinny dotyczyć wiz jednolitych ani długoterminowych.
- (12) Wyznaczenie właściwego organu na podstawie niniejszej dyrektywy nie powinno naruszać roli i obowiązków, jakie w zakresie rozpatrywania wniosku i podejmowania decyzji w jego sprawie mają inne organy i, w odpowiednich przypadkach, partnerzy społeczni.
- (13) Termin na wydanie decyzji w sprawie wniosku nie powinien obejmować czasu potrzebnego na uznanie kwalifikacji zawodowych ani czasu potrzebnego na wydanie wizy. Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać krajowych procedur uznawania dyplomów.
- (14) Jedno zezwolenie powinno być sporządzane zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich ⁽³⁾ i powinno pozwalać państwom członkowskim na zamieszczanie dalszych informacji, w szczególności o tym, czy danej osobie zezwala się na wykonywanie pracy. Nie tylko w jednym zezwoleniu, ale również we wszystkich wydanych przez siebie dokumentach pobytowych państwo członkowskie powinno zamieszczać – między innymi z myślą o lepszej kontroli migracji – informacje dotyczące zezwolenia na pracę, niezależnie od rodzaju zezwolenia lub tytułu pobytowego, na podstawie których danego obywatela państwa trzeciego przyjęto na terytorium tego państwa członkowskiego i przyznano mu dostęp do rynku pracy tego państwa członkowskiego.
- (15) Przepisy niniejszej dyrektywy, które odnoszą się do dokumentów pobytowych wydawanych do celów innych niż wykonywanie pracy, powinny mieć zastosowanie jedynie do wzoru takich dokumentów i nie powinny naruszać unijnych ani krajowych przepisów o procedurach przyjmowania obywateli państw trzecich i o procedurach wydawania takich dokumentów.
- (16) Przepisy niniejszej dyrektywy, które odnoszą się do jednego zezwolenia oraz do dokumentu pobytowego wydanego do celów innych niż wykonywanie pracy, nie powinny uniemożliwiać państwom członkowskim wydawania dodatkowych dokumentów papierowych z precyzyjniejszymi informacjami na temat stosunku pracy, na które we wzorze dokumentu pobytowego nie przewidziano wystarczającego miejsca. Takie dokumenty mogą służyć zapobieganiu wyzyskowi obywateli państw trzecich oraz zwalczaniu nielegalnego zatrudnienia, powinny być jednak stosowane przez państwa członkowskie na zasadzie dobrowolności i nie powinny zastępować zezwolenia na pracę, gdyż to podważałoby sens koncepcji jednego zezwolenia. Do przechowywania takich informacji w formie elektronicznej można także korzystać z możliwości technicznych przewidzianych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 i w lit. a) pkt 16 załącznika do tego rozporządzenia.
- (17) Warunki i kryteria, na podstawie których wniosek o wydanie jednego zezwolenia, o jego zmianę lub przedłużenie jego ważności może zostać odrzucony, lub na podstawie których jedno zezwolenie może zostać cofnięte, powinny być obiektywne i należy je określić w prawie krajowym, uwzględniając także obowiązek przestrzegania zasady preferencji unijnej wyrażonej w szczególności w odpowiednich postanowieniach aktów przystąpienia z 2003 r. i 2005 r. Decyzje o odrzuceniu wniosku i o cofnięciu jednego zezwolenia powinny zostać należycie uzasadnione.
- (18) Obywatelom państw trzecich będącym w posiadaniu ważnego dokumentu podróży i jednego zezwolenia wydanego przez państwo członkowskie stosujące w pełni dorobek Schengen należy zezwolić na wjazd na terytorium państw członkowskich stosujących

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 16 z 23.1.2004, s. 44.

⁽³⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2002, s. 1.

w pełni dorobek Schengen i na swobodne przemieszczanie się po ich terytorium przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy w ciągu każdego sześciomiesięcznego okresu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽¹⁾ oraz zgodnie z art. 21 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ⁽²⁾ (konwencja Schengen).

- (19) Ze względu na brak horyzontalnych przepisów Unii obywatelom państw trzecich przysługują różne prawa w zależności od tego, w jakim państwie członkowskim pracują i jakie mają obywatelstwo. Aby kontynuować rozwój spójnej polityki migracyjnej i zmniejszyć różnice w zakresie praw przysługujących obywatelom Unii i obywatelom państw trzecich pracującym legalnie w państwie członkowskim oraz aby uzupełnić istniejący dorobek prawny w dziedzinie imigracji, należy ustanowić zbiór praw, w szczególności w celu wskazania obszarów, w których zapewnia się równe traktowanie własnych obywateli państwa członkowskiego i obywateli państw trzecich niebędących jeszcze rezydentami długoterminowymi. Celem takich przepisów jest ustanowienie minimum równych zasad w całej Unii, uznanie faktu, że obywatele państw trzecich wnoszą wkład w gospodarkę unijną w formie wykonywanej pracy i płaconych podatków, a także stworzenie zabezpieczenia służącego ograniczeniu nieuczciwej konkurencji pomiędzy obywatelami państwa członkowskiego a obywatelami państw trzecich wynikającej z ewentualnego wyzysku tych ostatnich. W niniejszej dyrektywie powinno zdefiniować się termin „pracownik z państwa trzeciego” – bez uszczerbku dla interpretacji pojęcia stosunku pracy w innych przepisach prawa Unii – jako oznaczający obywatela państwa trzeciego, który został przyjęty na terytorium państwa członkowskiego, legalnie przebywa na tym terytorium i ma prawo do wykonywania pracy w ramach płatnego zatrudnienia zgodnie z prawem krajowym lub krajową praktyką.
- (20) Wszystkim obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym i pracującym w państwach członkowskich powinien przysługiwać przynajmniej wspólny zbiór praw oparty na traktowaniu na równi z obywatelami odnośnego przyjmującego państwa członkowskiego, niezależnie od pierwotnego celu czy podstawy przyjęcia ich na terytorium tego państwa. Prawo do równego traktowania w obszarach określonych w niniejszej dyrektywie należy przyznać nie tylko tym obywatelom państw trzecich, których przyjęto w państwie członkowskim w celu zatrudnienia, ale również tym, których przyjęto w innych celach i którym przyznano dostęp do rynku pracy tego państwa członkowskiego zgodnie z innymi przepisami unijnymi lub krajowymi, w tym członkom rodziny pracownika z państwa trzeciego, których przyjęto na terytorium danego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin ⁽³⁾; obywatelom państw trzecich przyjętym na

terytorium państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie ⁽⁴⁾; oraz naukowcom przyjętym zgodnie z dyrektywą Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych ⁽⁵⁾.

- (21) Prawo obywatela państwa trzeciego do równego traktowania w określonych obszarach powinno być ściśle powiązane z jego legalnym pobytem i przyznanym mu dostępem do rynku pracy w danym państwie członkowskim, które wynikają z jednego zezwolenia obejmującego zezwolenie na pobyt i na pracę oraz z dokumentów pobytowych wydanych w innych celach i zawierających informacje dotyczące zezwolenia na pracę.
- (22) Warunki pracy, o których mowa w niniejszej dyrektywie, powinny obejmować co najmniej warunki płacy i zwolnienia oraz bezpieczeństwo i higienę pracy, czas pracy oraz urlop, z uwzględnieniem obowiązujących układów zbiorowych pracy.
- (23) Państwo członkowskie powinno uznawać kwalifikacje zawodowe uzyskane przez obywatela państwa trzeciego w innym państwie członkowskim tak samo jak w przypadku kwalifikacji zawodowych obywateli Unii i powinno uwzględniać kwalifikacje uzyskane w państwie trzecim zgodnie z dyrektywą 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽⁶⁾. Przyznane pracownikom z państw trzecich prawo do równego traktowania w zakresie uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi nie powinno naruszać kompetencji państw członkowskich w zakresie dopuszczania takich pracowników z państw trzecich do swoich rynków pracy.
- (24) Pracownicy z państw trzecich powinni korzystać z równego traktowania w zakresie zabezpieczenia społecznego. Działy zabezpieczenia społecznego określono w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽⁷⁾. Przepisy niniejszej dyrektywy przewidujące równe traktowanie w zakresie zabezpieczenia społecznego powinny mieć zastosowanie także do pracowników przyjętych w państwie członkowskim bezpośrednio z państwa trzeciego. Niemniej jednak niniejsza dyrektywa nie powinna przyznawać pracownikom z państw trzecich szerszych praw w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, niż czyni to obowiązujące prawo Unii względem obywateli państw trzecich, których sytuacja ma charakter transgraniczny. Ponadto niniejsza dyrektywa nie powinna przyznawać praw w przypadkach, które wykraczają poza zakres prawa Unii, na przykład w odniesieniu do członków rodziny przebywających w państwie trzecim. Niniejsza dyrektywa powinna przyznawać prawa jedynie tym członkom rodziny, którzy dołączają do pracownika z państwa trzeciego w państwie członkowskim w ramach łączenia rodziny, lub tym członkom rodziny, którzy już przebywają legalnie w tym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 251 z 3.10.2003, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 375 z 23.12.2004, s. 12.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 15.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

- (25) Państwa członkowskie powinny zapewnić równe traktowanie co najmniej tym obywatelom państw trzecich, którzy są zatrudnieni lub którzy po przeprowadzeniu minimalnego okresu zostali zarejestrowani jako bezrobotni. Jakikolwiek ograniczenia równego traktowania w zakresie zabezpieczenia społecznego na mocy niniejszej dyrektywy nie powinny naruszać praw przyznanych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo ⁽¹⁾.
- (26) Prawo Unii nie ogranicza kompetencji państw członkowskich w zakresie organizowania ich systemów zabezpieczenia społecznego. Przy braku harmonizacji na szczeblu Unii, każde państwo członkowskie określa, na jakich warunkach, w jakiej wysokości i na jaki okres przyznaje się świadczenia z tytułu zabezpieczenia społecznego. Korzystając z tych kompetencji, państwa członkowskie powinny jednak przestrzegać prawa Unii.
- (27) Wymóg równego traktowania pracowników z państw trzecich nie powinien mieć zastosowania do działań w zakresie szkolenia zawodowego, które są finansowane w ramach systemów pomocy społecznej.
- (28) Niniejszą dyrektywę należy stosować bez uszczerbku dla korzystniejszych przepisów zawartych w prawie Unii i w mających zastosowanie instrumentach międzynarodowych.
- (29) Państwa członkowskie powinny wykonywać przepisy niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub inne, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, w szczególności zgodnie z dyrektywą Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽²⁾ oraz dyrektywą Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽³⁾.
- (30) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie ustanowienie procedury jednego wniosku służącej wydawaniu obywatelom państw trzecich jednego zezwolenia w celu wykonywania pracy na terytorium państwa członkowskiego oraz ustanowienie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i ponieważ ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest lepsze osiągnięcie tych celów na poziomie unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- (31) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych oraz jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej zgodnie z art. 6 ust. 1 TUE.
- (32) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających z dnia 28 września 2011 r. państwa członkowskie zobowiązały się do dołączania, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach transpozycji jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów służących transpozycji. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (33) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do TUE i do TFUE, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te dwa państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie są nią związane ani jej nie stosują.
- (34) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia:
 - a) procedurę jednego wniosku służącą wydawaniu obywatelom państw trzecich jednego zezwolenia na pobyt w celu wykonywania pracy na terytorium państwa członkowskiego, w celu uproszczenia procedur przyjmowania tych obywateli i ułatwienia kontroli ich statusu; oraz
 - b) wspólny zbiór praw pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim – niezależnie od celu ich pierwotnego przyjęcia na terytorium tego państwa członkowskiego – oparty na zasadach traktowania na równi z obywatelami tego państwa członkowskiego.
2. Niniejsza dyrektywa nie narusza kompetencji państw członkowskich w zakresie dopuszczania obywateli państw trzecich do swoich rynków pracy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 29.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE;
- b) „pracownik z państwa trzeciego” oznacza obywatela państwa trzeciego, który został przyjęty na terytorium państwa członkowskiego, legalnie przebywa na tym terytorium i ma prawo do wykonywania pracy w tym państwie członkowskim w ramach płatnego zatrudnienia zgodnie z prawem krajowym lub krajową praktyką;
- c) „jedno zezwolenie” oznacza zezwolenie pobytowe wydane przez organy państwa członkowskiego, zezwalające obywatelowi państwa trzeciego na legalny pobyt na terytorium tego państwa w celu wykonywania pracy;
- d) „procedura jednego wniosku” oznacza procedurę umożliwiającą – na podstawie jednego wniosku, złożonego przez obywatela państwa trzeciego lub jego pracodawcę, o zezwolenie na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego – podjęcie decyzji w sprawie tego wniosku o jedno zezwolenie.

Artykuł 3

Zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do:

- a) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o prawo do pobytu w państwie członkowskim w celu wykonywania pracy;
- b) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci w państwie członkowskim w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym, mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1030/2002; oraz
- c) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci w państwie członkowskim w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich:

- a) którzy są członkami rodzin obywateli Unii i skorzystali lub korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się osób w Unii zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽¹⁾;
- b) którzy – podobnie jak członkowie ich rodziny i bez względu na obywatelstwo – na mocy umów między Unią a jej

państwami członkowskimi albo między Unią a państwami trzecimi mają prawo do swobodnego przemieszczania się na równi z obywatelami Unii;

- c) którzy są oddelegowani – w okresie oddelegowania;
 - d) którzy ubiegają się o przyjęcie lub zostali przyjęci na terytorium państwa członkowskiego jako pracownicy przeniesieni w ramach danego przedsiębiorstwa;
 - e) którzy ubiegają się o przyjęcie lub zostali przyjęci na terytorium państwa członkowskiego jako pracownicy sezonowi lub pracownicy *au pair*;
 - f) którzy są uprawnieni do pobytu w państwie członkowskim w ramach ochrony czasowej lub wystąpili o zezwolenie na pobyt w nim w ramach ochrony czasowej i oczekują na decyzję w sprawie swojego statusu;
 - g) którzy objęci są ochroną międzynarodową na podstawie dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony ⁽²⁾ lub którzy wystąpili o ochronę międzynarodową na podstawie wspomnianej dyrektywy i których wnioski nie zostały jeszcze ostatecznie rozpatrzone;
 - h) którzy korzystają z ochrony na podstawie prawa krajowego, zobowiązań międzynarodowych lub praktyki państwa członkowskiego lub którzy wystąpili o ochronę na podstawie prawa krajowego, zobowiązań międzynarodowych lub praktyki państwa członkowskiego i których wnioski nie zostały jeszcze ostatecznie rozpatrzone;
 - i) którzy są rezydentami długoterminowymi zgodnie z dyrektywą 2003/109/WE;
 - j) których wydalenie zawieszono z przyczyn faktycznych lub prawnych;
 - k) którzy ubiegają się o przyjęcie lub zostali przyjęci na terytorium państwa członkowskiego jako osoby pracujące na własny rachunek;
 - l) którzy ubiegają się o przyjęcie lub zostali przyjęci jako marynarze w celu zatrudnienia lub pracy w jakimkolwiek charakterze na pokładzie statku zarejestrowanego w państwie członkowskim lub pływającego pod banderą państwa członkowskiego.
3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że rozdział II nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich, którym przyznano prawo do pracy na terytorium państwa członkowskiego przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy lub których przyjęto w państwie członkowskim w celu podjęcia studiów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, s. 12.

4. Rozdział II nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich, którzy mają prawo do wykonywania pracy na podstawie wizy.

ROZDZIAŁ II

PROCEDURA JEDNEGO WNIOSKU I JEDNO ZEZWOLENIE

Artykuł 4

Procedura jednego wniosku

1. Wniosek o wydanie jednego zezwolenia, o jego zmianę lub przedłużenie jego ważności składany jest zgodnie z procedurą jednego wniosku. Państwa członkowskie ustalają, czy wnioski o jedno zezwolenie mają składać obywatele państw trzecich czy ich pracodawcy. Państwa członkowskie mogą również zezwolić na składanie wniosku przez dowolną z tych stron. Jeżeli wniosek ma zostać złożony przez obywatela państwa trzeciego, państwa członkowskie zezwalają na złożenie wniosku z państwa trzeciego lub, jeżeli jest to przewidziane w prawie krajowym, na terytorium państwa członkowskiego, w którym obywatel ten legalnie się znajduje.

2. Państwa członkowskie rozpatrują wniosek złożony na podstawie ust. 1 i podejmują decyzję o wydaniu jednego zezwolenia, o jego zmianie lub o przedłużeniu jego ważności, jeżeli wnioskodawca spełnia wymogi określone w prawie Unii lub w prawie krajowym. Decyzja o wydaniu jednego zezwolenia, o jego zmianie lub o przedłużeniu jego ważności jest jednym aktem administracyjnym łączącym w sobie zezwolenie na pobyt i pracę.

3. Procedura jednego wniosku pozostaje bez uszczerbku dla przebiegu procedury uzyskania wizy, która może być wymagana w związku z pierwszym wjazdem.

4. Gdy spełnione są odnośne warunki, państwo członkowskie wydaje jedno zezwolenie obywatelom państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie, i przyjętym już obywatelom państw trzecich, którzy wystąpili o przedłużenie ważności lub zmianę zezwolenia pobytowego, po wejściu w życie krajowych przepisów wykonawczych.

Artykuł 5

Właściwy organ

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ właściwy do przyjmowania wniosków i wydawania jednego zezwolenia.

2. Właściwy organ wydaje decyzję w sprawie kompletnego wniosku w najkrótszym możliwym terminie, lecz w każdym razie w terminie czterech miesięcy od daty złożenia wniosku.

Termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, można przedłużyć w wyjątkowych okolicznościach, jeżeli rozpatrywanie danego wniosku jest skomplikowane.

Wszelkie skutki niepodjęcia decyzji w terminie przewidzianym w niniejszym ustępie określa się w prawie krajowym.

3. Właściwy organ powiadamia wnioskodawcę o swojej decyzji na piśmie zgodnie z procedurami powiadamiania ustanowionymi w odnośnym prawie krajowym.

4. Jeżeli informacje lub dokumenty załączone do wniosku są niekompletne z punktu widzenia kryteriów określonych w prawie krajowym, właściwy organ powiadamia wnioskodawcę na piśmie o wymaganych dodatkowych informacjach lub dokumentach, wyznaczając rozsądny termin na ich dostarczenie. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 2, wstrzymuje się do czasu otrzymania przez właściwy organ lub przez inne odpowiednie organy wymaganych dodatkowych informacji. Jeżeli dodatkowe informacje lub dokumenty nie zostaną dostarczone w wyznaczonym terminie, właściwy organ może odrzucić wniosek.

Artykuł 6

Jedno zezwolenie

1. Państwa członkowskie wydają jedno zezwolenie według jednolitego wzoru określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002 i zamieszczają w nim informacje o zezwoleniu na pracę zgodnie z lit. a) pkt 7.5–9 załącznika do tego rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą podać dodatkowe informacje dotyczące stosunku pracy obywatela państwa trzeciego (takie jak nazwa i adres pracodawcy, miejsce pracy, rodzaj pracy, czas pracy, wynagrodzenie) w formacie papierowym lub mogą zamieścić takie dane w formacie elektronicznym, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 i w lit. a) pkt 16 załącznika do tego rozporządzenia.

2. Gdy państwo członkowskie wydaje jedno zezwolenie, nie wydaje ono dodatkowych zezwoleń potwierdzających pozwolenie na dostęp do rynku pracy.

Artykuł 7

Dokumenty pobytowe wydane do celów innych niż wykonywanie pracy

1. Gdy państwa członkowskie wydają dokumenty pobytowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1030/2002, zamieszczają w nich informacje dotyczące zezwolenia na pracę, niezależnie od rodzaju dokumentu pobytowego.

Państwa członkowskie mogą podać dodatkowe informacje dotyczące stosunku pracy obywatela państwa trzeciego (takie jak nazwa i adres pracodawcy, miejsce pracy, rodzaj pracy, czas pracy, wynagrodzenie) w formacie papierowym lub mogą zamieścić takie dane w formacie elektronicznym, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 i w lit. a) pkt 16 załącznika do tego rozporządzenia.

2. Gdy państwa członkowskie wydają dokumenty pobytowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1030/2002, nie wydają one dodatkowych zezwoleń potwierdzających pozwolenie na dostęp do rynku pracy.

Artykuł 8

Gwarancje proceduralne

1. Powody decyzji o odrzuceniu wniosku o wydanie jednego zezwolenia, o jego zmianę lub o przedłużeniu jego ważności, lub decyzji o cofnięciu jednego zezwolenia na podstawie kryteriów przewidzianych w prawie Unii lub w prawie krajowym podaje się w pisemnym powiadomieniu.

2. Decyzja o odrzuceniu wniosku o wydanie jednego zezwolenia, o jego zmianę lub o przedłużeniu jego ważności lub o cofnięciu jednego zezwolenia może zostać zaskarżona w danym państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym. W pisemnym powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, informuje się o sądzie lub organie administracyjnym, do którego dana osoba może złożyć odwołanie, oraz o terminie takiego odwołania.

3. Wniosek można uznać za niedopuszczalny z uwagi na limit przyjmowanych obywateli państw trzecich, którzy przybywają do pracy, i na tej podstawie wniosku takiego nie trzeba rozpatrywać.

Artykuł 9

Dostęp do informacji

Państwa członkowskie dostarczają – na wniosek – obywatelowi państwa trzeciego i jego przysłanemu pracodawcy odpowiednie informacje o dokumentach wymaganych do złożenia wniosku.

Artykuł 10

Opłaty

Państwa członkowskie mogą wymagać od wnioskodawców opłat, w stosownych przypadkach, za rozpatrzenie wniosku zgodnie z niniejszą dyrektywą. Wysokość takich opłat jest ustalana w sposób proporcjonalny i może opierać się na koszcie usług faktycznie wyświadczonych w celu rozpatrzenia wniosku i wydania zezwolenia.

Artykuł 11

Prawa wynikające z jednego zezwolenia

Jeżeli jedno zezwolenie zostało wydane zgodnie z prawem krajowym, to w okresie swojej ważności uprawnia ono posiadacza przynajmniej do:

- a) wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego, które wydało jedno zezwolenie, o ile jego posiadacz spełnia wszystkie wymogi warunkujące przyjęcie, które wynikają z prawa krajowego;
- b) swobodnego dostępu do całego terytorium państwa członkowskiego, które wydało jedno zezwolenie, w granicach przewidzianych w prawie krajowym;
- c) wykonywania określonej pracy, na którą wydano jedno zezwolenie zgodnie z prawem krajowym;

- d) otrzymania informacji o prawach posiadacza związanych z zezwoleniem, wynikających z niniejszej dyrektywy lub prawa krajowego.

ROZDZIAŁ III

PRAWO DO RÓWNEGO TRAKTOWANIA

Artykuł 12

Prawo do równego traktowania

1. Pracownicy z państwa trzeciego, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) i c), są traktowani na równi z obywatelami państwa członkowskiego, na którego terytorium przebywają, w zakresie:

- a) warunków pracy, w tym warunków płacy i zwolnienia oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;
- b) wolności stowarzyszeń i zrzeszania się oraz członkostwa w organizacjach reprezentujących pracowników lub pracodawców lub w jakiegokolwiek organizacji, której członkowie wykonują określony zawód, w tym w zakresie świadczeń przyznawanych przez takie organizacje, bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego;
- c) edukacji i szkolenia zawodowego;
- d) uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi;
- e) działów zabezpieczenia społecznego określonych w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004;
- f) ulg podatkowych, pod warunkiem że pracownik jest uznany w danym państwie członkowskim za rezydenta do celów podatkowych;
- g) dostępu do towarów i usług oraz korzystania z towarów i usług dostępnych ogółowi społeczeństwa, w tym jeżeli chodzi o procedury uzyskiwania praw do lokali mieszkalnych przewidziane w prawie krajowym, bez uszczerbku dla swobody zawierania umów zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym;
- h) usług doradztwa oferowanych przez biura zatrudnienia.

2. Państwa członkowskie mogą ograniczyć zasadę równego traktowania:

- a) w odniesieniu do ust. 1 lit. c) przez:
 - (i) ograniczenie zastosowania tej zasady do tych pracowników z państw trzecich, którzy są zatrudnieni albo którzy byli zatrudnieni i są teraz zarejestrowani jako bezrobotni;
 - (ii) wykluczenie tych pracowników z państw trzecich, którzy zostali przyjęci na ich terytorium zgodnie z dyrektywą 2004/114/WE;
 - (iii) wykluczenie stypendiów i pożyczek na naukę i utrzymanie lub innych stypendiów i pożyczek;

(iv) wprowadzenie szczegółowych wymogów, w tym wymogu wystarczającej znajomości języka i wniesienia czesnego, zgodnie z prawem krajowym, w odniesieniu do dostępu do kształcenia na wyższych uczelniach i na poziomie powyżej średniego oraz do szkoleń zawodowych niezwiązanych bezpośrednio z określonych zatrudnieniem;

b) przez ograniczenie praw przyznanych pracownikom z państw trzecich na mocy ust. 1 lit. e), jednak bez ograniczenia tych praw w stosunku do pracowników z państw trzecich, którzy są zatrudnieni albo którzy byli zatrudnieni przynajmniej przez okres sześciu miesięcy i są teraz zarejestrowani jako bezrobotni.

Ponadto państwa członkowskie mogą postanowić, że w odniesieniu do świadczeń rodzinnych ust. 1 lit. e) nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich, którzy uzyskali zezwolenie na pracę na terytorium państwa członkowskiego na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, do obywateli państw trzecich przyjętych w celu podjęcia studiów oraz do obywateli państw trzecich, którzy mają prawo do wykonywania pracy na podstawie wizy;

c) w odniesieniu do ust. 1 lit. f), jeśli chodzi o ulgi podatkowe – przez ograniczenie stosowania tej zasady do przypadków, gdy zarejestrowane lub zwyczajowe miejsce pobytu członków rodziny pracownika z państwa trzeciego, dla których występuje on o te ulgi, znajduje się na terytorium danego państwa członkowskiego;

d) w odniesieniu do ust. 1 lit. g) przez:

(i) ograniczenie stosowania tej zasady do tych pracowników z państw trzecich, którzy są zatrudnieni;

(ii) ograniczenie dostępu do uzyskiwania praw do lokali mieszkalnych.

3. Prawo do równego traktowania określone w ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do cofnięcia zezwolenia pobyтового lub odmowy przedłużenia ważności zezwolenia pobyтового wydanego na podstawie niniejszej dyrektywy, zezwolenia pobyтового wydanego do celów innych niż wykonywanie pracy lub jakiegokolwiek innego zezwolenia na pracę w państwie członkowskim.

4. Pracownicy z państw trzecich, którzy przenoszą się do państwa trzeciego, lub osoby pozostające przy życiu po śmierci takich pracowników, które przebywają w państwie trzecim i których prawa wynikają z praw takich pracowników, otrzymują z tytułu starości, inwalidztwa lub śmierci ustawowe świadczenia, które wynikają z poprzedniego zatrudnienia takich pracowników i do których osoby te nabyły prawa zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, na tych samych warunkach i w tej samej wysokości co obywatele danego państwa członkowskiego, którzy przenoszą się do państwa trzeciego.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13

Korzystniejsze przepisy

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla korzystniejszych przepisów:

a) prawa Unii, w tym umów dwu- i wielostronnych między Unią lub Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a jednym lub większą liczbą państw trzecich, z drugiej strony; oraz

b) dwu- lub wielostronnych umów między co najmniej jednym państwem członkowskim a co najmniej jednym państwem trzecim.

2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania przepisów korzystniejszych dla osób, do których ma ona zastosowanie.

Artykuł 14

Informowanie ogółu odbiorców

Każde państwo członkowskie zapewnia powszechny dostęp do systematycznie aktualizowanych informacji o warunkach przyjmowania i pobytu obywateli państw trzecich na jego terytorium w celu wykonywania pracy.

Artykuł 15

Sprawozdania

1. Okresowo, a po raz pierwszy do dnia 25 grudnia 2016 r., Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich oraz przedstawia propozycje zmian, które uzna za niezbędne.

2. Co roku, a po raz pierwszy do dnia 25 grudnia 2014 r., państwa członkowskie przekazują Komisji – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej⁽¹⁾ – dane statystyczne o liczbie obywateli państw trzecich, którym w poprzednim roku kalendarzowym wydano jedno zezwolenie.

Artykuł 16

Transpozycja

1. Najpóźniej w terminie do dnia 25 grudnia 2013 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 23.

*Artykuł 17***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 18***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego*

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

M. SZPUNAR
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 1375/2011

z dnia 22 grudnia 2011 r.

dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 687/2011

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 18 lipca 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 687/2011 wykonujące art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001⁽²⁾ zawierające uaktualniony wykaz osób, grup i podmiotów, do których zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 2580/2001.
- (2) Rada przedstawiła wszystkim osobom, grupom i podmiotom, w przypadku których było to możliwe w praktyce, uzasadnienie wymienienia ich w wykazie zamieszczonym w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 687/2011.
- (3) W ogłoszeniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ Rada poinformowała osoby, grupy i podmioty wymienione w wykazie zamieszczonym w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 687/2011, że postanowiła pozostawić je w wykazie. Rada poinformowała również osoby, grupy i podmioty, których to dotyczy, że możliwe jest zwrócenie się do Rady o uzasadnienie umieszczenia ich w wykazie, o ile taka informacja nie została im wcześniej przekazana. Niektórym osobom i grupom udostępniono zmienione uzasadnienie.
- (4) Rada dokonała całkowitej weryfikacji wykazu osób, grup i podmiotów, do których zastosowanie ma

rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, wymaganej na mocy art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia. Dokonując tej weryfikacji, Rada uwzględniła uwagi przedłożone jej przez zainteresowanych.

- (5) Rada stwierdziła, że osoby, grupy i podmioty wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia uczestniczyły w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu⁽⁴⁾, że właściwy organ podjął w stosunku do nich decyzję w rozumieniu art. 1 ust. 4 tego wspólnego stanowiska oraz że w związku z tym powinny one nadal podlegać szczególnym środkom ograniczającym przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 2580/2001.
- (6) Należy odpowiednio zaktualizować wykaz osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, oraz uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 687/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykaz przewidziany w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 687/2011.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 19.7.2010, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 212 z 19.7.2011, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, grup i podmiotów, o którym mowa w art. 1

1. OSOBY

1. ABDOLLAHI Hamed (alias Mustafa Abdullahi), ur. 11 sierpnia 1960 r. w Iranie. Nr paszportu: D9004878
2. ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza; Mihoubi Faycal; Fellah Ahmed; Dafri Rème Lahdi), ur. 1.2.1966 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
3. ABOUD, Maisi (alias szwajcarski Abderrahmane), ur. 17.10.1964 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
4. AL NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, ur. w Al-Ihsa (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
5. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, ur. 16.10.1966 r. w Tarut (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
6. ARBABSJAR Manssor (alias Mansour Arbabsjar), ur. 6 lub 15 marca 1955 r. w Iranie. Obywatel Iranu i USA. Nr paszportu: C2002515 (Iran); nr paszportu: 477845448 (USA). Nr krajowego dowodu tożsamości: 07442833; ważny do 15 marca 2016 r. (prawo jazdy USA)
7. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), ur. 18.8.1969 r. w Konstantynie (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
8. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), ur. 13.5.1975 w miejscowości Ajn Taja (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
9. ASLI, Rabah, ur. 13.5.1975 r. w miejscowości Ajn Taja (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
10. BOUYERI, Mohammed (alias: Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 r. w Amsterdamie (Holandia) – członek grupy Hofstadgroep
11. DARIB, Noureddine (alias: Carreto; Zitoun Mourad) ur. 1.2.1972 r. w Algierii – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
12. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), ur. 1.6.1970 r. w Algierii – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
13. FAHAS, Sofiane Yacine, ur. 10.9.1971 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
14. IZZ AL DIN, Hasan (alias: GARBAYA, Ahmed; SA ID; SALWWAN, Samir), ur. w roku 1963 w Libanie, obywatel Libanu
15. MOHAMMED, Chalid Szejk (alias: ALI, Salem; BIN CHALID, Fahd Bin Adballah; HENIN, Aszraf Refaat Nabith; WADUD, Chalid Adbul), ur. 14.4.1965 r. lub 1.3.1964 r. w Pakistanie, paszport nr 488555
16. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), ur. 26.12.1974 r. w Husajn Daj (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
17. NOUARA, Farid, ur. 25.11.1973 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
18. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), ur. 11.9.1968 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
19. SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), ur. 23.6.1963 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
20. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), ur. 14.6.1974 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
21. SENOUCI, Sofiane, ur. 15.4.1971 r. w Husajn Daj (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
22. SHAHLAI Abdul Reza (alias Abdol Reza Shala'i, alias Abd-al Reza Shalai, alias Abdorreza Shahlai, alias Abdolreza Shahla'i, alias Abdul-Reza Shahlaee, alias Hajj Yusef, alias Haji Yusif, alias Hajji Yasir, alias Hajji Yusif, alias Yusuf Abu-al-Karkh), ur. ok. 1957 r. w Iranie. Adresy: (1) Kermanszah, Iran, (2) Mehran Military Base (Baza Wojskowa Mehran), Prowincja Ilam, Iran

23. SHAKURI Ali Gholam, ur. ok. 1965 r. w Teheranie, Iran
24. SOLEIMANI Qasem (alias Ghasem Soleymani, alias Qasmi Sulayman, alias Qasem Soleymani, alias Qasem Solaimani, alias Qasem Salimani, alias Qasem Solemani, alias Qasem Sulaimani, alias Qasem Sulemani), ur. 11 marca 1957 r. w Iranie. Obywatel Iranu. Nr paszportu: 008827 (irański paszport dyplomatyczny), wyd. w 1999 r. St. wojskowy: generał dywizji
25. TINGUALI, Mohammed (alias: Mouh di Kouba), ur. 21.4.1964 r. w Al-Bulajdzie (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
26. WALTERS, Jason Theodore James (alias: Abdullah; David), ur. 6.3.1985 r. w Amersfoort (Holandia), paszport (holenderski) nr NE8146378 – członek grupy Hofstadgroep

2. GRUPY I PODMIOTY

1. Organizacja Abu Nidala (znana również pod nazwami: Rewolucyjna Rada Fatah; Rewolucyjne Brygady Arabskie; Czarny Wrzesień; Rewolucyjna Organizacja Muzułmańskich Socjalistów)
 2. Brygady Męczenników Al-Aksy
 3. Al Aqsa e.V. (Stowarzyszenie Al-Aksa)
 4. Al Takfir wal Hijra
 5. Babbar Chalsa
 6. Komunistyczna Partia Filipin i jej zbrojne ramię: Nowa Armia Ludowa, Filipiny
 7. Dżama'a al Islamija (znana również pod nazwą Al Dżama'a al Islamija) (Grupa Islamska)
 8. İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephes – IBDA C (Islamski Front Bojowników o Wielki Wschód)
 9. Hamas oraz jego odłamy Hamas Izz al Din al Kassem
 10. Hizbul Mudzahedin – HM
 11. Hofstadgroep
 12. Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju
 13. Międzynarodowa Federacja Młodzieży Sikhijskiej
 14. Siły Chalistan Zindabad
 15. Partia Pracujących Kurdystanu – PKK (znana również pod nazwami: KADEK; KONGRA GEL)
 16. Tygrysy – Wyzwoliciele Tamińskiego Ilamu
 17. Ejército de Liberación Nacional (Narodowa Armia Wyzwolenia)
 18. Palestyński Islamski Dżihad
 19. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny
 20. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Naczelne Dowództwo
 21. Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC (Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii)
 22. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP/C (Partia, Front i Armia Wyzwolenia Ludu Tureckiego) [znana również pod nazwami Devrimci Sol (Lewica Rewolucyjna); Dev Sol]
 23. Sendero Luminoso – SL (Świetlisty Szlak)
 24. Stichting Al Aqsa (Fundacja Al-Aksa) (znana również pod nazwami: Stichting Al Aqsa Nederland; Al Aqsa Nederland)
 25. Teyrbazen Azadiya Kurdistan – TAK (znana również pod nazwami: Sokoły Wolności Kurdystanu; Jastrzębie Wolności Kurdystanu)
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1376/2011**z dnia 20 grudnia 2011 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Mongeta del Ganxet (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Hiszpanii w sprawie rejestracji nazwy „Mongeta del Ganxet” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzecznie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 124 z 27.4.2011, s. 16.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

HISZPANIA

Mongeta del Ganxet (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1377/2011**z dnia 20 grudnia 2011 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Salva Cremasco (CHNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Salva Cremasco” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

(2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 124 z 27.4.2011, s. 20.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

WŁOCHY

Salva Cremasco (CHNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1378/2011**z dnia 20 grudnia 2011 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Rheinisches Apfelkraut (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Niemiec o rejestrację nazwy „Rheinisches Apfelkraut” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeczności zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 129 z 30.4.2011, s. 23.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

NIEMCY

Rheinisches Apfelkraut (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1379/2011

z dnia 20 grudnia 2011 r.

**zmieniające rozporządzenia (WE) nr 382/2008, (UE) nr 1178/2010 oraz (UE) nr 90/2011
w odniesieniu do kodów CN oraz kodów produktów w nomenklaturze produktów rolnych do
celów refundacji wywozowych w sektorach wołowiny i cielęciny, jaj i mięsa drobiowego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 134, art. 161 ust. 3, art. 170 i art. 192 ust. 2 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniami Komisji (WE) nr 382/2008 ⁽²⁾ (UE) nr 1178/2010 ⁽³⁾ oraz (UE) nr 90/2011 ⁽⁴⁾ ustanowiono przepisy dotyczące systemu pozwoleń na przywóz w odniesieniu do refundacji wywozowych odpowiednio w sektorze wołowiny i cielęciny, jaj i mięsa drobiowego. Przedmiotowe rozporządzenia odnoszą się do kodów CN oraz kodów produktów w nomenklaturze produktów rolnych do celów refundacji wywozowych w celu wskazania produktów, które objęte są wymogiem przedstawienia pozwolenia na wywóz w przypadku złożenia wniosku o refundację wywozową lub produktów, w odniesieniu do których wspomniany wymóg nie obowiązuje.
- (2) Załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽⁵⁾ został zmieniony rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1006/2011 ⁽⁶⁾.
- (3) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3846/87 z dnia 17 grudnia 1987 r. ustanawiające nomenklaturę produktów rolnych do celów refundacji wywozowych ⁽⁷⁾ zostało zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1334/2011 ⁽⁸⁾.
- (4) W związku z powyższym kody CN oraz kody produktów użyte w rozporządzeniach (WE) nr 382/2008, (UE) nr 1178/2010 oraz (UE) nr 90/2011 należy dostosować do kodów użytych w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, zmienionym rozporządzeniem (UE) nr 1006/2011, oraz użytych w rozporządzeniu (EWG) nr 3846/87, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1334/2011.
- (5) W rozporządzeniu (WE) nr 382/2008 użyte są również kody CN w ramach systemu pozwoleń na przywóz. W celu zachowania spójności należy również dostosować przedmiotowe kody.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 14.12.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 282 z 28.10.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 336 z 20.12.2011, s. 35.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 382/2008, (UE) nr 1178/2010 i (UE) nr 90/2011.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 382/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 2 wyrażenie „kodami CN 0102 90 05 do 0102 90 49” zastępuje się wyrażeniem „kodami CN 0102 29 10 do 0102 29 49, ex 0102 39 10 o masie nieprzekraczającej 300 kg oraz ex 0102 90 91 o masie nieprzekraczającej 300 kg”;
- 2) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 lit. a) wyrażenie „pozycją kodu CN 0102 10” zastępuje się wyrażeniem „kodami CN 0102 21, 0102 31 00 oraz 0102 90 20”; a wyrażenie „pozycjami kodu CN 0102 90 i ex 1602” zastępuje się wyrażeniem „kodami CN 0102 29, 0102 39 10, 0102 90 91 oraz ex 1602”;
 - b) w ust. 2 lit. a) wyrażenie „kodem CN 0102 10” zastępuje się wyrażeniem „kodami CN 0102 21, 0102 31 00 oraz 0102 90 20”;
 - c) w ust. 3 wyrażenie „kodem CN 0102 10” zastępuje się wyrażeniem „kodami CN 0102 21, 0102 31 00 oraz 0102 90 20”;
- 3) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 4) w załączniku V pierwsza grupa kategorii produktów otrzymuje brzmienie:

„Kategoria produktu	Kod CN
110	0102 29 10, ex 0102 39 10 o masie nieprzekraczającej 80 kg oraz ex 0102 90 91 o masie nieprzekraczającej 80 kg
120	0102 29 21 oraz 0102 29 29, ex 0102 39 10 o masie przekraczającej 80 kg, ale nieprzekraczającej 160 kg oraz ex 0102 90 91 o masie przekraczającej 80 kg, ale nieprzekraczającej 160 kg

Kategoria produktu	Kod CN
130	0102 29 41 oraz 0102 29 49, ex 0102 39 10 o masie przekraczającej 160 kg, ale nieprzekraczającej 300 kg oraz ex 0102 90 91 o masie przekraczającej 160 kg, ale nieprzekraczającej 300 kg
140	0102 29 51 do 0102 29 99, ex 0102 39 10 o masie przekraczającej 300 kg oraz ex 0102 90 91 o masie przekraczającej 300 kg”;

5) w załączniku VI pierwsza grupa kategorii produktów otrzymuje brzmienie:

„Kategoria	Kod produktu
011	0102 21 10 9140, 0102 21 30 9140, 0102 31 00 9100, 0102 90 20 9100, 0102 31 00 9200 oraz 0102 90 20 9200
021	0102 21 10 9150, 0102 21 30 9150, 0102 21 90 9120, 0102 31 00 9150, 0102 31 00 9250, 0102 31 00 9300, 0102 90 20 9150, 0102 90 20 9250 oraz 0102 90 20 9300
031	0102 29 91 9000, 0102 39 10 9350 oraz 0102 90 91 9350
041	0102 29 41 9100, 0102 29 51 9000, 0102 29 59 9000, 0102 29 61 9000, 0102 29 69 9000, 0102 29 99 9000, 0102 39 10 9100, 0102 39 10 9150, 0102 39 10 9200, 0102 39 10 9250, 0102 39 10 9400, 0102 90 91 9100, 0102 90 91 9150, 0102 90 91 9200, 0102 90 91 9250, 0102 90 91 9300 oraz 0102 90 91 9400”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (UE) nr 1178/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1, wyrażenie „kodami CN 0407 00 11 i 0407 00 19” zastępuje się wyrażeniem „kodami CN 0407 11 00, 0407 19 11 oraz 0407 19 19”;
- 2) w art. 8 ust. 1 wyrażenie „kodami CN 0407 00 11 i 0407 00 19” zastępuje się wyrażeniem „kodami CN 0407 11 00, 0407 19 11 i 0407 19 19”;
- 3) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

W rozporządzeniu (UE) nr 90/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wyrażenie „kodami CN 0105 11, 0105 12 i 0105 19” zastępuje się wyrażeniem „kodami CN 0105 11, 0105 12 00, 0105 13 00, 0105 14 00 i 0105 15 00”;
- 2) w art. 8 ust. 1 wyrażenie „kodami CN 0105 11, 0105 12 i 0105 19” zastępuje się wyrażeniem „kodami CN 0105 11, 0105 12 00, 0105 13 00, 0105 14 00 i 0105 15 00”;
- 3) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 382/2008 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz określony w art. 5 ust. 1

- 0102 29 10, ex 0102 39 10 o masie nieprzekraczającej 80 kg oraz ex 0102 90 91 o masie nieprzekraczającej 80 kg
 - 0102 29 21, 0102 29 29, ex 0102 39 10 o masie przekraczającej 80 kg, ale nieprzekraczającej 160 kg oraz 0102 90 91 o masie przekraczającej 80 kg, ale nieprzekraczającej 160 kg
 - od 0102 29 41 do 0102 29 49, ex 0102 39 10 o masie przekraczającej 160 kg, ale nieprzekraczającej 300 kg oraz ex 0102 90 91 o masie przekraczającej 160 kg, ale nieprzekraczającej 300 kg
 - od 0102 29 51 do 0102 29 99, ex 0102 39 10 o masie przekraczającej 300 kg oraz ex 0102 90 91 o masie przekraczającej 300 kg
 - 0201 10 00, 0201 20 20,
 - 0201 20 30,
 - 0201 20 50,
 - 0201 20 90,
 - 0201 30 00, 0206 10 95,
 - 0202 10 00, 0202 20 10,
 - 0202 20 30,
 - 0202 20 50,
 - 0202 20 90,
 - 0202 30 10,
 - 0202 30 50,
 - 0202 30 90,
 - 0206 29 91,
 - 0210 20 10,
 - 0210 20 90, 0210 99 51, 0210 99 90,
 - 1602 50 10, 1602 90 61,
 - 1602 50 31,
 - 1602 50 95,
 - 1602 90 69”.
-

ZAŁĄCZNIK II

Załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 1178/2010 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Kod produktu według nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych ⁽¹⁾	Kategoria	Wysokość zabezpieczenia (EUR/100 kg wagi netto)
040719119000	1	—
040711009000 040719199000	2	—
040721009000 040729109000 040790109000	3	3 ⁽²⁾ 2 ⁽³⁾
040811809100	4	10
040819819100 040819899100	5	5
040891809100	6	15
040899809100	7	4

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1) część 8.

⁽²⁾ Dla miejsc przeznaczenia wskazanych w załączniku V.

⁽³⁾ Pozostałe miejsca przeznaczenia.”.

ZAŁĄCZNIK III

Załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 90/2011 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Kod produktu według nomenklatury produktów rolnych do celów refundacji wywozowych ⁽¹⁾	Kategoria	Wysokość zabezpieczenia (EUR/100 kg wagi netto)
010511119000 010511199000 010511919000 010511999000	1	—
010512009000 010514009000	2	—
020712109900 020712909990 020712909190	3	6 ⁽²⁾ 6 ⁽³⁾ 6 ⁽⁴⁾
020725109000 020725909000	5	3
020714209900 020714609900 020714709190 020714709290	6(a) ⁽⁴⁾	2
020714209900 020714609900 020714709190 020714709290	6(b) ⁽⁵⁾	2
020727109990	7	3
020727609000 020727709000	8	3

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1) część 7.

⁽²⁾ Dla miejsc przeznaczenia wskazanych w załączniku VII.

⁽³⁾ Dla miejsc przeznaczenia innych niż wskazane w załącznikach VII i VIII.

⁽⁴⁾ Miejsca przeznaczenia wskazane w załączniku VIII.

⁽⁵⁾ Miejsca przeznaczenia inne niż wskazane w załączniku VIII.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1380/2011

z dnia 21 grudnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 798/2008 w odniesieniu do ptaków bezgrzebieniowych rozplodowych i produkcyjnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 25 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku VIII do rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008 z dnia 8 sierpnia 2008 r. ustanawiającego wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu i produktów drobiowych oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych⁽²⁾ określono szczegółowe warunki dotyczące przywozu drobiu rozplodowego i produkcyjnego z wyłączeniem ptaków bezgrzebieniowych oraz przywozu jaj wylęgowych i piskląt jednodniowych nie pochodzących od ptaków bezgrzebieniowych.
- (2) Zgodnie z pkt 2 części II tego załącznika pisklęta jednodniowe, które nie są chowane w państwie członkowskim, które dokonało przywozu jaj wylęgowych, są transportowane bezpośrednio do miejsca przeznaczenia i trzymane tam przez co najmniej trzy tygodnie od daty wylęgu. Wymóg ten jest odzwierciedlony w części I odpowiedniego wzoru świadectwa weterynaryjnego dla piskląt jednodniowych, ustanowionego w załączniku IV do dyrektywy 2009/158/WE.
- (3) W załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 ustanowiono szczegółowe warunki mające zastosowanie do przywozu ptaków bezgrzebieniowych przeznaczonych do celów rozplodowych i produkcyjnych oraz jaj wylęgowych i piskląt jednodniowych tych ptaków. Te szczegółowe warunki nie obejmują obecnie przepisu dotyczącego ptaków bezgrzebieniowych analogicznego do przepisu dotyczącego drobiu w pkt 2 części II załącznika VIII do tego rozporządzenia.

- (4) Doświadczenia w stosowaniu wspomnianego przepisu dotyczącego drobiu wskazują, iż właściwe jest rozszerzenie go również na pisklęta jednodniowe ptaków bezgrzebieniowych.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 798/2008.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku IX do rozporządzenia (WE) nr 798/2008 część II pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ptaki bezgrzebieniowe wyklute z przywożonych jaj wylęgowych są trzymane przez okres co najmniej trzech tygodni od daty wylęgu w wylęgarni lub przez okres co najmniej trzech tygodni w zakładzie, do którego zostały wysłane po wylęgu.

Jeżeli jednodniowe pisklęta ptaków bezgrzebieniowych nie są chowane w państwie członkowskim, które dokonało przywozu jaj wylęgowych, są one transportowane bezpośrednio do miejsca przeznaczenia (określonego w pkt I.10 i I.11 świadectwa zdrowia, wzór 2 w załączniku IV do dyrektywy Rady 2009/158/WE^(*)) i trzymane tam przez co najmniej trzy tygodnie od daty wylęgu.

(*) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 74.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lutego 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 74.

⁽²⁾ Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1381/2011

z dnia 22 grudnia 2011 r.

w sprawie niezatwierdzenia substancji czynnej chloropikryna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmieniające decyzję Komisji 2008/934/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 2 oraz art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 80 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽²⁾ należy stosować, w odniesieniu do procedury i warunków zatwierdzenia, do substancji czynnych, w odniesieniu do których kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008 z dnia 17 stycznia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do zwykłej i przyspieszonej procedury oceny substancji czynnych objętych programem prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, ale niewłączonych do załącznika I do tej dyrektywy⁽³⁾. Chloropikryna jest substancją czynną, w odniesieniu do której kompletność dokumentacji potwierdzono zgodnie z wymienionym rozporządzeniem.
- (2) W rozporządzeniach Komisji (WE) nr 451/2000⁽⁴⁾ oraz (WE) nr 1490/2002⁽⁵⁾ określono szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz ustanowiono wykazy substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykazy te zawierały chloropikrynę.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1095/2007 z dnia 20 września 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1490/2002 ustanawiające dodatkowe szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz rozporządzeniem (WE) nr 2229/2004 ustanawiającym dodatkowe szczegółowe zasady wdrażania czwartego etapu programu pracy określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽⁶⁾ powiadamiający wycofał poparcie dla włączenia tej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG w ciągu dwóch miesięcy od daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1095/2007.

W rezultacie przyjęto decyzję Komisji 2008/934/WE z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczącą niewłączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje⁽⁷⁾, stanowiącą o niewłączeniu chloropikryny.

- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG pierwotny powiadamiający (zwany dalej „wnioskodawcą”) przedłożył nowy wniosek, w którym zwrócił się o zastosowanie procedury przyspieszonej, określonej w art. 14–19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 33/2008.
- (5) Wniosek został przedłożony Włochom, państwu członkowskiemu wyznaczonemu do pełnienia roli sprawozdawcy rozporządzeniem (WE) nr 1490/2002. Termin przewidziany dla procedury przyspieszonej został dotrzymany. Specyfikacja substancji czynnej i jej przewidziane zastosowania są takie same jak przedmiot decyzji 2008/934/WE. Wniosek ten spełnia również pozostałe wymogi merytoryczne i proceduralne określone w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 33/2008.
- (6) Włochy oceniły dodatkowe dane przedłożone przez wnioskodawcę i sporządziły dodatkowe sprawozdanie. Sprawozdanie to zostało przekazane Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (dalej zwanemu „Urzędem”) oraz Komisji w dniu 11 marca 2010 r. Urząd przekazał dodatkowe sprawozdanie pozostałym państwom członkowskim i wnioskodawcy w celu umożliwienia im zgłoszenia uwag, a otrzymane uwagi przesłał Komisji. Na wniosek Komisji zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 Urząd przedstawił Komisji swoje wnioski dotyczące oceny ryzyka stwarzanego przez chloropikrynę w dniu 23 lutego 2011 r.⁽⁸⁾ Projekt sprawozdania z oceny, sprawozdanie dodatkowe i wnioski Urzędu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 11 października 2011 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego chloropikryny.
- (7) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na pewne zagrożenia. Zagrożenia te dotyczą w szczególności zagadnień wskazanych poniżej. Występuje niedopuszczalne ryzyko dla operatorów. Ze względu na brak danych dotyczących metabolitu dichloronitrometanu oraz zanieczyszczeń produkowanej substancji

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 246 z 21.9.2007, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 333 z 11.12.2008, s. 11.

⁽⁸⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance chloropicrin” (Wnioski z weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej chloropikryny), *Dziennik EFSA* 2011; 9(3):2084. [58 s.]. doi:10.2903/j.efsa.2011.2084. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

- czynnej nie było możliwe dokonanie oceny narażenia wód podziemnych. Dostępne dane były niewystarczające, aby ustalić ryzyko dla organizmów osadu, pszczoł, dżdżownic i roślin niebędących przedmiotem zwalczania. Stwierdzono wysoki poziom ryzyka dla organizmów wodnych, ptaków i ssaków. Niemożliwe było dokonanie wiarygodnej oceny narażenia wód powierzchniowych i osadu ze względu na brak danych dotyczących chloropikryny i metabolitu dichloronitrometanu. Niemożliwe było przeprowadzenie wiarygodnej oceny narażenia ze strony stężenia w powietrzu chlorku karboonylu. Stwierdzono wysokie prawdopodobieństwo przeniesienia w powietrzu na dalekie odległości.
- (8) Komisja poprosiła wnioskodawcę o przedstawienie uwag do wniosków Urzędu. Ponadto zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 33/2008 Komisja poprosiła wnioskodawcę o przedstawienie uwag w odniesieniu do projektu sprawozdania z przeglądu. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane.
- (9) Mimo argumentów przedstawionych przez wnioskodawcę nie udało się wyeliminować zagrożeń, o których mowa w motywie 7. Nie wykazano zatem, by można było oczekiwać, iż w proponowanych warunkach stosowania środki ochrony roślin zawierające chloropikrynę spełniają zasadniczo wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG.
- (10) Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie należy zatem zatwierdzić chloropikryny.
- (11) Aby zapewnić państwom członkowskim czas na wycofanie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające chloropikrynę należy dokonać odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 1490/2002.
- (12) Jeśli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających chloropikrynę, okres ten powinien upłynąć najpóźniej po roku od daty wycofania odpowiednich zezwoleń.
- (13) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości złożenia nowego wniosku dotyczącego chloropikryny zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009.
- (14) W celu zachowania przejrzystości należy skreślić w załączniku do decyzji 2008/934/WE pozycję dotyczącą chloropikryny.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/934/WE.
- (16) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii. Uznano, że niezbędny jest akt wykonawczy i przewodniczący przedłożył komitetowi odwoławczemu projekt aktu wykonawczego do dalszego rozpatrzenia. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu odwoławczego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niezatwierdzenie substancji czynnej

Substancja czynna chloropikryna nie zostaje zatwierdzona.

Artykuł 2

Środki przejściowe

W drodze odstępstwa od art. 12 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1490/2002 państwa członkowskie zapewniają wycofanie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające chloropikrynę do dnia 23 czerwca 2012 r.

Artykuł 3

Okres na zużycie zapasów

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 jest możliwie najkrótszy i upływa najpóźniej 12 miesięcy od daty wycofania odpowiednich zezwoleń.

Artykuł 4

Zmiany w decyzji 2008/934/WE

W załączniku do decyzji 2008/934/WE skreśla się pozycję „chloropikryna”.

Artykuł 5

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1382/2011**z dnia 22 grudnia 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23 grudnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	64,0
	MA	68,8
	TN	96,0
	TR	107,7
	ZZ	84,1
0707 00 05	EG	170,1
	JO	182,1
	TR	120,6
	ZZ	157,6
0709 90 70	MA	37,6
	TR	133,4
	ZZ	85,5
0805 10 20	AR	37,9
	BR	41,5
	CL	30,5
	MA	49,0
	TR	76,8
	ZA	41,5
	ZZ	46,2
0805 20 10	MA	80,1
	TR	79,7
	ZZ	79,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	76,8
	MA	72,3
	TR	99,1
	ZZ	82,7
0805 50 10	AR	46,9
	MA	50,0
	TR	52,1
	ZZ	49,7
0808 10 80	CA	112,8
	CN	99,1
	US	113,0
	ZA	122,9
	ZZ	112,0
0808 20 50	CN	102,1
	ZZ	102,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1383/2011**z dnia 22 grudnia 2011 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2012 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należności celne przywozowe na produkty objęte kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 et 1007 90 00, są równe cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów przy przywozie, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywózową CIF stosowaną wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć stawki określonej we wspólnej taryfie celnej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla przedmiotowych produktów.

(3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności celnych przywozowych produktów objętych kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 i 1007 90 00 jest dzienna reprezentatywna cena przywózowa CIF ustalona w sposób określony w art. 5 wymienionego rozporządzenia.

(4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 stycznia 2012 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.

(5) Ze względu na konieczność zapewnienia możliwie jak najszybszego stosowania tego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 stycznia 2012 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2012 r.

Kod CN	Wyszczególnienie	Należność celna przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	PSZENICA durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
ex 1001 91 20	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 99 00	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 10 00 1002 90 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA do siewu, inna niż hybrydy	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	Ziarno SORGO, inne niż hybrydy do siewu	0,00

⁽¹⁾ Importer może skorzystać, w zastosowaniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ze zmniejszenia należności celnej o:

- 3 EUR/t, jeżeli port wyładunku jest portem Morza Śródziemnego (poza cieśniną Gibraltaru) lub Morza Czarnego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki lub Kanał Sueski,

- 2 EUR/t, jeśli port wyładunku znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczeniu należności ustalonych w załączniku I

15.12.2011-21.12.2011

1. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenica zwykła ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica durum, wysokiej jakości	Pszenica durum, średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica durum, niskiej jakości ⁽³⁾
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Notowanie	246,86	180,19	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	309,62	299,62	279,62
Premia za Zatokę	—	13,88	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	35,46	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska – Rotterdam: 19,73 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora – Rotterdam: 50,92 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1384/2011**z dnia 22 grudnia 2011 r.****w sprawie minimalnej stawki cła ustalanej w związku z trzecim częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 187 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1239/2011 ⁽²⁾ otwarto stałe zaproszenie do składania ofert na rok gospodarczy 2011/2012 dotyczące przywozu cukru objętego kodem CN 1701 po obniżonej stawce cła.
- (2) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1239/2011 Komisja ma zdecydować – na podstawie ofert otrzymanych w odpowiedzi na częściowe zaproszenie do składania ofert – o ustaleniu minimalnej stawki cła lub o nieustaleniu tej stawki dla ośmiocyfrowego kodu CN.
- (3) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach trzeciego częściowego zaproszenia do składania ofert należy ustalić minimalną stawkę cła dla niektórych ośmiocyfrowych kodów przypisanych do cukru objętego kodem CN

1701, a dla pozostałych ośmiocyfrowych kodów przypisanych do cukru objętego tym kodem CN nie należy ustalać minimalnej stawki cła.

(4) Aby wywołać szybką reakcję rynku oraz zapewnić efektywne zarządzanie przedmiotowym środkiem, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(5) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącą,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do trzeciego częściowego zaproszenia do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1239/2011, w którego przypadku termin składania ofert upłynął dnia 21 grudnia 2011 r., dla kodów ośmiocyfrowych przypisanych do cukru objętego kodem CN 1701 ustalono minimalną stawkę cła lub odstąpiono od jej ustalenia, zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 1.12.2011, s. 4.

ZAŁĄCZNIK

Minimalne stawki cła

(EUR/t)	
Ośmiocyfrowy kod CN	Minimalna stawka cła
1	2
1701 11 10	269,16
1701 11 90	—
1701 12 10	X
1701 12 90	X
1701 91 00	X
1701 99 10	—
1701 99 90	X

(—) nie ustalono minimalnej stawki cła (odrzucono wszystkie oferty)

(X) brak ofert

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/871/WPZiB

z dnia 19 grudnia 2011 r.

ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 41 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na posiedzeniu w Helsinkach w dniach 10–11 grudnia 1999 r. Rada Europejska uzgodniła w szczególności, że „państwa członkowskie, współpracujące na zasadzie dobrowolności w operacjach dowodzonych przez UE, przed 2003 rokiem muszą być w stanie rozmieścić w ciągu sześćdziesięciu dni i utrzymać przez co najmniej jeden rok siły zbrojne w liczbie od 50 000 do 60 000 osób, zdolne do realizacji pełnego zakresu zadań petersberskich”.
- (2) Dnia 17 czerwca 2002 r. Rada zatwierdziła zasady finansowania operacji zarządzania kryzysowego dowodzonych przez Unię Europejską, mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne.
- (3) W swoich konkluzjach z dnia 14 maja 2003 r. Rada potwierdziła potrzebę dysponowania zdolnościami w zakresie szybkiego reagowania, w szczególności na użytek zadań humanitarnych i ratowniczych.
- (4) Na posiedzeniu w Salonikach w dniach 19–20 czerwca 2003 r. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła wnioski z posiedzenia Rady w dniu 19 maja 2003 r., w szczególności potwierdzenie potrzeby zdolności wojskowych Unii Europejskiej w zakresie szybkiego reagowania.
- (5) Dnia 22 września 2003 r. Rada zadecydowała, że Unia Europejska powinna wypracować umiejętność elastycznego zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji wojskowych o dowolnej skali, stopniu złożoności lub pilności, w szczególności przez ustanowienie, najpóźniej do dnia 1 marca 2004 r., stałego mechanizmu finansowania obciążeń ponoszonych z tytułu wspólnych kosztów wszelkich przyszłych operacji wojskowych UE.
- (6) Dnia 23 lutego 2004 r. Rada przyjęła decyzję 2004/197/WPZiB ustanawiającą mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne⁽¹⁾. Decyzja ta została następnie kilkakrotnie zmieniona i zastąpiona, ostatnio decyzją 2008/975/WPZiB⁽²⁾.
- (7) Unia Europejska jest zdolna do prowadzenia operacji wojskowych szybkiego reagowania zgodnie z koncepcją określoną przez Komitet Wojskowy UE. Unia jest też zdolna do rozmieszczania grup bojowych zgodnie z koncepcjami określonymi przez Komitet Wojskowy UE.
- (8) System umożliwiający wcześniejsze finansowanie jest planowany przede wszystkim na użytek operacji szybkiego reagowania.
- (9) Ćwiczenia w zakresie struktur i procedur dowodzenia i kontroli na strategicznym szczeblu politycznym i wojskowym na potrzeby operacji wojskowych UE, prowadzone jako ćwiczenie dowództwa sił UE, zatwierdzonych przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB), przyczyniają się do wzmocnienia ogólnej gotowości operacyjnej Unii.
- (10) Rada, po indywidualnym rozpatrzeniu każdego przypadku, podejmuje decyzję, czy dana operacja ma wpływ na kwestie wojskowe lub obronne w rozumieniu art. 41 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).
- (11) Art. 41 ust. 2 akapit drugi TUE stanowi, że państwa członkowskie, których przedstawiciele w Radzie złożyli formalne oświadczenie na podstawie jego art. 31 ust. 1 akapit drugi, nie są zobowiązane do wnoszenia wkładu w finansowanie operacji mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 28.2.2004, s. 68.

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 96.

- (12) Zgodnie z art. 5 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowywaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie uczestniczy w finansowaniu przedmiotowego mechanizmu.
- (13) Na mocy art. 44 decyzji 2008/975/WPZiB Rada dokonała przeglądu wspomnianej decyzji i uzgodniła, że wprowadzi do niej zmiany.
- (14) Ze względów przejrzystości należy uchylić decyzję 2008/975/WPZiB i zastąpić ją nową decyzją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

- a) „uczestniczące państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie Unii Europejskiej, z wyjątkiem Danii;
- b) „państwa wnoszące wkład” oznaczają państwa członkowskie wnoszące wkład w finansowanie danej operacji wojskowej, zgodnie z art. 41 ust. 2 TUE, oraz państwa trzecie wnoszące wkład w finansowanie wspólnych kosztów tej operacji na podstawie umów zawartych między nimi a Unią Europejską;
- c) „operacje” oznaczają operacje UE mające wpływ na kwestie wojskowe lub obronne;
- d) „wojskowe działania wspierające” oznaczają operacje Unii Europejskiej lub jej części, o których przeprowadzeniu zdecydowała Rada w ramach wsparcia udzielanego państwu trzeciemu lub organizacji trzeciej; operacje te mają wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, ale nie podlegają dowództwu Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ 1

MECHANIZM

Artykuł 2

Ustanowienie mechanizmu

- Niniejszym ustanawia się mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji.
- Mechanizmowi nadaje się nazwę „ATHENA”.
- ATHENA działa w imieniu uczestniczących państw członkowskich lub, w odniesieniu do konkretnych operacji, państw wnoszących wkład.

Artykuł 3

Zdolność prawna

Mając na uwadze zarządzanie administracyjne finansowaniem operacji UE mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, ATHENA ma zdolność prawną niezbędną w szczególności do posiadania rachunków bankowych, nabywania, posiadania lub zbywania mienia, zawierania umów i uzgodnień administracyjnych oraz występowania jako strona w postępowaniach sądowych. ATHENA jest mechanizmem o charakterze niezarobkowym.

Artykuł 4

Koordinacja ze stronami trzecimi

ATHENA koordynuje swoje działania z państwami członkowskimi, instytucjami i organami Unii oraz organizacjami międzynarodowymi w zakresie wymaganym do realizacji jej zadań i w zgodzie z celami i politykami Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ 2

STRUKTURA ORGANIZACYJNA

Artykuł 5

Organy zarządzające i pracownicy

- ATHENA zarządzają, z upoważnienia Specjalnego Komitetu, następujące organy:
 - administrator;
 - dowódca każdej z operacji, w odniesieniu do operacji, którą dowodzi (zwany dalej „dowódcą operacji”);
 - księgowy.
- ATHENA wykorzystuje w możliwie największym stopniu istniejącą strukturę administracyjną Unii. W miarę potrzeb ATHENA angażuje pracowników przekazanych do jej dyspozycji przez instytucje Unii lub oddelegowanych przez państwa członkowskie.
- Sekretarz Generalny Rady może udostępnić administratorowi i księgowemu personel niezbędny do sprawowania ich funkcji, na podstawie wniosku złożonego przez uczestniczące państwo członkowskie.
- Organy i pracownicy ATHENY są angażowani do działań w zależności od potrzeb operacyjnych.

Artykuł 6

Specjalny Komitet

- Ustanawia się Specjalny Komitet, w skład którego wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego z uczestniczących państw członkowskich.

Przedstawiciele Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisji są zapraszani do udziału w posiedzeniach Specjalnego Komitetu bez prawa udziału w głosowaniu.

2. Specjalny Komitet sprawuje nadzór nad zarządzaniem ATHENĄ.

3. W przypadku omawiania przez Specjalny Komitet finansowania wspólnych kosztów danej operacji:

a) w skład Specjalnego Komitetu wchodzi po jednym przedstawicielem z każdego z państw członkowskich wnoszących wkład;

b) przedstawiciele państw trzecich wnoszących wkład uczestniczą w obradach Specjalnego Komitetu. Nie biorą udziału w głosowaniu ani nie są obecni podczas głosowania;

c) dowódca operacji lub jego przedstawiciel uczestniczy w obradach Specjalnego Komitetu bez prawa udziału w głosowaniu.

4. Prezydencja Rady zwołuje posiedzenia Specjalnego Komitetu i przewodniczy im. Administrator zapewnia Specjalnemu Komitetowi sekretariat. Administrator sporządza protokoły zawierające wnioski z obrad komitetu. Administrator nie bierze udziału w głosowaniu.

5. Księgowy uczestniczy, w miarę konieczności, w obradach Specjalnego Komitetu bez prawa udziału w głosowaniu.

6. Na wniosek uczestniczącego państwa członkowskiego, administratora lub dowódcy operacji prezydencja zwołuje posiedzenie Specjalnego Komitetu nie później niż w terminie 15 dni.

7. Administrator odpowiednio informuje Specjalny Komitet o wszelkich roszczeniach wobec ATHENY lub o wszelkich dotyczących jej sporach.

8. Specjalny Komitet podejmuje decyzje jednomyślnie, z uwzględnieniem składu Komitetu określonego w ust. 1 i 3. Decyzje Komitetu mają moc wiążącą.

9. Specjalny Komitet zatwierdza wszystkie budżety, biorąc pod uwagę odpowiednie kwoty odniesienia, oraz ogólnie wykonuje kompetencje na podstawie niniejszej decyzji.

10. Specjalny Komitet jest informowany przez administratora, dowódcę operacji i księgowego, w sposób przewidziany niniejszą decyzją.

11. Teksty aktów zatwierdzonych przez Specjalny Komitet na podstawie niniejszej decyzji są w momencie ich zatwierdzenia podpisywane przez przewodniczącego Specjalnego Komitetu oraz przez administratora.

Artykuł 7

Administrator

1. Sekretarz Generalny Rady, po poinformowaniu Specjalnego Komitetu, mianuje administratora i co najmniej jednego zastępcę administratora na okres trzech lat.

2. Administrator wykonuje swoje obowiązki w imieniu ATHENY.

3. Administrator:

a) sporządza wszelkie projekty budżetu i przedkłada je Specjalnemu Komitetowi. Część każdego projektu budżetu dotycząca wydatków na daną operację przygotowywana jest na podstawie wniosku dowódcy operacji;

b) przyjmuje budżety po ich zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet;

c) pełni rolę urzędnika zatwierdzającego dochody, wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, jak również wspólne koszty operacyjne poniesione poza aktywną fazę operacji;

d) odnośnie do dochodów, wdraża uzgodnienia finansowe zawarte ze stronami trzecimi w związku z finansowaniem wspólnych kosztów operacji wojskowych UE;

e) otwiera jeden lub więcej rachunków bankowych w imieniu ATHENY.

4. Administrator zapewnia przestrzeganie przepisów ustanowionych niniejszą decyzją oraz wdrożenie decyzji Specjalnego Komitetu.

5. Administrator ma prawo przedsięwziąć wszelkie środki, jakie uzna za stosowne, w celu realizacji wydatków finansowanych za pośrednictwem ATHENY. Administrator informuje Specjalny Komitet o przedsięwziętych środkach.

6. Administrator koordynuje prace dotyczące finansowych aspektów wojskowych operacji UE. Administrator pełni rolę punktu kontaktowego w tych sprawach wobec administracji krajowych, a w stosownych przypadkach – wobec organizacji międzynarodowych.

7. Administrator odpowiada za wykonanie swoich obowiązków przed Specjalnym Komitetem.

Artykuł 8**Dowódca operacji**

1. Dowódca operacji wykonuje w imieniu ATHENY swoje obowiązki w zakresie finansowania wspólnych kosztów operacji, którą dowodzi.

2. Dowódca podejmuje w odniesieniu do operacji, którą dowodzi, następujące działania:

- a) przesyła administratorowi wnioski do części projektu budżetu „wydatki – wspólne koszty operacyjne”;
- b) jako urzędnik zatwierdzający realizuje środki finansowe związane ze wspólnymi kosztami operacyjnymi oraz wydatkami zgodnie z art. 28; sprawuje nadzór nad wszelkimi osobami uczestniczącymi w realizacji tych środków finansowych, w tym w ramach płatności zaliczkowych; może udzielać zamówień i zawierać umowy w imieniu ATHENY; otwiera w imieniu ATHENY rachunek bankowy na potrzeby operacji, którą dowodzi.

3. Dowódca operacji ma prawo przedsięwziąć wszelkie środki, jakie uzna za stosowne, w celu realizacji wydatków finansowanych za pośrednictwem ATHENY związanych z operacją, którą dowodzi. Dowódca operacji informuje o tym fakcie administratora i Specjalny Komitet.

4. Z wyjątkiem przypadków, w których występują należycie uzasadnione okoliczności zatwierdzone przez Specjalny Komitet na podstawie wniosku administratora, dowódca operacji posługuje się systemem księgowania i zarządzania aktywami zapewnianym przez ATHENĘ. Administrator informuje Specjalny Komitet z wyprzedzeniem, jeżeli uzna, że takie okoliczności zaistniały.

Artykuł 9**Księgowy**

1. Sekretarz Generalny Rady mianuje księgowego i co najmniej jednego zastępcę księgowego na okres trzech lat.

2. Księgowy wykonuje swoje obowiązki w imieniu ATHENY.

3. Księgowy jest odpowiedzialny za:

- a) właściwą realizację płatności, pobór dochodów i odzyskiwanie kwot uznanych za należne;
- b) coroczne przygotowanie sprawozdania finansowego ATHENY, a po zakończeniu każdej operacji – sprawozdania finansowego dotyczącego danej operacji;
- c) udzielanie wsparcia administratorowi, gdy ten składa Specjalnemu Komitetowi do zatwierdzenia roczne sprawozdanie finansowe lub sprawozdanie finansowe dotyczące danej operacji;

d) prowadzenie rachunkowości ATHENY;

e) ustanawianie zasad i metod rachunkowości oraz opracowywanie planu kont;

f) ustanawianie i walidację systemów księgowania dochodów, a w stosownych przypadkach – walidację systemów ustanowionych przez urzędnika zatwierdzającego w celu dostarczenia lub uzasadnienia informacji księgowych;

g) przechowywanie dokumentów poświadczających;

h) zarządzanie, wspólnie z administratorem, środkami finansowymi.

4. Administrator i dowódca operacji dostarczają księgowemu wszelkich informacji niezbędnych do sporządzenia sprawozdań finansowych prezentujących w sposób rzetelny stan aktywów finansowych ATHENY oraz stan wykonania budżetu, którym zarządza ATHENA. Administrator i dowódca operacji gwarantują wiarygodność tych informacji.

5. Księgowy odpowiada za wykonanie swoich obowiązków przed Specjalnym Komitetem.

Artykuł 10**Przepisy ogólne mające zastosowanie do administratora, księgowego i pracowników ATHENY**

1. Funkcji administratora lub zastępcy administratora nie można łączyć z funkcją księgowego lub zastępcy księgowego.

2. Każdy zastępca administratora działa z upoważnienia administratora. Każdy zastępca księgowego działa z upoważnienia księgowego.

3. Zastępca administratora zastępuje administratora w razie jego nieobecności. Zastępca księgowego zastępuje księgowego w razie jego nieobecności.

4. Urzędnicy i inni pracownicy Unii Europejskiej, sprawując funkcje w imieniu ATHENY, podlegają zasadom i przepisom, które mają wobec nich zastosowanie.

5. Pracownicy oddani do dyspozycji do ATHENY przez państwa członkowskie podlegają takim samym przepisom, jak te, które zostały ustanowione w decyzji Rady dotyczącej zasad mających zastosowanie do oddelegowanych ekspertów krajowych, jak również przepisom przyjętym przez ich administrację krajową oraz instytucje Unii lub ATHENĘ.

6. Przed mianowaniem pracownicy ATHENY muszą przejść postępowanie sprawdzające pod względem bezpieczeństwa uprawniające ich do dostępu do informacji niejawnych na poziomie co najmniej „SECRET UE” przechowywanych przez Radę lub równoważne postępowanie sprawdzające przeprowadzone przez państwo członkowskie.

7. Administrator ma prawo negocjować i zawierać uzgodnienia z państwami członkowskimi lub instytucjami Unii w celu wcześniejszego wyznaczenia tych pracowników, którzy w razie potrzeby mogą zostać natychmiast przekazani do dyspozycji ATHENY.

ROZDZIAŁ 3

UZGODNIENIA ADMINISTRACYJNE I UMOWY RAMOWE

Artykuł 11

Uzgodnienia administracyjne i umowy ramowe

1. Aby ułatwić udzielanie zamówień lub finansowe aspekty wzajemnego wsparcia w ramach operacji w sposób jak najbardziej racjonalny pod względem kosztów, można negocjować uzgodnienia administracyjne z państwami członkowskimi, instytucjami i organami Unii, państwami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi.

2. Uzgodnienia takie są:

- a) przedkładane Specjalnemu Komitetowi do konsultacji – jeżeli zawierane są z państwami członkowskimi, instytucjami lub organami Unii;
- b) przedkładane Specjalnemu Komitetowi do zatwierdzenia – jeżeli zawierane są z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi.

3. Uzgodnienia takie podpisuje administrator lub, w stosownych przypadkach, odnośny dowódca operacji działający w imieniu ATHENY oraz właściwe organy administracyjne innych stron, o których mowa w ust. 1.

4. Umowy ramowe mogą być zawierane w celu ułatwienia udzielania zamówień w sposób jak najbardziej racjonalny pod względem kosztów. Umowy takie przedkładane są do zatwierdzenia Specjalnemu Komitetowi, zanim podpisze je administrator, i są udostępniane państwu członkowskiemu i dowódcy operacji, w razie gdy zechcą je wykorzystać. Niniejszy przepis nie nakłada na żadne państwo członkowskie obowiązku korzystania z towarów lub usług ani nabywania towarów lub usług w oparciu o umowy ramowe.

Artykuł 12

Uzgodnienia administracyjne stałe i ad hoc w sprawie zasad płatności wkładów przez państwa trzecie

1. W ramach umów zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi wskazanymi przez Radę jako potencjalne

państwa wnoszące wkład w operacje Unii Europejskiej lub państwa wnoszące wkład w konkretną operację Unii administrator przeprowadza negocjacje z tymi państwami trzecimi w celu zawarcia uzgodnień administracyjnych stałych lub *ad hoc*. Uzgodnienia te mają formę wymiany listów między ATHENĄ a właściwymi służbami administracyjnymi zainteresowanych państw trzecich i ustalane są w nich zasady niezbędne do ułatwienia sprawnego realizacji płatności z tytułu wkładów.

2. Do czasu zawarcia umów, o których mowa w ust. 1, administrator może przedsięwziąć środki niezbędne do ułatwienia realizacji płatności przez państwa trzecie wnoszące wkład.

3. Administrator informuje z wyprzedzeniem Specjalny Komitet o planowanych uzgodnieniach, o których mowa w ust. 1, przed ich podpisaniem w imieniu ATHENY.

4. W przypadku rozpoczęcia przez Unię operacji wojskowej administrator wdraża uzgodnienia z państwami trzecimi wnoszącymi wkład w tę operację w odniesieniu do kwot wkładów, jakie ustaliła Rada.

ROZDZIAŁ 4

RACHUNKI BANKOWE

Artykuł 13

Otwarcie i cel

1. Wszelkie rachunki bankowe otwierane są w renomowanej instytucji finansowej mającej siedzibę w państwie członkowskiemu i są to rachunki bieżące lub krótkoterminowe w euro. W należycie uzasadnionych okolicznościach i po uzyskaniu zgody administratora można otwierać rachunki w instytucjach finansowych mających siedzibę poza terytorium państw członkowskich.

2. W należycie uzasadnionych okolicznościach można otwierać rachunki w walutach innych niż euro.

3. Państwa wnoszące wkład wpłacają swoje wkłady na rachunki bankowe, o których mowa powyżej. Z rachunków tych przekazywane są płatności na pokrycie kosztów zarządzanych przez ATHENĘ i zaliczki dla dowódcy operacji w wysokości niezbędnej do realizacji wydatków związanych ze wspólnymi kosztami operacji wojskowej.

Artykuł 14

Zarządzanie środkami finansowymi

1. Każda płatność z rachunku ATHENY wymaga dwóch podpisów: administratora lub jego zastępcy, z jednej strony, oraz księgowego lub jego zastępcy, z drugiej strony.

2. Przekroczenie stanu rachunku jest niedopuszczalne.

ROZDZIAŁ 5

KOSZTY WSPÓLNE

Artykuł 15

Definicja wspólnych kosztów i okresy kwalifikowalności

1. Wspólne koszty wymienione w załączniku I ponosi ATHENA, bez względu na to, kiedy zostały poniesione. Jeśli zapisano je w artykule budżetu dotyczącym operacji, z którą są najbardziej związane, należy je uważać za koszty operacyjne tej operacji. W przeciwnym razie należy je traktować jako wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie.

2. Ponadto ATHENA ponosi wspólne koszty operacyjne wymienione w załączniku II w okresie od momentu zatwierdzenia koncepcji zarządzania kryzysowego dla danej operacji do momentu mianowania dowódcy operacji. W szczególnych okolicznościach, po konsultacji z KPiB, Specjalny Komitet może zmienić okres, podczas którego koszty te ponoszone są przez ATHENĘ.

3. Podczas aktywnej fazy operacji, która trwa od dnia mianowania dowódcy operacji do dnia zaprzestania działalności przez dowództwo operacji, ATHENA ponosi jako koszty operacyjne następujące wspólne koszty:

- a) wspólne koszty wymienione w załączniku III część A;
- b) wspólne koszty wymienione w załączniku III część B, o ile Rada tak zadecyduje;
- c) wspólne koszty wymienione w załączniku III część C, jeżeli dowódca operacji wystąpi ze stosownym wnioskiem, który zatwierdzi Specjalny Komitet.

4. Podczas aktywnej fazy wojskowego działania wspierającego określonego przez Radę ATHENA ponosi, jako wspólne koszty operacyjne, wspólne koszty określone przez Radę indywidualnie dla każdego przypadku przez odniesienie do załącznika III.

5. Wspólne koszty operacyjne operacji obejmują również wydatki niezbędne do likwidacji operacji, wymienione w załączniku IV.

Operację należy uważać za zlikwidowaną z chwilą, gdy sprzęt i infrastruktura wspólnie finansowane na potrzeby operacji znalazły ostateczne przeznaczenie i zostało zatwierdzone sprawozdanie finansowe dotyczące operacji.

6. Wydatki poniesione w celu pokrycia kosztów, które tak czy inaczej zostałyby poniesione przez co najmniej jedno państwo wnoszące wkład, instytucję Unii lub organizację międzynarodową, niezależnie od sposobu organizacji operacji, nie mogą zostać zakwalifikowane jako wspólne koszty.

7. Specjalny Komitet może w poszczególnych przypadkach zdecydować, że z powodu szczególnych okoliczności, niektóre koszty dodatkowe, inne niż te, które są wymienione w załączniku III część B, są uważane za wspólne koszty dla jednej konkretnej operacji podczas jej aktywnej fazy.

8. Jeżeli Specjalny Komitet nie może osiągnąć jednomyślności, wtedy może on – z inicjatywy prezydencji – przedłożyć daną kwestię Radzie.

Artykuł 16

Ćwiczenia

1. Wspólne koszty ćwiczeń Unii Europejskiej finansowane są za pośrednictwem ATHENY, zgodnie z przepisami i procedurami analogicznymi do tych, które obowiązują w przypadku operacji, w które wnoszą wkład wszystkie uczestniczące państwa członkowskie.

2. Na wspólne koszty ćwiczeń składają się, po pierwsze, koszty dodatkowe przenośnego lub wyznaczonego dowództwa, a po drugie, koszty dodatkowe poniesione przez Unię Europejską w związku z wykorzystaniem wspólnych środków i zdolności NATO udostępnionych na potrzeby ćwiczeń.

3. Wspólne koszty ćwiczeń nie obejmują kosztów związanych z:

- a) pozyskaniem kapitału, włącznie z zakupem budynków, infrastruktury i sprzętu;
- b) fazą planowania i przygotowania ćwiczeń, chyba że zatwierdził to Specjalny Komitet;
- c) transportem, koszarami i zakwaterowaniem wojska.

Artykuł 17

Kwota odniesienia

Każda decyzja Rady, na mocy której Rada decyduje o ustanowieniu lub przedłużeniu czasu trwania operacji wojskowej UE, określa kwotę odniesienia dla wspólnych kosztów danej operacji. Administrator, przy wsparciu szczególnie ze strony sztabu wojskowego Unii i dowódcy operacji, o ile został mianowany, szacuje kwotę uznaną za niezbędną do pokrycia wspólnych kosztów operacji w planowanym okresie. Administrator, za pośrednictwem prezydencji, przedstawia tę kwotę organowi Rady odpowiedzialnemu za przeanalizowanie projektu decyzji. Członkowie Specjalnego Komitetu zapraszani są do udziału w przeprowadzanej przez ten organ dyskusji na temat kwoty odniesienia.

ROZDZIAŁ 6

BUDŻET

Artykuł 18

Zasady budżetowe

1. Budżet, sporządzany w euro, jest aktem określającym i zatwierdzającym wszystkie dochody i wydatki związane ze wspólnymi kosztami zarządzanymi przez ATHENĘ na każdy rok budżetowy.

2. Wszelkie wydatki powiązane są z konkretną operacją, z wyjątkiem odpowiednich przypadków dotyczących kosztów wymienionych w załączniku I.

3. Środki zapisane w budżecie zatwierdzone są na czas trwania roku budżetowego, który rozpoczyna się dnia 1 stycznia, a kończy dnia 31 grudnia tego samego roku.

4. Zapewnia się równowagę dochodów i wydatków w budżecie.

5. Żadne dochody ani wydatki związane ze wspólnymi kosztami nie mogą być realizowane w inny sposób niż przez przydzielenie ich do odpowiedniej pozycji w budżecie w ramach limitu środków w nim przewidzianych, z wyjątkiem przypadków na podstawie art. 35 ust. 5.

Artykuł 19

Budżet roczny

1. Corocznie administrator sporządza projekt budżetu na kolejny rok budżetowy, z udziałem poszczególnych dowódców operacji w odniesieniu do operacji, którymi dowodzą.

2. Projekt zawiera:

a) środki uznane za niezbędne do pokrycia wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie;

b) środki uznane za niezbędne do pokrycia wspólnych kosztów operacyjnych trwających lub planowanych operacji, w tym, w stosownych przypadkach, zwrotu wspólnych kosztów zaliczkowanych przez państwo lub stronę trzecią;

c) środki tymczasowe, o których mowa w art. 26.

d) prognozę dochodów niezbędnych do pokrycia wydatków.

3. Środki na zobowiązania i środki na płatności klasyfikowane są według tytułów i rozdziałów grupujących wydatki według typu lub celu i, w miarę potrzeby, podzielonych dalej na artykuły. Projekt budżetu zawiera szczegółowe uwagi dotyczące poszczególnych rozdziałów lub artykułów. Każdej operacji poświęcony jest osobny tytuł. Jeden osobny tytuł

stanowi „ogólną część” budżetu i obejmuje wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie.

4. Każdy tytuł może zawierać rozdział zatytułowany „środki tymczasowe”. Środki te są zapisywane w budżecie, jeżeli występuje poważnie uzasadniona niepewność co do kwoty niezbędnych środków lub zakresu realizacji zapisanych środków.

5. Na dochody składają się:

a) wkłady wpłacone przez uczestniczące państwa członkowskie i państwa członkowskie wnoszące wkład oraz, w stosownych przypadkach, przez państwa trzecie wnoszące wkład;

b) dochody różne, podzielone według tytułów, obejmujące otrzymane odsetki, dochody ze sprzedaży i wynik budżetowy z poprzedniego roku budżetowego, po jego ustaleniu przez Specjalny Komitet.

6. Administrator przedkłada projekt budżetu Specjalnemu Komitetowi nie później niż do dnia 31 października. Specjalny Komitet zatwierdza projekt budżetu do dnia 31 grudnia. Administrator przyjmuje zatwierdzony budżet i powiadamia o tym fakcie uczestniczące państwa członkowskie i państwa trzecie wnoszące wkład.

Artykuł 20

Budżety korygujące

1. W przypadku niemożliwych do uniknięcia, wyjątkowych lub nieprzewidzianych okoliczności, w tym w przypadku gdy operacja zostaje rozpoczęta w czasie trwania roku budżetowego, administrator przedkłada projekt budżetu korygującego. Projekt budżetu korygującego jest sporządzany, przedkładany, zatwierdzany, przyjmowany i notyfikowany zgodnie z tą samą procedurą, jaka obowiązuje w przypadku budżetu rocznego. Specjalny Komitet omawia projekt budżetu korygującego, uwzględniając jego pilny charakter.

2. Jeżeli projekt budżetu korygującego powstaje w związku z rozpoczęciem nowej operacji lub zmianą budżetu operacji będącej w toku, administrator informuje Specjalny Komitet o ogólnych kosztach przewidzianych dla tej operacji. Jeżeli koszty te znacznie przekraczają stosowną kwotę odniesienia, Specjalny Komitet może zwrócić się do Rady o zatwierdzenie go.

3. Projekt budżetu korygującego, który powstał w związku z rozpoczęciem nowej operacji, jest przedkładany Specjalnemu Komitetowi w terminie 4 miesięcy po zatwierdzeniu kwoty odniesienia, chyba że Specjalny Komitet zdecyduje o dłuższym terminie.

Artykuł 21

Przesunięcia środków

1. Administrator może w stosownych przypadkach dokonać przesunięcia środków na wniosek dowódcy operacji. Administrator informuje Specjalny Komitet o swoim zamiarze co najmniej na tydzień przed dokonaniem przesunięcia, o ile pozwala na to pilny charakter sytuacji. Przesunięcie wymaga jednak uprzedniej zgody Specjalnego Komitetu, jeżeli:

a) planowane przesunięcie zmieni łączną wysokość środków przewidzianych na daną operację;

lub

b) planowane przesunięcia między rozdziałami w trakcie roku budżetowego przekraczają 10 % środków zapisanych w rozdziale, z którego środki są podejmowane, jak wykazuje budżet przyjęty na ten rok budżetowy według stanu na dzień, w którym przedłożono wniosek o dane przesunięcie.

2. W ciągu trzech miesięcy od daty rozpoczęcia operacji dowódca operacji może dokonywać przesunięć przydzielonych na nią środków między artykułami i rozdziałami w części budżetu dotyczącej „wspólnych kosztów operacyjnych”, jeżeli uzna to za konieczne dla prawidłowego przeprowadzenia operacji. Dowódca operacji informuje o tym fakcie administratora i Specjalny Komitet.

Artykuł 22

Przeniesienie środków

1. Zasadniczo środki przeznaczone na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, których nie wykorzystano, są anulowane na koniec roku budżetowego, o ile nie przewidziano inaczej w ust. 2.

2. Środki przeznaczone na pokrycie kosztów składowania materiałów i sprzętu zarządzanego przez ATHENĘ mogą zostać jednorazowo przeniesione na następny rok budżetowy, jeśli stosowne zobowiązania zaciągnięto przed dniem 31 grudnia bieżącego roku budżetowego. Środki przeznaczone na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych mogą zostać przeniesione, jeśli są niezbędne do celów operacji, która nie została w pełni zlikwidowana.

3. Administrator przedkłada Specjalnemu Komitetowi wnioski o przeniesienie niewykorzystanych środków z poprzedniego roku budżetowego do dnia 15 lutego. Wnioski są uważane za zatwierdzone, chyba że Specjalny Komitet zdecydował inaczej do dnia 15 marca.

4. Środki z poprzedniego roku budżetowego, na które zaciągnięto zobowiązania, są przenoszone, a Specjalny Komitet zostaje o tym poinformowany przez administratora przed 15 lutego.

Artykuł 23

Przewidywane wykonanie budżetu

Po zatwierdzeniu budżetu rocznego środki mogą być wykorzystywane na pokrycie zobowiązań i płatności, o ile jest to niezbędne z operacyjnego punktu widzenia.

ROZDZIAŁ 7

WKŁADY I ZWROTY

Artykuł 24

Określenie wysokości wkładów

1. Środki na płatności przewidziane na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, które nie zostały pokryte przez dochody różne, są finansowane z wkładów uczestniczących państw członkowskich.

2. Środki na płatności przewidziane na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych danej operacji pokrywane są z wkładów państw członkowskich i państw wnoszących wkład.

3. Wkłady płatne przez państwa członkowskie wnoszące wkład w daną operację są równe kwocie środków na płatności zapisanych w budżecie na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych tej operacji, pomniejszonej o kwoty wkładów płatnych przez państwa trzecie wnoszące wkład w tę samą operację zgodnie z art. 12.

4. Podział wkładów między państwa członkowskie, które są zobowiązane wnieść wkład, ustala się według kryterium produktu narodowego brutto, zgodnie z art. 41 ust. 2 TUE oraz zgodnie z decyzją Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ lub inną decyzją Rady, która może ją zastąpić.

5. Dane wymagane do obliczenia wysokości wkładów są określane w kolumnie zatytułowanej „Zasoby własne oparte na DNB” tabeli „Zestawienie finansowania budżetu ogólnego według typu zasobów własnych i państwa członkowskiego” załączonej do ostatnio przyjętego budżetu ogólnego Unii. Wkład każdego państwa członkowskiego, od którego jest on należny, jest proporcjonalny do udziału dochodu narodowego brutto (DNB) tego państwa członkowskiego w łącznym DNB państw członkowskich, od których należny jest wkład.

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

Artykuł 25

Harmonogram płatności wkładów

1. Jeśli Rada przyjęła kwotę odniesienia dla operacji wojskowej UE, państwa członkowskie wnoszące wkład wpłacają swoje wkłady w wysokości 30 % kwoty odniesienia, chyba że Rada określi inną wartość procentową wpłaty. Administrator wzywa do wnoszenia wkładów na operację zgodnie z potrzebami operacyjnymi i do uzgodnionego poziomu.

2. Na wniosek administratora Specjalny Komitet może zdecydować o wezwaniu do wniesienia dodatkowych wkładów przed przyjęciem budżetu korygującego dla danej operacji. Specjalny Komitet może podjąć decyzję o skierowaniu sprawy do właściwych organów przygotowawczych Rady.

3. Jeśli przyjęto budżet korygujący dla konkretnej operacji, państwa członkowskie wpłacają pozostałą część wkładów należnych za tę operację zgodnie z art. 24. Jeżeli jednak przewiduje się, że czas trwania operacji przekroczy sześć miesięcy w ramach roku budżetowego, pozostała część wkładów wpłacana jest w dwóch ratach. W takim przypadku pierwsza rata jest wpłacana w ciągu 30 dni od rozpoczęcia operacji; druga rata jest wpłacana w terminie, który ustali Specjalny Komitet stanowiący na wniosek administratora, z uwzględnieniem potrzeb operacyjnych. Specjalny Komitet może odstąpić od zastosowania przepisów niniejszego ustępu.

4. Administrator wysła odpowiednie wezwania do wniesienia wkładów pismem skierowanym do krajowych administracji, których dane adresowe zostały mu przekazane po:

a) zatwierdzeniu projektu budżetu na rok budżetowy przez Specjalny Komitet zgodnie z art. 19. Pierwsze wezwanie do wnoszenia wkładów pokrywa potrzeby operacyjne na okres ośmiu miesięcy. Drugie wezwanie do wnoszenia wkładów pokrywa pozostałe saldo wkładów, z uwzględnieniem salda wyniku budżetowego za poprzedni rok budżetowy, jeżeli Specjalny Komitet podjął decyzję o zapisaniu tego salda w bieżącym budżecie po uzyskaniu opinii z kontroli;

b) przyjęciu kwoty odniesienia zgodnie z art. 25 ust. 1; lub

c) zatwierdzeniu budżetu korygującego zgodnie z art. 20.

5. Bez uszczerbku dla pozostałych przepisów niniejszej decyzji, wkłady są wnoszone w terminie 30 dni od wysłania odpowiedniego wezwania do wniesienia wkładów, z wyjątkiem pierwszego wezwania do wniesienia wkładów do budżetu na nowy rok budżetowy, w którym to przypadku termin płatności wynosi 40 dni od wysłania odpowiedniego wezwania do wniesienia wkładów.

6. Każde z wnoszących wkład państw ponosi opłaty bankowe związane z wniesieniem jego własnego wkładu.

7. Administrator potwierdza odbiór wkładów.

Artykuł 26

Wcześniejsze finansowanie

1. W przypadku unijnych operacji wojskowych szybkiego reagowania wkłady są należne od państw członkowskich wnoszących wkład na poziomie kwoty odniesienia. Bez uszczerbku dla art. 25 ust. 3, płatności dokonuje się według określonych poniżej zasad.

2. Do celów wcześniejszego finansowania unijnych operacji wojskowych szybkiego reagowania uczestniczące państwa członkowskie:

a) wpłacają z góry swoje wkłady na rzecz ATHENY; lub

b) gdy Rada zdecyduje o przeprowadzeniu unijnej operacji wojskowej szybkiego reagowania, w finansowanie której wnoszą one wkład, wpłacają swoje wkłady w koszty wspólne tej operacji na poziomie kwoty odniesienia w ciągu 5 dni od daty wysłania wezwania, chyba że Rada zdecyduje inaczej.

3. Do celów, o których mowa powyżej, Specjalny Komitet, w którego skład wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego wnoszącego wkład z wyprzedzeniem, zapisuje w osobnym tytule budżetu środki tymczasowe. Środki tymczasowe pokrywane są z wkładów należnych przez państwa członkowskie wnoszące wkład z wyprzedzeniem w ciągu 90 dni od daty wysłania wezwania do wniesienia takich wkładów.

4. Wszelkie środki tymczasowe, o których mowa w ust. 3, które zostały wykorzystane na cele operacji, są uzupełniane w ciągu 90 dni od daty przekazania wezwania.

5. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1, każde państwo członkowskie wnoszące wkład z wyprzedzeniem może w szczególnych okolicznościach upoważnić administratora do wykorzystania jego wkładu wniesionego z wyprzedzeniem do pokrycia swojego wkładu w operację, w której uczestniczy, inną niż operacja szybkiego reagowania. Wniesiony z wyprzedzeniem wkład zostaje uzupełniony przez zainteresowane państwo członkowskie w ciągu 90 dni od daty wysłania wezwania.

6. W przypadku gdy na potrzeby danej operacji, innej niż operacja szybkiego reagowania, niezbędne są środki finansowe przed otrzymaniem wystarczającej kwoty wkładów na rzecz tej operacji:

a) wkłady wniesione z wyprzedzeniem przez państwa członkowskie wnoszące wkład w finansowanie tej operacji – po uzyskaniu zgody państw członkowskich wnoszących wkład z wyprzedzeniem – mogą zostać wykorzystane do wysokości 75 % ich kwoty na pokrycie wkładów należnych w związku z daną operacją. Wniesione z wyprzedzeniem wkłady zostają uzupełnione przez zainteresowane państwa członkowskie w ciągu 90 dni od daty wysłania wezwania;

b) w przypadku określonym w lit. a) niniejszego ustępu wkłady należne w związku z operacją z tytułu art. 25 ust. 1 od państw członkowskich, które nie wniosły wkładu z wyprzedzeniem, płacone są – po zatwierdzeniu przez zainteresowane państwa członkowskie – w ciągu 5 dni od daty wysłania stosownego wezwania przez administratora.

7. Niezależnie od przepisów art. 32 ust. 3 dowódca operacji może zaciągać zobowiązania i dokonywać płatności w ramach udostępnionych mu kwot.

8. Każde państwo członkowskie może zmienić swoją decyzję przez powiadomienie o tym administratora z przynajmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

9. Odsetki uzyskane z wcześniejszego finansowania będą corocznie rozdzielane wśród państw członkowskich wnoszących wkład z wyprzedzeniem i dodawane do ich środków tymczasowych. Kwoty będą notyfikowane tym państwom członkowskim w ramach corocznego procesu zatwierdzania budżetu.

Artykuł 27

Zwrot płatności zaliczkowych

1. Państwo członkowskie, państwo trzecie lub, w stosownym przypadku, organizacja międzynarodowa upoważniona przez Radę do zaliczkowania części wspólnych kosztów operacji może otrzymać od ATHENY zwrot wpłaconych kwot, składając uzasadniony wniosek, wraz z wymaganymi dokumentami poświadczającymi, skierowany do administratora nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od daty zakończenia danej operacji.

2. Wnioski o zwrot, które nie zostały zatwierdzone przez dowódcę operacji, o ile jego kadencja nie upłynęła, i administratora, nie są uznawane.

3. W przypadku zatwierdzenia wniosku o zwrot złożonego przez państwo wnoszące wkład zwracana kwota może zostać odliczona przy kolejnym wezwaniu do wniesienia wkładu skierowanym do tego państwa przez administratora.

4. Jeśli w momencie zatwierdzania wniosku nie przewiduje się żadnych wezwań do wniesienia wkładów lub jeśli kwota podana w zatwierdzonym wniosku o zwrot przekracza przewidywany wkład, administrator dokonuje płatności zwracanej

kwoty w ciągu 30 dni, uwzględniając przepływy pieniężne ATHENY oraz potrzeby w zakresie finansowania wspólnych kosztów danej operacji.

5. Zgodnie z niniejszą decyzją zwrot jest należny, nawet jeśli operacja zostanie odwołana.

6. Zwrot obejmuje odsetki narosłe od kwoty udostępnionej w ramach płatności zaliczkowych.

Artykuł 28

Zarządzanie przez ATHENĘ wydatkami nienależącymi do wspólnych kosztów

1. Specjalny Komitet, na wniosek administratora, z udziałem dowódcy operacji lub państwa członkowskiego, może postanowić, że zarządzanie administracyjne niektórymi wydatkami związanymi z operacją (zwanymi dalej „kosztami ponoszonymi przez państwo”), choć pozostaje obowiązkiem zainteresowanego państwa członkowskiego, powierza się ATHENIE.

2. Specjalny Komitet może na mocy decyzji upoważnić dowódcę operacji do zawierania umów w imieniu państw członkowskich uczestniczących w operacji i, w stosownych przypadkach, stron trzecich, do nabywania usług i zaopatrzenia, które będą finansowane jako koszty ponoszone przez państwo.

3. Specjalny Komitet na mocy decyzji ustanawia zasady zaliczkowania kosztów ponoszonych przez państwo.

4. ATHENA prowadzi rachunkowość dotyczącą kosztów ponoszonych przez państwo powierzonych jej i poniesionych przez poszczególne państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, strony trzecie. Co miesiąc ATHENA wysyła każdemu z państw członkowskich i, w stosownych przypadkach, tym stronom trzecim, zestawienie wydatków poniesionych przez ATHENĘ lub jej pracowników w ciągu poprzedniego miesiąca oraz wezwanie do wpłacenia środków finansowych wymaganych do pokrycia tych wydatków. Państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, te strony trzecie, wpłacają na rzecz ATHENY wymagane środki finansowe w ciągu 30 dni od daty wysłania wezwania do wpłaty środków finansowych.

Artykuł 29

Odsetki za zwłokę

1. Jeśli państwo nie wypełnia swoich zobowiązań finansowych, na zasadzie analogii stosuje się unijne przepisy dotyczące odsetek za zwłokę, określone w art. 71 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ w odniesieniu do wpłaty wkładów do budżetu UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

2. Jeżeli płatność jest opóźniona o nie więcej niż dziesięć dni, odsetki nie są naliczane. Jeżeli płatność opóźniona jest o więcej niż dziesięć dni, naliczane są odsetki za cały okres zwłoki.

ROZDZIAŁ 8

REALIZACJA WYDATKÓW

Artykuł 30

Zasady

1. Środki ATHENY wykorzystywane są zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, tj. zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności.

2. Urzędnicy zatwierdzający odpowiadają za realizację dochodów i wydatków ATHENY zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, jak również za zapewnianie przestrzegania wymogów legalności i prawidłowości. Aby wykonać wydatki, urzędnicy zatwierdzający zaciągają zobowiązania budżetowe i zobowiązania prawne, poświadczają zasadność wydatków i zatwierdzają płatności oraz prowadzą działania poprzedzające realizację środków. Urzędnik zatwierdzający może delegować swoje obowiązki innym osobom, na mocy decyzji określającej:

- a) pracowników odpowiedniego szczebla, upoważnionych do takiej delegacji;
- b) zakres przekazywanych uprawnień;
- c) zakres, w jakim osoby delegowane mogą subdelegować przekazane im uprawnienia.

3. Należy zapewnić realizację środków zgodnie z zasadą rozdzielności funkcji urzędnika zatwierdzającego i księgowego. Nie można łączyć obowiązków urzędnika zatwierdzającego i księgowego. Wszelkie płatności dokonywane ze środków finansowych zarządzanych przez ATHENĘ wymagają dwóch podpisów: urzędnika zatwierdzającego i księgowego.

4. W przypadku gdy realizacja wspólnych wydatków została powierzona państwu członkowskiemu, instytucji Unii lub, w stosownych przypadkach, organizacji międzynarodowej, wówczas – bez uszczerbku dla niniejszej decyzji – to państwo, instytucja lub organizacja stosują przepisy mające zastosowanie do realizacji jej własnych wydatków. Jeśli administrator realizuje wydatki bezpośrednio, dokonuje tego zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do wykonywania budżetu ogólnego Unii Europejskiej – sekcja „Rada”.

5. Administrator może jednak dostarczyć prezydencji elementy przydatne do opracowania wniosku skierowanego do Rady lub Specjalnego Komitetu w sprawie przepisów dotyczących realizacji wspólnych wydatków.

6. Specjalny Komitet może zatwierdzić przepisy dotyczące realizacji wspólnych wydatków, które odbiegają od przepisów ust. 4.

Artykuł 31

Wspólne koszty poniesione w trakcie przygotowywania operacji i w ich następstwie lub wspólne koszty niepowiązane bezpośrednio z konkretną operacją

Administrator pełni obowiązki urzędnika zatwierdzającego w przypadku wydatków na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, a także w przypadku wspólnych kosztów, których nie można bezpośrednio powiązać z konkretną operacją.

Artykuł 32

Wspólne koszty operacyjne

1. Dowódca operacji wykonuje obowiązki urzędnika zatwierdzającego związane z wydatkami na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych operacji, którą dowodzi. Jednak w odniesieniu do wydatków na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych poniesionych w trakcie fazy przygotowawczej konkretnej operacji, zrealizowanych bezpośrednio przez ATHENĘ, lub związanych z operacją po zakończeniu jej aktywnej fazy, obowiązki urzędnika zatwierdzającego wykonuje administrator.

2. Administrator przelewa kwoty wymagane do realizacji wydatków związanych z operacją z rachunku bankowego ATHENY na rzecz dowódcy operacji, na jego wniosek, na rachunek bankowy otwarty w imieniu ATHENY; dowódca operacji przekazuje szczegółowe dane dotyczące tego rachunku.

3. W drodze odstępstwa od art. 18 ust. 5, przyjęcie kwoty odniesienia upoważnia administratora i dowódcę operacji, w ramach ich odpowiednich kompetencji, do skorzystania z prawa do zaciągania zobowiązań i dokonywania płatności związanych z wydatkami na daną operację w wysokości do wartości procentowej kwoty odniesienia zatwierdzonej zgodnie z art. 25 ust. 1, chyba że Rada podejmie decyzję o wyższym poziomie zobowiązań.

Specjalny Komitet, na wniosek administratora lub dowódcy operacji i biorąc pod uwagę potrzeby operacji i względy pilności, ma prawo w drodze decyzji zezwolić na zaciągnięcie zobowiązań i, w odpowiednich przypadkach, dokonanie płatności związanych z dodatkowymi wydatkami. Specjalny Komitet może, za pośrednictwem prezydencji, przekazać sprawę właściwym organom przygotowawczym Rady, chyba że względy operacyjne przemawiają za innym rozwiązaniem. Odstępstwa tego nie stosuje się od dnia przyjęcia budżetu danej operacji.

4. W okresie przed przyjęciem budżetu danej operacji administrator i dowódca operacji lub jego przedstawiciel co miesiąc składają Specjalnemu Komitetowi sprawozdania dotyczące kwestii leżących w zakresie ich odnośnych kompetencji w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych jako wspólne koszty tej operacji. Specjalny Komitet, na wniosek administratora, dowódcy operacji lub państwa członkowskiego, może wydać wytyczne w sprawie realizacji wydatków w tym okresie.

5. W przypadku poważnego zagrożenia życia pracowników uczestniczących w operacji wojskowej UE dowódca tej operacji może, w drodze odstępstwa od art. 18 ust. 5, zrealizować niezbędne wydatki w celu ratowania życia tych pracowników, przekraczające środki zapisane w budżecie. Dowódca operacji jak najszybciej informuje o tym fakcie administratora i Specjalny Komitet. W takim przypadku administrator, działając w porozumieniu z dowódcą operacji, występuje z wnioskiem o dokonanie przesunięć środków niezbędnych do sfinansowania takich nieprzewidzianych wydatków. W przypadku gdy nie można zapewnić wystarczających środków na tego rodzaju wydatki za pomocą przesunięcia, administrator przedstawia wniosek dotyczący budżetu korygującego.

ROZDZIAŁ 9

OSTATECZNE PRZEZNACZENIE WSPÓLNIE FINANSOWANEGO SPRZĘTU I INFRASTRUKTURY

Artykuł 33

Sprzęt i infrastruktura

1. Mając na względzie likwidację dowodzonej przez siebie operacji, dowódca operacji przedstawia ostateczne przeznaczenie dla sprzętu i infrastruktury finansowanych wspólnie na potrzeby tej operacji. W miarę potrzeb administrator proponuje Specjalnemu Komitetowi odpowiednią stopę amortyzacji.

2. Administrator zarządza sprzętem i infrastrukturą pozostałymi po zakończeniu aktywnej fazy operacji, mając na względzie, o ile zajdzie taka potrzeba, znalezienie dla nich ostatecznego przeznaczenia. W miarę potrzeb administrator proponuje Specjalnemu Komitetowi odpowiednią stopę amortyzacji.

3. Stopa amortyzacji dla sprzętu, infrastruktury i innych aktywów podlega zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet w możliwie najkrótszym terminie.

4. Ostateczne przeznaczenie wspólnie finansowanego sprzętu i infrastruktury podlega zatwierdzeniu przez Specjalny Komitet, z uwzględnieniem potrzeb operacyjnych i kryteriów finansowych. Ostatecznym przeznaczeniem może być:

a) w przypadku infrastruktury – sprzedaż lub przekazanie za pośrednictwem ATHENY państwu przyjmującemu, państwu członkowskiemu lub stronie trzeciej;

b) w przypadku sprzętu – sprzedaż za pośrednictwem ATHENY państwu członkowskiemu, państwu przyjmującemu lub takiej stronie trzeciej, bądź składowanie i utrzymywanie przez ATHENĘ, państwo członkowskie lub stronę trzecią, w celu wykorzystania w kolejnej operacji.

5. W przypadku sprzedaży sprzęt i infrastruktura są sprzedawane według ich wartości rynkowej lub, jeśli nie można ustalić wartości rynkowej, za uczciwą i rozsądną cenę, z uwzględnieniem specyficznych warunków lokalnych.

6. Sprzedaż lub przekazanie państwu przyjmującemu lub stronie trzeciej przebiega zgodnie z odpowiednimi obowiązującymi przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa.

7. W przypadku podjęcia decyzji o zatrzymaniu przez ATHENĘ sprzętu finansowanego wspólnie na potrzeby operacji państwa członkowskie wnoszące wkład mogą wystąpić do pozostałych państw członkowskich uczestniczących w operacji o rekompensatę finansową. Specjalny Komitet, złożony z przedstawicieli wszystkich uczestniczących państw członkowskich, podejmuje stosowne decyzje na podstawie wniosku przedłożonego przez administratora.

ROZDZIAŁ 10

RACHUNKOWOŚĆ I INWENTARYZACJA

Artykuł 34

Rachunkowość wspólnych kosztów operacyjnych

Dowódca operacji prowadzi rachunkowość dotyczącą przesunięć środków otrzymanych od ATHENY, zaciągniętych zobowiązań, dokonanych płatności i uzyskanych dochodów, jak również inwentaryzację mienia ruchomego finansowanego z budżetu ATHENY i wykorzystywanego w ramach operacji, którą dowodzi.

Artykuł 35

Skonsolidowane sprawozdanie finansowe

1. Księgowy prowadzi rachunkowość żądanych wkładów i dokonanych przesunięć. Ponadto księgowy sporządza sprawozdania finansowe dotyczące wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji i w ich następstwie oraz zrealizowanych wydatków i dochodów operacyjnych, za które bezpośrednio odpowiada administrator.

2. Księgowy sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe obejmujące dochody i wydatki ATHENY. Poszczególne dowódcy operacji przesyłają księgowemu sprawozdania finansowe dotyczące zaciągniętych przez siebie zobowiązań i dokonanych przez siebie płatności oraz uzyskanych dochodów.

ROZDZIAŁ 11

KONTROLA I PREZENTACJA SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH

Artykuł 36

Regularne sprawozdania dla Specjalnego Komitetu

Co trzy miesiące administrator przedstawia Specjalnemu Komitetowi sprawozdanie z realizacji dochodów i wydatków od początku roku budżetowego. W tym celu poszczególni dowódcy operacji przekazują administratorowi sprawozdanie dotyczące wydatków odnoszących się do wspólnych kosztów operacyjnych operacji, którymi dowodzą.

Artykuł 37

Warunki przeprowadzania kontroli

1. Osoby odpowiedzialne za kontrolę dochodów i wydatków ATHENY przed przystąpieniem do realizacji swoich zadań muszą przejść postępowanie sprawdzające pod względem bezpieczeństwa uprawniające je do dostępu do informacji niejawnych na poziomie co najmniej „SECRET UE” przechowywanych przez Radę lub równoważne postępowanie sprawdzające przeprowadzone przez państwo członkowskie lub NATO, w zależności od przypadku. Osoby te gwarantują, że będą przestrzegać poufności informacji i chronić dane, z którymi się zapoznają w trakcie wykonywania swojego zadania kontrolnego, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do tych informacji i danych.

2. Osoby odpowiedzialne za kontrolę dochodów i wydatków ATHENY uzyskują bezzwłocznie i bez wcześniejszego powiadomienia dostęp do dokumentów i zawartości wszelkich nośników danych związanych z tymi dochodami i wydatkami, jak również do pomieszczeń, w których te dokumenty i nośniki są przechowywane. Mogą one sporządzać ich kopie. Osoby zaangażowane w realizację dochodów i wydatków ATHENY udzielają administratorowi i osobom odpowiedzialnym za kontrolę tych dochodów i wydatków niezbędnej pomocy w wykonywaniu ich zadań.

Artykuł 38

Zewnętrzna kontrola sprawozdań finansowych

1. W przypadku gdy realizację wydatków ATHENY powierzono państwu członkowskiemu, instytucji Unii lub organizacji międzynarodowej, wówczas to państwo, instytucja lub organizacja stosują przepisy, które mają zastosowanie do kontroli ich własnych wydatków.

2. Administrator lub osoby przez niego wyznaczone mają jednak prawo przeprowadzić w dowolnym czasie kontrolę wspólnych kosztów ATHENY poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie lub wspólnych kosztów operacyjnych operacji. Ponadto Specjalny Komitet, na wniosek administratora lub państwa członkowskiego, może w dowolnym czasie wyznaczyć kontrolerów zewnętrznych, określić ich zadania i warunki zatrudnienia.

3. Do celów kontroli zewnętrznej ustanawia się kolegium składające się z sześciu kontrolerów. Specjalny Komitet mianuje członków kolegium spośród kandydatów zgłoszonych przez państwa członkowskie na jednokrotnie odnawialną trzyletnią kadencję. Specjalny Komitet może przedłużyć mandat danego członka maksymalnie na okres do sześciu miesięcy.

Kandydaci muszą być członkami najwyższego krajowego organu kontroli w państwie członkowskim lub być osobami rekomendowanymi przez ten organ oraz muszą dawać odpowiednią rękojmię bezpieczeństwa i niezależności. Muszą być dyspozycyjni do celów wykonywania, stosownie do potrzeb, zadań w imieniu ATHENY. Wykonując te zadania:

a) członkom kolegium wynagrodzenie nadal wypłaca ich organ macierzysty, a ATHENA pokrywa koszty ich delegacji zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do urzędników Unii Europejskiej o równorzędnym stopniu zaszerogowania;

b) członkowie nie zwracają się o instrukcje inne niż instrukcje otrzymywane od Specjalnego Komitetu ani nie otrzymują takich instrukcji; w ramach swojego mandatu kontrolnego kolegium kontrolerów i jego członkowie są w pełni niezależni i wyłącznie odpowiedzialni za prowadzenie kontroli zewnętrznych;

c) członkowie składają sprawozdania z wykonania swoich zadań jedynie Specjalnemu Komitetowi;

d) członkowie sprawdzają w trakcie roku budżetowego oraz *ex post*, przez kontrole prowadzone na miejscu oraz kontrole dokumentów poświadczających, czy wydatki finansowane lub zaliczkowane przez ATHENĘ są realizowane zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami oraz zasadami należytego zarządzania finansami, czyli zgodnie z zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności, a także czy kontrole wewnętrzne są odpowiednie.

Co roku kolegium kontrolerów wybiera przewodniczącego spośród swoich członków lub przedłuża mandat aktualnemu przewodniczącemu. Kolegium określa, zgodnie z najwyższymi standardami międzynarodowymi, zasady mające zastosowanie do kontroli prowadzonych przez jego członków. Kolegium kontrolerów zatwierdza sprawozdania z kontroli sporządzone przez jego członków przed przekazaniem ich administratorowi i Specjalnemu Komitetowi.

4. Specjalny Komitet, w poszczególnych przypadkach i na postawie konkretnego uzasadnienia, może zdecydować o skorzystaniu z organów zewnętrznych.

5. Koszty kontroli prowadzonych przez kontrolerów działających w imieniu ATHENY uważane są za wspólne koszty, które ponosi ATHENA.

Artykuł 39

Wewnętrzna kontrola sprawozdań finansowych

1. Na wniosek administratora i po poinformowaniu Specjalnego Komitetu sekretarz generalny Rady mianuje kontrolera wewnętrznego ATHENY i co najmniej jednego zastępcę kontrolera wewnętrznego na okres trzech lat, który można jednokrotnie odnowić; kontrolerzy wewnętrzni muszą posiadać niezbędne kwalifikacje zawodowe oraz dawać wystarczającą rękojmię bezpieczeństwa i niezależności. Kontrolerem wewnętrznym nie może być urzędnik zatwierdzający ani księgowy; kontroler wewnętrzny nie może uczestniczyć w przygotowaniu sprawozdań finansowych.

2. Kontroler wewnętrzny składa administratorowi sprawozdania na temat kontroli ryzyka, wydając niezależne opinie na temat jakości systemów zarządzania i kontroli oraz wydając zalecenia mające na celu poprawę kontroli wewnętrznej w ramach operacji i wspieranie należytego zarządzania finansami. Należy do niego w szczególności ocena stosowności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania oraz wyników oddziałożeń w zakresie realizacji polityk i celów przez odniesienie do związanego z nimi ryzyka.

3. Kontroler wewnętrzny pełni swoją funkcję we wszystkich oddziałach zajmujących się poborem dochodów ATHENY lub realizacją wydatków finansowanych za pośrednictwem ATHENY.

4. W zależności od potrzeb kontroler wewnętrzny przeprowadza jedną lub więcej kontroli podczas roku budżetowego. Zdaje sprawozdania administratorowi i informuje dowódcę operacji o swoich wnioskach i zaleceniach. Dowódca operacji i administrator gwarantują podjęcie działań w następstwie tych zaleceń.

5. Administrator co roku składa Specjalnemu Komitetowi sprawozdanie z kontroli wewnętrznej wykazujące liczbę i rodzaj przeprowadzonych kontroli wewnętrznych, sformułowane wnioski, przedstawione zalecenia i działania podjęte na podstawie tych zaleceń.

6. Ponadto każdy dowódca operacji zapewnia kontrolerowi wewnętrznemu pełen dostęp do operacji, którą dowodzi. Kontroler wewnętrzny weryfikuje sprawne funkcjonowanie systemów i procedur finansowych i budżetowych oraz zapewnia funkcjonowanie solidnych i skutecznych systemów kontroli wewnętrznej.

7. Wyniki prac i sprawozdania kontrolera wewnętrznego udostępniane są kolegium kontrolerów wraz ze wszystkimi dodatkowymi dokumentami poświadczającymi.

Artykuł 40

Coroczna prezentacja sprawozdań i zamknięcie rozliczeń

1. Przed dniem 31 marca po zakończeniu danego roku budżetowego lub w terminie czterech miesięcy od zakończenia operacji, którą dowodzi, w zależności od tego, który z tych terminów jest wcześniejszy, każdy dowódca operacji przedstawia księgowemu ATHENY informacje niezbędne do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego w odniesieniu do kosztów wspólnych, rocznego sprawozdania finansowego w odniesieniu do wydatków zaliczkowanych i zwróconych zgodnie z art. 28 oraz rocznego sprawozdania z działalności.

2. Administrator, z pomocą księgowego i dowódców poszczególnych operacji, sporządza i przedstawia Specjalnemu Komitetowi i kolegium kontrolerów, przed dniem 15 maja po zakończeniu roku budżetowego, sprawozdania finansowe oraz roczne sprawozdanie z działalności.

3. W ciągu 8 tygodni po przekazaniu sprawozdań finansowych kolegium kontrolerów przedstawia Specjalnemu Komitetowi opinię z kontroli, a administrator, z pomocą księgowego i dowódców poszczególnych operacji – skontrolowane sprawozdania finansowe ATHENY.

4. Przed dniem 30 września po zakończeniu danego roku budżetowego kolegium kontrolerów przedstawia Specjalnemu Komitetowi sprawozdanie z kontroli; Komitet analizuje sprawozdanie z kontroli, opinię z kontroli i sprawozdania finansowe w celu udzielenia absolutorium administratorowi, księgowemu i dowódcom poszczególnych operacji.

5. Wszelkie sprawozdania i inwentaryzacje są przechowywane, według odpowiednich szczebli kompetencji, przez księgowego i dowódców poszczególnych operacji przez okres pięciu lat od daty udzielenia stosownego absolutorium. Po zakończeniu operacji dowódca operacji zapewnia przekazanie księgowemu wszelkich sprawozdań i inwentaryzacji.

6. Specjalny Komitet podejmuje decyzję o zapisaniu salda wyniku budżetowego za rok budżetowy, za który zostały zatwierdzone sprawozdania, w budżecie na następny rok budżetowy, jako dochody lub wydatki, w zależności od okoliczności, za pomocą budżetu korygującego. Specjalny Komitet może jednak podjąć decyzję o zapisaniu wyżej wymienionego salda wyniku budżetowego po otrzymaniu opinii z kontroli od kolegium kontrolerów.

7. Część salda wyniku budżetowego za rok budżetowy, która wynika z realizacji środków przeznaczonych na pokrycie wspólnych kosztów poniesionych w trakcie przygotowywania operacji lub w ich następstwie, zapisywana jest na poczet następnych wkładów od uczestniczących państw członkowskich.

8. Część salda wyniku budżetowego, która wynika z realizacji środków przeznaczonych na pokrycie wspólnych kosztów operacyjnych danej operacji, zapisywana jest na poczet kolejnych wkładów od państw członkowskich, które wniosły wkład w tę operację.

9. W przypadku gdy nie można dokonać zwrotu poprzez odliczenie odpowiedniej kwoty od wkładów należnych ATHENIE, saldo wyniku budżetowego jest wypłacane danym państwom członkowskim zgodnie z kluczem DNB mającym zastosowanie do roku, w którym dokonywany jest zwrot.

10. Do 31 marca każdego roku każde państwo członkowskie uczestniczące w operacji może dostarczyć administratorowi, w stosownych przypadkach za pośrednictwem dowódcy operacji, informacje dotyczące kosztów dodatkowych, jakie poniosło w związku z operacją podczas poprzedniego roku budżetowego. W informacji tej należy wyszczególnić główne pozycje wydatków. Administrator dokonuje kompilacji tych informacji w celu przedstawienia Specjalnemu Komitetowi przeglądu dodatkowych kosztów operacji.

Artykuł 41

Zamknięcie rozliczeń dotyczących operacji

1. Po zakończeniu operacji Specjalny Komitet może postanowić, na wniosek administratora lub państwa członkowskiego, że administrator, z pomocą księgowego i dowódcy operacji, przedłoży Specjalnemu Komitetowi sprawozdania finansowe dla tej operacji obejmujące okres co najmniej do dnia jej zakończenia oraz, o ile to możliwe, do dnia jej likwidacji. Termin przedłożenia tych dokumentów przez administratora nie może być krótszy niż cztery miesiące od dnia zakończenia operacji.

2. Jeśli sprawozdania finansowe nie mogą w podanym terminie uwzględnić dochodów i wydatków związanych z likwidacją danej operacji, wówczas te dochody i wydatki wykazuje się w sprawozdaniach finansowych dla ATHENY; Specjalny Komitet poddaje je badaniu w kontekście procedury przewidzianej w art. 40.

3. Specjalny Komitet zatwierdza, na podstawie opinii kolegium kontrolerów, przedłożone mu sprawozdania finansowe dla danej operacji. Udziela absolutorium administratorowi, księgowemu i dowódcy danej operacji.

4. W przypadku gdy nie można dokonać zwrotu poprzez odliczenie odpowiedniej kwoty od wkładów należnych ATHENIE, saldo wyniku budżetowego jest wypłacane danym państwom członkowskim zgodnie z kluczem DNB mającym zastosowanie do roku, w którym dokonywany jest zwrot.

ROZDZIAŁ 12

PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 42

Odpowiedzialność

1. Zasady, na jakich dowódca operacji, administrator i inni pracownicy przekazani do dyspozycji w szczególności przez instytucje Unii lub przez państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną lub karną w przypadku nieprawidłowości lub zaniedbania w wykonaniu budżetu, reguluje regulamin pracowniczy lub uzgodnienia mające do niego zastosowanie. Ponadto ATHENA może, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa wnoszącego wkład, wytoczyć powództwo cywilne przeciwko wyżej wspomnianym pracownikom.

2. Unia ani Sekretarz Generalny Rady nie mogą w żadnym przypadku zostać pociągnięci do odpowiedzialności przez państwo wnoszące wkład w związku z pełnieniem obowiązków przez administratora, księgowego lub przydzielonych im pracowników.

3. Odpowiedzialność umowną, która może wynikać z umów zawartych w kontekście wykonania budżetu, ponoszą za pośrednictwem ATHENY państwa wnoszące wkład. Kwestie odpowiedzialności umownej reguluje prawo właściwe dla danej umowy.

4. W przypadku odpowiedzialności pozaumownej wszelkie szkody spowodowane przez dowództwo operacji, dowództwo sił i dowództwo komponentu w ramach struktury zarządzania kryzysowego, których skład zatwierdza dowódca operacji, lub przez ich pracowników w trakcie pełnienia ich obowiązków, pokrywają za pośrednictwem ATHENY państwa wnoszące wkład, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla przepisów prawnych państw członkowskich i regulaminem pracowniczym sił stosowanym w teatrze działań.

5. Unia ani państwa członkowskie nie mogą w żadnym przypadku zostać pociągnięte do odpowiedzialności przez państwo wnoszące wkład w związku z umowami zawartymi w ramach wykonywania budżetu lub w związku ze szkodami spowodowanymi przez jednostki i oddziały struktury zarządzania kryzysowego, których skład zatwierdza dowódca operacji, lub przez pracowników tych jednostek i oddziałów w trakcie pełnienia ich obowiązków.

Artykuł 43

Przegląd

Na wniosek państwa członkowskiego lub po zakończeniu każdej operacji przeprowadzany jest w razie potrzeby przegląd całości lub części niniejszej decyzji, w tym jej załączników. Decyzja poddawana jest przeglądowi co najmniej co trzy lata. Podczas przeglądu można korzystać z pomocy wszelkich ekspertów, którzy mogą pomóc w pracach, a w szczególności organów zarządzania ATHENY.

Artykuł 44

Przepisy końcowe

Niniejszym uchyla się decyzję 2008/975/WPZiB.

Artykuł 45

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2011 r.

W imieniu Rady

M. KOROLEC

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNE KOSZTY PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ BEZ WZGLĘDU NA TO, KIEDY ZOSTAŁY PONIESIONE

W przypadkach gdy następujące wspólne koszty nie mogą być bezpośrednio powiązane z konkretną operacją, Specjalny Komitet może zdecydować o przydzieleniu środków w odpowiedniej wysokości do ogólnej części budżetu rocznego. Środki te należy w jak największym stopniu zapisywać w artykułach dotyczących operacji, z którą są najbardziej związane.

1. Wydatki poniesione w trakcie misji przez dowódcę operacji i jego pracowników związane z przedłożeniem sprawozdań finansowych z operacji Specjalnemu Komitetowi.
2. Odszkodowania za straty i koszty wynikające z roszczeń i powództw, jakie mają być zapłacone za pośrednictwem ATHENY.
3. Koszty wynikające z ewentualnej decyzji o składowaniu materiałów nabytych wspólnie na potrzeby operacji (jeśli koszty te są przypisane do ogólnej części budżetu rocznego, należy wskazać ich związek z konkretną operacją).

Ogólna część budżetu rocznego obejmuje ponadto, w razie potrzeby, środki na pokrycie następujących wspólnych kosztów operacji, w których finansowanie wnoszą wkład uczestniczące państwa członkowskie:

- 1) opłaty bankowe;
- 2) koszty kontroli;
- 3) wspólne koszty związane z fazą przygotowawczą operacji określone w załączniku II;
- 4) koszty związane z rozwojem i utrzymaniem systemu księgowania i zarządzania aktywami ATHENY.

ZAŁĄCZNIK II

WSPÓLNE KOSZTY OPERACYJNE ZWIĄZANE Z FAZĄ PRZYGOTOWAWCZĄ OPERACJI PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ

Dodatkowe koszty niezbędne do przeprowadzenia przez personel wojskowy i cywilny misji rozpoznawczych i przygotowania (w szczególności misji wyjaśniających i zwiadowczych) do konkretnej operacji wojskowej UE: transport, zakwaterowanie, wykorzystywanie środków łączności operacyjnej, rekrutacja lokalnego personelu cywilnego do realizacji misji, takiego jak tłumacze ustni i kierowcy.

Służby medyczne: koszty ewakuacji medycznej w nagłych przypadkach (Medevac) osób biorących udział w misjach rozpoznawczych i przygotowaniach personelu wojskowego i cywilnego do konkretnej operacji wojskowej UE, w przypadku gdy w teatrze działań nie można zapewnić opieki medycznej.

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

WSPÓLNE KOSZTY OPERACYJNE ZWIĄZANE Z AKTYWNA FAZĄ OPERACJI ZAWSZE PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ

W przypadku każdej operacji wojskowej UE ATHENA ponosi, jako wspólne koszty operacyjne, niżej określone koszty dodatkowe wymagane do przeprowadzenia operacji.

1. Koszty dodatkowe (przenośnego lub wyznaczonego) dowództwa związane z operacjami dowodzonych przez Unię Europejską.

1.1. Definicja dowództwa, którego koszty dodatkowe są finansowane wspólnie:

- a) dowództwo (HQ), podstawowe elementy dowodzenia i wsparcia zatwierdzone w planie operacji (OPLAN);
- b) dowództwo operacji (OHQ): stałe dowództwo operacji, poza obszarem działań, odpowiedzialne, za utworzenie, mobilizację, utrzymanie i odtworzenie sił Unii Europejskiej;

definicja wspólnych kosztów stosowana wobec OHQ ma zastosowanie również wobec Sekretariatu Generalnego Rady, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i ATHENY w zakresie, w jakim organy te działają bezpośrednio na rzecz tej operacji;

- c) dowództwo sił (FHQ): dowództwo sił Unii Europejskiej rozmieszczonych w obszarze działań;
- d) dowództwo komponentu (CCHQ): dowództwo komponentu Unii Europejskiej (CCHQ): rozmieszczono na potrzeby operacji (tj. dowódcy sił powietrznych, lądowych, morskich i innych wyspecjalizowanych sił, których wyznaczenie może zostać uznane za konieczne w zależności od charakteru operacji).

1.2. Definicja kosztów dodatkowych finansowanych wspólnie:

- a) koszty transportu: transport do i z teatru działań w celu rozmieszczenia, utrzymania i odtworzenia FHQ i CCHQ;
- b) podróże i zakwaterowanie: koszty podróży i zakwaterowania poniesione przez OHQ w związku z podróżami służbowymi niezbędnymi dla operacji; koszty podróży i zakwaterowania poniesione przez personel rozmieszczonych dowództw w ramach podróży służbowych do Brukseli lub na posiedzenia związane z operacją.
- c) koszty transportu/podróży (z wyjątkiem kosztów diet) dowództw w ramach teatru działań: wydatki związane z transportem kołowym i innym oraz koszty frachtu, w tym podróże krajowego personelu wspomagającego i podróże gości; dodatkowe koszty paliwa przewyższające koszty zwykłych operacji; wynajem dodatkowych pojazdów; koszty ubezpieczeń od odpowiedzialności cywilnej wymaganych przez niektóre kraje od organizacji międzynarodowych prowadzących operacje na ich terytorium;
- d) administracja: dodatkowy sprzęt biurowy i umeblowanie, przewidziane umowami usługi i urzędzenia użyteczności publicznej, koszty utrzymania budynków dowództwa;
- e) personel cywilny zatrudniony w kwalifikowalnych dowództwach specjalnie do celów operacji: personel cywilny pracujący w Unii, personel międzynarodowy i personel lokalny zatrudniony w teatrze działań, potrzebny do przeprowadzenia operacji w zakresie wykraczającym poza zwykłe wymogi operacyjne (łącznie z wynagrodzeniem za nadgodziny);
- f) łączność między kwalifikowalnymi dowództwami i między kwalifikowalnymi dowództwami a bezpośrednio podległymi im siłami: wydatki inwestycyjne na zakup i eksploatację dodatkowych środków łączności i sprzętu informatycznego oraz koszty świadczonych usług (wynajem i konserwacja modemów, linii telefonicznych, telefonów satelitarnych, faksu szyfrującego wiadomości, bezpiecznych linii, dostawców usług internetowych, linii danych, lokalnych sieci komputerowych);
- g) koszary i kwaterunek/infrastruktura: wydatki na nabycie, wynajem lub odnowienie, o ile to konieczne, niezbędnych obiektów dowództwa w teatrze działań (wynajem budynków, schronów, namiotów);
- h) informowanie opinii publicznej: koszty kampanii informacyjnych i informowania mediów w OHQ i FHQ, zgodnie ze strategią informacyjną opracowaną przez dowództwo operacji (HQ);
- i) reprezentacja i przyjmowanie gości: koszty reprezentacyjne; koszty ponoszone na poziomie dowództwa (HQ) niezbędne do przeprowadzenia operacji.

2. Koszty dodatkowe poniesione na udzielenie wsparcia siłom jako całości

Określone poniżej koszty są kosztami ponoszonymi w wyniku rozmieszczenia sił na swoich pozycjach:

- a) wydatki absolutnie niezbędne dla wypełnienia przez wspólne siły ich misji (wspólnie wykorzystywane lotniska, linie kolejowe, porty, główne trasy logistyczne, w tym punkty wysadzania sił i rejonów ześrodkowania wojsk; badania wody, pompowanie, uzdatnianie, dystrybucja i odprowadzanie wody, dostawy wody i energii elektrycznej, roboty ziemne, statyczna ochrona sił, obiekty magazynowe, zwłaszcza do magazynowania paliwa i amunicji, rejonów ześrodkowania logistycznego; wsparcie techniczne dla wspólnie finansowanej infrastruktury);
- b) oznakowanie identyfikacyjne: szczególne znaki identyfikacyjne, dowody tożsamości „Unii Europejskiej”, plakietki, medale, flagi w kolorach Unii Europejskiej lub inne oznakowanie identyfikacyjne sił lub dowództwa (HQ) (z wyjątkiem odzieży, hełmów lub mundurów);
- c) opieka medyczna i obiekty medyczne: ewakuacja medyczna w nagłych przypadkach (Medevac). Opieka i obiekty pełniące rolę 2 i 3 na poziomie elementów operacyjnych teatru działań w rodzaju lotnisk i portów wyładunkowych zatwierdzonych w planie operacji (OPLAN);
- d) pozyskiwanie informacji: obrazy satelitarne używane w wywiadzie i zatwierdzone w planie operacji (OPLAN), jeżeli nie można ich sfinansować ze środków dostępnych w budżecie Centrum Satelitarnego Unii Europejskiej.

3. Koszty dodatkowe poniesione w związku z wykorzystywaniem przez UE do wspólnych środków i zdolności NATO udostępnionych operacji dowodzonych przez Unię.

Obciążające UE koszty zastosowania, w jednej z jej operacji wojskowych, uzgodnień między UE a NATO dotyczących przekazania, monitorowania i zwrotu lub wycofania wspólnych środków i zdolności NATO udostępnionych operacji dowodzonych przez Unię. Zwroty kosztów dokonywane przez NATO na rzecz Unii Europejskiej.

4. Koszty dodatkowe poniesione przez Unię na towary, usługi lub prace wymienione w wykazie kosztów wspólnych i udostępnione w operacji dowodzonych przez UE przez jedno z państw członkowskich, instytucję Unii, państwo trzecie lub organizację międzynarodową na mocy uzgodnienia, o którym mowa w art. 11. Zwroty kosztów dokonywane przez państwo, instytucję Unii lub organizację międzynarodową na podstawie takiego uzgodnienia.

CZĘŚĆ B

WSPÓLNE KOSZTY OPERACYJNE ZWIĄZANE Z AKTYWNA FAZĄ KONKRETNEJ OPERACJI PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ NA MOCY DECYZJI RADY

Koszty transportu: transport do i z teatru działań w celu rozmieszczenia, utrzymania i odtworzenia sił niezbędnych do przeprowadzenia operacji.

Wielonarodowe dowództwo grup zadaniowych: wielonarodowe dowództwo grup zadaniowych UE rozmieszczonych w obszarze działań.

CZĘŚĆ C

WSPÓLNE KOSZTY OPERACYJNE PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ NA WNIOSEK DOWÓDCY OPERACJI I PO ZATWIERDZENIU PRZEZ SPECJALNY KOMITET

- a) Koszary i kwaterunek/infrastruktura: wydatki na nabycie, wynajem lub odnowienie pomieszczeń w teatrze działań (budynków, schronów, namiotów) potrzebnych rozmieszczonym siłom do przeprowadzenia operacji;
- b) niezbędny sprzęt dodatkowy: zakup lub wynajem w trakcie operacji nieprzewidzianego sprzętu specjalistycznego niezbędnego do realizacji operacji, o ile zakupiony sprzęt nie zostanie zwrócony do kraju macierzystego po zakończeniu misji;
- c) opieka medyczna i obiekty medyczne: opieka medyczna i obiekty medyczne w teatrze działań, pełniące rolę 2, inne niż wymienione w części A;
- d) pozyskiwanie informacji (obrazy satelitarne; wywiad, rozpoznanie i obserwacja na poziomie teatru działań, w tym obserwacja przestrzeni powietrze–ziemia; wywiad osobowy);
- e) inne krytyczne zdolności na poziomie teatru działań: ewentualnie rozminowywanie na potrzeby operacji; ochrona chemiczna, biologiczna, radiologiczna i jądrowa (CBRN); przechowywanie i niszczenie broni oraz amunicji zebranej w obszarze działań.

ZAŁĄCZNIK IV

WSPÓLNE KOSZTY OPERACYJNE ZWIĄZANE Z LIKWIDACJĄ OPERACJI PONOSZONE PRZEZ ATHENĘ

Koszty poniesione w celu znalezienia ostatecznego przeznaczenia dla sprzętu i infrastruktury wspólnie finansowanych na potrzeby operacji.

Dodatkowe koszty sporządzenia sprawozdań finansowych dotyczących operacji. Kwalifikowalne wspólne koszty są określone zgodnie z załącznikiem III, mając na uwadze fakt, że pracownicy niezbędni do sporządzenia sprawozdań przypisani są do dowództwa tej operacji, nawet jeśli zaprzestała ona swojej działalności.

DECYZJA RADY 2011/872/WPZiB

z dnia 22 grudnia 2011 r.

dotycząca aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i uchylecia decyzji 2011/430/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 grudnia 2001 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 18 lipca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/430/WPZiB dotyczącą aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB ⁽²⁾.
- (3) Zgodnie z art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB konieczne jest dokonanie pełnego przeglądu wykazu osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie decyzja 2011/430/WPZiB.
- (4) W niniejszej decyzji przedstawia się wynik przeglądu przeprowadzonego przez Radę w odniesieniu do osób, grup i podmiotów, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB.
- (5) Rada stwierdziła, że osoby, grupy i podmioty, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, uczestniczyły w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, że właściwy organ podjął w stosunku do nich decyzję w rozumieniu art. 1 ust. 4

tego wspólnego stanowiska oraz że w związku z tym powinny one nadal podlegać szczególnym środkom ograniczającym przewidzianym w tym wspólnym stanowisku.

- (6) Należy odpowiednio zaktualizować wykaz osób, grup i podmiotów, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB oraz uchylić decyzję 2011/430/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wykaz osób, grup i podmiotów, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Decyzja 2011/430/WPZiB zostaje niniejszym uchylona.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 47

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, grup i podmiotów, o którym mowa w art. 1

1. OSOBY

1. ABDOLLAHI Hamed (alias Mustafa Abdullahi), ur. 11 sierpnia 1960 r. w Iranie. Nr paszportu: D9004878.
2. ABOU, Rabah Naami (alias Naami Hamza; Mihoubi Faycal; Fellah Ahmed; Dafri Rème Lahdi), ur. 1.2.1966 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
3. ABOUD, Maisi (alias szwajcarski Abderrahmane), ur. 17.10.1964 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
4. AL NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, ur. w Al-lhsa (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
5. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, ur. 16.10.1966 r. w Tarut (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej
6. ARBABSJAR Manssor (alias Mansour Arbabsjar), ur. 6 lub 15 marca 1955 r. w Iranie. Obywatel Iranu i USA. Nr paszportu: C2002515 (Iran); nr paszportu: 477845448 (USA). Nr krajowego dowodu tożsamości: 07442833, ważny do 15 marca 2016 r. (prawo jazdy USA).
7. ARIOUA, Kamel (alias Lamine Kamel), ur. 18.8.1969 r. w Konstantynie (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
8. ASLI, Mohamed (alias Dahmane Mohamed), ur. 13.5.1975 w miejscowości Ajn Taja (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
9. ASLI, Rabah, ur. 13.5.1975 r. w miejscowości Ajn Taja (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
10. BOUYERI, Mohammed (alias: Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 r. w Amsterdamie (Holandia) – członek grupy Hofstadgroep
11. DARIB, Noureddine (alias: Carreto; Zitoun Mourad) ur. 1.2.1972 r. w Algierii – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
12. DJABALI, Abderrahmane (alias Touil), ur. 1.6.1970 r. w Algierii – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
13. FAHAS, Sofiane Yacine, ur. 10.9.1971 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
14. IZZ AL DIN, Hasan (alias: GARBAYA, Ahmed; SA ID; SALWWAN, Samir), ur. w roku 1963 w Libanie, obywatel Libanu
15. MOHAMMED, Chalid Szejk (alias: ALI, Salem; BIN CHALID, Fahd Bin Adballah; HENIN, Aszraf Refaat Nabith; WADUD, Chalid Adbul), ur. 14.4.1965 r. lub 1.3.1964 r. w Pakistanie, paszport nr 488555
16. MOKTARI, Fateh (alias Ferdi Omar), ur. 26.12.1974 r. w Husajn Daj (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
17. NOUARA, Farid, ur. 25.11.1973 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
18. RESSOUS, Hoari (alias Hallasa Farid), ur. 11.9.1968 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
19. SEDKAOUI, Noureddine (alias Nounou), ur. 23.6.1963 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
20. SELMANI, Abdelghani (alias Gano), ur. 14.6.1974 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
21. SENOUCI, Sofiane, ur. 15.4.1971 r. w Husajn Daj (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra.
22. SHAHLAI Abdul Reza (alias Abdol Reza Shala'i, alias Abd-al Reza Shalai, alias Abdorreza Shahlai, alias Abdolreza Shahlai, alias Abdol-Reza Shahlaee, alias Hajj Yusef, alias Haji Yusif, alias Hajji Yasir, alias Hajji Yusif, alias Yusuf Abu-al-Karkh), ur. ok. 1957 r. w Iranie. Adresy: (1) Kermanszah, Iran, (2) Mehran Military Base (Baza Wojskowa Mehran), Prowincja Ilam, Iran.
23. SHAKURI Ali Gholam, ur. ok. 1965 r. w Teheranie, Iran.
24. SOLEIMANI Qasem (alias Ghasem Soleymani, alias Qasmi Sulayman, alias Qasem Soleymani, alias Qasem Solaimani, alias Qasem Salimani, alias Qasem Solemani, alias Qasem Sulaimani, alias Qasem Sulemani), ur. 11 marca 1957 r. w Iranie. Obywatel Iranu. Nr paszportu: 008827 (irański paszport dyplomatyczny), wyd. w 1999 r. St. wojskowy: generał dywizji.

25. TINGUALI, Mohammed (alias: Mouh di Kouba), ur. 21.4.1964 r. w Al-Bulajdzie (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra
26. WALTERS, Jason Theodore James (alias: Abdullah; David), ur. 6.3.1985 r. w Amersfoort (Holandia), paszport (holenderski) nr NE8146378 – członek grupy Hofstadgroep

2. GRUPY I PODMIOTY

1. Organizacja Abu Nidala (znana również pod nazwami: Rewolucyjna Rada Fatah; Rewolucyjne Brygady Arabskie; Czarny Wrzesień; Rewolucyjna Organizacja Muzułmańskich Socjalistów)
 2. Brygady Męczenników Al-Aksy
 3. Al Aqsa e.V. (Stowarzyszenie Al-Aksa)
 4. Al Takfir wal Hijra
 5. Babbar Chalsa
 6. Komunistyczna Partia Filipin i jej zbrojne ramię: Nowa Armia Ludowa, Filipiny
 7. Dżama'a al Islamija (znana również pod nazwą Al Dżama'a al Islamija) (Grupa Islamska)
 8. İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi – IBDA C (Islamski Front Bojowników o Wielki Wschód)
 9. Hamas oraz jego odłam Hamas Izz al Din al Kassem
 10. Hizbul Mudżahedin – HM
 11. Hofstadgroep
 12. Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju
 13. Międzynarodowa Federacja Młodzieży Sikhijskiej
 14. Siły Chalistan Zindabad
 15. Partia Pracujących Kurdystanu – PKK (znana również pod nazwami: KADEK; KONGRA GEL)
 16. Tygrysy – Wyzwoliciele Tamilskiego Ilamu
 17. Ejército de Liberación Nacional (Narodowa Armia Wyzwolenia)
 18. Palestyński Islamski Dżihad
 19. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny
 20. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Naczelne Dowództwo
 21. Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC (Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii)
 22. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP/C (Partia, Front i Armia Wyzwolenia Ludu Tureckiego) [znana również pod nazwami Devrimci Sol (Lewica Rewolucyjna); Dev Sol]
 23. Sendero Luminoso – SL (Świetlisty Szlak)
 24. Stichting Al Aqsa (Fundacja Al-Aksa) (znana również pod nazwami: Stichting Al Aqsa Nederland; Al Aqsa Nederland)
 25. Teyrbazen Azadiya Kurdistan – TAK (znana również pod nazwami: Sokoły Wolności Kurdystanu; Jastrzębie Wolności Kurdystanu)
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 14 grudnia 2011 r.****w sprawie określenia ilości oraz przydziału kontyngentów substancji kontrolowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9196)***(Jedynie teksty w języku angielskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim i włoskim są autentyczne)**

(2011/873/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 2 i art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii przywożonych substancji kontrolowanych podlega limitom ilościowym określonym w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.
- (2) Ponadto Komisja jest zobowiązana określić ilości substancji kontrolowanych, innych niż wodorochlorofluorowęglowodory, które mogą być wykorzystywane dla celów nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, jak również określić przedsiębiorstwa, które mogą je stosować.
- (3) Określenie przydzielonych kontyngentów dla celów nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych musi gwarantować, że limity ilościowe określone w art. 10 ust. 6 są przestrzegane, stosując rozporządzenie Komisji (UE) nr 537/2011 z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie mechanizmu przyznawania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽²⁾. Te limity ilościowe obejmują pewną ilość wodorochlorofluorowęglodorów objętą licencjami dla celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, zatem produkcja i przywóz wodorochlorofluorowęglodorów dla tych celów powinny również być objęte wspomnianym przydziałem.
- (4) Komisja opublikowała zawiadomienie dla przedsiębiorstw zamierzających w 2012 r. dokonywać przywozu do lub wywozu z Unii Europejskiej substancji kontrolowanych zubożających warstwę ozonową oraz dla przedsiębiorstw

zamierzających złożyć wnioski o kontyngent dla tych substancji przeznaczonych do celów laboratoryjnych i analitycznych na 2012 r. (2011/C 75/05)⁽³⁾ i otrzymała deklaracje dotyczące planowanego przywozu w 2012 r.

- (5) Limity ilościowe i kontyngenty należy ustalić na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r., zgodnie z rocznym cyklem sprawozdawczym na podstawie Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ilości dopuszczone do swobodnego obrotu

1. Ilość substancji kontrolowanych z grupy I (chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 i 115) oraz z grupy II (inne całkowicie fluorowane chlorofluorowęglowodory), podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009, które można dopuścić do swobodnego obrotu w Unii w 2012 r. ze źródeł spoza terytorium Unii, wynosi 11 185 000 kilogramów obliczonych na podstawie potencjału niszczenia ozonu (ODP).
2. Ilość substancji kontrolowanych z grupy III (halony), podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009, które można dopuścić do swobodnego obrotu w Unii w 2012 r. ze źródeł spoza terytorium Unii, wynosi 15 761 510 kilogramów ODP.
3. Ilość substancji kontrolowanych z grupy IV (tetrachlorek węgla), podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009, które można dopuścić do swobodnego obrotu w Unii w 2012 r. ze źródeł spoza terytorium Unii, wynosi 8 800 220 kilogramów ODP.
4. Ilość substancji kontrolowanych z grupy V (1,1,1-trichloroetan), podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009, które można dopuścić do swobodnego obrotu w Unii w 2012 r. ze źródeł spoza terytorium Unii, wynosi 1 000 015 kilogramów ODP.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 2.6.2011, s. 4.⁽³⁾ Dz.U. C 75 z 9.3.2011, s. 4.

5. Ilość substancji kontrolowanych z grupy VI (bromek metylu), podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009, które można dopuścić do swobodnego obrotu w Unii w 2012 r. ze źródeł spoza terytorium Unii, wynosi 889 320 kilogramów ODP.

6. Ilość substancji kontrolowanych z grupy VII (wodorobromofluorowęglowodory), podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009, które można dopuścić do swobodnego obrotu w Unii w 2012 r. ze źródeł spoza terytorium Unii, wynosi 1 065,8 kilogramów ODP.

7. Ilość substancji kontrolowanych z grupy VIII (wodorochlorofluorowęglowodory), podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009, które można dopuścić do swobodnego obrotu w Unii w 2012 r. ze źródeł spoza terytorium Unii, wynosi 4 581 681,8 kilogramów ODP.

8. Ilość substancji kontrolowanych z grupy IX (bromochlorometan), podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009, które można dopuścić do swobodnego obrotu w Unii w 2012 r. ze źródeł spoza terytorium Unii, wynosi 294 012 kilogramów ODP.

Artykuł 2

Przydział kontyngentów dopuszczonych do swobodnego obrotu

1. Kontyngenty na chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 i 115 i inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku I.

2. Kontyngenty na halony w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku II.

3. Kontyngenty na tetrachlorek węgla w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III.

4. Kontyngenty na 1,1,1-trichloroetan w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku IV.

5. Kontyngenty na bromek metylu w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku V.

6. Kontyngenty na wodorobromofluorowęglowodory w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku VI.

7. Kontyngenty na wodorochlorofluorowęglowodory w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku VII.

8. Kontyngenty na bromochlorometan w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. przyznaje się w celach oraz w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w załączniku VIII.

9. Poszczególne kontyngenty dla przedsiębiorstw określono w załączniku IX.

Artykuł 3

Kontyngenty do celów laboratoryjnych i analitycznych.

Przedsiębiorstwom wymienionym w załączniku X przydziela się kontyngenty na przywóz i produkcję substancji kontrolowanych dla celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych w 2012 r.

Maksymalne ilości, jakie te przedsiębiorstwa mogą wyprodukować lub objąć przywozem w 2012 r. do celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, określono w załączniku XI.

Artykuł 4

Okres obowiązywania

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r. i traci ona moc dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do następujących przedsiębiorstw:

ABCR Dr Braunagel GmbH & Co. (DE)
Im Schleht 10
76187 Karlsruhe
Niemcy

Aesica Queenborough Ltd.
North Street
Queenborough
Kent, ME11 5EL
Zjednoczone Królestwo

Airbus Operations S.A.S.
Route de Bayonne 316
31300 Toulouse
Francja

Albany Molecular Research (UK) Ltd
Mostyn Road
Holywell
Flintshire, CH8 9DN
Zjednoczone Królestwo

Albemarle Europe SPRL Parc Scientifique Einstein Rue du Bosquet 9 1348 Louvain-la-Neuve Belgia	Alfa Agricultural Supplies SA 73, Ethnikis Antistasseos Str, 152 31 Chalandri, Athens Grecja
Arkema France SA 420, rue d'Estienne D'Orves 92705 Colombes Cedex Francja	Arkema Quimica SA Avenida de Burgos 12 28036 Madrid Hiszpania
Ateliers Bigata SAS 10, rue Jean Baptiste Perrin, 33320 Eysines Cedex Francja	BASF Agri Production SAS 32 rue de Verdun 76410 Saint-Aubin lès Elbeuf Francja
Bayer Crop Science AG Gebäude A729 41538 Dormagen Niemcy	Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH Bützflether Sand 21683 Stade Niemcy
DuPont de Nemours (Nederland) BV Baanhoekweg 22 3313 LA Dordrecht Niderlandy	Dyneon GmbH Werk Gendorf Industrieparkstrasse 1 84508 Burgkirchen Niemcy
Eras Labo 222 D1090 38330 Saint Nazaire les Eymes Francja	Eusebi Impianti Srl Via Mario Natalucci 6 60131 Ancona Włochy
Eusebi Service Srl Via Vincenzo Pirani 4 60131 Ancona Włochy	Fire Fighting Enterprises Ltd. 9 Hunting Gate, Hitchin SG4 0TJ Zjednoczone Królestwo
Fujifilm Electronic Materials (Europe) NV Keetberglaan 1 A Haven 1061 2070 Zwijndrecht Belgia	Halon & Refrigerants Services Ltd. J.Reid Trading Estate Factory Road, Sandycroft Deeside, Flintshire CH5 2QJ Zjednoczone Królestwo
Harp International Ltd Gellihirion Industrial Estate Rhondda, Cynon Taff Pontypridd CF37 5SX Zjednoczone Królestwo	Honeywell Fluorine Products Europe B.V. Laarderhoogweg 18 1101 EA Amsterdam Niderlandy
Honeywell Specialty Chemicals GmbH Wunstorfer Strasse 40 Postfach 100262 30918 Seelze Niemcy	Hovione Farmaciencia SA Sete Casas 2674-506 Loures Portugalia
ICL-IP Europe B.V. Fosfaatweg 48 1013 BM Amsterdam Niderlandy	Laboratorios Miret SA Geminis 4, 08228 Terrassa, Barcelona Hiszpania

LGC Standards GmbH Mercatorstr. 51 46485 Wesel Niemcy	LPG Tecnicas en Extincion de Incendios SL C/Mestre Joan Corrales 107-109 08950 Esplugas de Llobregat, Barcelona Hiszpania
Mebrom NV Assenedestraat 4 9940 Rieme Ertvelde Belgia	Merck KgaA Frankfurter Strasse 250 64271 Darmstadt Niemcy
Mexichem UK Ltd. PO Box 13 The Heath Runcorn Cheshire WA7 4QX Zjednoczone Królestwo	Ministry of Defence Defence Fuel Lubricants and Chemicals P.O. Box 10.000 1780 CA Den Helder Niderlandy
Panreac Quimica S.L.U. Pol. Ind. Pla de la Bruguera, C/Garraf 2 08211 Castellar del Vallès-Barcelona Hiszpania	Poż-Pliszka Sp. z o.o. ul. Szczecińska 45 80-392 Gdańsk Polska
R.P. Chem s.r.l. Via San Michele 47 31062 Casale sul Sile (TV) Włochy	Safety Hi-Tech S.r.l. Via Cavour 96 67051 Avezzano (AQ) Włochy
Savi Technologie Sp. z o.o. ul. Wolności 20 Psary 51-180 Wrocław Polska	Sicor Srl Via Terazzano 77 20017 Rho Włochy
Sigma Aldrich Chemie GmbH Riedstrasse 2 89555 Steinheim Niemcy	Sigma Aldrich Chimie SARL 80, rue de Luzais L'isle d'abeau Chesnes 38297 St Quentin Fallavier Francja
Sigma Aldrich Company Ltd The Old Brickyard, New Road Gillingham SP8 4XT Zjednoczone Królestwo	Solvay Fluor GmbH Hans-Böckler-Allee 20 30173 Hannover Niemcy
Solvay Fluores France 25 rue de Clichy 75442 Paris Francja	Solvay Specialty Polymers France SAS Avenue de la Republique 39501 Tavaux Cedex Francja
Solvay Solexis S.p.A. Viale Lombardia 20 20021 Bollate (MI) Włochy	Sterling S.r.l. Via della Carboneria 30 06073 Solomeo di Corciano (PG) Włochy
Syngenta Crop Protection Surrey Research Park 30 Priestly Road Guildford Surrey GU2 7YH Zjednoczone Królestwo	Tazzetti S.p.A. Corso Europa n. 600/a 10070 Volpiano (TO) Włochy

TEGA Technische Gase und Gastechnik GmbH Werner-von-Siemens-Strasse 18 97076 Würzburg Niemcy	Thomas Swan & Co Ltd. Rotary Way Consett County Durham DH8 7ND Zjednoczone Królestwo
Total Feuerschutz GmbH Industriestr 13 68526 Ladenburg Niemcy	

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

—
ZAŁĄCZNIK I

GRUPA I ORAZ II

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na chlorofluorowęglowodory 11, 12, 113, 114 i 115 i inne całkowicie fluorowcowane chlorofluorowęglowodory stosowane jako substraty i czynniki ułatwiające procesy chemiczne w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.

Przedsiębiorstwo

Honeywell Fluorine Products Europe (NL)
Mexichem UK (UK)
Solvay Solexis (IT)
Syngenta Crop Protection (UK)
Tazzetti (IT)
TEGA Technische Gase und Gastechnik (DE)

ZAŁĄCZNIK II

GRUPA III

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na halony stosowane jako substraty i przeznaczone do zastosowań krytycznych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.

Przedsiębiorstwo

Ateliers Bigata (FR)
BASF Agri Product (FR)
ERAS Labo (FR)
Eusebi Impianti (IT)
Eusebi Service (IT)
Fire Fighting Enterprises Ltd (UK)
Halon & Refrigerant Services (UK)
LPG Tecnicas en Extincion de Incendios (ES)
Poż-Pliszka (PL)
Safety Hi-Tech (IT)
Savi Technologie (PL)
Total Feuerschutz (DE)

ZAŁĄCZNIK III

GRUPA IV

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na tetrachlorek węgla stosowany jako substrat w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.

Przedsiębiorstwo

Dow Deutschland (DE)
Mexichem UK (UK)
Solvay Fluores France (FR)

ZAŁĄCZNIK IV

GRUPA V

Kontyngenty przywozowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na 1,1,1-trichloroetan stosowany jako substrat w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.

Przedsiębiorstwo

Arkema (FR)
Fujifilm Electronic Materials Europe (BE)

ZAŁĄCZNIK V

GRUPA VI

Kontyngenty przywózowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na bromek metylu stosowany jako substrat w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.

Przedsiębiorstwo

Albemarle Europe (BE)
Alfa Agricultural Supplies (EL)
ICL-IP Europe (NL)
Mebrom (BE)
Sigma Aldrich Chemie (DE)

ZAŁĄCZNIK VI

GRUPA VII

Kontyngenty przywózowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na wodorobromofluorowęglowodory stosowane jako substraty w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.

Przedsiębiorstwo

ABCR Dr Braunagel (DE)
Albany Molecular Research (UK)
Hovione Farmaciencia (PT)
R.P. Chem (IT)
Sicor Srl (IT)
Sterling (IT)

ZAŁĄCZNIK VII

GRUPA VIII

Kontyngenty przywózowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na wodorochlorofluorowęglowodory stosowane jako substraty i czynniki ułatwiające procesy chemiczne w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.

Przedsiębiorstwo

Aesica Queenborough (UK)
Arkema France (FR)
Arkema Quimica (ES)
Bayer CropScience (DE)
DuPont de Nemours (NL)
Dyneon (DE)
Honeywell Fluorine Products Europe (NL)
Mexichem UK (UK)
Solvay Fluor (DE)
Solvay Specialty Polymers France SAS (FR)
Solvay Solexis (IT)
Tazzetti (IT)

ZAŁĄCZNIK VIII

GRUPA IX

Kontyngenty przywózowe przyznane importerom zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 na bromochlorometan stosowany jako substrat w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r.

Przedsiębiorstwo

Albemarle Europe (BE)
ICL-IP Europe (NL)
Laboratorios Miret (ES)
Sigma Aldrich Chemie (DE)
Thomas Swan & Co (UK)

ZAŁĄCZNIK IX

(Szczególnie chronione informacje handlowe – poufne – nieprzeznaczone do publikacji)

ZAŁĄCZNIK X

Przedsiębiorstwa uprawnione do produkcji lub przywozu dla celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych

Kontyngenty substancji kontrolowanych, które mogą być wykorzystane dla celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, przyznaje się następującym podmiotom:

Przedsiębiorstwo

Airbus Operations (FR)
Arkema France SA (FR)
Harp International Ltd (UK)
Honeywell Fluorine Products Europe BV (NL)
Honeywell Specialty Chemicals GmbH (DE)
LGC Standards GmbH (DE)
Mebrom NV (BE)
Merck KGaA (DE)
Mexichem UK Ltd (UK)
Ministry of Defence (NL)
Panreac Quimica SLU (ES)
Sigma Aldrich Chemie (DE)
Sigma Aldrich Chimie SARL (FR)
Sigma Aldrich Company Ltd (UK)
Tazzetti SpA. (IT)

ZAŁĄCZNIK XI

(Poufne informacje handlowe – nieprzeznaczone do publikacji)

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 15 grudnia 2011 r.

ustanawiająca wykaz państw trzecich i terytoriów, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii, jak również wzory świadectw stosowanych w przywozie oraz przemieszczaniu o charakterze niehandlowym tych zwierząt do Unii

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9232)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/874/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającą wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 17 ust. 2 formuła wprowadzająca i lit. b) oraz art. 17 ust. 3 lit. a),

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, i zmieniające dyrektywę Rady 92/65/EWG⁽²⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt, stosowane do przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych do Unii. Psy, koty i fretki należą do zwierząt domowych objętych wspomnianym rozporządzeniem.
- (2) Dyrektywa 92/65/EWG ustanawia wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel psami, kotami i fretkami oraz ich przywóz do Unii. Stanowi ona, że warunki przywozu dotyczące wspomnianych zwierząt muszą być co najmniej równoważne z warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 998/2003.
- (3) Wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, regulujące tego rodzaju przywóz i przemieszczanie o charakterze niehandlowym, różnią się w zależności od sytuacji dotyczącej wścieklizny w danym państwie trzecim pochodzenia oraz od państwa członkowskiego przeznaczenia.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 stanowi, że psy, koty i fretki wprowadzane do państw członkowskich innych niż Irlandia, Malta, Szwecja i Zjednoczone Królestwo z państw trzecich wymienionych w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do tego rozporządzenia

należy zaszczepić przeciwko wściekliznie, natomiast zwierzęta wprowadzane z pozostałych państw trzecich należy ponadto przed wprowadzeniem poddać badaniu krwi na obecność przeciwciał wścieklizny.

- (5) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 stanowi, że do dnia 31 grudnia 2011 r. psy, koty i fretki wprowadzane do Irlandii, Malty, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa z państw trzecich wymienionych w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do tego rozporządzenia należy zaszczepić oraz przed wprowadzeniem poddać badaniu krwi na obecność przeciwciał wścieklizny zgodnie z przepisami krajowymi, natomiast zwierzęta pochodzące z pozostałych państw trzecich należy po przybyciu poddać kwarantannie zgodnie z przepisami krajowymi.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 stanowi także, iż do dnia 31 grudnia 2011 r. Finlandia, Irlandia, Malta, Szwecja i Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do bąblowicy, oraz Irlandia, Malta i Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do kleszczy, mogą uzależnić wprowadzanie psów, kotów i fretek na swoje terytorium od spełnienia pewnych dodatkowych wymogów krajowych.
- (7) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1152/2011 z dnia 14 lipca 2011 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zdrowotnych środków zapobiegawczych w celu kontroli zarażenia *Echinococcus multilocularis* u psów⁽³⁾ zostało przyjęte w celu zapewnienia ciągłej ochrony zdrowia w Irlandii, na Malcie, w Finlandii i Zjednoczonym Królestwie przed *Echinococcus multilocularis*. Ma być ono stosowane od dnia 1 stycznia 2012 r.
- (8) Decyzja Komisji 2004/595/WE z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie wprowadzenia wzoru świadectwa zdrowia w celu przywozu do Wspólnoty psów, kotów i fretek w celach handlowych⁽⁴⁾ stanowi, że dopuszcza się przywóz tych zwierząt z państw trzecich wymienionych w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 lub w załączniku II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 206/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ustanawiającego wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych⁽⁵⁾. Decyzja 2004/595/WE stanowi także, iż zwierzęta te muszą posiadać świadectwo zgodne ze wzorem podanym w załączniku do tej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 296 z 15.11.2011, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 266 z 13.8.2004, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1.

- (9) Wzór określony w załączniku do decyzji 2004/595/WE stanowi indywidualne świadectwo, jakie wystawia się do celów wprowadzenia do państw członkowskich każdego psa, kota lub fretki pochodzących z państwa trzeciego wymienionego w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003.
- (10) Mimo że świadectwo jest wystarczające w przypadku wprowadzania do państw członkowskich innych niż Irlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo wspomnianych zwierząt pochodzących z państw trzecich wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010, nie jest ono uznawane w przypadku wspomnianych zwierząt przeznaczonych do Irlandii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa, gdzie poddaje się je po przybyciu kwarantannie zgodnie z prawodawstwem krajowym.
- (11) Biorąc pod uwagę problemy, jakie napotykać niektórzy importerzy przy używaniu indywidualnego wzoru świadectwa określonego w decyzji 2004/595/WE, niezbędne jest zastąpienie wspomnianego wzoru świadectwa takim, które może uwzględnić przesyłkę składającą się z więcej niż jednego zwierzęcia.
- (12) Zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 388/2010 z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie maksymalnej liczby zwierząt domowych niektórych gatunków, jakie mogą być przedmiotem przemieszczania o charakterze niehandlowym⁽¹⁾ przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii z państwa trzeciego podlega wymaganiom dotyczącym zdrowia zwierząt oraz kontroli, określonym w dyrektywie 92/65/EWG.
- (13) Przy uwzględnieniu faktu, że zagrożenia związane z przywozem psów, kotów i fretek nie różnią się od zagrożeń związanych z przemieszczaniem o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu tych zwierząt do Unii, należy ustanowić wspólne świadectwo zdrowia w odniesieniu do przywozu do Unii tego rodzaju zwierząt i przemieszczania o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu tych zwierząt z państw trzecich wymienionych w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 lub w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.
- (14) Mając na względzie spójność i uproszczenie prawodawstwa Unii, we wzorach świadectw zdrowia odnoszących się do przywozu do Unii psów, kotów i fretek należy uwzględnić wymogi decyzji Komisji 2007/240/WE⁽²⁾, zgodnie z którą różne świadectwa weterynaryjne, świadectwa zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt wymagane przy przywozie do Unii żywych zwierząt należy sporządzać na podstawie standardowych wzorów świadectw weterynaryjnych określonych w załączniku I do tej decyzji.
- (15) Decyzja Komisji 2004/824/WE z dnia 1 grudnia 2004 r. ustanawiająca wzorcowe świadectwo zdrowia dla przemieszczania o charakterze niehandlowym psów, kotów i fretek z państw trzecich do Wspólnoty⁽³⁾ ustanawia wzór świadectwa w odniesieniu do przemieszczania o charakterze niehandlowym wspomnianych zwierząt do państw członkowskich innych niż Irlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo z państw trzecich. Wspomniane świadectwo może też być stosowane przy wprowadzaniu do tych trzech państw członkowskich, w sytuacji gdy wspomniane zwierzęta pochodzą z państw wymienionych w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003. Ponadto przedmiotowe świadectwo należy wystawiać indywidualnie w odniesieniu do wprowadzania do państw członkowskich każdego psa, kota lub fretki.
- (16) Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 zwierzęta domowe muszą posiadać paszport zgodny ze wzorem określonym w decyzji Komisji 2003/803/WE z dnia 26 listopada 2003 r. ustanawiającej wzór paszportu do celu wewnątrzspółnotowego przemieszczania psów, kotów i fretek⁽⁴⁾, gdy są one wprowadzane do państwa członkowskiego, po czasowym przemieszczeniu z państwa członkowskiego do państwa trzeciego lub terytorium.
- (17) Zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 zwierzęta domowe pochodzące z państw i terytoriów wymienionych w części B sekcja 2 załącznika II do tego rozporządzenia, dla których ustalono, że wspomniane państwa lub terytoria stosują zasady co najmniej równoważne zasadom unijnym odnoszącym się do przemieszczania z państw trzecich, podlegają zasadom ustanowionym w odniesieniu do przemieszczania o charakterze niehandlowym psów, kotów i fretek pomiędzy państwami członkowskimi.
- (18) Właściwe jest, aby niniejsza decyzja była stosowana, nie naruszając decyzji Komisji 2004/839/WE z dnia 3 grudnia 2004 r. ustanawiającej warunki przemieszczania o charakterze niehandlowym z państw trzecich do Wspólnoty młodych psów i kotów⁽⁵⁾, która umożliwia państwu członkowskiemu udzielanie zezwolenia na przemieszczanie na ich terytorium psów i kotów poniżej trzeciego miesiąca życia, niezaszczepionych przeciwko wściekliźnie, z państw trzecich wymienionych w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003, na warunkach tożsamyh z warunkami ustanowionymi w art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (19) Mając na względzie ułatwienie dostępu do wielojęzycznych świadectw, świadectwo zdrowia wymagane w przypadku przemieszczania o charakterze niehandlowym pięciu lub mniej psów, kotów lub fretek do Unii powinno być oparte na standardowych wzorach określonych w decyzji 2007/240/WE.
- (20) Dyrektywa Rady 96/93/WE z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie certyfikacji zwierząt i produktów zwierzęcych⁽⁶⁾ ustanawia zasady, których należy przestrzegać przy wystawianiu świadectw wymaganych na podstawie przepisów weterynaryjnych w celu zapobieżenia wystawianiu świadectw wprowadzających w błąd bądź fałszowaniu świadectw. Należy dopilnować, aby reguły i zasady co najmniej równoważne regułom i zasadom ustanowionym we wspomnianej dyrektywie były stosowane przez urzędowych lekarzy weterynarii państw trzecich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 7.5.2010, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 104 z 21.4.2007, s. 37.

⁽³⁾ Dz.U. L 358 z 3.12.2004, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 312 z 27.11.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 361 z 8.12.2004, s. 40.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 13 z 16.1.1997, s. 28.

- (21) Należy wprowadzić okres przejściowy umożliwiający państwom członkowskim podjęcie koniecznych środków służących zapewnieniu zgodności z wymogami określonymi w niniejszej decyzji.
- (22) W związku z powyższym należy uchylić decyzje 2004/595/WE i 2004/824/WE.
- (23) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza decyzja ustanawia:
- a) wykaz państw trzecich i terytoriów, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii, zgodnie z dyrektywą 92/65/EWG, jak również świadectwo zdrowia w odniesieniu do tego rodzaju przywozu i przemieszczania o charakterze niehandlowym;
- b) świadectwo zdrowia w odniesieniu do przemieszczania o charakterze niehandlowym pięciu lub mniej psów, kotów lub fretek do Unii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 998/2003.
2. Niniejszą decyzję stosuje się, nie naruszając decyzji 2004/839/WE.

Artykuł 2

Państwa trzecie i terytoria, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii, jak również świadectwo zdrowia w odniesieniu do tego rodzaju przywozu i przemieszczania o charakterze niehandlowym

1. Państwa członkowskie zezwalają na przywóz przesyłek psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii, pod warunkiem że państwa trzecie lub terytoria, z których one pochodzą, oraz wszystkie państwa trzecie i terytoria, przez które przewozi się je tranzytem, są:
- a) albo wymienione w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003; albo
- b) wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010.
2. Psy, koty i fretki, o których mowa w ust. 1:
- a) posiadają świadectwo zdrowia sporządzone zgodnie ze wzorem określonym w załączniku I i wypełnione przez

urzędowego lekarza weterynarii przy należyтым uwzględnieniu wskazówek zamieszczonych w części II wspomnianego świadectwa;

- b) spełniają wymagania świadectwa zdrowia określone w załączniku I w odniesieniu do państw trzecich lub terytoriów, z których pochodzą, o których mowa w, odpowiednio, ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu.

Artykuł 3

Świadectwo zdrowia w odniesieniu do przemieszczania o charakterze niehandlowym pięciu lub mniej psów, kotów lub fretek do Unii

1. Państwa członkowskie zezwalają na przemieszczanie o charakterze niehandlowym pięciu lub mniej psów, kotów lub fretek na swoje terytorium, pod warunkiem że pochodzą one z państw trzecich lub terytoriów bądź są przewożone tranzytem przez państwa trzecie lub terytoria, które:

- a) albo są wymienione w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003; albo
- b) nie są wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003.

2. Psy, koty i fretki, o których mowa w ust. 1:

- a) posiadają świadectwo zdrowia sporządzone zgodnie ze wzorem określonym w załączniku II oraz wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii przy należyтым uwzględnieniu wskazówek zamieszczonych w części II wspomnianego świadectwa;
- b) spełniają wymagania świadectwa zdrowia określone w załączniku II w odniesieniu do państw trzecich lub terytoriów, z których pochodzą, o których mowa w, odpowiednio, ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Przepisy przejściowe

W okresie przejściowym do dnia 30 czerwca 2012 r. państwa członkowskie zezwalają na przywóz oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym do Unii psów, kotów i fretek, które posiadają świadectwo weterynaryjne wystawione nie później niż w dniu 29 lutego 2012 r. zgodnie ze wzorami określonymi w załączniku do, odpowiednio, decyzji 2004/595/WE i 2004/824/WE.

Artykuł 5

Uchylenia

Uchyla się decyzje 2004/595/WE i 2004/824/WE.

Artykuł 6

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

*Artykuł 7***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

PAŃSTWO

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa/nazwisko Adres Tel.		I.2. Numer referencyjny świadectwa	I.2.a.			
			I.3. Właściwy organ centralny				
			I.4. Właściwy organ lokalny				
	I.5. Odbiorca Nazwa/nazwisko Adres Kod pocztowy Tel.		I.6.				
	I.7. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.8.	I.9. Państwo przeznaczenia	Kod ISO	I.10. Region przeznaczenia	Kod
	I.11. Miejsce pochodzenia Nazwa Adres Numer zatwierdzenia Nazwa Adres Numer zatwierdzenia Nazwa Adres Numer zatwierdzenia		I.12.				
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu				
	I.15. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie Dokumenty towarzyszące		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE				
			I.17. Numer(-y) CITES				
	I.18. Opis towaru		I.19. Kod towaru (kod HS) 010619				
		I.20. Ilość					
I.21.		I.22. Liczba opakowań					
I.23. Nr plomby / kontenera/pojemnika		I.24.					
I.25. Cel certyfikacji: Zwierzęta domowe ☐ Zatwierdzone organy ☐							
I.26.		I.27. Przywóz lub dopuszczenie na terytorium UE ☐					
I.28. Oznakowanie towaru							
Gatunek (Nazwa systematyczna)	System identyfikacji	Data wszczepienia/wykonania mikroczipu lub tatuażu [dd/mm/yyyy]	Numer identyfikacyjny	Data urodzenia [dd/mm/yyyy]			

PAŃSTWO

Przywóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii

Część II: Świadcstwo	II. Informacje dot. zdrowia		II.a. Numer referencyjny świadectwa		II.b.			
	Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii (wpisać nazwę państwa trzeciego), niniejszym zaświadczam, że:							
	II.1. badanie kliniczne przeprowadzone na każdym zwierzęciu w terminie 24 godzin przed planowaną wysyłką przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ wykazało, że zwierzęta podczas badania były w stanie kwalifikującym je do planowanego przewozu;							
	II.2. upłynęło co najmniej 21 dni od zakończenia pierwotnego szczepienia przeciwko wściekliznie ⁽¹⁾ , przeprowadzonego zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku Ib do rozporządzenia (WE) nr 998/2003, a każde następne ponowne szczepienie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia ⁽²⁾ , przy czym szczegółowe informacje dotyczące obecnego szczepienia podano w tabeli w pkt II.4.							
	⁽³⁾ albo II.3. zwierzęta pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium wymienionego w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003;							
	⁽³⁾ albo II.3. zwierzęta pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium oraz – w przypadku przewozu tranzytem przez inne państwo trzecie lub terytorium – planowany jest ich tranzyt przez państwo trzecie lub terytorium, które jest wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 206/2010, oraz że od dat podanych w tabeli w pkt II.4, kiedy próbki krwi zostały pobrane nie wcześniej niż 30 dni po szczepieniu od każdego zwierzęcia przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ, który następnie wykazał, że miano przeciwciał jest równe lub wyższe niż 0,5 j.m./ml, w ramach testu neutralizacji wirusa w odniesieniu do wścieklizny, przeprowadzonego w zatwierdzonym laboratorium ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ , upłynęły co najmniej 3 miesiące, a każde następne ponowne szczepienie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia ⁽²⁾ ;							
	II.4. szczegółowe informacje dotyczące obecnego szczepienia przeciwko wściekliznie oraz data pobrania próbek są następujące:							
	Numer mikroczipu lub tatuażu zwierzęcia		Data szczepienia [dd/mm/rrrr]	Nazwa i producent szczepionki	Numer partii	Okres ważności [dd/mm/rrrr]		Data pobrania próbki krwi [dd/mm/rrrr]
						Od Do		
⁽³⁾ albo II.5. psy nie były leczone przeciwko <i>Echinococcus multilocularis</i> ;								
⁽³⁾ albo II.5. psy były leczone przeciwko <i>Echinococcus multilocularis</i> , a szczegółowe informacje dotyczące leczenia zostały udokumentowane w tabeli w pkt II.6.].								
II.6. Szczegółowe informacje dotyczące leczenia przeprowadzonego przez prowadzącego lekarza weterynarii zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1152/2011 ⁽⁶⁾ są następujące:								
Numer mikroczipu lub tatuażu psa		Leczenie przeciwko bąblowcowi			Administering weterynarian			
		Nazwa i producent produktu		Data [dd/mm/rrrr] i godzina leczenia [00.00]		Imię i nazwisko (wielkimi literami), pieczęć i podpis		
						⁽⁷⁾		
						⁽⁸⁾		
						⁽⁸⁾		
						⁽⁸⁾		
						⁽⁸⁾		
						⁽⁸⁾		
Uwagi:								
a) Oryginał każdego świadectwa składa się z pojedynczego arkusza papieru lub, w przypadku obszerniejszego tekstu, musi mieć taką formę, aby wszystkie wymagane arkusze papieru stanowiły integralną, niepodzielną całość.								
b) Świadcstwo należy sporządzić przynajmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się punkt kontroli granicznej, przez który przesyłka wprowadzana jest na terytorium Unii, oraz państwa członkowskiego przeznaczenia. Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na sporządzenie świadectwa w języku urzędowym innego państwa członkowskiego, w razie potrzeby wraz z jego urzędowym tłumaczeniem.								

PAŃSTWO

Przewóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii

II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>c) Jeżeli do celów identyfikacji poszczególnych pozycji przesyłki (wykaz w pkt I.28) do świadectwa dołączone zostaną dodatkowe arkusze papieru lub dokumenty potwierdzające, traktuje się je także jako stanowiące część oryginału tego świadectwa przez złożenie podpisu i pieczęci przez urzędowego lekarza weterynarii na każdej ze stron.</p> <p>d) W przypadku gdy świadectwo, włączając dodatkowe wykazy, o których mowa w lit. c), składa się z więcej niż jednej strony, każda strona musi być ponumerowana w następujący sposób: (numer strony) z (całkowitej liczby stron) na dole strony, oraz musi być opatrzona na górze strony numerem referencyjnym świadectwa nadanym przez właściwy organ.</p> <p>e) Świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty wystawienia przez urzędowego lekarza weterynarii, z wyjątkiem przemieszczania w charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii, w którym to przypadku świadectwo jest ważne, do celów dalszego przemieszczania na terytorium Unii, przez okres 4 miesięcy od daty wystawienia niniejszego świadectwa lub do dnia wygaśnięcia ważności szczepionki przeciwko wściekliznie, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza.</p> <p>f) Właściwe organy państwa trzeciego lub terytorium wywozu dopilnowują, aby spełnione były reguły i zasady dotyczące wystawiania świadectw, równoważne z regułami i zasadami określonymi w dyrektywie 96/93/WE.</p>		
<p>Część I:</p>		
<p>Rubryka I.11: Miejsce pochodzenia: nazwa i adres zakładu wysyłającego. Należy podać numer zatwierdzenia lub rejestracji</p>		
<p>Rubryka I.28: <i>System identyfikacji:</i> Należy wybrać spośród następujących : mikroczip lub tatuaż <i>Data wszczepienia mikroczipu lub wykonania tatuażu:</i> Tatuaż musi być wyraźnie czytelny i wykonany przed dniem 3 lipca 2011 r. <i>Numer identyfikacyjny:</i> Należy podać numer mikroczipu lub tatuażu <i>Data urodzenia:</i> Należy podać tylko w wypadku, gdy jest znana</p>		
<p>Część II:</p>		
<p>(¹) Każde ponowne szczepienie należy uznać za szczepienie pierwotne, jeżeli nie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia.</p> <p>(²) Uwierzytelniony odpis szczegółowych informacji dotyczących oznakowania i szczepienia odnośnych zwierząt należy załączyć do świadectwa.</p> <p>(³) Zostawić właściwe. Jeżeli w świadectwie stwierdza się, że niektóre oświadczenia należy zostawić jako właściwe, oświadczenia, które nie są stosowne, mogą zostać przekreślone, parafowane i opatrzone pieczęcią przez urzędowego lekarza weterynarii lub całkowicie usunięte ze świadectwa.</p> <p>(⁴) Badanie na obecność przeciwciał przeciw wściekliznie, o którym mowa w pkt II.3:</p> <ul style="list-style-type: none"> — musi zostać przeprowadzone na próbce pobranej przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ, co najmniej 30 dni po dacie szczepienia oraz trzy miesiące przed datą przywozu, — musi wykazać poziom przeciwciał neutralizujących wirusa wścieklizny w surowicy krwi równy lub wyższy niż 0,5 j.m./ml, — musi zostać przeprowadzone przez laboratorium zatwierdzone zgodnie z art. 3 decyzji Rady 2000/258/WE określającej specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliznie (wykaz zatwierdzonych laboratoriów jest dostępny pod adresem: http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/approval_en.htm), — nie musi być ponawiane na zwierzęciu, które po przejściu tego badania z zadowalającymi wynikami zostało ponownie zaszczepione przeciwko wściekliznie w okresie ważności poprzedniego szczepienia. <p>(⁵) Uwierzytelniony odpis urzędowego sprawozdania z zatwierdzonego laboratorium w sprawie wyników badań na obecność przeciwciał przeciw wściekliznie, o których mowa w pkt II.3, należy dołączyć do świadectwa.</p> <p>(⁶) Leczenie przeciwko <i>Echinococcus multilocularis</i>, o którym mowa w pkt II.5, musi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — być prowadzone przez lekarza weterynarii w okresie nie dłuższym niż 120 godzin i nie krótszym niż 24 godziny przed terminem planowanego wprowadzenia psów do jednego z państw członkowskich lub ich części, wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1152/2011, — uwzględniać zatwierdzony produkt leczniczy, zawierający odpowiednią dawkę prazykwantelu lub substancji farmakologicznie czynnych, w odniesieniu do których potwierdzono, że stosowane osobno lub w połączeniu zmniejszają nasilenie kolonizacji dojrzałymi i niedojrzałymi postaciami jelitowymi <i>Echinococcus multilocularis</i> u stosownych gatunków żywcielei. 		

PAŃSTWO

Przywóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii

II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.						
<p>(⁷) Data ta musi poprzedzać datę podpisania świadectwa.</p> <p>(⁸) Informacje te można wpisać po dacie podpisania świadectwa do celów określonych w lit. e) uwag i w powiązaniu z przypisem 6.</p> <p>Podpis i pieczęć muszą być w kolorze innym niż kolor druku.</p>								
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <table><tr><td data-bbox="215 526 933 555">Nazwisko (wielkimi literami):</td><td data-bbox="954 526 1120 555">Kwalifikacje i tytuł:</td></tr><tr><td data-bbox="215 577 933 607">Data:</td><td data-bbox="954 577 1023 607">Podpis:</td></tr><tr><td data-bbox="215 629 933 658">Pieczęć:</td><td></td></tr></table>			Nazwisko (wielkimi literami):	Kwalifikacje i tytuł:	Data:	Podpis:	Pieczęć:	
Nazwisko (wielkimi literami):	Kwalifikacje i tytuł:							
Data:	Podpis:							
Pieczęć:								

ZAŁĄCZNIK II

PAŃSTWO

Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa/nazwisko Adres Tel.		I.2. Numer referencyjny świadectwa	I.2.a.					
			I.3. Właściwy organ centralny						
			I.4. Właściwy organ lokalny						
	I.5. Odbiorca Nazwa/nazwisko Adres Kod pocztowy Tel.		I.6.						
	I.7. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.8.	I.9.	I.10.				
	I.11.		I.12.						
	I.13.		I.14.						
	I.15.		I.16.						
			I.17. Numer(-y) CITES						
	I.18. Opis towaru		I.19. Kod towaru (kod HS) 010619						
			I.20. Ilość						
	I.21.		I.22.						
	I.23.		I.24.						
	I.25. Cel certyfikacji: Zwierzęta domowe ☐								
	I.26.		I.27.						
I.28. Oznakowanie towaru									
<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="text-align: center;">Gatunek (Nazwa systematyczna)</td> <td style="text-align: center;">System identyfikacji</td> <td style="text-align: center;">Data wszczepienia/wykonania mikroczipu lub tatuażu [dd/mm/rrrr]</td> <td style="text-align: center;">Numer identyfikacyjny</td> <td style="text-align: center;">Data urodzenia [dd/mm/rrrr]</td> </tr> </table>					Gatunek (Nazwa systematyczna)	System identyfikacji	Data wszczepienia/wykonania mikroczipu lub tatuażu [dd/mm/rrrr]	Numer identyfikacyjny	Data urodzenia [dd/mm/rrrr]
Gatunek (Nazwa systematyczna)	System identyfikacji	Data wszczepienia/wykonania mikroczipu lub tatuażu [dd/mm/rrrr]	Numer identyfikacyjny	Data urodzenia [dd/mm/rrrr]					

PAŃSTWO

Przemieszczanie o charakterze niehandlowym pięciu
lub mniej psów, kotów lub frettek

Część II: Świadcstwo	II. Informacje dot. zdrowia		II.a. Numer referencyjny świadectwa		II.b.																																																																						
	Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii (<i>wpisać nazwę państwa trzeciego</i>), niniejszym zaświadczam, że:																																																																										
	<p>II.1. na podstawie oświadczenia w pkt II.7 zwierzęta spełniają kryteria definicji „zwierząt domowych” zgodnie z art. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 998/2003;</p> <p>II.2. upłynęło co najmniej 21 dni od zakończenia pierwotnego szczepienia przeciwko wścieklicznie ⁽¹⁾, przeprowadzonego zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku Ib do rozporządzenia (WE) nr 998/2003, a każde następne ponowne szczepienie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia ⁽²⁾, przy czym szczegółowe informacje dotyczące obecnego szczepienia podano w tabeli w pkt II.4.</p> <p>⁽³⁾ albo [II.3. zwierzęta pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium wymienionego w części B sekcja 2 lub w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003;]</p> <p>⁽³⁾ albo [II.3. zwierzęta pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub planowany jest ich przewóz tranzytem przez państwo trzecie lub terytorium, które nie jest wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 998/2003, oraz że od dat podanych w tabeli w pkt II.4, w przypadku gdy próbki krwi zostały pobrane nie wcześniej niż 30 dni po szczepieniu od każdego zwierzęcia przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ, który następnie wykazał, że miano jest równe lub wyższe niż 0,5 j.m./ml, w ramach testu neutralizacji wirusa w odniesieniu do wściekliczny, przeprowadzonego w zatwierdzonym laboratorium ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾, upłynęły co najmniej 3 miesiące, a każde następne ponowne szczepienie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia ⁽²⁾];</p> <p>II.4. szczegółowe informacje dotyczące obecnego szczepienia przeciwko wścieklicznie oraz data pobrania próbek są następujące:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Numer mikroczipu lub tatuażu zwierzęcia</th> <th rowspan="2">Data szczepienia [dd/mm/rrrr]</th> <th rowspan="2">Nazwa i producent szczepionki</th> <th rowspan="2">Numer partii</th> <th colspan="2">Okres ważności [dd/mm/rrrr]</th> <th rowspan="2">Data pobrania próbki krwi [dd/mm/rrrr]</th> </tr> <tr> <th>Od</th> <th>Do</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> </tbody> </table> <p>⁽³⁾ albo [II.5. psy nie były leczone przeciwko <i>Echinococcus multilocularis</i>;]</p> <p>⁽³⁾ albo [II.5. psy były leczone przeciwko <i>Echinococcus multilocularis</i>, a szczegółowe informacje dotyczące leczenia zostały udokumentowane w tabeli w pkt II.6;]</p> <p>II.6. szczegółowe informacje dotyczące leczenia przeprowadzonego przez prowadzącego lekarza weterynarii zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1152/2011 ⁽⁶⁾ są następujące:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="2">Numer mikroczipu lub tatuażu psa</th> <th colspan="2">Leczenie przeciwko bąblowcowi</th> <th>Prowadzący lekarz weterynarii</th> </tr> <tr> <th>Nazwa i producent produktu</th> <th>Data [dd/mm/rrrr] i godzina leczenia [00.00]</th> <th>Imię i nazwisko (wielkimi literami), pieczęć i podpis</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td>⁽⁷⁾</td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td>⁽⁸⁾</td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td>⁽⁸⁾</td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td>⁽⁸⁾</td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td>⁽⁸⁾</td></tr> </tbody> </table>					Numer mikroczipu lub tatuażu zwierzęcia	Data szczepienia [dd/mm/rrrr]	Nazwa i producent szczepionki	Numer partii	Okres ważności [dd/mm/rrrr]		Data pobrania próbki krwi [dd/mm/rrrr]	Od	Do																																				Numer mikroczipu lub tatuażu psa	Leczenie przeciwko bąblowcowi		Prowadzący lekarz weterynarii	Nazwa i producent produktu	Data [dd/mm/rrrr] i godzina leczenia [00.00]	Imię i nazwisko (wielkimi literami), pieczęć i podpis				⁽⁷⁾				⁽⁸⁾				⁽⁸⁾				⁽⁸⁾			
Numer mikroczipu lub tatuażu zwierzęcia	Data szczepienia [dd/mm/rrrr]	Nazwa i producent szczepionki	Numer partii	Okres ważności [dd/mm/rrrr]						Data pobrania próbki krwi [dd/mm/rrrr]																																																																	
				Od	Do																																																																						
Numer mikroczipu lub tatuażu psa	Leczenie przeciwko bąblowcowi		Prowadzący lekarz weterynarii																																																																								
	Nazwa i producent produktu	Data [dd/mm/rrrr] i godzina leczenia [00.00]	Imię i nazwisko (wielkimi literami), pieczęć i podpis																																																																								
			⁽⁷⁾																																																																								
			⁽⁸⁾																																																																								
			⁽⁸⁾																																																																								
			⁽⁸⁾																																																																								
			⁽⁸⁾																																																																								
II.7. Posiadam pisemne oświadczenie podpisane przez właściciela lub osobę fizyczną odpowiedzialną za zwierzęta w imieniu właściciela, poświadczające że:																																																																											

PAŃSTWO Przemieszczanie o charakterze niehandlowym pięciu lub mniej psów, kotów lub fretek

II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
OŚWIADCZENIE		
Ja, niżej podpisany		
[właściciel lub osoba fizyczna odpowiedzialna za zwierzęta określone powyżej w imieniu właściciela]		
oświadczam, że zwierzęta będą towarzyszyć mnie, czyli właścicielowi, lub osobie fizycznej, którą wyznaczyłem(-am), by była odpowiedzialna za zwierzęta w moim imieniu, oraz nie są one przeznaczone na sprzedaż ani nie mają zostać przekazane innemu właścicielowi.		
Miejscowość i data:		Podpis:
<i>Uwagi</i>		
a) Oryginał każdego świadectwa składa się z pojedynczego arkusza papieru lub, w przypadku obszerniejszego tekstu, musi mieć taką formę, aby wszystkie wymagane arkusze papieru stanowiły integralną, niepodzielną całość.		
b) Świadectwo należy sporządzić przynajmniej w języku państwa członkowskiego wprowadzenia oraz w języku angielskim. Należy je wypełnić drukowanymi literami w języku państwa członkowskiego wprowadzenia lub w języku angielskim.		
c) Jeżeli do świadectwa dołączone zostaną dodatkowe arkusze papieru lub dokumenty potwierdzające, traktuje się je także jako stanowiące część oryginału tego świadectwa przez złożenie podpisu i pieczęci przez urzędowego lekarza weterynarii na każdej ze stron.		
d) W przypadku gdy świadectwo, włączając dodatkowe arkusze, o których mowa w lit. c), składa się z więcej niż jednej strony, każda strona powinna być ponumerowana w następujący sposób: (numer strony) z (całkowitej liczby stron) na dole strony, oraz musi być opatrzona na górze strony numerem referencyjnym świadectwa nadanym przez właściwy organ.		
e) Świadectwo jest ważne przez 10 dni od daty wystawienia przez urzędowego lekarza weterynarii do daty kontroli w punkcie wjazdu podróżujących na terytorium UE, a do celów dalszego przemieszczania na terytorium Unii przez okres 4 miesięcy od daty wystawienia niniejszego świadectwa lub do dnia wygaśnięcia ważności szczepionki przeciwko wściekliznie, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza.		
f) Właściwe organy państwa trzeciego lub terytorium wywozu dopilnowują, aby spełnione były reguły i zasady dotyczące wystawiania świadectw, równoważne z regulami i zasadami określonymi w dyrektywie 96/93/WE.		
Część I:		
Rubryka I.11: Miejsce pochodzenia: nazwa i adres zakładu wysyłającego. Należy podać numer zatwierdzenia lub rejestracji		
Rubryka I.28: <i>System identyfikacji</i> : Należy wybrać spośród następujących: mikroczip lub tatuaż		
<i>Data wszczęcia mikroczipu lub wykonania tatuazu</i> : Tatuaz musi być wyraźnie czytelny i wykonany przed dniem 3 lipca 2011 r.		
<i>Numer identyfikacyjny</i> : Należy podać numer mikroczipu lub tatuazu		
<i>Data urodzenia</i> : Należy podać tylko w wypadku, gdy jest znana		
Część II:		
(1) Każde ponowne szczepienie należy uznać za szczepienie pierwotne, jeżeli nie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia.		
(2) Uwierzytelniony odpis szczegółowych informacji dotyczących oznakowania i szczepienia odnośnych zwierząt należy dołączyć do świadectwa.		
(3) Zostawić właściwe. Jeżeli w świadectwie stwierdza się, że niektóre oświadczenia należy zostawić jako właściwe, oświadczenia, które nie są stosowne, mogą zostać przekreślone, parafowane i opatrzone pieczęcią przez urzędowego lekarza weterynarii lub całkowicie usunięte ze świadectwa.		

PAŃSTWO Przemieszczanie o charakterze niehandlowym pięciu lub mniej psów, kotów lub frotek

II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>(⁴) Badanie na obecność przeciwciał przeciw wściekliznie, o którym mowa w pkt II.3:</p> <ul style="list-style-type: none"> — musi zostać przeprowadzone na próbce pobranej przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwy organ, co najmniej 30 dni po dacie szczepienia oraz trzy miesiące przed datą przywozu, — musi wykazać poziom przeciwciał neutralizujących wirusa wścieklizny w surowicy krwi równy lub wyższy niż 0,5 j.m./ml, — musi zostać przeprowadzone przez laboratorium zatwierdzone zgodnie z art. 3 decyzji Rady 2000/258/WE określającej specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliznie (wykaz zatwierdzonych laboratoriów jest dostępny pod adresem: http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/approval_en.htm), — nie musi być ponawiane na zwierzęciu, które po przejściu tego badania z zadowalającymi wynikami zostało ponownie zaszczepione przeciwko wściekliznie w okresie ważności poprzedniego szczepienia. <p>(⁵) Uwierzytelniony odpis urzędowego sprawozdania z zatwierdzonego laboratorium w sprawie wyników badań na obecność przeciwciał przeciw wściekliznie, o których mowa w pkt II.3, należy dołączyć do świadectwa.</p> <p>(⁶) Leczenie przeciwko <i>Echinococcus multilocularis</i>, o którym mowa w pkt II.5, musi:</p> <ul style="list-style-type: none"> — być prowadzone przez lekarza weterynarii w okresie nie dłuższym niż 120 godzin i nie krótszym niż 24 godziny przed terminem planowanego wprowadzenia psów do jednego z państw członkowskich lub ich części, wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1152/2011, — uwzględniać zatwierdzony produkt leczniczy, zawierający odpowiednią dawkę prazykwantelu lub substancji farmakologicznie czynnych, w odniesieniu do których potwierdzono, że stosowane osobno lub w połączeniu zmniejszają nasilenie kolonizacji dojrzałymi i niedojrzałymi postaciami jelitowymi <i>Echinococcus multilocularis</i> u stosownych gatunków żywicieli. <p>(⁷) Data ta musi poprzedzać datę podpisania świadectwa.</p> <p>(⁸) Informacje te można wpisać po dacie podpisania świadectwa do celów określonych w lit. e) uwag i w powiązaniu z przypisem 6.</p> <p>Podpis i pieczęć muszą być w kolorze innym niż kolor druku.</p>		
<p>Urzędowy lekarz weterynarii</p> <p>Nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Podpis:</p>		

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 16 grudnia 2011 r.

wylęczająca niektóre usługi finansowe w sektorze pocztowym na Węgrzech z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9197)

(Jedynie tekst w języku węgierskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/875/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 5 i 6,

uwzględniając wniosek złożony za pośrednictwem poczty przez Magyar Posta, otrzymany dnia 24 czerwca 2011 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY

- (1) Dnia 24 czerwca 2011 r. Komisja otrzymała wniosek zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy 2004/17/WE, przekazany Komisji za pośrednictwem poczty. Komisja zwróciła się o dodatkowe informacje do wnioskodawcy oraz do węgierskiego organu ochrony konkurencji pocztą elektroniczną z dnia 8 sierpnia 2011 r. Odpowiedzi otrzymano odpowiednio dnia 2 września i dnia 15 września 2011 r. Wniosek złożony przez Magyar Posta (zwaną dalej „Posta”) dotyczy różnych usług finansowych świadczonych przez Posta i składa się z dwóch części, a mianowicie dotyczących usług płatniczych i usług świadczonych w imieniu innych instytucji finansowych. Z kolei każda część dotyczy różnych usług finansowych, które zostały sklasyfikowane w ramach następujących kategorii zdefiniowanych przez Posta:

Usługi płatnicze

1. Dotychczasowe usługi własne
 - 1.1. Usługi umożliwiające wpłatę gotówki na rachunek płatniczy (opłacanie rachunków i ekspresowe opłacanie rachunków)
 - 1.2. Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego (dostarczanie gotówki oraz usługi wypłaty rent i emerytur)
 - 1.3. Przekazy pieniężne (krajowe przekazy pieniężne, międzynarodowe przekazy pieniężne i przekazy pieniężne Western Union – realizowane w imieniu innych podmiotów)

2. Obsługa rachunków oraz pokrewne usługi płatnicze, których świadczenie przewiduje się w przyszłości
 - 2.1. Usługi umożliwiające wpłatę gotówki na rachunek płatniczy, jak również operacje wymagane do korzystania z rachunku płatniczego
 - 2.2. Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego, jak również operacje wymagane do korzystania z rachunku płatniczego
 - 2.3. Realizowanie transakcji płatności między rachunkami płatniczymi
 - 2.4. Wydawanie instrumentów płatniczych zastępujących karty

Usługi realizowane w imieniu innych podmiotów

- 3.1. Pośrednictwo w zakresie rachunków bieżących oraz pokrewnych produktów i usług (obsługa rachunków osób indywidualnych i firm oferowana w imieniu instytucji kredytowych, w tym przyjmowanie i przekazywanie zleceń płatniczych do realizacji, jak również usługi pośrednictwa w zakresie lokat na żądanie oraz lokat terminowych powiązanych z rachunkiem bankowym)
- 3.2. Pośrednictwo kredytowe realizowane w imieniu instytucji kredytowych
- 3.3. Pośrednictwo i akceptacja kart płatniczych, realizowane w imieniu instytucji kredytowych (akceptacja kart kredytowych, kart debetowych, kart bankowych oraz terminale płatnicze)
- 3.4. Pośrednictwo w zakresie inwestycji i oszczędności celowych w imieniu innych podmiotów:
 - a) sprzedaż instrumentów finansowych (skarbowe papiery wartościowe, fundusze inwestycyjne i inne papiery wartościowe);
 - b) pośrednictwo w zakresie produktów oszczędnościowych na cele budowlane
- 3.5. Pośrednictwo w zakresie produktów ubezpieczeniowych: (ubezpieczenia na życie i pozostałe)

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

- (2) Według informacji zawartych we wniosku ⁽²⁾, sieć Posta składa się z ponad 2 600 stałych placówek pocztowych. Nie wszystkie usługi wymienione we wniosku są jednak świadczone we wszystkich placówkach ⁽³⁾. Łączna liczba oddziałów instytucji kredytowych działających obecnie na terytorium Węgier wynosi 4 605. Według Giro Zrt największy jest OTP Bank posiadający 809 oddziałów, za nim plasują się: K&H Bank Zrt. (377 oddziałów), CIB Bank Zrt. (218 oddziałów), Raiffeisen Bank Zrt. (180 oddziałów) i Erste Bank Hungary Nyrt. (145 oddziałów). Każdy z ośmiu największych banków sektora instytucji kredytowych posiada ponad 100 oddziałów, a ponadto funkcjonują 22 małe i średnie banki, 10 oddziałów instytucji kredytowych oraz 138 instytucji kredytowych mających strukturę spółdzielczą, przy czym największe z nich dysponują siecią 20–40 oddziałów. W porównaniu międzynarodowym na podstawie danych Europejskiego Banku Centralnego, Blue Book z 2007 r. ⁽⁴⁾, plasuje to Węgry pośrodku rankingu pod względem liczby oddziałów przypadających na jednego mieszkańca.

II. RAMY PRAWNE

- (3) Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2004/17/WE dyrektywa ta obejmuje świadczenie usług finansowych określonych w lit. c) tiret czwarte tylko w zakresie, w jakim usługi te są świadczone przez podmioty świadczące także usługi pocztowe w rozumieniu lit. b) przedmiotowego przepisu. Posta jest jedynym podmiotem zamawiającym na Węgrzech, który oferuje przedmiotowe usługi.
- (4) Artykuł 30 dyrektywy 2004/17/WE stanowi, że zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności objętych dyrektywą nie podlegają dyrektywie, jeżeli w państwie członkowskim, w którym ta działalność jest wykonywana, bezpośrednio podlega ona konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Bezpośrednie podleganie konkurencji ocenia się na podstawie obiektywnych kryteriów, uwzględniając specyfikę danego sektora. Dostęp do rynku uznaje się za nieograniczony, jeżeli państwo członkowskie wdrożyło i stosuje właściwe przepisy prawa wspólnotowego otwierające dany sektor lub jego część. Jeżeli w załączniku XI do dyrektywy nie wymieniono właściwych przepisów wspólnotowych, tak jak ma to miejsce w przypadku przedmiotowych usług określonych w niniejszej decyzji, wówczas zgodnie z art. 30 ust. 3 akapit drugi „należy wykazać, że dostęp do danego rynku jest wolny *de facto* i *de iure*”.
- (5) W odniesieniu do usług finansowych należy przypomnieć, że na poziomie unijnym przyjęto szereg przepisów mających na celu liberalizację tworzenia i świadczenia usług w tym sektorze ⁽⁵⁾. W odniesieniu do usług płatniczych należy zaznaczyć, że Węgry dokonały całkowitej i terminowej transpozycji dyrektywy 2007/64/WE w sprawie usług płatniczych na mocy ustawy LXXXV/2009 o prowadzeniu działalności w zakresie usług płatniczych.
- (6) Węgry wdrożyły przepisy unijne w sprawie liberalizacji przepływów kapitału i swobody świadczenia usług oraz odnośne przepisy w sprawie liberalizacji rynków finansowych. Węgry spełniły ponadto wymogi ustanowione w planie działań w zakresie usług finansowych. Węgierski rynek instytucji kredytowych i usług płatniczych jest dobrze uregulowany. Zgodnie z ustawą CXII: 1996 o instytucjach kredytowych i przedsiębiorstwach finansowych (ustawa bankowa), usługi finansowe i działalność pomocnicza podlegają zatwierdzeniu. Zgodnie z ustawą CXXXVII/2007 o firmach inwestycyjnych i podmiotach prowadzących obrót towarowy oraz o przepisach regulujących ich działalność, usługi inwestycyjne mogą być świadczone wyłącznie przez firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe. Ustawa LX/2003 o zakładach ubezpieczeń i działalności ubezpieczeniowej stanowi, że działalność ubezpieczeniową mogą prowadzić wyłącznie zakłady ubezpieczeń. Posta została zatwierdzona jako podmiot świadczący usługi finansowe przez węgierską Komisję Nadzoru Finansowego z zastrzeżeniem niniejszego wniosku. Każda instytucja spełniająca przepisy w zakresie ostrożnego działania i skutecznego nadzoru może uzyskać zatwierdzenie na potrzeby świadczenia tych usług. Świadczenie usług finansowych lub działalności pomocniczej względem usług finansowych, jak również usług inwestycyjnych i usług ubezpieczeniowych jest otwarte również dla przedsiębiorstw niebędących rezydentami za pośrednictwem oddziałów, pod warunkiem że posiadają one zatwierdzenie właściwego organu nadzoru w państwie, w którym mają swoją siedzibę. Wymóg posiadania węgierskiego oddziału nie ma zastosowania do instytucji finansowych mających siedzibę w państwie członkowskim EOG, ponieważ instytucje te mogą świadczyć swoje usługi w trybie transgranicznym.
- (7) Uwzględniając w należyty sposób fakty określone w motywach 5 i 6, można przyjąć, że warunek ustanowiony w art. 30 ust. 3 w odniesieniu do wolnego dostępu do rynku można uznać za spełniony.

⁽²⁾ Zob. wniosek, s. 11.

⁽³⁾ Np. jeśli chodzi o usługi płatnicze, międzynarodowe pieniężne przekazy pocztowe są oferowane tylko w 328 placówkach pocztowych, a usługi przekazów pieniężnych Western Union są świadczone, w charakterze pośrednika, w 1 024 placówkach pocztowych. Spośród usług świadczonych w imieniu innych podmiotów, pośrednictwo dotyczące karty kredytowej Posta, pośrednictwo dotyczące obligacji inwestycyjnych oraz niektórych produktów ubezpieczeniowych jest oferowane tylko w 343 lokalizacjach, produkty dotyczące rachunków bieżących banku OTP Bank dla klientów detalicznych są oferowane w 244 placówkach pocztowych, natomiast kredyty dla przedsiębiorstw są oferowane tylko w 45 lokalizacjach.

⁽⁴⁾ Europejski Bank Centralny, „Payment and Securities settlement systems in the European Union: non-euro area countries – Hungary” (Systemy płatności i rozliczania papierów wartościowych w Unii Europejskiej: państwa spoza strefy euro – Węgry), sierpień 2007 r.

(8) Oceny, czy działalność bezpośrednio podlega konkurencji, należy dokonać na podstawie różnych czynników, z których żaden nie jest sam w sobie decydujący. W odniesieniu do rynków, których dotyczy niniejsza decyzja, jednym z kryteriów, które należy uwzględnić, jest udział w rynku najważniejszych podmiotów działających na danym rynku. Innym kryterium jest stopień koncentracji na tych rynkach i/lub wskaźnik

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE, Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.

odbiorców zmieniających dostawcę. Jako że warunki dla różnych rodzajów działalności objętych niniejszą decyzją są odmienne, przy ocenie sytuacji konkurencyjnej należy uwzględnić odmienną sytuację na poszczególnych rynkach.

- (9) Mimo iż w niektórych przypadkach można przewidzieć węższą lub szerszą definicję rynku, dokładna definicja rynku właściwego może pozostać otwarta do celów niniejszej decyzji pod względem liczby usług wymienionych we wniosku złożonym przez Posta w takim zakresie, w jakim wynik analizy pozostaje taki sam bez względu na to, czy opiera się na węższej czy na szerszej definicji.
- (10) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania zasad konkurencji.

III. OCENA

Usługi płatnicze

- (11) We wniosku wymieniono dwie odrębne kategorie usług płatniczych, a mianowicie: A) usługi dotychczasowe oraz B) usługi, których wprowadzenie jest planowane na 2012 r. Do celów przeprowadzenia oceny związanej z niniejszą decyzją uwzględnione zostaną wyłącznie usługi dotychczasowe, gdyż nie istnieją istotne dowody materialne dotyczące skutków planowanych usług po ich ewentualnym wprowadzeniu.
- (12) Dotychczasowe usługi płatnicze świadczone przez Posta to usługi umożliwiające wpłatę gotówki na rachunek płatniczy oraz usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku bankowego, gdzie Posta występuje w roli pośrednika, a także przekazy pieniężne (usługi w zakresie krajowych i zagranicznych przekazów pieniężnych świadczone samodzielnie oraz usługi w zakresie przekazów pieniężnych Western Union świadczone w charakterze pośrednika).
- (13) Celem niniejszej decyzji jest określenie, czy usługi oferowane przez Posta podlegają konkurencji (na rynkach, do których jest swobodny dostęp) w takim stopniu, który mógłby gwarantować – również w przypadku braku dyscypliny określonej szczegółowymi zasadami udzielania zamówień zawartymi w dyrektywie 2004/17/WE – że zamówienia udzielane przez Posta do celów prowadzenia tych rodzajów działalności, o których tutaj mowa, byłyby udzielane w sposób przejrzysty i niedyskryminujący, w oparciu o kryteria umożliwiające wskazanie rozwiązania ogólnie najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym. W tym celu należy więc zbadać, czy banki i inne instytucje finansowe mają możliwość wywierania presji konkurencyjnej na Posta.
- (14) Głównymi konkurentami Posta na rynku usług płatniczych są banki i inne instytucje finansowe nieobjęte przepisami dyrektywy 2004/17/WE, gdyż nie są one podmiotami zamawiającymi w rozumieniu tej dyrektywy i/lub nie świadczą usług finansowych wraz z usługami pocztowymi.

(15) Metody płatności oferowane przez banki są ogólnie bardziej atrakcyjne niż metody papierowe i/lub gotówkowe, a ponadto są one ogólnie dostępne. Według danych GfK Hungaria⁽⁶⁾ liczba użytkowników usług bankowości internetowej wzrosła o 200 000 do końca 2010 r. w porównaniu z rokiem poprzednim do poziomu 1 miliona użytkowników, a dynamika wzrostu rośnie. Równocześnie, według danych z tego samego źródła, spada liczba osób preferujących załatwianie spraw bankowych osobiście – jedna czwarta wszystkich klientów przestała odwiedzać oddziały banków w celu załatwienia spraw bankowych.

(16) Rynkiem produktowym określonym przez wnioskodawcę jest rynek usług płatniczych świadczonych przez instytucje kredytowe oraz innych dostawców usług płatniczych, natomiast za odnośny rynek geograficzny uznaje się rynek ogólnokrajowy. Węgierski organ ochrony konkurencji (GVH) wskazał, że chociaż nie dysponuje pełnymi informacjami i danymi, aby móc prawidłowo i precyzyjnie zdefiniować rynek produktowy, definicja odnośnego rynku produktowego przedstawiona przez wnioskodawcę „może być do przyjęcia”. Jeżeli chodzi o rynek geograficzny, przy tym samym zastrzeżeniu GVH wskazał, że „nie są mu znane żadne dowody wskazujące, że rynkiem geograficznym nie miałoby być całe terytorium Węgier”.

(17) Do celów niniejszej decyzji nie będzie dokonywane dalsze rozróżnienie rynku usług płatniczych na rynki produktów detalicznych i hurtowych, gdyż wynik analizy pozostaje w przeważającym stopniu taki sam bez względu na to, czy opiera się na węższej czy szerszej definicji.

(18) Odwołując się do stopnia koncentracji rynku płatniczego, węgierski organ ochrony konkurencji stwierdza, że prawdopodobnie „5–6 głównych banków, wraz z Magyar Posta, posiada bardzo duży łączny udział w rynku detalicznych usług płatniczych i być może podmioty te zagospodarowały większość rynku. Rynek hurtowy jest być może mniej skoncentrowany ze względu na obecność kilku innych instytucji finansowych”.

Usługi umożliwiające wpłatę gotówki na rachunek płatniczy (opłacanie rachunków i ekspresowe opłacanie rachunków)

(19) Usługi te pozwalają klientom dokonywać płatności za nabytą usługę lub towar. Są one wykorzystywane przez osoby prywatne do regulowania zobowiązań płatniczych, w szczególności do dokonywania płatności za usługi komunalne, telekomunikacyjne, finansowe, ubezpieczeniowe, usługi związane z dostawami do domu, do płacenia podatków itp.

⁽⁶⁾ GfK Hungaria: „Internet banking continues to gain ground” (Bankowość internetowa nadal przybiera na sile), 3 listopada 2010 r. http://www.gfk.com/imperia/md/content/gfk_hungaria/pdf/press_h/2010/press_2010_11_03_h.pdf

- (20) Głównym czynnikiem definiującym odnośny rynek produktowy jest ustalenie zakresu produktów substytucyjnych, czyli alternatywnych sposobów regulowania zobowiązań płatniczych przez klientów. Wnioskodawca uznaje więc, że odnośny rynek produktowy obejmuje wpłaty gotówkowe na rachunki bankowe w bankach lub za pośrednictwem bankomatów (⁷), płatności kartą oraz przelewy między rachunkami bankowymi (przelewy proste oraz automatycznie realizowane polecenia zapłaty).
- (21) Jeżeli chodzi o zmianę wykorzystywanych metod płatności, węgierski organ ochrony konkurencji (GVH) potwierdził, że „główne przedsiębiorstwa komunalne oraz inni dostawcy usług zwykle oferują różne metody płatności swoim klientom z możliwością łatwego przełączania się między nimi. Jak się wydaje, istnieje również tendencja do zachęcania klientów do korzystania z elektronicznych metod płatności zamiast metod papierowych i gotówkowych”. W tym kontekście zauważa się wzrost korzystania z bankowości internetowej. Jak wskazano jednak w motywie 9, do celów niniejszej decyzji dokładna definicja może pozostać otwarta.
- (22) Udział Posta w rynku usług umożliwiających wpłaty gotówkowe na rachunki płatnicze, obliczony jako odsetek całego rynku zgodnie z definicją, wyniósł (⁸) 3,91 % w 2007 r., 3,88 % w 2008 r. i 4,14 % w 2009 r. Jeżeli chodzi zarówno o liczbę, jak i o wartość, należy zauważyć, że liczba transakcji realizowanych przez Posta oraz ich wartość zmalała w 2009 r. w porównaniu z poprzednimi dwoma latami (⁹).
- (23) Do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla prawa konkurencji należy uznać, że czynniki te wskazują, iż działalność Posta bezpośrednio podlega konkurencji.
- Usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego*
- (24) Usługi umożliwiające wypłaty gotówkowe polegają na tym, że posiadacz autoryzuje płatność ze swojego rachunku płatniczego na rzecz strony trzeciej. W chwili obecnej w zakres takich usług wchodzi dostarczanie gotówki oraz usługa wypłaty rent i emerytur. Głównymi trasatami są skarb państwa i władze samorządowe wykorzystujące to narzędzie do wypłaty zasiłków rodzinnych, świadczeń socjalnych, zasiłków dla bezrobotnych itd. W przypadku płatności dokonywanych przez organy władzy odbiorca płatności ma możliwość otrzymania kwot na rachunek bankowy lub otrzymania ich w postaci przekazu pocztowego. W przypadku wypłat rent i emerytur odbiorcy mają również możliwość otrzymania części kwoty na swój rachunek, a pozostałej części w gotówce. W dowolnym momencie możliwa jest również zmiana trybu wypłaty z dostarczenia gotówki
- przez pocztę na przelew bankowy i odwrotnie, na podstawie prostego wniosku złożonego do centralnego zakładu krajowych emerytur i rent.
- (25) Państwo węgierskie, za pośrednictwem Narodowego Banku Węgier, prowadzi politykę mającą na celu zmniejszenie liczby transakcji gotówkowych i wspieranie rozwoju elektronicznych metod płatności oraz związanej z tym infrastruktury. Podmioty korporacyjne mają obowiązek dokonywania płatności za pośrednictwem rachunków płatniczych, a wynagrodzenia urzędników państwowych są przelewane na rachunki bankowe. Według badania (¹⁰) przeprowadzonego niedawno przez Narodowy Bank Węgier, obecnie połowę rent i emerytur pochodzących z kasy państwowej wypłaca się za pośrednictwem środków innych niż płatności pocztowe, a zgodnie z wnioskiem (¹¹) zarówno liczba, jak i łączna wartość rent i emerytur wypłacanych za pośrednictwem Posta stale malała w ostatnich latach.
- (26) Z powyższych względów przekazanie płatności między rachunkami płatniczymi (przekazy zwykłe i przekazy grupowe), wypłaty gotówkowe dokonywane za pomocą kart bankowych w bankomatach i terminalach płatniczych (¹²), jak również wypłaty gotówkowe w okienku bankowym są uznawane za odnośny rynek produktowy w przypadku usług umożliwiających wypłatę gotówki z rachunku płatniczego.
- (27) W przypadku powyższych usług, do celów płatności na rzecz osób posiadających rachunek bankowy, płatności dokonywane między rachunkami płatniczymi (transakcje zwykłe oraz przekazy grupowe, w przypadku których z jednego rachunku dokonywane są płatności na rzecz kilku osób) można uznać za produkty substytucyjne. Również w tym przypadku na potrzeby niniejszej decyzji dokładna definicja może pozostać otwarta.
- (28) Udział Posta w rynku usług umożliwiających wypłatę gotówki z rachunku płatniczego, obliczony jako procent ogółu usług substytucyjnych, wyniósł (¹³) 2,44 % w 2007 r., 2,49 % w 2008 r. i 2,61 % w 2009 r. Jeżeli chodzi zarówno o liczbę, jak i o wartość, należy odnotować, iż liczba oraz łączna wartość transakcji realizowanych przez Posta wykazywały tendencję spadkową w ostatnich trzech latach, dla których dostępne są dane, a mianowicie 2007, 2008 i 2009 (¹⁴).
- (29) Do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla prawa konkurencji należy uznać, że czynniki te wskazują, iż działalność Posta bezpośrednio podlega konkurencji.

(⁷) Skrótowiec ATM oznacza Automated Teller Machine (bankomat).

(⁸) Udziały w odnośnym rynku zostały obliczone w stosunku do łącznej wartości transakcji. Zob. s. 34 wniosku.

(⁹) Zob. s. 32 wniosku.

(¹⁰) Narodowy Bank Węgier „Nothing is Free: a survey of the social costs of the main payment instruments in Hungary” (Nie ma nic za darmo: badanie kosztów społecznych głównych instrumentów płatniczych na Węgrzech), dr Aniko Turjan, Eva Diveki, Eva Keszy-Harmath, Gergely Koczán, Kristof Takacs, Occasional Paper 93, 2011.

(¹¹) Zob. s. 35 i 36 wniosku.

(¹²) Skrótowiec POS oznacza Point of Sale (punkt sprzedaży).

(¹³) Odnośne udziały w rynku zostały obliczone w relacji do łącznej wartości transakcji. Zob. s. 36 wniosku.

(¹⁴) Zob. s. 35 i 36 wniosku.

Przekazy pieniężne

(30) Świadczone przez Posta usługi w zakresie przekazów pieniężnych są ogólnie wykorzystywane w przypadku płatności dokonywanych między osobami indywidualnymi. Odnośnymi usługami są przekazy pieniężne krajowe i przekazy pieniężne zagraniczne świadczone przez Posta we własnym imieniu oraz przekazy pieniężne Western Union dostępne w wymiarze krajowym i zagranicznym jako sposób przesyłania pieniędzy w czasie rzeczywistym.

(31) W przypadku przekazów krajowych dokonywanych zarówno w imieniu własnym Posta, jak i w imieniu Western Union, wnioskodawca uznaje, że transakcje między rachunkami płatniczymi są substytutami dla przekazów pieniężnych, w przypadku gdy odbiorca płatności posiada rachunek płatniczy. W konsekwencji rynek dokonywanych na Węgrzech płatności między rachunkami można uznać za odnośny rynek produktowy w przypadku krajowych przelewów pieniężnych, mimo iż dokładna definicja może pozostać otwarta.

(32) Odpowiednio obliczone udziały Posta w rynku w latach 2007, 2008 i 2009 wyniosły poniżej 1 %.

(33) W przypadku międzynarodowych przekazów pieniężnych działalność prowadzoną przez Posta i Western Union uznano za bliskie substytuty. Ponadto płatności dokonywane za pośrednictwem rachunków płatniczych są uznawane za produkty substytucyjne, w związku z czym wnioskodawca uznaje płatności transgraniczne dokonywane między rachunkami płatniczymi za odnośny rynek produktowy. Dokładna definicja rynku właściwego może jednak pozostać otwarta.

(34) Udział Posta w rynku, obliczony na tej podstawie, wyniósł 0,5 % w latach 2007, 2008 i 2009.

(35) Do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla prawa konkurencji należy uznać, że czynniki te wskazują, iż działalność Posta bezpośrednio podlega konkurencji.

Usługi realizowane w imieniu innych podmiotów

(36) Wniosek o wyłączenie dotyczy również niektórych rodzajów działalności Posta realizowanych w imieniu innych podmiotów w związku z określonymi usługami finansowymi, w przypadku których Posta występuje w roli pośrednika.

Pośrednictwo w zakresie rachunków bieżących oraz pokrewnych produktów i usług

(37) Wniosek o wyłączenie obejmuje pośrednictwo w zakresie rachunków bieżących oraz pokrewnych produktów i usług, a mianowicie: obsługę rachunków osób indywidualnych i firm oferowaną w imieniu instytucji kredytowych, w tym przyjmowanie i przekazywanie zleceń płatniczych do realizacji, jak również usługi pośrednictwa w zakresie lokat na żądanie i oraz lokat terminowych powiązanych z rachunkiem bankowym.

(38) Produkty i usługi finansowe oferowane przez Posta jako pośrednika są świadczone przez Erste Bank i OTP Bank. Posta oferuje ponadto produkty depozytowe w swoim własnym imieniu.

(39) W dotychczasowej praktyce Komisji⁽¹⁵⁾ rozróżniano bankowość detaliczną i bankowość korporacyjną. Bankowość detaliczna jest definiowana jako ogół usług bankowych na rzecz osób fizycznych i bardzo małych podmiotów gospodarczych, natomiast bankowość korporacyjna obejmuje ogólnie usługi bankowe na rzecz dużych klientów korporacyjnych oraz małych i średnich przedsiębiorstw. W poprzednich decyzjach⁽¹⁶⁾ dotyczących sektora bankowości detalicznej Komisja nie rozstrzygała jednak, czy poszczególne produkty bankowości detalicznej stanowią odrębne rynki produktowe, czy też kilka produktów bankowości detalicznej może stanowić część jednego odnośnego rynku produktowego.

(40) Odnośny rynek produktowy należy wyróżniać na podstawie miejsca w łańcuchu dystrybucji (wyższy szczebel – oferowanie rachunków bieżących wraz z powiązаныmi produktami i usługami oraz niższy szczebel – pośrednictwo w zakresie rachunków bieżących wraz z powiązаныmi produktami i usługami). W przypadku działalności polegającej na pośrednictwie w zakresie detalicznych rachunków płatniczych za odnośny rynek produktowy można uznać rynek pośrednictwa w zakresie detalicznych rachunków bieżących i produktów depozytowych. W przypadku działalności polegającej na pośrednictwie w zakresie korporacyjnych rachunków płatniczych za odnośny rynek produktowy można uznać rynek pośrednictwa w zakresie korporacyjnych rachunków bieżących i produktów depozytowych. Zgodnie z motywem 9 niniejszej decyzji, nie zachodzi jednak konieczność definiowania rynku właściwego.

(41) Wnioskodawca definiuje rynek geograficzny jako całe terytorium Węgier. Węgierski organ ochrony konkurencji (GVH) potwierdził, że „do celów niniejszego przypadku, wszystkie instytucje finansowe obecne na Węgrzech prowadzą swoją działalność w skali całego kraju; nie ma oznak odchylenia regionalnego w żadnym z aspektów świadczenia usług finansowych”. Ponadto w dotychczasowej praktyce Komisji⁽¹⁷⁾ w związku z rynkami finansowymi uznawano, że odnośny rynek geograficzny ma zasięg krajowy ze względu na odmienne warunki konkurencji w ramach poszczególnych państw członkowskich oraz znaczenie sieci oddziałów.

(42) Udziały Posta w rynku, obliczone na podstawie powyższych informacji, przedstawiają się następująco: w przypadku detalicznych rachunków bieżących i lokat – 1,45 % w 2007 r., 1,38 % w 2008 r. i 1,51 % w 2009 r., natomiast na rynku rachunków bieżących i lokat dla firm udziały Posta w rynku w latach 2007, 2008 i 2009 były znikome (0 %). Liczby te wskazują, że udziały w rynku w przypadku pośrednictwa związanego z tymi usługami finansowymi są również niskie.

⁽¹⁵⁾ Sprawa COMP/M.5384- BNP PARIBAS/FORTIS, s. 3.

⁽¹⁶⁾ Sprawa COMP/M.4844, Fortis:ABN AMRO Assets.

⁽¹⁷⁾ Sprawy COMP/M.2225 FORTIS/ASR, s. 3, COMP/M.5075 Vienna Insurance Group/Erste Bank Versicherungssparte oraz COMP/M.5384- BNP PARIBAS/FORTIS, s. 15.

- (43) Pozostałą część rynku dzielą między siebie pozostałe banki i instytucje finansowe, które nie podlegają przepisom dyrektywy 2004/17/WE.
- (44) W swoim badaniu bankowości detalicznej z 2009 r. ⁽¹⁸⁾ węgierski organ ochrony konkurencji (GVH) ustalił, że na Węgrzech nie istnieją poważne przeszkody utrudniające zmianę rachunku, a ponadto zaobserwowano, że wskaźnik skłonności do zmiany rachunków bieżących jest jednym z najwyższych w porównaniu z pozostałymi państwami członkowskimi UE.
- (45) Przeciwwagę dla zalet rozległej sieci Posta stanowi rosnące znaczenie bankowości internetowej.
- (46) Według badania ⁽¹⁹⁾ dotyczącego czynników wpływających na wybór banku przez klientów najważniejszymi czynnikami okazały się rzetelność i zaufanie, bliskość i dostępność (w tym dostępność sposobów dokonania wypłaty gotówki) oraz jakość obsługi. Wnioski te znalazły również swoje potwierdzenie w wynikach badania ⁽²⁰⁾ dotyczącego usług finansowych i usług związanych z rachunkiem bieżącym. Według tego źródła najważniejszym aspektem przy wyborze banku jest koszt oraz renoma, podczas gdy łatwy dostęp (m.in. rozległa sieć) wydają się mieć mniejsze znaczenie. Za ważne uznano ponadto również spektrum usług bankowych, czyli dostępność szerokiej oferty usług bankowych, jak również wysoką jakość obsługi. Z tego względu, choć Posta posiada rozległą sieć, inne kryteria określone przez klientów jako istotne (renoma banku, usługi bankowe, jakość obsługi) stanowią przeciwwagę przy wyborze banku. Klienci, których potrzeby obejmują szeroki zakres usług, niechętnie braliby więc pod uwagę wybór konta pocztowego lub zmianę na konto pocztowe, które nie oferuje tradycyjnego zakresu usług.
- (47) Do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla prawa konkurencji należy uznać, że czynniki te wskazują, iż działalność Posta bezpośrednio podlega konkurencji.

Pośrednictwo kredytowe

- (48) Działalność ta polega na pośrednictwie przy kredytach udzielanych przez strony trzecie, w przypadku których

Posta występuje jako pośrednik wielu usług specjalnych. Posta oferuje produkty kredytowe (bez wymogu zabezpieczenia na majątku ruchomym bądź na nieruchomościach) udzielane klientom detalicznym przez Erste Bank, natomiast w sektorze przedsiębiorstw Posta oferuje produkt Magyar Fejlesztési Bank, występując jako pośrednik wielu usług specjalnych.

- (49) Usługi, o których tutaj mowa, można podzielić na wiele różnych sposobów, według czynników takich jak cel, na który zaciągany jest kredyt lub typowy klient (konsument, MŚP, większe przedsiębiorstwa lub administracja publiczna). Z tego względu detaliczne pośrednictwo kredytowe i korporacyjne pośrednictwo kredytowe można uznać za odrębne rynki produktowe.
- (50) Rynek produktowy dla detalicznego pośrednictwa kredytowego został zdefiniowany przez wnioskodawcę jako rynek nieograniczonych kredytów hipotecznych i kredytów indywidualnych, udzielanych zarówno w węgierskich forintach, jak i w walutach obcych. Nie stoi to w sprzeczności z dotychczasową praktyką Komisji ⁽²¹⁾, zgodnie z którą Komisja nie rozstrzygała, czy poszczególne produkty bankowości detalicznej stanowią odrębne odnośne rynki produktowe, czy też kilka produktów bankowości detalicznej może stanowić część jednego odnośnego rynku produktowego.
- (51) W sektorze przedsiębiorstw Posta oferuje tylko jeden rodzaj produktu kredytowego dla przedsiębiorstw. Produkt ten jest oferowany standardowo przez inne instytucje finansowe (np. spółdzielcze kasy oszczędnościowe). Posta oferuje ten produkt w 45 wyznaczonych placówkach, lecz nie w całej swojej sieci. Odnośny rynek produktowy dla sektora przedsiębiorstw obejmuje zdaniem wnioskodawcy kredyty dla MŚP oferowane przez instytucje kredytowe. Jak wskazano jednak w motywie 9, do celów niniejszej decyzji dokładna definicja rynku może pozostać otwarta.

- (52) Rynkiem geograficznym jest całe terytorium Węgier, zasadniczo z tych samych powodów co powody wskazane w motywie 41.

- (53) Udział Posta w rynku kredytów detalicznych zgodnie z definicją wynosił poniżej 0,5 % w latach 2007, 2008 i 2009, podczas gdy udział w rynku kredytów dla przedsiębiorstw w tych samych latach był znikomy (0 %). Dostępne dane wskazują, że udziały Posta w tych rynkach, przy wąskiej definicji, są tak małe, że w rynku zdefiniowanym szerzej Posta będzie mieć jeszcze mniejsze udziały.
- (54) Pozostałą część rynku dzielą między siebie pozostałe banki i instytucje finansowe, które nie podlegają przepisom dyrektywy sektorowej. W latach 2007, 2008 i 2009 łączny udział w rynku ⁽²²⁾ pierwszych trzech

⁽¹⁸⁾ Switching in case of certain financial products for retail and small entrepreneurial clients – Sector Inquiry – Final Report (Zmiana korzystania z niektórych produktów finansowych dla klientów detalicznych i drobnych przedsiębiorców – Badanie sektorowe – Raport końcowy), 5 lutego 2009 r., GVH – węgierski organ ochrony konkurencji. GVH zrealizował to badanie dotyczące zmiany banków za okres 2002–2006.

⁽¹⁹⁾ Switching in case of certain financial products for retail and small entrepreneurial clients – Sector Inquiry – Final Report (Zmiana korzystania z niektórych produktów finansowych dla klientów detalicznych i drobnych przedsiębiorców – Badanie sektorowe – Raport końcowy), 5 lutego 2009 r., GVH – węgierski organ ochrony konkurencji, a także powiązane badanie tła sytuacji „Information and experience related to switching between banks” Summary analysis of the customer market (Informacje i doświadczenia związane ze zmianą banków – Podsumowanie analizy rynku klientów), Millward Brown, wrzesień 2006 r.

⁽²⁰⁾ Ipsos: Financial services, current account services, Summary of the survey of retail customers (Usługi finansowe, usługi w zakresie rachunków bieżących, Podsumowanie wyników badania wśród klientów detalicznych), styczeń 2009 r.

⁽²¹⁾ Sprawa COMP/M.4844, Fortis/ABN AMRO Assets.

⁽²²⁾ Zgodnie z informacjami uzupełniającymi przekazanymi przez wnioskodawcę w piśmie z dnia 2 września 2011 r.

konkurentów wynosił odpowiednio 52,54 %, 51,39 % i 54,27 % w rynku kredytów detalicznych oraz odpowiednio 42,69 %, 47,36 % i 48,07 % w rynku kredytów dla przedsiębiorstw.

- (55) Do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla prawa konkurencji należy uznać, że czynniki te wskazują, iż działalność Posta bezpośrednio podlega konkurencji.

Pośrednictwo i akceptacja kart płatniczych wydanych przez instytucje kredytowe

- (56) Posta oferuje karty kredytowe wydawane przez Erste Bank Zrt. Pod względem warunków oraz oferowanych usług produkt ten jest standardową kartą kredytową.

- (57) W odniesieniu do kart debetowych Posta działa jako pośrednik obsługujący firmowe oraz detaliczne karty bankowe powiązane z rachunkami bieżącymi. Posta działa jako pośrednik wielu usług specjalnych, natomiast usługa jest dostarczana przez Erste Bank Hungary Nyrt. Oferowane karty to standardowe karty debetowe.

- (58) Jeżeli chodzi o akceptację kart płatniczych, placówki pocztowe są wyposażone w terminale płatnicze umożliwiające wypłaty gotówkowe za pomocą kart bankowych. Wnioskodawca twierdzi, że z perspektywy klientów tę samą usługę (pobranie gotówki) można uzyskać za pomocą wypłaty gotówkowej w okienku bankowym lub w innym terminalu płatniczym prowadzonym przez strony trzecie i znajdującym się w lokalizacjach innych niż placówki pocztowe, a tym samym produkty te są substytutami.

- (59) W przeszłości Komisja wyróżniła⁽²³⁾ dwa główne rodzaje działalności dotyczące kart płatniczych: po pierwsze – wydawanie kart osobom indywidualnym i przedsiębiorstwom, a po drugie – pozyskiwanie handlowców akceptujących płatności kartami. Ponadto w ramach działalności dotyczącej wydawania kart płatniczych, w swoich poprzednich decyzjach⁽²⁴⁾ Komisja omawiała możliwość wyróżniania różnych typów kart, jednak ostatecznie dokładna definicja pozostała otwarta.

- (60) Do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla prawa konkurencji uwzględnione zostaną trzy rynki produktowe, a mianowicie: rynek kart kredytowych, rynek kart debetowych i rynek akceptacji kart.

- (61) W odniesieniu do rynku akceptacji kart rynek produktowy zdefiniowany przez wnioskodawcę nie jest rynkiem ogólnie definiowanym w poprzednich decyzjach Komisji wymienionych w motywie 59. „Pierwotny” rynek akceptacji kart to rynek obejmujący handlowców akceptujących płatności kartami. Innym możliwym rynkiem akceptacji kart kredytowych jest rynek

obejmujący banki oferujące takim handlowcom usługi akceptacji kart. Jak potwierdził jednak węgierski organ ochrony konkurencji (GVH)⁽²⁵⁾, w przypadku Posta, biorąc pod uwagę, że urządzenia instalowane w punktach sprzedaży funkcjonują jako bankomaty dwóch banków, dla których Posta pełni rolę pośrednika, „Magyar Posta miała prawdopodobnie rację, przedstawiając dane dotyczące koncentracji w oparciu o koncentrację liczby działających bankomatów”.

- (62) W odniesieniu do rynku geograficznego poprzednie sprawy prowadzone przez Komisję⁽²⁶⁾ wskazywały, że rynek kart płatniczych nadal ma zasięg krajowy, chociaż Komisja przyznawała, że może istnieć możliwość rozszerzenia rynku w przyszłości. W niniejszym przypadku rynek geograficzny definiuje się jako całe terytorium Węgier.

- (63) W latach 2007–2009 udział Posta wynosił poniżej 1 % w rynku kart kredytowych, poniżej 3 % w rynku kart debetowych i poniżej 6 % w rynku akceptowania kart, zgodnie z definicją wnioskodawcy.

- (64) Według węgierskiego organu ochrony konkurencji⁽²⁷⁾, zgodnie z niedawnym badaniem przeprowadzonym przez ten organ oraz Narodowy Bank Węgier, wśród łącznej liczby 24 banków emitujących karty debetowe całkowity udział pierwszych 5 banków w rynku kart debetowych wynosi w przybliżeniu 82 %. Według tego samego źródła, rynek kart kredytowych jest mniej skoncentrowany; spośród 18 banków wydających karty kredytowe pierwsze 7 banków posiada łączny udział w rynku wynoszący 68 %. Ponadto zgodnie z wnioskiem, w sektorze akceptacji kart poziom koncentracji jest wysoki – trzy czwarte łącznej liczby bankomatów było prowadzonych przez cztery banki.

- (65) Ze względu na niskie udziały Posta w rynku oraz obecność innych banków i instytucji finansowych, które wywierają presję konkurencyjną na działalność Posta, można wysnuć wniosek, że do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla prawa konkurencji należy uznać, że czynniki te wskazują, iż działalność Posta bezpośrednio podlega konkurencji.

Pośrednictwo w zakresie inwestycji i oszczędności celowych w imieniu innych podmiotów

- (66) Ta kategoria usług obejmuje sprzedaż instrumentów finansowych oraz wprowadzanie do obrotu specjalnych produktów inwestycyjnych. Oferowane instrumenty finansowe to skarbowe papiery wartościowe, fundusze inwestycyjne Erste Befektetesi Zrt, inne papiery wartościowe oraz specjalny produkt oszczędnościowy na cele budowlane oferowany w imieniu Fundamenta

⁽²³⁾ Sprawa COMP/M.5241, American Express/Fortis/Alpha Card.

⁽²⁴⁾ Sprawy COMP/M. 3894 Unicredito/HVB; COMP/M.2567 Nordbanken/Postgirot; COMP/M. 3740 Barclays Bank/Foerenngssparbanken/JV, COMP/M. 4844 Fortis/ABN AMRO Assets, COMP/M. 5241 American Express/Fortis/Alpha Card.

⁽²⁵⁾ Odpowiedź GVH z dnia 15.9.2011 r. na pismo Komisji zawierające prośbę o informacje z dnia 8.8.2011 r.

⁽²⁶⁾ Sprawy COMP/M. 3740, Barclays Bank/Foerenngssparbanken/JV oraz COMP/M. 2567 Nordbanken/Postgirot.

⁽²⁷⁾ Odpowiedź GVH z dnia 15.9.2011 r. na pismo Komisji zawierające prośbę o informacje z dnia 8.8.2011 r.

Lakaskassa Zrt. oraz OTP Lakastakarekpenztar Zrt., w przypadku których Posta działa w charakterze pośrednika.

- (67) W poprzednich przypadkach Komisja nie rozstrzygała, czy każda z tych usług mogłaby tworzyć odrębny rynek produktowy⁽²⁸⁾. W tym przypadku definicja pozostanie otwarta, gdyż usługi świadczone przez Posta w charakterze pośrednika nie powodują zagrożenia dla konkurencji bez względu na rozważaną alternatywną definicję rynku.
- (68) W odniesieniu do zasięgu geograficznego Komisja uwzględniła⁽²⁹⁾, że większość segmentów rynku ma zasięg międzynarodowy, jednak niektóre z nich zostały poddane analizie z perspektywy krajowej⁽³⁰⁾. Dokładna definicja rynku geograficznego pozostanie otwarta, a w niniejszym przypadku za rynek geograficzny uznane zostanie terytorium Węgier.
- (69) W latach 2007–2009 udział Posta w rynku wynosił poniżej 4 % na rynku skarbowych papierów wartościowych, między 3 % a 9 % na rynku jednostek funduszy inwestycyjnych, poniżej 2 % na rynku obligacji oraz poniżej 4 % na rynku produktów oszczędnościowych na cele budowlane.
- (70) Do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla prawa konkurencji należy uznać, że czynniki te wskazują, iż działalność Posta bezpośrednio podlega konkurencji na rynku inwestycyjnym.

Pośrednictwo w zakresie produktów ubezpieczeniowych

- (71) Posta oferuje ubezpieczenia na życie w imieniu Magyar Posta Eletbiztosito Zrt. oraz ubezpieczenia inne niż na życie w imieniu Magyar Posta Biztosito Zrt.
- (72) W swoich poprzednich decyzjach⁽³¹⁾ Komisja wyróżniła trzy szerokie kategorie rodzajów ubezpieczeń, a mianowicie: ubezpieczenia na życie, ubezpieczenia inne niż na życie i reasekurację. Ponadto zaobserwowano, że po stronie popytu ubezpieczenia na życie oraz ubezpieczenia inne niż na życie można podzielić dalej na tyle poszczególnych rynków produktowych, ile jest różnych rodzajów ubezpieczanych ryzyk. W odniesieniu do ubezpieczeń na życie w poprzednich decyzjach Komisja uwzględniła następujące segmentacje: indywidualne ubezpieczenia na życie, grupowe ubezpieczenia na życie, ubezpieczenia kapitałowe lub, w odmiennym ujęciu, indywidualna ochrona ubezpieczeniowa, grupowa ochrona ubezpieczeniowa, emerytury indywidualne, emerytury grupowe, oszczędności i inwestycje⁽³²⁾. W odniesieniu do ubezpieczeń innych niż na życie Komisja w przeszłości uwzględniła między

innymi ubezpieczenia komunikacyjne, od pożaru, transportowe, zdrowotne, majątkowe, odpowiedzialności cywilnej ogólnej, wypadkowe, ubezpieczenie na wypadek sporów sądowych, od wypadków przy pracy oraz ubezpieczenie kredytu⁽³³⁾. Względy dotyczące strony podaży powinny jednak skutkować uwzględnieniem szerszych rynków produktowych. Do celów niniejszej decyzji dokładna definicja rynku produktowego może pozostać otwarta.

- (73) W przeszłości Komisja analizowała również dystrybucję produktów ubezpieczeniowych i potwierdziła, że rynek właściwy dla dystrybucji ubezpieczeń na życie lub pozostałych rodzajów ubezpieczeń obejmowałby wszystkie kanały dystrybucji zewnętrznej (tzn. należące do stron trzecich lub niebędące własnością danego podmiotu), jak np. brokerzy, agenci i inni pośrednicy⁽³⁴⁾. Do celów niniejszej decyzji dokładna definicja rynku produktowego może pozostać otwarta.
- (74) W odniesieniu do rynku geograficznego Komisja w swoich poprzednich decyzjach⁽³⁵⁾ określiła rynki ubezpieczeń na życie jako rynki o zasięgu krajowym ze względu na krajowe kanały dystrybucji, utrwaloną strukturę rynku, ograniczenia fiskalne oraz odmienne systemy regulacyjne. To samo podejście zostanie zastosowane w niniejszym przypadku, a za rynek geograficzny zostanie uznane całe terytorium Węgier.
- (75) W latach 2007–2009 udział Posta w rynku wynosił poniżej 5 %⁽³⁶⁾ na rynku ubezpieczeń na życie oraz poniżej 1 %⁽³⁷⁾ na rynku pozostałych rodzajów ubezpieczeń. Liczby te wskazują, że udziały w rynku w przypadku pośrednictwa ubezpieczeniowego są również niskie.
- (76) W tych samych latach łączne udziały w rynku pierwszych trzech konkurentów wynosiły odpowiednio 52,29 %, 51,08 % i 50,1 % na rynku ubezpieczeń na życie oraz odpowiednio 54,84 %, 52,56 % i 51,66 % na rynku ubezpieczeń innych niż na życie.
- (77) Do celów niniejszej decyzji i bez uszczerbku dla prawa konkurencji należy uznać, że czynniki te wskazują, iż działalność Posta bezpośrednio podlega konkurencji na rynku ubezpieczeniowym.

IV. WNIOSKI

- (78) W świetle czynników przeanalizowanych w motywach 11–77 należy uznać, że warunek bezpośredniego podlegania konkurencji, określony w art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE, jest spełniony na Węgrzech w odniesieniu do następujących rodzajów działalności:
- a) usługi umożliwiające wpłatę gotówki na rachunek płatniczy;

⁽²⁸⁾ Sprawa COMP/M.3894, Unicredito/HVB, sprawa COMP/M.5384 BNP Paribas/FORTIS.

⁽²⁹⁾ Sprawa COMP/M. 2225, Fortis/ASR, COMP/M.1172, Fortis AG/Generale Bank.

⁽³⁰⁾ Sprawa COMP/M. 4155, BNP Paribas/BNL.

⁽³¹⁾ Sprawa COMP/M. 4284, AXA/Winterthur, sprawa COMP/M. 5384 BNP Paribas/FORTIS.

⁽³²⁾ Sprawa COMP/4047 Aviva/Ark life, sprawa COMP/M.4284 Axa/Winterthur, sprawa COMP/M.4701 Generali/PPF Insurance Business.

⁽³³⁾ Sprawa COMP/M.4284, Axa/Winterthur, sprawa COMP/M.4701 Generali/PPF Insurance Business, sprawa COMP/M.2676 Sampo/Vama/IF Holding/JV.

⁽³⁴⁾ Sprawa COMP/M.4284 AXA/Winterthur, sprawa COMP/M.4844 Fortis/ABN AMRO Assets.

⁽³⁵⁾ Sprawa COMP/M. 5075 Vienna Insurance Group/Erste Bank Versicherungssparte; COMP/M.4844 Fortis/ABN AMRO Assets.

⁽³⁶⁾ Udział w rynku obliczony na podstawie przypisanych składek.

⁽³⁷⁾ Idem 36.

- b) usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego;
- c) przekazy pieniężne;
- d) pośrednictwo w zakresie rachunków bieżących oraz pokrewnych produktów i usług;
- e) pośrednictwo kredytowe;
- f) pośrednictwo i akceptacja kart płatniczych wydanych przez instytucje kredytowe;
- g) pośrednictwo w zakresie inwestycji i oszczędności celowych w imieniu innych podmiotów;
- h) pośrednictwo w zakresie produktów ubezpieczeniowych.
- (79) Ponieważ warunek nieograniczonego dostępu do rynku jest również spełniony, dyrektywa 2004/17/WE nie powinna mieć zastosowania w sytuacji, gdy podmioty zamawiające udzielają zamówień mających na celu umożliwienie świadczenia usług wyszczególnionych w motywie 78 na Węgrzech ani gdy organizowane są konkursy na prowadzenie takiej działalności na Węgrzech.
- (80) Usługi finansowe świadczone przez Posta mają charakter pomocniczy względem usług pocztowych zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/17/WE. Usługi pocztowe świadczone przez Posta nie podlegają przedmiotowemu wnioskowi o wyłączenie, co oznacza, że do tych rodzajów działalności nadal stosują się przepisy dyrektywy 2004/17/WE. W tym kontekście przypomina się, że zamówienia publiczne obejmujące kilka rodzajów działalności są traktowane zgodnie z art. 9 dyrektywy 2004/17/WE. Oznacza to, że kiedy podmiot zamawiający udziela zamówień „mieszanych”, tzn. zamówień służących do prowadzenia zarówno działalności wyłączonej ze stosowania dyrektywy 2004/17/WE, jak działalności niewyłączonej, należy uwzględnić rodzaje działalności stanowiące główny przedmiot zamówienia. W przypadku takich zamówień mieszanych, jeżeli celem jest zasadniczo wsparcie działalności pocztowej, stosuje się przepisy dyrektywy 2004/17/WE. Jeżeli obiektywne określenie głównego rodzaju działalności będącego przedmiotem zamówienia nie jest możliwe, zamówienia udziela się zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 3 dyrektywy 2004/17/WE.
- (81) Niniejsza decyzja została podjęta w oparciu o stan faktyczny i prawny zachodzący w okresie od lipca do października 2011 r., ustalony na podstawie informacji przedłożonych przez Magyar Posta oraz węgierski organ ochrony konkurencji. Decyzja ta może zostać zmieniona, jeżeli nastąpią istotne zmiany stanu prawnego lub faktycznego, które spowodują, iż warunki stosowania art. 30 ust. 1 dyrektywy 2004/17/WE przestaną być spełniane.
- (82) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Doradczego ds. Zamówień Publicznych,
- PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:
- Artykuł 1*
- Dyrektywa 2004/17/WE nie ma zastosowania w odniesieniu do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające w celu umożliwienia świadczenia następujących usług na Węgrzech:
- a) usługi umożliwiające wypłatę gotówki na rachunek płatniczy;
- b) usługi umożliwiające wypłatę gotówki z rachunku płatniczego;
- c) przekazy pieniężne;
- d) pośrednictwo w zakresie rachunków bieżących oraz pokrewnych produktów i usług;
- e) pośrednictwo kredytowe;
- f) pośrednictwo i akceptacja kart płatniczych wydanych przez instytucje kredytowe;
- g) pośrednictwo w zakresie inwestycji i oszczędności celowych w imieniu innych podmiotów;
- h) pośrednictwo w zakresie produktów ubezpieczeniowych.
- Artykuł 2*
- Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Węgierskiej zgodnie z Traktatami.
- Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2011 r.
- W imieniu Komisji
Michel BARNIER
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 grudnia 2011 r.

przyznająca niektórym stronom zwolnienie z rozszerzenia na niektóre części rowerowe cła antydumpingowego na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej nałożonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93, znosząca zawieszenie oraz wycofująca zwolnienie z płatności cła antydumpingowego rozszerzonego na niektóre części rowerowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, przyznane niektórym stronom na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 88/97

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9473)

(2011/876/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z państw niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”),

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 71/97⁽²⁾ („rozporządzenie rozszerzające”), rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93⁽³⁾ na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz niektórych części rowerowych z Chińskiej Republiki Ludowej oraz stanowiące o poborze rozszerzonego cła w przypadku takiego przywozu zarejestrowanego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 703/96⁽⁴⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 88/97⁽⁵⁾ („rozporządzenie zwalniające”) w sprawie zezwolenia na zwolnienie przywozu niektórych części rowerowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej z rozszerzenia, na mocy rozporządzenia (WE) nr 71/97, cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (EWG) nr 2474/93, a w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po wejściu w życie rozporządzenia zwalniającego pewna liczba podmiotów dokonujących montażu rowerów złożyła wnioski zgodnie z art. 3 wymienionego rozporządzenia o zwolnienie z cła antydumpingowego, rozszerzonego rozporządzeniem (WE) nr 71/97 na przywóz niektórych części rowerowych z Chińskiej Republiki Ludowej („rozszerzone cło antydumpingowe”). Komisja opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej kolejne wykazy podmiotów dokonujących

montażu rowerów⁽⁶⁾, dla których, zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego, została zawieszona płatność rozszerzonego cła antydumpingowego w odniesieniu do przywozu przez nich podstawowych części rowerowych zgłoszonych do swobodnego obrotu.

- (2) W następstwie ostatniego ogłoszenia wykazu stron poddanych weryfikacji⁽⁷⁾, wskazano główny okres weryfikacji. Okres ten trwa od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 lipca 2011 r. Wystąpiono także o dodatkowe informacje dotyczące lat 2009 i 2010. Do wszystkich stron poddanych weryfikacji rozesłano kwestionariusz z pytaniami o informacje dotyczące działań montażowych prowadzonych w odpowiednim okresie.
- (3) Komisja uzyskała również informację o likwidacji jednego przedsiębiorstwa, które zostało zwolnione z rozszerzonego cła antydumpingowego nałożonego na części rowerowe. Ponadto jedno przedsiębiorstwo poinformowało Komisję, że zaprzestało działań montażowych.

A. WNIOSKI O ZWOLNIENIE, W STOSUNKU DO KÓRZYCH UPREDNIO PRZYZNANO ZAWIESZENIE**A.1. Dopuszczalne wnioski o zwolnienie**

- (4) Komisja otrzymała od stron wymienionych w poniższej tabeli 1 wszystkie informacje wymagane do określenia dopuszczalności ich wniosków. Stronom tym przyznano już wcześniej zawieszenie, ze skutkiem od dnia otrzymania przez Komisję pierwszego kompletnego wniosku. W oparciu o wymienione informacje Komisja uznała, iż wnioski złożone przez strony wymienione w poniższej tabeli 1 są dopuszczalne zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 16 z 18.1.1997, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 228 z 9.9.1993, s. 1. Rozporządzenie utrzymane rozporządzeniem (WE) nr 1524/2000 (Dz.U. L 175 z 14.7.2000, s. 39), zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1095/2005 (Dz.U. L 183 z 14.7.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 98 z 19.4.1996, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.1997, s. 17.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 45 z 13.2.1997, s. 3; Dz.U. C 112 z 10.4.1997, s. 9; Dz.U. C 220 z 19.7.1997, s. 6; Dz.U. C 378 z 13.12.1997, s. 2; Dz.U. C 217 z 11.7.1998, s. 9; Dz.U. C 37 z 11.2.1999, s. 3; Dz.U. C 186 z 2.7.1999, s. 6; Dz.U. C 216 z 28.7.2000, s. 8; Dz.U. C 170 z 14.6.2001, s. 5; Dz.U. C 103 z 30.4.2002, s. 2; Dz.U. C 35 z 14.2.2003, s. 3; Dz.U. C 43 z 22.2.2003, s. 5; Dz.U. C 54 z 2.3.2004, s. 2; Dz.U. C 299 z 4.12.2004, s. 4; Dz.U. L 17 z 21.1.2006, s. 16; Dz.U. L 313 z 14.11.2006, s. 5; Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 73; Dz.U. C 310 z 5.12.2008, s. 19; Dz.U. L 19 z 23.1.2009, s. 62; Dz.U. L 314 z 1.12.2009, s. 106; Dz.U. L 136 z 24.5.2011, s. 99.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 136 z 24.5.2011, s. 99.

Tabela 1

Nazwa	Adres	Państwo	Dodatkowy kod TARIC
Blue Factory Team S.L.	CL Torres y Villaroel 6, Elche Parque Industrial, 03320 Alicante	Hiszpania	A984
CODE X Sp. z o.o.	Olszanka 109, 33-386 Podegrodzie	Polska	A966
JETLANE SAS (initially JET'LEAN SAS)	4, boulevard de Mons, 59650 Villeneuve-d'Ascq	Francja	A968
Kwasny & Diekhöner GmbH	Herforder Strasse 331, 33609 Bielefeld	Niemcy	A993
Maxtec Ltd.	1 Golyamokonarsko shose Str., 4204 Tsaratsovo, Plovdiv	Bułgaria	A991
Metelli di Staffoni Mario & C.S.A.S.	Via Trento 68, 25030 Trenzano (BS)	Włochy	A979
Müller GmbH	Riedlerweg 7, 8054 Graz	Austria	A978 (pierwotnie A977)
Unicykel AB	Aröds Industriväg 14, 422 43 Hisings Backa	Szwecja	A967

- (5) Podczas weryfikacji ustalono, że w przypadku wszystkich wnioskodawców wartość części pochodzących z ChRL wykorzystanych w działalności montażowej była niższa niż 60 % ogólnej wartości części wykorzystanych w tej działalności. Z tego względu nie wchodzi one w zakres art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Z tych powodów oraz zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego strony wymienione w tabeli 1 powinny zostać zwolnione z rozszerzonego cła antydumpingowego.
- (7) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia zwalniającego, zwolnienie stron wymienionych w powyższej tabeli 1 z rozszerzonego cła antydumpingowego staje się skuteczne od daty otrzymania ich wniosków. Ponadto ich dług celny w odniesieniu do rozszerzonego cła antydumpingowego ma zostać uznany za nieważny od dnia otrzymania ich wniosków o zwolnienie.
- (8) Podczas procedury weryfikacji przedsiębiorstwo Code X Sp. z o.o. zmieniło swój adres. Przedsiębiorstwo otrzymało zawieszenie, będąc zarejestrowanym pod adresem ul. Królewska 16, 00-103 Warszawa, Polska. W okresie zawieszenia adres został zmieniony na Olszanka 109, 33-386 Podegrodzie, Polska. Zmiana adresu nie ma wpływu na pierwotny wniosek o zawieszenie ani decyzję o zwolnieniu.
- (9) Podczas procedury weryfikacji przedsiębiorstwo JETLANE SAS zmieniło swoją nazwę. Przedsiębiorstwu przyznano pierwotnie zawieszenie pod nazwą JET'LEAN SAS. Podczas okresu zawieszenia przedsiębiorstwo zmieniło

swoją nazwę na JETLANE SAS. Zmiana nazwy nie ma wpływu na pierwotny wniosek o zawieszenie ani decyzję o zwolnieniu.

- (10) Dodatkowy kod TARIC A977 pierwotnie przyznany przedsiębiorstwu Müller GmbH został błędnie przyporządkowany dwukrotnie i musiał zostać wycofany. Z dniem 3 czerwca 2010 r. przedsiębiorstwo Müller GmbH otrzymało dodatkowy kod TARIC A978. Zmiana kodu nie ma wpływu na pierwotny wniosek o zawieszenie ani decyzję o zwolnieniu.

A.2. Odrzucone wnioski o zwolnienie

- (11) Strona wymieniona w poniższej tabeli 2 również przedłożyła wniosek o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego.

Tabela 2

Nazwa	Adres	Państwo	Dodatkowy kod TARIC
Bikeworks AC GmbH	Ernst-Abbe-Strasse 28, 52249 Eschweiler	Niemcy	A980

- (12) Przedmiotowa strona prowadziła montaż rowerów jako podwykonawca, a nie w swoim własnym imieniu. Przedsiębiorstwo nie dokonywało zakupów części i nie można było ocenić, czy działania montażowe były zgodne z warunkami określonymi w art. 7 ust. 1 rozporządzenia zwalniającego.

- (13) Na tej podstawie Komisja jest zmuszona odrzucić wniosek tego przedsiębiorstwa zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia zwalniającego. W rezultacie zawieszenie płatności rozszerzonego cła antydumpingowego określonego w art. 5 rozporządzenia zwalniającego musi zostać uchylone, natomiast rozszerzone cło antydumpingowe należy pobierać od daty otrzymania wniosku o zwolnienie złożonego przez tę stronę, tj. od daty, kiedy zawieszenie stało się skuteczne.

A.3. Cofnięcia

- (14) Dla stron wymienionych w tabeli 3 poniżej zwolnienie zostanie cofnięte.

Tabela 3

Nazwa	Adres	Państwo	Dodatkowy kod TARIC
Bicicletas de Alava SL	C/Arcacha 1, 01006 Vitoria	Hiszpania	8963
Fundador-Sociedade Importadora de Sangalhos, Lda.	Apartado, 26, 3781-908 Sangalhos	Portugalia	8244

- (15) Strony te zostały zwolnione z rozszerzonego cła antydumpingowego na części rowerowe. Jedna strona poinformowała Komisję, że zaprzestała działań montażowych. W wyniku badania służby Komisji zostały poinformowane przez sąd w Portugalii, że druga ze stron została zlikwidowana. W obydwu przypadkach zwolnienie należy cofnąć.

B. WNIOSKI O ZWOLNIENIE, W STOSUNKU DO KTÓRYCH NIE PRZYZNANO UPRIEDNIO ZAWIESZENIA

B.1. Niedopuszczalne wnioski o zwolnienie

- (16) Strony wymienione w tabeli 4 również przedłożyły wnioski o zwolnienie z płatności rozszerzonego cła antydumpingowego:

Tabela 4

Nazwa	Adres	Państwo
Apollo Electric Bikes B.V.	Leemstraat 6, 4705 RH Roosendaal	Niderlandy
IN CYCLES, Montagem e Comércio de Bicicletas Lda.	Zona Industrial de Oiã, Lote A e B, Apartado 175, 3770-059 Oiã	Portugalia

Nazwa	Adres	Państwo
Kleinebenne GmbH	Hansastraße 22, 33818 Leopoldshöhe	Niemcy
MOBIKY-TECH	675, Promenade des Ports, 50000 Saint-Lô	Francja
MOVITEC SRL	Jud. Brasov, Aeroportului Street 2, 507075 Ghimbav	Rumunia
Sun Baby Jacek Gabruś	ul. Jana Styki 12, 64-920 Piła	Polska
TORPADO S.R.L.	Viale Enzo Ferrari 11, 30014 Cavarzere (VE)	Włochy

- (17) Jedna z tych stron dokonuje montażu rowerów elektrycznych, których przywóz nie jest przedmiotem cła antydumpingowego na części rowerowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 71/97. Strona ta nie jest uprawniona do zwolnienia. W przypadku niektórych stron dostawy części do produkcji rowerów objętych środkami zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 71/97 znajdują się poniżej progu *de minimis* wynoszącego 300 sztuk miesięcznie, jak określono w art. 14 lit. c) rozporządzenia zwalniającego. W rezultacie strony te nie spełniały warunków art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia zwalniającego, a zwolnienie nie mogło zostać przyznane. Inne strony nie rozpoczęły jeszcze produkcji rowerów, w związku z czym zawieszenie nie mogło zostać im przyznane.
- (18) Wszystkie przedsiębiorstwa wymienione w tabelach 1–4 powyżej zostały powiadomione i otrzymały możliwość składania uwag. Nie otrzymano żadnych uwag dających podstawę do zmiany wniosków wymienionych w niniejszej decyzji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Strony wymienione poniżej w tabeli 1 zostają niniejszym zwolnione z rozszerzenia ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 71/97 ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej rozporządzeniem (EWG) nr 2474/93, ostatnio zmienionego i utrzymanego rozporządzeniem (WE) nr 1095/2005, na przywóz niektórych części rowerowych z Chińskiej Republiki Ludowej.

Wspomniane zwolnienie staje się skuteczne w odniesieniu do każdej ze stron z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie”.

Tabela 1

Wykaz stron, które mają zostać objęte zwolnieniem

Nazwa	Adres	Państwo	Zwolnienie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 88/97	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
Blue Factory Team S.L.	CL Torres y Villaroel 6, Elche Parque Industrial, 03320 Alicante	Hiszpania	Artykuł 7	16.7.2010	A984
CODE X Sp. z o.o.	Olszanka 109, 33-386 Podogrodzie (pierwotnie ul. Królewska 16, 00-103 Warszawa)	Polska	Artykuł 7	22.1.2010	A966
JETLANE SAS (initially JETLEAN SAS)	4, boulevard de Mons, 59650 Villeneuve-d'Ascq	Francja	Artykuł 7	18.2.2010	A968
Kwasny & Diekhöner GmbH	Herforder Strasse 331, 33609 Bielefeld	Niemcy	Artykuł 7	5.7.2011	A993
Maxtec Ltd.	1 Golyamokonarsko shose Str., 4204 Tsaratsovo, Plovdiv	Bułgaria	Artykuł 7	15.10.2010	A991
Metelli di Staffoni Mario & C.S.A.S.	Via Trento 68, 25030 Trenzano (BS)	Włochy	Artykuł 7	13.4.2010	A979
Müller GmbH	Riedlerweg 7, 8054 Graz	Austria	Artykuł 7	30.3.2010	A978 (pierwotnie A977)
Unicykel AB	Aröds Industriväg 14, 422 43 Hisings Backa	Szwecja	Artykuł 7	11.1.2010	A967

Artykuł 2

Wniosek o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego, złożony zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 88/97 przez stronę wymienioną w poniższej tabeli 2, zostaje niniejszym odrzucony.

Zawieszenie płatności rozszerzonego cła antydumpingowego, zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 88/97, zostaje niniejszym zniesione w stosunku do zainteresowanej strony z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie”.

Tabela 2

Wykaz stron, którym ma zostać uchylone zawieszenie

Nazwa	Adres	Państwo	Zawieszenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 88/97	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
Bikeworks AC GmbH	Ernst-Abbe-Strasse 28, 52249 Eschweiler	Niemcy	Artykuł 5	11.6.2010	A980

Artykuł 3

Zwolnienia z płatności rozszerzonego cła antydumpingowego, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 88/97 w stosunku do stron wymienionych w tabeli 3 poniżej, mają zostać wycofane zgodnie z art. 10 rozporządzenia zwalniającego.

Zwolnienie z płatności rozszerzonego cła antydumpingowego zostaje niniejszym zniesione w stosunku do zainteresowanych stron z dniem wskazanym w kolumnie „Data wejścia w życie”.

Tabela 3

Wykaz stron, którym ma zostać uchylone zwolnienie

Nazwa	Adres	Państwo	Zwolnienie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 88/97	Data wejścia w życie	Dodatkowy kod TARIC
Bicicletas de Alava SL	C/Arcacha 1, 01006 Vitoria	Hiszpania	Artykuł 7	1. dnia po opublikowaniu niniejszej decyzji	8963
Fundador-Sociedade Importadora de Sangalhos, Lda.	Apartado, 26, 3781-908 Sangalhos	Portugalia	Artykuł 7	1. dnia po opublikowaniu niniejszej decyzji	8244

Artykuł 4

Wnioski o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego, złożone przez strony wymienione w poniższej tabeli 4, zostają niniejszym odrzucone.

Tabela 4

Wykaz stron, których wnioski o zwolnienie zostały odrzucone

Nazwa	Adres	Państwo
Apollo Electric Bikes B.V.	Leemstraat 6, 4705 RH Roosendaal	Niderlandy
IN CYCLES, Montagem e Comércio de Bicicletas Lda.	Zona Industrial de Oiã, Lote A e B, Apartado 175, 3770-059 Oiã	Portugalia
Kleinebenne GmbH	Hansastrasse 22, 33818 Leopoldshöhe	Niemcy
MOBIKY-TECH	675, Promenade des Ports, 50000 Saint-Lô	Francja

Nazwa	Adres	Państwo
MOVITEC SRL	Jud. Brasov, Aeroportului Street 2, 507075 Ghimbav	Rumunia
Sun Baby Jacek Gabruś	ul. Jana Styki 12, 64-920 Piła	Polska
TORPADO S.R.L.	Viale Enzo Ferrari 11, 30014 Cavarzere (VE)	Włochy

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich oraz do stron wymienionych w art. 1, 2, 3 i 4. Niniejsza decyzja zostaje również opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
Karel DE GUCHT
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 19 grudnia 2011 r.****ustanawiająca zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła w zastosowaniu dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylająca decyzję Komisji 2007/74/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9523)**(2011/877/UE)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającą dyrektywę 92/42/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2004/8/WE decyzją 2007/74/WE⁽²⁾ Komisja ustanowiła zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła w postaci macierzy wartości zróżnicowanych według odpowiednich czynników, uwzględniających rok zbudowania jednostki i stosowane paliwa.
- (2) Komisja ma dokonywać przeglądu zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła co cztery lata, począwszy od dnia 21 lutego 2011 r., w celu uwzględnienia rozwoju technologicznego i zmian w rozkładzie rozmieszczenia źródeł energii.
- (3) Komisja dokonała przeglądu zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła, uwzględnivszy dostarczone przez państwa członkowskie dane z eksploatacji w rzeczywistych warunkach. Rozwój najlepszych dostępnych i uzasadnionych ekonomicznie technologii odnotowany w objętym przeglądem okresie lat 2006–2011 wskazuje, iż w przypadku zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej rozróżnienie sformułowane w decyzji 2007/74/WE odnośnie do roku zbudowania jednostki kogeneracji nie powinno obowiązywać w odniesieniu do elektrowni zbudowanych po dniu 1 stycznia 2006 r. Jednakże w przypadku jednostek kogeneracji zbudowanych w 2005 r. lub wcześniej należy nadal stosować wartości referencyjne uwzględniające rok ich zbudowania, tak aby uwzględnić zmiany odnotowane w zakresie najlepszych dostępnych i uzasadnionych ekonomicznie technologii. Ponadto na podstawie najnowszych doświadczeń i badań w przeglądzie wyka-

zano, że nadal należy stosować współczynniki korekcyjne związane z warunkami klimatycznymi. Również współczynniki korekcyjne związane z uniknięciem strat sieciowych powinny być nadal stosowane, ponieważ poziom strat sieciowych nie zmienił się w ciągu ostatnich lat. Co więcej, współczynniki korekcyjne związane z uniknięciem strat sieciowych należy stosować również w przypadku elektrowni, które stosują paliwo drzewne i biogaz.

- (4) W trakcie przeglądu nie uzyskano dowodów wskazujących, że w okresie objętym przeglądem zmieniła się sprawność energetyczna kotłów, a zatem zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji ciepła nie powinny uwzględniać roku budowy. Zastosowanie współczynników korekcyjnych związanych z warunkami klimatycznymi nie jest wymagane, ponieważ termodynamika wytwarzania ciepła z paliwa nie zależy w znaczącym stopniu od temperatury otoczenia. Dodatkowo nie jest wymagane zastosowanie współczynników korekcyjnych związanych ze stratami sieciowymi, jako że energię cieplną wykorzystuje się zawsze w pobliżu miejsca jej wytworzenia.
- (5) Należy zapewnić stabilne warunki sprzyjające inwestycjom w kogenerację oraz podtrzymaniu zaufania inwestorów. Z tego względu należy także przedłużyć ważność obowiązujących obecnie zharmonizowanych wartości referencyjnych dla energii elektrycznej i ciepła na lata 2012–2015.
- (6) Dane z eksploatacji w rzeczywistych warunkach nie wykazują znaczącej ze statystycznego punktu widzenia poprawy rzeczywistej sprawności najnowocześniejszych obiektów w okresie objętym przeglądem. Dlatego też wartości referencyjne ustanowione na lata 2006–2011 decyzją 2007/74/WE należy utrzymać w niezmienionej formie w latach 2012–2015.
- (7) Wyniki przeglądu potwierdziły właściwość stosowanych obecnie współczynników korekcyjnych związanych z warunkami klimatycznymi oraz uniknięciem strat sieciowych.
- (8) W przypadku produkcji ciepła potwierdzono także słuszność stosowania jednego zestawu wartości referencyjnych dla całego okresu oraz zniesienia współczynników korekcyjnych w odniesieniu do różnic w warunkach klimatycznych i strat sieciowych.
- (9) Biorąc pod uwagę główny cel dyrektywy 2004/8/WE, którym jest promowanie kogeneracji w celu oszczędzania energii, należy stworzyć zachęty do modernizacji starszych jednostek kogeneracji, dążąc do poprawy ich

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50.⁽²⁾ Dz.U. L 32 z 6.2.2007, s. 183.

sprawności energetycznej. Dlatego, począwszy od jedenastego roku po zbudowaniu jednostki kogeneracji, obowiązujące dla niej wartości referencyjne sprawności dla energii elektrycznej powinny zostać podwyższone.

- (10) Takie podejście jest zgodne z wymogiem, aby zharmonizowane wartości referencyjne sprawności opierały się na zasadach zawartych w lit. f) załącznika III do dyrektywy 2004/8/WE.
- (11) Należy ustanowić zmienione zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła. Należy zatem uchylić decyzję 2007/74/WE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Kogeneracji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności

Zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła zostają określone odpowiednio w załączniku I i załączniku II.

Artykuł 2

Stosowanie zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności

1. Państwa członkowskie stosują zharmonizowane wartości referencyjne sprawności określone w załączniku I stosownie do roku zbudowania jednostki kogeneracji. Zharmonizowane wartości referencyjne sprawności stosuje się przez okres 10 lat od daty zbudowania jednostki kogeneracji.
2. Począwszy od jedenastego roku od daty zbudowania jednostki kogeneracji, państwa członkowskie stosują zharmonizowane wartości referencyjne sprawności, które zgodnie z ust. 1 mają zastosowanie do dziesięcioletniej jednostki kogeneracji. Te zharmonizowane wartości referencyjne sprawności stosuje się przez okres jednego roku.
3. Dla celów niniejszego artykułu rok zbudowania jednostki kogeneracji oznacza rok kalendarzowy, w którym po raz pierwszy wytworzyła ona energię elektryczną.

Artykuł 3

Współczynniki korekcyjne zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej

1. W celu dostosowania zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności określonych w załączniku I do średnich

warunków klimatycznych w każdym państwie członkowskim, państwa członkowskie stosują współczynniki korekcyjne określone w załączniku III lit. a).

Jeżeli oficjalne dane meteorologiczne wykazują, że na terytorium danego państwa członkowskiego występują różnice w rocznej temperaturze otoczenia wynoszące 5 °C lub więcej, państwo to może, pod warunkiem powiadomienia Komisji, ustanowić dla celów akapitu pierwszego kilka stref klimatycznych, za pomocą metody określonej w załączniku III lit. b).

2. W celu dostosowania zharmonizowanych wartości referencyjnych określonych w załączniku I do unikniętych strat sieciowych państwa członkowskie stosują współczynniki korekcyjne określone w załączniku IV.

3. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują jednocześnie współczynniki korekcyjne określone w załączniku III lit. a) oraz w załączniku IV, współczynniki określone w załączniku III lit. a) stosuje się przed zastosowaniem współczynników określonych w załączniku IV.

Artykuł 4

Modernizacja jednostki kogeneracji

Jeżeli istniejąca jednostka kogeneracji zostanie zmodernizowana, a nakłady na modernizację przekroczą 50 % kosztów inwestycji w nową, porównywalną jednostkę kogeneracji, za rok zbudowania dla celów art. 2 uznaje się rok kalendarzowy, w którym zmodernizowana jednostka po raz pierwszy wytworzyła energię elektryczną.

Artykuł 5

Mieszanka paliw

Jeżeli w ramach eksploatacji danej jednostki kogeneracji wykorzystuje się więcej niż jedno paliwo, zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla produkcji rozdzielonej stosuje się proporcjonalnie do średniej ważonej wkładu energii poszczególnych paliw.

Artykuł 6

Uchylenie

Decyzja 2007/74/WE traci moc.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
Günther OETTINGER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej (o których mowa w art. 1)

Poniższa tabela zawiera zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej oparte na wartości opałowej netto i normatywnych warunkach ISO (temperatura otoczenia 15 °C, ciśnienie 1,013 bara, wilgotność względna 60 %).

	Rok zbudowania: Typ paliwa:	2001 iwcześniejszy	2002	2003	2004	2005	2006– 2011	2012– 2015
Paliwa stałe	Węgiel kamienny/koks	42,7	43,1	43,5	43,8	44,0	44,2	44,2
	Węgiel brunatny/brykiety z węgla brunatnego	40,3	40,7	41,1	41,4	41,6	41,8	41,8
	Torf/brykiety z torfu	38,1	38,4	38,6	38,8	38,9	39,0	39,0
	Paliwo drzewne	30,4	31,1	31,7	32,2	32,6	33,0	33,0
	Biomasa rolnicza	23,1	23,5	24,0	24,4	24,7	25,0	25,0
	Odpady komunalne ulegające biodegradacji	23,1	23,5	24,0	24,4	24,7	25,0	25,0
	Odpady nieprzetwarzalne (komunalne i przemysłowe)	23,1	23,5	24,0	24,4	24,7	25,0	25,0
	Łupek naftowy	38,9	38,9	38,9	38,9	38,9	39,0	39,0
Paliwa płynne	Olej (olej gazowy + ciężki olej opałowy), LPG	42,7	43,1	43,5	43,8	44,0	44,2	44,2
	Biopaliwa	42,7	43,1	43,5	43,8	44,0	44,2	44,2
	Odpady ulegające biodegradacji	23,1	23,5	24,0	24,4	24,7	25,0	25,0
	Odpady nieprzetwarzalne	23,1	23,5	24,0	24,4	24,7	25,0	25,0
Paliwa gazowe	Gaz ziemny	51,7	51,9	52,1	52,3	52,4	52,5	52,5
	Gaz rafineryjny/wodór	42,7	43,1	43,5	43,8	44,0	44,2	44,2
	Biogaz	40,1	40,6	41,0	41,4	41,7	42,0	42,0
	Gaz koksowniczy, gaz wielkopiecowy, inne gazy odlotowe, odzyskane ciepło odpadowe	35	35	35	35	35	35	35

ZAŁĄCZNIK II

Zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji ciepła (o których mowa w art. 1)

Poniższa tabela zawiera zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji ciepła oparte na wartości opałowej netto i normatywnych warunkach ISO (temperatura otoczenia 15 °C, ciśnienie 1,013 bara, wilgotność względna 60 %).

	Typ paliwa	Para/gorąca woda	Bezpośrednie wykorzystanie ciepła spalin (*)
Paliwa stałe	Węgiel kamienny/koks	88	80
	Węgiel brunatny/brykiety z węgla brunatnego	86	78
	Torf/brykiety z torfu	86	78
	Paliwo drzewne	86	78
	Biomasa rolnicza	80	72
	Odpady komunalne ulegające biodegradacji	80	72
	Odpady nieprzetwarzalne (komunalne i przemysłowe)	80	72
	Łupek naftowy	86	78
Paliwa płynne	Olej (olej gazowy + ciężki olej opałowy), LPG	89	81
	Biopaliwa	89	81
	Odpady ulegające biodegradacji	80	72
	Odpady nieprzetwarzalne	80	72
Paliwa gazowe	Gaz ziemny	90	82
	Gaz rafineryjny/wodór	89	81
	Biogaz	70	62
	Gaz koksowniczy, gaz wielkopieczowy, inne gazy odlotowe, odzyskane ciepło odpadowe	80	72

(*) Wartości dla bezpośredniego wykorzystania ciepła należy stosować, jeżeli temperatura wynosi 250 °C lub więcej.

ZAŁĄCZNIK III

Współczynniki korekcyjne dotyczące średnich warunków klimatycznych oraz metoda ustalania stref klimatycznych dla zastosowania zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej (o których mowa w art. 3 ust. 1)

a) Współczynniki korekcyjne dotyczące średnich warunków klimatycznych

Korekta temperatury otoczenia opiera się na różnicy między średnią roczną temperaturą w danym państwie członkowskim a normatywnymi warunkami ISO (15 °C).

Korekty dokonuje się w następujący sposób:

(i) 0,1 punktu procentowego utraty sprawności za każdy stopień powyżej 15 °C;

(ii) 0,1 punktu procentowego zysku sprawności za każdy stopień poniżej 15 °C.

Przykład:

Jeżeli średnia roczna temperatura w państwie członkowskim wynosi 10 °C, wartość referencyjną jednostki kogeneracji należy zwiększyć o 0,5 punktu procentowego.

b) Metoda ustalania stref klimatycznych

Granice każdej strefy klimatycznej stanowią będą izotermy określające (w pełnych stopniach Celsjusza) średnią roczną temperaturę otoczenia; różnica między nimi wynosić będzie przynajmniej 4 °C. Różnica między średnimi rocznymi temperaturami otoczenia w przylegających do siebie strefach klimatycznych wynosić będzie przynajmniej 4 °C.

Przykład:

W państwie członkowskim średnia roczna temperatura otoczenia w miejscu A wynosi 12 °C, a w miejscu B 6 °C. Różnica wynosi ponad 5 °C. Państwo członkowskie ma możliwość ustanowienia dwóch stref klimatycznych rozdzielonych izotermą 9 °C, tworząc jedną strefę klimatyczną między izotermami 9 °C i 13 °C, ze średnią roczną temperaturą otoczenia 11 °C, i drugą strefę klimatyczną między izotermami 5 °C i 9 °C, ze średnią roczną temperaturą otoczenia 7 °C.

ZAŁĄCZNIK IV

Współczynniki korekcyjne związane z uniknięciem strat sieciowych dla zastosowania zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej (o których mowa w art. 3 ust. 2)

Napięcie	Dla energii elektrycznej wysyłanej do sieci	Dla energii elektrycznej zużywanej na miejscu
> 200 kV	1	0,985
100–200 kV	0,985	0,965
50–100 kV	0,965	0,945
0,4–50 kV	0,945	0,925
< 0,4 kV	0,925	0,860

Przykład:

Jednostka kogeneracji o mocy 100 kW_{el} z silnikiem tłokowym napędzanym gazem ziemnym wytwarza energię elektryczną o napięciu 380 V. 85 % tej energii jest wykorzystywane na potrzeby własne, a 15 % jest oddawane do sieci. Jednostkę zbudowano w 1999 r. Średnia roczna temperatura otoczenia wynosi 15 °C (korekta klimatyczna nie jest więc wymagana).

Zgodnie z art. 2 niniejszej decyzji w przypadku jednostek kogeneracji starszych niż 10 lat należy stosować wartości referencyjne dla jednostek 10-letnich. Zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji w przypadku jednostki kogeneracji na gaz ziemny wyprodukowanej w 1999 r., której nie poddano modernizacji, obowiązującą zharmonizowaną wartością referencyjną sprawności na 2011 r. jest wartość referencyjna na 2001 r. wynosząca 51,7 %. Po uwzględnieniu korekty na straty sieciowe zharmonizowana wartość referencyjna sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej dla tej jednostki kogeneracji (w oparciu o średnią ważoną współczynników w niniejszym załączniku) wynosi:

$$\text{Ref } E_{\eta} = 51,7 \% * (0,860 * 85 \% + 0,925 * 15 \%) = 45,0 \%$$

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 20 grudnia 2011 r.

potwierdzająca wstępne obliczenia średnich indywidualnych poziomów emisji CO₂ oraz docelowych indywidualnych poziomów emisji dla producentów samochodów osobowych w roku kalendarzowym 2010 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/878/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 5 akapit drugi oraz art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 443/2009 Komisja jest zobowiązana do corocznego potwierdzania średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ oraz docelowego indywidualnego poziomu emisji dla każdego producenta samochodów osobowych w UE oraz dla każdej grupy producentów powstałej zgodnie z art. 7 ust. 7 powyższego rozporządzenia. Na podstawie powyższego potwierdzenia Komisja stwierdza, czy producenci i grupy producentów spełnili wymogi określone w art. 4 omawianego rozporządzenia. W przypadku gdy docelowy indywidualny poziom emisji wyraźnie nie został osiągnięty przez producenta lub grupę producentów, zgodnie z art. 9 ust. 1 powyższego rozporządzenia Komisja jest zobowiązana do nałożenia opłaty z tytułu przekroczenia poziomu emisji w drodze indywidualnych decyzji skierowanych do zainteresowanych producentów lub zarządzających grupami producentów.

(2) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 443/2009 docelowe poziomy emisji są wiążące dla producentów i grup producentów ze skutkiem od roku 2012. W odniesieniu do lat kalendarzowych 2010 i 2011 Komisja powinna jednak obliczyć orientacyjne docelowe poziomy emisji i, zgodnie z art. 8 ust. 6 powyższego rozporządzenia, powiadomić producentów lub grupy producentów, których średnie indywidualne poziomy emisji przekraczają orientacyjne docelowe poziomy emisji. Powyższe docelowe poziomy emisji dla lat 2010 i 2011 mają stanowić wskaźniki dla producentów w odniesieniu do działań potrzebnych, aby osiągnąć obowiązkowe docelowe poziomy emisji w 2012 r.; w związku z powyższym należy określić średnie indywidualne poziomy emisji producentów w latach 2010 i 2011 zgodnie z wymogami określonymi w akapicie drugim art. 4 powyższego rozporządzenia oraz uwzględnić wyłącznie 65 % pojazdów o najniższych emisjach w przypadku każdego z producentów.

(3) Dane, które mają zostać wykorzystane do obliczenia średnich indywidualnych poziomów emisji oraz docelowych poziomów emisji, znajdują się w części C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 443/2009; dane te są oparte na rejestracjach nowych samochodów osobowych w państwach członkowskich w roku poprzedzającym. Dane pochodzą ze świadectw zgodności wydawanych przez producentów albo z dokumentów zawierających informacje równoważne zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1014/2010 z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie monitorowania i sprawozdawczości danych dotyczących rejestracji nowych samochodów osobowych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009⁽²⁾.

(4) Większość państw członkowskich przekazała Komisji dane dotyczące 2010 r. przed terminem upływającym zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 443/2009 dnia 28 lutego 2011 r. Jednak komplet danych ze wszystkich państw członkowskich Komisja uzyskała dopiero w połowie kwietnia. Następnie dane wstępnie zweryfikowano.

(5) W przypadkach, w których wstępna weryfikacja wyraźnie wykazała brak pewnych danych lub rażące nieprawidłowości, Komisja kontaktowała się z odnośnymi państwami członkowskimi i, za zgodą powyższych państw członkowskich, odpowiednio korygowała lub uzupełniała dane. Jeżeli osiągnięcie porozumienia z państwem członkowskim nie było możliwe, wstępne dane z danego państwa członkowskiego nie były korygowane.

(6) Dnia 29 lipca 2011 r. Komisja opublikowała, zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 443/2009, wstępne dane i powiadomiła 89 producentów o wynikach wstępnych obliczeń średnich indywidualnych poziomów emisji w 2010 r. oraz o docelowych poziomach emisji. Producentów poproszono o weryfikację danych oraz powiadomienie Komisji o ewentualnych błędach w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania powiadomienia zgodnie z art. 8 ust. 5 akapit pierwszy powyższego rozporządzenia.

(7) Dnia 12 sierpnia na stronie internetowej Komisji opublikowano wytyczne w sprawie powiadamiania o błędach w danych dotyczących emisji CO₂ przez samochody. W wytycznych zawarto model powiadomienia oraz wskazano, jakie informacje od producentów są konieczne, aby umożliwić Komisji uwzględnienie powyższych błędów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 15.

- (8) W przewidzianym trzymiesięcznym terminie powiadomienia o błędach złożyło piętnastu producentów. Jeden producent złożył kompletne powiadomienie po upływie terminu. Siedmiu producentów z powyższych piętnastu złożyło powiadomienia zawierające dokładne informacje o błędach oraz uzasadnienie proponowanych poprawek. Pozostałych ośmiu producentów złożyło powiadomienia skrócone, które były tylko częściowo zgodne z zaleceniami Komisji w zakresie formatu i treści powiadomień. Oprócz producentów, którzy złożyli powiadomienia o błędach, ośmiu producentów poinformowało Komisję, że w danych są błędy, jednak nie przedstawiło żadnych dalszych informacji ani dowodów dotyczących charakteru lub przyczyn powstania tych błędów.
- (9) W przypadku 73 producentów, którzy nie powiadomili o żadnych błędach w danych albo powiadomili Komisję o błędach w danych, ale nie przedstawili niezbędnych dowodów, wstępne dane i wstępne obliczenia średnich indywidualnych poziomów emisji oraz docelowych indywidualnych poziomów emisji należy zatwierdzić bez wprowadzania poprawek.
- (10) W przypadku producentów, którzy przedstawili niezbędne informacje i dowody potwierdzające występowanie błędów w danych, Komisja powinna przeanalizować powiadomienia i, jeśli stosowne, wprowadzić zmiany we wstępnych obliczeniach średnich indywidualnych poziomów emisji oraz docelowych indywidualnych poziomów emisji.
- (11) Organy rejestrujące państw członkowskich ponoszą wyłączną odpowiedzialność za liczbę rejestracji zgłoszoną do Komisji. Dane dotyczące sprzedaży pochodzące od producentów nie muszą dokładnie odzwierciedlać liczby rejestracji w danym państwie członkowskim, w związku z czym nie ma możliwości uwzględnienia błędów w liczbie rejestracji podczas obliczania średniego indywidualnego poziomu emisji. Należy zatem uwzględnić wyłącznie błędy związane z zawartością danych dotyczących zarejestrowanych pojazdów. W niektórych przypadkach producenci sygnalizowali jednak, że rejestracje należy przypisać innemu producentowi. Tego typu zmiany powinny zostać uwzględnione w ostatecznie potwierdzonych danych.
- (12) Dzięki kompletnym powiadomieniom producenci mogli stwierdzić, że część danych jest poprawna, oraz zaproponować wprowadzenie poprawek do tych danych, które można było zweryfikować. Od 4 do 15 procent danych obejmuje jednak rejestracje dotyczące pojazdów, których nie można zidentyfikować, w odniesieniu do których producent nie może potwierdzić takich danych, jak emisja CO₂ lub masa. Najczęściej jest to wynikiem braku informacji, bez których producent nie jest w stanie zidentyfikować poszczególnych pojazdów; informacje te to kod identyfikacyjny składający się z typu, wariantu i wersji przedmiotowego pojazdu. W niewielkiej liczbie przypadków rejestracje można było przypisać do producentów, jednak kluczowe dane dotyczące emisji CO₂ i masy nie były dostępne.
- (13) Komisja zweryfikowała poprawki zaproponowane przez producentów oraz przedstawione dowody. Poprawki są uzasadnione, jeżeli pozycje poprawiono poprzez wpisanie brakującej wartości albo poprzez zastąpienie nieprawidłowej wartości w odniesieniu do rejestracji, które producent jest w stanie zweryfikować, a poprawione wartości są spójne z wartościami wynikającymi z danych referencyjnych, takich jak dane z dokumentów homologacji typu. Jeżeli jednak producent zgłosił błędy, ale nie zaproponował poprawek, mimo że błędy można było zweryfikować i poprawić, oraz nie wykazał w sposób wystarczający, że poprawek nie można było dokonać w trzymiesięcznym terminie weryfikacji, błędów tych nie należy uwzględniać w ostatecznych obliczeniach.
- (14) W przypadku rejestracji, które można przypisać, ale które nie zostały zweryfikowane przez producentów, wartości dotyczące emisji CO₂ i masy zawarte w rejestracjach należy wykorzystać do obliczenia średnich indywidualnych poziomów emisji CO₂ oraz docelowych indywidualnych poziomów emisji. Należy jednak uwzględnić fakt, że producenci nie mogą zweryfikować powyższych wartości, i dopilnować, aby włączenie nie wywierało negatywnego wpływu na określenie końcowych wartości dla zainteresowanych producentów. W związku z powyższym w obliczeniach należy zastosować margines błędu, który odzwierciedli sytuację poszczególnych producentów zgodnie z opisem i uzasadnieniem zawartym w powiadomieniu o błędach. Margines błędu należy obliczyć w przypadku średnich indywidualnych poziomów emisji oraz średniej masy, ponieważ te dwa parametry określają odległość do docelowego indywidualnego poziomu emisji każdego producenta, tzn. to, ile producentowi brakuje do osiągnięcia docelowego indywidualnego poziomu emisji.
- (15) Margines błędu należy określić jako różnicę pomiędzy odległościami do docelowego indywidualnego poziomu emisji wyrażoną jako średni poziom emisji odjęty od docelowego indywidualnego poziomu emisji obliczonego z uwzględnieniem i z wykluczeniem rejestracji, których producenci nie mogą zweryfikować. Margines błędu zawsze powinien zmniejszać odległość do docelowego poziomu emisji producenta, niezależnie od tego, czy powyższa różnica jest wartością dodatnią, czy ujemną.
- (16) Rejestracje, w których przypadku brakuje wysokości poziomu emisji CO₂ lub masy oraz kodu identyfikacyjnego, nie powinny być uwzględniane w ostatecznych obliczeniach średnich poziomów emisji.
- (17) Ponieważ zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 443/2009 weryfikacja danych jest przeprowadzana po raz pierwszy w odniesieniu do roku 2010, należy wyjątkowo wziąć pod uwagę również powiadomienia, które nie zawierały wszystkich informacji wymaganych przez Komisję w celu uwzględnienia błędów. Marginesy błędu mające zastosowanie w odniesieniu do ostatecznych obliczeń, o których mowa w powyższych powiadomieniach, powinny jednak

być obliczane na podstawie oceny liczby rejestracji, których nie można zweryfikować, przeprowadzonej przez Komisję. Podczas potwierdzania danych za 2010 r. wyjątkowo należy również uwzględnić powiadomienia o błędach, które złożono w niedługim czasie po upływie terminu.

- (18) Należy w związku z tym potwierdzić średni indywidualny poziom emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w 2010 r., docelowe indywidualne poziomy emisji oraz różnicę pomiędzy dwoma powyższymi wartościami,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Potwierdza się następujące wartości określone w załączniku w przypadku każdego producenta samochodów osobowych oraz każdej grupy producentów w odniesieniu do roku kalendarzowego 2010:

- a) docelowy indywidualny poziom emisji;
- b) średni indywidualny poziom emisji CO₂, w odpowiednich przypadkach skorygowany o odpowiedni margines błędu;

c) różnica pomiędzy wartościami, o których mowa w lit. a) oraz b)

d) średni indywidualny poziom emisji CO₂ w przypadku wszystkich nowych samochodów osobowych;

e) średnia masa wszystkich nowych samochodów osobowych w Unii.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela 1

Wartości odnoszące się do wyników producentów potwierdzone zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 443/2009

A	B	C	D	E	F	G	H	I
Nazwa producenta	Grupy producentów i odstępstwa	Liczba rejestracji	Skorygowany średni poziom emisji CO ₂ (65 %)	Docelowy indywidualny poziom emisji	Odległość do poziomu docelowego	Skorygowana odległość do poziomu docelowego	Średnia masa	Średni poziom emisji CO ₂ (100 %)
ALPINA Burkard Bovensiepen GmbH + Co. KG		173	187,795	147,429	40,366	40,366	1 753,38	210,341
Artega Automobil GmbH & Co. KG		2	220,000	132,194	87,806	87,806	1 420,00	220,000
Aston Martin Lagonda Ltd	D	1 415	333,482	320,000	13,482	12,657	1 860,72	348,372
Audi AG		589 855	133,883	140,365	- 6,482	- 6,557	1 598,80	151,832
Automobiles Citroën		815 936	118,764	127,361	- 8,597	- 8,597	1 314,26	131,418
Automobiles Peugeot		974 248	119,208	127,704	- 8,496	- 8,496	1 321,76	131,021
Autovaz		3 911	212,171	126,410	85,761	85,761	1 293,44	219,516
Bayerische Motoren Werke AG		640 021	129,253	137,409	- 8,156	- 8,210	1 534,13	146,355
Bentley Motors Ltd		1 187	391,423	181,363	210,060	210,060	2 495,92	395,925
BMW M GmbH		77 120	133,513	142,836	- 9,323	- 13,535	1 652,88	156,242
Bugatti Automobiles S.A.S		8	584,600	159,225	425,375	425,375	2 011,50	589,250
Caterham Cars Limited	D	135	166,920	210,000	- 43,080	- 43,080	712,15	179,826
Chevrolet Italia		25 442	113,042	116,356	- 3,314	- 3,359	1 073,45	117,607
Chrysler Group LLC		31 121	192,081	157,480	34,601	34,601	1 973,32	215,200
CNG Technik	P1	583	225,000	134,782	90,218	89,953	1 476,64	226,252
Automobile Dacia SA		251 938	133,865	123,831	10,034	9,631	1 237,01	144,989
Daihatsu Motor Co. Ltd.		18 972	128,351	117,975	10,376	10,376	1 108,86	145,374
Daimler AG, Stuttgart	P2	646 067	137,762	137,323	0,439	0,349	1 532,24	160,166
Dr Motor Company S. r. l.		4 943	122,413	120,642	1,771	1,771	1 167,22	138,566
Ferrari	D	2 361	300,718	303,000	- 2,282	- 2,282	1 751,12	322,468
FIAT Group Automobiles S.p.A.		975 822	115,285	119,240	- 3,955	- 3,955	1 136,56	125,013

A	B	C	D	E	F	G	H	I
Nazwa producenta	Grupy producentów i odstępstwa	Liczba rejestracji	Skorygowany średni poziom emisji CO ₂ (65 %)	Docelowy indywidualny poziom emisji	Odległość do poziomu docelowego	Skorygowana odległość do poziomu docelowego	Średnia masa	Średni poziom emisji CO ₂ (100 %)
Ford-Werke GmbH	P1	1 076 887	121,128	126,226	- 5,098	- 5,605	1 289,42	136,552
Fuji Heavy Industries Ltd.	ND	30 655	165,182	164,616	0,566	0,520	1 608,03	179,332
Geely Europe Ltd		918	115,916	140,077	- 24,161	- 24,161	1 592,50	131,466
General Motors Company		1 490	270,134	151,750	118,384	113,988	1 847,93	296,400
GM Daewoo Auto u. Tech. Comp.		146 117	125,759	124,606	1,153	1,138	1 253,96	143,544
GM Italia S.r.l.		37 670	119,750	125,467	- 5,717	- 5,717	1 272,82	124,405
Great Wall Motor Company Limited	D	344	222,000	195,000	27,000	27,000	1 919,52	224,314
Gumpert Sportwagenmanufaktur GmbH		2	310,000	132,879	177,121	177,121	1 435,00	310,000
Honda Automobile China CO	P3	20 876	125,023	119,099	5,924	5,911	1 133,46	126,094
Honda Automobile Thailand CO	P3	1 444	142,000	120,816	21,184	21,184	1 171,03	142,615
Honda Motor CO	P3	102 890	124,841	128,710	- 3,869	- 4,083	1 343,77	143,823
Honda of the UK Manufacturing	P3	47 840	145,932	133,391	12,541	12,234	1 446,21	162,280
Honda Turkiye AS	P3	1 587	155,953	125,560	30,393	30,393	1 274,84	156,624
Hyundai Motor Europe GmbH		325 603	120,858	126,725	- 5,867	- 5,867	1 300,33	134,244
Iveco S.p.A		49	213,548	180,265	33,283	33,283	2 471,90	216,694
Jaguar Cars Ltd	D	23 740	178,656	178,025	0,631	0,631	1 900,33	199,016
Kia Motors Europe GmbH		253 706	126,251	131,248	- 4,997	- 4,997	1 399,30	143,272
KTM-Sportmotorcycle AG	D	57	173,432	200,000	- 26,568	- 26,568	882,89	179,000
Automobili Lamborghini S.p.A		265	323,977	141,293	182,684	182,506	1 619,11	357,362

A	B	C	D	E	F	G	H	I
Nazwa producenta	Grupy producentów i odstępstwa	Liczba rejestracji	Skorygowany średni poziom emisji CO ₂ (65 %)	Docelowy indywidualny poziom emisji	Odległość do poziomu docelowego	Skorygowana odległość do poziomu docelowego	Średnia masa	Średni poziom emisji CO ₂ (100 %)
Land Rover	D	65 534	209,295	178,025	31,270	31,270	2 351,43	231,494
Lotus Cars Limited	D	825	189,108	280,000	- 90,892	- 90,892	1 159,21	196,596
The London Taxi Company		1 662	225,087	154,227	70,860	70,860	1 902,13	227,739
Magyar Suzuki Corporation Ltd.		87 204	130,004	121,130	8,874	8,843	1 177,91	136,665
Mahindra Europe S.r.l.		48	246,839	160,042	86,797	86,797	2 029,38	251,500
Maruti Suzuki India Ltd.		19 577	103,000	109,908	- 6,908	- 6,908	932,36	104,287
Maserati S.p.A.		1 626	353,473	159,119	194,354	194,354	2 009,18	362,557
Mazda Motor Corporation		170 007	133,729	128,523	5,206	4,831	1 339,67	149,458
Mercedes-AMG GmbH, Affalterbach	P2	1 503	308,000	144,857	163,143	163,138	1 697,10	308,000
MG Motor UK Limited	D	264	184,871	184,000	0,871	0,871	1 180,16	184,717
Micro-Vett SpA		4	0,000	133,507	- 133,507	- 133,507	1 448,75	0,000
Mitsubishi Motors Corporation (MMC)	P4	72 594	145,036	138,601	6,435	6,377	1 560,20	165,144
Mitsubishi Motor R&D Europe GmbH	P4	16 530	119,878	114,793	5,085	5,084	1 039,25	127,284
Morgan Motor Co. Ltd.	D	415	164,342	180,000	- 15,658	- 15,658	1 113,67	189,278
Nissan International SA		389 818	132,131	128,875	3,256	3,256	1 347,39	147,197
O.M.C.I. S.r.l.		46	156,862	120,759	36,103	36,103	1 169,78	167,848
Adam Opel AG		935 499	126,920	130,483	- 3,563	- 3,767	1 382,56	139,529
OSV - Opel Special Vehicles GmbH		67	135,512	140,208	- 4,696	- 4,696	1 595,36	136,836
Perodua Manufacturing Sdn Bhd		690	136,480	113,634	22,846	22,846	1 013,88	140,230
Pgo Ingenierie		29	185,000	115,657	69,343	69,343	1 058,14	189,828
DrIng.h.c.F. Porsche AG		34 512	220,872	152,089	68,783	68,783	1 855,34	238,859

A	B	C	D	E	F	G	H	I
Nazwa producenta	Grupy producentów i odstępstwa	Liczba rejestracji	Skorygowany średni poziom emisji CO ₂ (65 %)	Docelowy indywidualny poziom emisji	Odległość do poziomu docelowego	Skorygowana odległość do poziomu docelowego	Średnia masa	Średni poziom emisji CO ₂ (100 %)
Potenza Sports Cars		31	178,000	99,975	78,025	78,025	715,00	178,000
Proton Cars United Kingdom Ltd.	D	792	143,315	185,000	- 41,685	- 41,685	1 394,89	153,557
Quattro GmbH		2 596	279,097	154,102	124,995	124,766	1 899,39	299,034
Renault		1 125 141	120,700	127,045	- 6,345	- 6,378	1 307,33	133,824
Rolls-Royce Motors Cars LTD		413	315,616	181,297	134,319	133,038	2 494,48	332,063
Saab Automobile AB		19 979	156,561	143,922	12,639	12,639	1 676,64	175,341
Santana Motor S.A.		382	168,351	135,765	32,586	32,586	1 498,15	204,921
SEAT		288 629	120,162	125,722	- 5,560	- 5,647	1 278,38	131,162
Secma		26	155,000	97,370	57,630	57,630	658,00	155,000
Shijiazhuang Shuanghuan Automobile Company		44	266,357	152,951	113,406	113,406	1 874,20	267,682
SKODA auto a.s.		420 718	127,869	127,225	0,644	0,571	1 311,28	139,193
Sovab		94	227,066	166,119	60,947	60,947	2 162,34	230,138
Ssangyong Motor Company	D	4 785	203,851	180,000	23,851	23,851	2 023,10	215,728
Suzuki Motor Corporation		85 177	124,055	121,050	3,005	2,981	1 176,15	144,109
Tata Motors Limited	D	3 582	137,754	178,025	- 40,271	- 40,271	1 293,00	151,987
Tesla Motors Ltd		40	0,000	128,309	- 128,309	- 128,309	1 335,00	0,000
Think		144	0,000	120,248	- 120,248	- 120,248	1 158,61	0,000
Toyota Motor Europe NV/SA		564 633	112,241	128,349	- 16,108	- 16,273	1 335,87	129,056
Volkswagen AG		1 469 419	125,987	130,715	- 4,728	- 4,763	1 387,65	140,352
Volvo Car Corporation		204 926	134,492	143,273	- 8,781	- 8,781	1 662,43	156,948
Westfield Sports Cars		3	178,000	99,975	78,025	78,025	715,00	178,000
Wiesmann GmbH	D	8	253,000	274,000	- 21,000	- 21,000	1 409,88	257,250

Objaśnienia do tabeli 1:

Kolumna B

„D” oznacza odstępstwo dotyczące drobnego producenta przyznane zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji C(2011) 8334 wersja ostateczna;

„ND” oznacza odstępstwo dotyczące producenta niszowego przyznane zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji C(2011) 8336 wersja ostateczna;

„P” oznacza, że producent jest członkiem jednej z grup producentów (wymienionych w tabeli 2) utworzonych zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 443/2009.

Kolumna D

„Skorygowany średni indywidualny poziom emisji (65%)” oznacza średni indywidualny poziom emisji CO₂ obliczony zgodnie z art. 4 akapit drugi tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 443/2009 oraz sekcją 4 komunikatu Komisji COM(2010) 657 w oparciu o poprawki przekazane Komisji przez zainteresowanych producentów. W obliczeniach uwzględniono wszystkie pojazdy z prawidłowymi wartościami obejmującymi masę i emisje CO₂, w tym pojazdy, których producenci nie mogli zweryfikować.

Kolumna E

„Docelowy indywidualny poziom emisji” oznacza docelowy poziom emisji obliczony na podstawie średniej masy wszystkich pojazdów przypisanych do danego producenta (począwszy od 2015 r. uwzględnia się 100 % pojazdów) z wykorzystaniem wzoru znajdującego się w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 443/2009.

Kolumna F

„Odległość do poziomu docelowego” oznacza różnicę pomiędzy wartościami podanymi w kolumnach D i E.

Kolumna G

„Skorygowana odległość do poziomu docelowego” oznacza odległość do poziomu docelowego wskazanego w kolumnie F skorygowaną z uwzględnieniem marginesu błędu. Błąd wynika z obecności pojazdów, których nie można zidentyfikować (w odniesieniu do tych pojazdów brakuje kodu identyfikacyjnego obejmującego typ, wariant i wersję); obliczono go na podstawie następującego wzoru:

$$\text{Błąd} = \text{wartość bezwzględna} [(AC1 - TG1) - (AC2 - TG2)]$$

AC1 = średni indywidualny poziom emisji CO₂ uwzględniający pojazdy, których nie można zidentyfikować (jak określono w kolumnie D);

TG1 = docelowy indywidualny poziom emisji uwzględniający pojazdy, których nie można zidentyfikować (jak określono w kolumnie E);

AC2 = średni poziom emisji CO₂ z wyłączeniem pojazdów, których nie można zidentyfikować;

TG2 = docelowy indywidualny poziom emisji z wyłączeniem pojazdów, których nie można zidentyfikować.

Tabela 2

Wykaz grup producentów oraz wartości potwierdzonych zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 443/2009

A	B	C	D	E	F	G	H	I
Nazwa grupy	Grupa	Liczba rejestracji	Skorygowany średni poziom emisji CO ₂ (65 %)	Docelowy indywidualny poziom emisji	Odległość do poziomu docelowego	Skorygowana odległość do poziomu docelowego	Średnia masa	Średni poziom emisji CO ₂ (100 %)
FORD-WERKE GMBH	P1	1 077 470	121,143	126,231	- 5,088	- 5,182	1 162,42	127,80
DAIMLER AG	P2	647 570	137,834	137,340	0,494	- 0,016	1 167,88	140,91
HONDA MOTOR EUROPE LTD	P3	174 637	128,612	128,750	- 0,138	- 0,365	1 344,64	146,87
MITSUBISHI MOTORS	P4	89 124	137,055	134,185	2,870	2,840	1 463,58	158,12

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 2011 r.

zmieniająca załączniki II oraz IV do dyrektywy Rady 2009/158/WE w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9518)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/879/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 34,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 2009/158/WE określono warunki zdrowotne zwierząt regulujące handel wewnątrzunijny i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych. W załączniku II do tej dyrektywy ustanowiono przepisy dotyczące zatwierdzania zakładów do celów wewnątrzunijnego handlu tymi produktami oraz zasady dotyczące planowanych programów nadzoru niektórych chorób u różnych gatunków drobiu. W załączniku IV do dyrektywy 2009/158/WE określono wzory świadectw weterynaryjnych w odniesieniu do handlu w obrębie Unii produktami drobiowymi objętymi tą dyrektywą.
- (2) W załączniku II do dyrektywy 2009/158/WE, zmienionej decyzją Komisji 2011/214/UE⁽²⁾ ustanowiono procedury diagnostyczne w badaniach na obecność bakterii *Salmonella* i *Mycoplasma*.
- (3) W rozdziale III załącznika II do dyrektywy 2009/158/WE określono minimalne wymagania w zakresie programów nadzoru choroby. W rozdziale tym zawarto opis procedur badań na obecność *Salmonella Pullorum* i *Salmonella Gallinarum*. Należy jednak określić pewne dodatkowe szczegóły w odniesieniu do badań na obecność *Salmonella arizonae*.
- (4) Ponadto w rubryce I.31 w części I wzoru świadectwa weterynaryjnego dla jednodniowych piskląt określonego w załączniku IV do dyrektywy 2009/158/WE zawarto wymóg podania szczegółowych informacji dotyczących identyfikacji produktów, których dotyczy to świadectwo.
- (5) Dzięki temu wymogowi dostępne będą istotne informacje na temat stanu zdrowia stad rodzicielskich, z których pochodzą pisklęta jednodniowe, w szczególności w odniesieniu do badań na obecność określonych serotypów *Salmonella*. Niektóre z tych danych stanowią jednak niepotrzebne obciążenia administracyjne dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, przede wszystkim ze względu na nieprzewidywalność

wylęgu. Ponadto niektóre dane, które należy podać we wspomnianej rubryce, są podawane w innych częściach świadectwa.

- (6) Pozycje te powinny zatem zostać wykreślone z rubryki I.31 we wzorach świadectw weterynaryjnych dla jaj wylęgowych, jednodniowych piskląt oraz drobiu hodowlanego i produkcyjnego, a następnie zastąpione pozycją „Numer zatwierdzenia”, która stanowiłaby jaśniejszą informację na temat pochodzenia poszczególnych produktów. Należy zatem odpowiednio zmienić część I uwag zamieszczonych w części II wspomnianych wzorów świadectw.
- (7) W załączniku IX do rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008 z dnia 8 sierpnia 2008 r. ustanawiającego wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu i produktów drobiowych oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych⁽³⁾ określono szczególne warunki dotyczące przywozu ptaków bezgrzebieniowych przeznaczonych do celów rozplodowych i produkcyjnych oraz ich jaj wylęgowych i jednodniowych piskląt.
- (8) W pkt 3 części II wspomnianego załącznika, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1380/2011⁽⁴⁾, przewidziano, że w przypadku gdy jednodniowe pisklęta nie są chowane w państwie członkowskim, które dokonało przywozu jaj wylęgowych, pisklęta muszą zostać przetransportowane bezpośrednio do miejsca przeznaczenia i trzymane tam przez co najmniej trzy tygodnie od daty wylęgu. Wymóg ten powinien zostać odzwierciedlony w odpowiednim wzorze świadectwa weterynaryjnego dla jednodniowych piskląt określonym w załączniku IV do dyrektywy 2009/158/WE. Z tego względu wzór ten powinien zostać odpowiednio zmieniony.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2009/158/WE.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach II oraz IV do dyrektywy 2009/158/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 74.

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 6.4.2011, s. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. s. 25 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lutego 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach II oraz IV do dyrektywy 2009/158/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku II w rozdziale III pkt A.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) uwaga (**) otrzymuje brzmienie:

„(**) Należy zauważyć, że próbki środowiskowe na ogół nie są odpowiednie do niezawodnego wykrycia szczepów *Salmonella Pullorum* lub *Salmonella Gallinarum*, natomiast są odpowiednie w przypadku szczepów *Salmonella arizonae*.”;

b) uwaga (***) otrzymuje brzmienie:

„(***) *Salmonella Pullorum* i *Salmonella Gallinarum* nie wzrastają szybko w zmodyfikowanej półpłynnej pożywce wg Rappaport-Vassiliadis (MSRV), która jest stosowana do monitorowania szczepów *Salmonella* spp. pochodzenia zwierzęcego w Unii, natomiast pożywka ta jest odpowiednia dla szczepów *Salmonella arizonae*.”.

2) w załączniku IV wzory 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„WZÓR 1

UNIA EUROPEJSKA

Świadcstwo w obrocie wewnętrznym

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a. Lokalny numer referencyjny			
			I.3. Właściwy organ centralny					
			I.4. Właściwy organ lokalny					
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.6.					
			I.7.					
	I.8. Państwo pochodzenia Kod ISO		I.9. Region pochodzenia Kod		I.10. Państwo przeznaczenia Kod ISO		I.11. Region przeznaczenia Kod	
	I.12. Miejsce pochodzenia Gospodarstwo ☐ Zakład ☐ Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy				I.13. Miejsce przeznaczenia Gospodarstwo ☐ Zakład ☐ Zatwierdzony organ ☐ Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy			
	I.14. Miejsce załadunku Kod pocztowy				I.15. Data i godzina wyjazdu			
	I.16. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Wagon kolejowy ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie				I.17. Przewoźnik Nazwa Numer zatwierdzenia Adres Kod pocztowy Państwo członkowskie			
	I.18. Opis towaru				I.19. Kod towaru (kod HS) 04.07			
					I.20. Ilość			
	I.21.				I.22. Liczba opakowań			
	I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika				I.24.			
I.25. Towar certyfikowany dla: hodowli ☐ zatwierdzonego organu ☐ inne ☐								
I.26. Tranzyt przez państwo trzecie ☐ Państwo trzecie Kod ISO Punkt wyjścia Kode Punkt wejścia Nr PKG				I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐ Państwo członkowskie Kod ISO Państwo członkowskie Kod ISO Państwo członkowskie Kod ISO				
I.28. Wywóz ☐ Państwo trzecie Kod ISO Punkt wyjścia Kod				I.29.				
I.30.								
I.31. Oznakowanie towaru Gatunek Kategoria Numer zatwierdzenia Oznakowanie Wiek (nazwa systematyczna)								

UNIA EUROPEJSKA

Jaja wylęgowe

Część II: Świadcstwo	II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	<p>II.1. Poświadczenie zdrowia zwierząt</p> <p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że jaja wylęgowe opisane powyżej:</p> <p>a) są zgodne</p> <p>(1) <i>albo</i> [z przepisami art. 6, 8 i 18 dyrektywy Rady 2009/158/WE]</p> <p>(1) (2) <i>albo</i> [z przepisami art. 6 lit. a) ppkt (i), (ii) i lit. b) oraz art. 8 i 18 dyrektywy Rady 2009/158/WE];</p> <p>(3) b) są zgodne z przepisami art. 15 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2009/158/WE;</p> <p>(4) c) są zgodne z przepisami decyzji Komisji .../.../UE w sprawie dodatkowych gwarancji odnośnie do (wskazać chorobę/choroby) zgodnie z art. 16 lub 17 dyrektywy Rady 2009/158/WE;</p> <p>d) pochodzą od drobiu, który:</p> <p>(1) <i>albo</i> [nie został zaszczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu]</p> <p>(1) <i>albo</i> [został zaszczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu: (nazwa i rodzaj (żywy czy inaktywowany) szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu użytego w szczepionce/szczepionkach) w dniu (data) w wieku tygodni].</p> <p>II.2. Poświadczenie zdrowia publicznego</p> <p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, zaświadczam, że jaja wylęgowe opisane powyżej:</p> <p>(5) a) pochodzą ze stada, które poddano badaniom na obecność serotypów <i>Salmonella</i> mających znaczenie dla zdrowia publicznego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady.</p> <p>Data ostatniego pobrania próbek ze stada, dla których znane są wyniki badania:</p> <p>Wyniki wszystkich próbek ze stada:</p> <p>(1) (6) <i>albo</i> [pozytywne]</p> <p>(1) (6) <i>albo</i> [negatywne];</p> <p>(5) b) oraz że w ramach programu kontroli wymienionego w pkt II.2 lit. a) nie wykryto ani <i>Salmonella Enteritidis</i>, ani <i>Salmonella Typhimurium</i>.</p> <p>II.3. Dodatkowe informacje zdrowotne</p> <p>(1) II.3.1. Niniejsza przesyłka spełnia wymogi w zakresie zdrowia zwierząt określone w decyzji Komisji 2006/415/WE.</p> <p>(1) II.3.2. Niniejsza przesyłka spełnia wymogi w zakresie zdrowia zwierząt określone w decyzji Komisji 2006/563/WE.</p> <p>(1) (7) II.3.3. Niniejsza przesyłka spełnia wymogi w zakresie zdrowia zwierząt określone w decyzji Komisji .../.../UE odnośnie do szczepień przeciwko grypie ptaków.</p>		
	<p>Uwagi</p> <p>Część I:</p> <p>Rubryka I.16: Numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener/pojemnik i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek).</p> <p>Rubryka I.31: <i>Kategoria:</i> wybrać jeden z następujących wpisów: czysta linia/stado prarodzicielskie/stado rodzicielskie/młode kury nioski/tuczenie/inne.</p> <p><i>Numer zatwierdzenia:</i> podać numery zatwierdzonych zakładów stad rodzicielskich.</p> <p><i>Identyfikacja:</i> podać dane identyfikacyjne stada rodzicielskiego oraz markę.</p> <p><i>Wiek:</i> podać datę zebrania jaj.</p>		

UNIA EUROPEJSKA

Jaja wylęgowe

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>Część II:</p> <p>(¹) Niepotrzebne skreślić.</p> <p>(²) Ma zastosowanie tylko, jeśli spełnione są wymogi określone w pkt II.3.1 lub II.3.2.</p> <p>(³) Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do państwa członkowskiego, które posiada zatwierdzony status UE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu; obecnie: w Finlandii i Szwecji. W przeciwnym razie odnośnik skreślić.</p> <p>(⁴) Wypełnić, jeśli dotyczy.</p> <p>(⁵) Gwarancje określone w pkt II.2 mają zastosowanie jedynie do drobiu należącego do gatunku <i>Gallus gallus</i> lub indyków.</p> <p>(⁶) Zaznaczyć jako pozytywne w przypadku pozytywnych wyników badań na obecność <i>Salmonella</i> Infantis, <i>Salmonella</i> Virchow lub <i>Salmonella</i> Hadar za życia stada hodowlanego <i>Gallus gallus</i>.</p> <p>(⁷) Ma zastosowanie jedynie do państw członkowskich, które przeprowadzają szczepienia przeciwko grypie ptaków zgodnie z zatwierdzonym przez UE planem szczepień.</p> <p>— Kolor pieczęci i podpisu musi różnić się od koloru pozostałych adnotacji na świadectwie.</p>		
<p>Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Lokalna jednostka weterynaryjna:</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Nr lokalnej jednostki weterynaryjnej:</p> <p>Podpis:</p>		

WZÓR 2

UNIA EUROPEJSKA

Świadectwo w obrocie wewnętrznym

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a. Lokalny numer referencyjny			
			I.3. Właściwy organ centralny					
			I.4. Właściwy organ lokalny					
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.6. Nr ref. oryginałów świadectw towarzyszących		Nr ref. dokumentów towarzyszących			
			I.7.					
	I.8. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.9. Region pochodzenia	Kod	I.10. Państwo przeznaczenia	Kod ISO	I.11. Region przeznaczenia	Kod
	I.12. Miejsce pochodzenia Gospodarstwo ☐ Zakład ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy			I.13. Miejsce przeznaczenia Gospodarstwo ☐ Zakład ☐ Zatwierdzony organ ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy				
	I.14. Miejsce załadunku Kod pocztowy			I.15. Data i godzina wyjazdu				
	I.16. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Wagon kolejowy ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie			I.17. Przewoźnik Nazwa Adres Kod pocztowy Numer zatwierdzenia Państwo członkowskie				
	I.18. Opis towaru				I.19. Kod towaru (kod HS)			
						I.20. Ilość		
I.21.				I.22. Liczba opakowań				
I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika				I.24.				
I.25. Towar certyfikowany dla: hodowli ☐ zatwierzonego organu ☐ inne ☐								
I.26. Tranzyt przez państwo trzecie ☐ Państwo trzecie Punkt wyjścia Punkt wejścia			I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐ Państwo członkowskie Państwo członkowskie Państwo członkowskie					
I.28. Wywóz ☐ Państwo trzecie Punkt wyjścia			I.29.					
I.30.								
I.31. Oznakowanie towaru Gatunek (nazwa systematyczna) Kategoria Numer zatwierdzenia Numer zatwierdzenia Wiek								

UNIA EUROPEJSKA

Pisklęta jednodniowe

Część II: Świadcstwo	II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
		<p>II.1. Poświadczenie zdrowia zwierząt</p> <p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że pisklęta jednodniowe opisane powyżej:</p> <p>a) są zgodne:</p> <p>(¹) <i>albo</i> (i) [z przepisami art. 6, 9 i 18 dyrektywy Rady 2009/158/WE]</p> <p>(¹) (²) <i>albo</i> [z przepisami art. 6 lit. a) ppkt (i), (ii) i lit. b) oraz art. 9 i 18 dyrektywy Rady 2009/158/WE];</p> <p>(¹) (³) <i>albo</i> (ii) [jeśli pochodzą z jaj wylęgowych przywiezionych zgodnie z wymogami określonymi we wzorach HEP lub HER znajdujących się w rozporządzeniu (WE) nr 798/2008, z zastrzeżeniem art. 6 lit. a) oraz art. 9 lit. b) i c) dyrektywy Rady 2009/158/WE]</p> <p>(¹) (²) (³) <i>albo</i> [jeśli pochodzą z jaj wylęgowych przywiezionych zgodnie z wymogami określonymi we wzorach HEP lub HER znajdujących się w rozporządzeniu (WE) nr 798/2008, z zastrzeżeniem art. 6 lit. a) ppkt (i), (ii) oraz art. 9 lit. b) i c) dyrektywy Rady 2009/158/WE];</p> <p>(⁴) b) są zgodne z art. 15 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2009/158/WE;</p> <p>(⁵) c) są zgodne z przepisami decyzji Komisji .../.../UE w sprawie dodatkowych gwarancji odnośnie do (wskazać chorobę/choroby) zgodnie z art. 16 lub 17 dyrektywy Rady 2009/158/WE;</p> <p>(¹) d) <i>albo</i> [nie zostały zaszczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu]</p> <p>(¹) <i>albo</i> [zostały zaszczepione przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu: (nazwa i rodzaj (żywy czy inaktywowany) szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu użytego w szczepionce/szczepionkach) w dniu (data)];</p> <p>e) pochodzą od drobiu, który:</p> <p>(¹) <i>albo</i> [nie został zaszczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu]</p> <p>(¹) <i>albo</i> [został zaszczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu: (nazwa i rodzaj (żywy czy inaktywowany) szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu użytego w szczepionce/szczepionkach) w dniu (data)];</p> <p>(⁶) f) że, w przypadku piskląt przeznaczonych do wprowadzenia do stad drobiu hodowlanego lub do stad drobiu produkcyjnego, pochodzą ze stad przebadanych z wynikiem ujemnym, zgodnie z zasadami ustanowionymi w decyzji Komisji 2003/644/WE.</p> <p>II.2. Poświadczenie zdrowia publicznego</p> <p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że pisklęta jednodniowe opisane powyżej:</p> <p>(⁷) a) pochodzą ze stada, które poddano badaniom na obecność serotypów <i>Salmonella</i> mających znaczenie dla zdrowia publicznego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady.</p> <p>Data ostatniego pobrania próbek ze stada, dla których znane są wyniki badania:</p> <p>Wyniki wszystkich próbek ze stada:</p> <p>(¹) (⁸) <i>albo</i> [pozytywne]</p> <p>(¹) (⁸) <i>albo</i> [negatywne];</p> <p>(⁷) b) oraz, w przypadku piskląt przeznaczonych do celów hodowlanych, że w ramach programu kontroli wymienionego w pkt II.2 lit. a) nie wykryto ani <i>Salmonella</i> Enteritidis, ani <i>Salmonella</i> Typhimurium.</p>	

UNIA EUROPEJSKA

Pisklęta jednodniowe

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
II.3. Dodatkowe informacje zdrowotne		
(1) ⁽⁸⁾ II.3.1. Niniejsza przesyłka spełnia wymogi w zakresie zdrowia zwierząt określone w decyzji Komisji .../.../UE odnośnie do środków ochrony dotyczących wysoce zjadliwej grypy ptaków lub innego podtypu niż H5N1.		
(1) II.3.2. Niniejsza przesyłka spełnia wymogi w zakresie zdrowia zwierząt określone w decyzji Komisji 2006/415/WE.		
(1) ⁽⁹⁾ II.3.3. Niniejsza przesyłka spełnia wymogi w zakresie zdrowia zwierząt określone w decyzji Komisji .../.../UE odnośnie do szczepień przeciwko grypie ptaków.		
Uwagi		
Część I:		
Rubryka I.6: Nr ref. załączonych świadectw zdrowia zwierząt.		
Rubryka I.16: Numer rejestracyjny (wagon kolejowy lub kontener/pojemnik i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek).		
Rubryka I.19: Wpisać właściwe kody HS: 01.05, 01.06.39.		
Rubryka I.31: <i>Kategoria:</i> wybrać jeden z następujących wpisów: czysta linia/stado prarodzicielskie/stado rodzicielskie/młode kury nioski/tuczenie/inne.		
<i>Numer zatwierdzenia:</i> podać numery zatwierdzonych zakładów stad rodzicielskich.		
<i>Identyfikacja:</i> podać dane identyfikacyjne stada rodzicielskiego oraz markę.		
<i>Wiek:</i> podać datę wyklucia.		
Część II:		
(1) Niepotrzebne skreślić.		
(2) Ma zastosowanie tylko, jeśli spełnione są wymogi określone w pkt II.3.1 lub II.3.2.		
(3) W przypadkach gdy pisklęta jednodniowe są wyklute z jaj przywożonych z państw trzecich, należy przestrzegać okresu izolacji w gospodarstwie przeznaczenia, jak przewidziano w części II załączników VIII i IX do rozporządzenia (WE) nr 798/2008. Właściwy organ miejsca przeznaczenia, do którego wysyłane są pisklęta jednodniowe, musi zostać poinformowany o tym wymogu za pośrednictwem systemu TRACES.		
(4) Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do państwa członkowskiego, które posiada zatwierdzony status UE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu; obecnie: w Finlandii i Szwecji. W przeciwnym razie odnośnik skreślić.		
(5) Wypełnić, jeśli dotyczy.		
(6) Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do Finlandii i Szwecji. W przeciwnym razie odnośnik skreślić.		
(7) Gwarancje określone w pkt II.2 mają zastosowanie jedynie do drobiu należącego do gatunku <i>Gallus gallus</i> lub indyków.		
(8) Zaznaczyć jako pozytywne w przypadku pozytywnych wyników badań na obecność poniższych serotypów za życia stada:		
stada drobiu hodowlanego należącego do gatunku <i>Gallus gallus</i> : <i>Salmonella</i> Hadar, <i>Salmonella</i> Virchow oraz <i>Salmonella</i> Infantis,		
stada drobiu produkcyjnego: <i>Salmonella</i> Enteritidis i <i>Salmonella</i> Typhimurium.		
(9) Ma zastosowanie jedynie do państw członkowskich, które przeprowadzają szczepienia przeciwko grypie ptaków zgodnie z zatwierdzonym przez UE planem szczepień.		
— Kolor pieczęci i podpisu musi różnić się od koloru pozostałych adnotacji na świadectwie.		
Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor		
Imię i nazwisko (wielkimi literami):	Kwalifikacje i tytuł:	
Lokalna jednostka weterynaryjna:	Nr lokalnej jednostki weterynaryjnej:	
Data:	Podpis:	
Pieczęć:		

WZÓR 3

UNIA EUROPEJSKA

Świadectwo w obrocie wewnętrznym

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a. Lokalny numer referencyjny			
			I.3. Właściwy organ centralny					
			I.4. Właściwy organ lokalny					
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy		I.6.					
			I.7.					
	I.8. Państwo pochodzenia		Kod ISO	I.9. Region pochodzenia		Kod		
	I.10. Państwo przeznaczenia		Kod ISO	I.11. Region przeznaczenia		Kod		
	I.12. Miejsce pochodzenia Gospodarstwo ☐ Zakład ☐ Nazwa Address Kod pocztowy		I.13. Miejsce przeznaczenia Gospodarstwo ☐ Zakład ☐ Zatwierdzony organ ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy					
	I.14. Miejsce załadunku Kod pocztowy		I.15. Data i godzina wyjazdu					
	I.16. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Wagon kolejowy ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie		I.17. Przewoźnik Nazwa Adres Kod pocztowy Numer zatwierdzenia Państwo członkowskie					
	I.18. Opis towaru		I.19. Kod towaru (kod HS)					
					I.20. Ilość			
	I.21.				I.22. Liczba opakowań			
I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika		I.24.						
I.25. Towar certyfikowany dla: hodowli ☐ zatwierzonego organu ☐ inne ☐								
I.26. Tranzyt przez państwo trzecie ☐ Państwo trzecie Punkt wyjścia Punkt wejścia		Kod ISO Kod Nr PKG	I.27. Tranzyt przez państwa członkowskie ☐ Państwo członkowskie Państwo członkowskie Państwo członkowskie			Kod ISO Kod ISO Kod ISO		
I.28. Wywóz ☐ Państwo trzecie Punkt wyjścia		Kod ISO Kod	I.29.					
I.30.								
I.31. Oznakowanie towaru Gatunek (nazwa systematyczna)						Kategoria	Numer zatwierdzenia	Oznakowanie

UNIA EUROPEJSKA

Drób hodowlany i produkcyjny

Część II: Świadcstwo	II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	<p>II.1. Poświadczenie zdrowia zwierząt</p> <p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że drób opisany powyżej:</p> <p>a) jest zgodny z przepisami art. 6, 10 i 18 dyrektywy Rady 2009/158/WE;</p> <p>(1) b) jest zgodny z art. 15 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2009/158/WE;</p> <p>(2) c) jest zgodny z przepisami decyzji Komisji .../.../UE w sprawie dodatkowych gwarancji odnośnie do(wskazać chorobę/choroby) zgodnie z art. 16 lub 17 dyrektywy Rady 2009/158/WE;</p> <p>(3) d) <i>albo</i> [nie został zaszczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu]</p> <p>(3) <i>albo</i> [został zaszczepiony przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu przy użyciu: (nazwa i rodzaj (żywy czy inaktywowany) szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu użytego w szczepionce/szczepionkach) w dniu (data) w wieku tygodni];</p> <p>(4) e) drób hodowlany został przebadany z wynikiem ujemnym zgodnie z zasadami ustanowionymi w decyzji Komisji 2003/644/WE.</p> <p>(3) f) kury nioski (drób produkcyjny chowany w celu produkcji jaj konsumpcyjnych) zostały przebadane z wynikiem ujemnym zgodnie z zasadami ustanowionymi w decyzji Komisji 2004/235/WE.</p>		
<p>II.2. Poświadczenie zdrowia publicznego</p> <p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym zaświadczam, że drób opisany powyżej:</p> <p>(5) a) pochodzi ze stada, które poddano badaniom na obecność serotypów <i>Salmonella</i> mających znaczenie dla zdrowia publicznego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady.</p> <p>Data ostatniego pobrania próbek ze stada, dla których znane są wyniki badania:</p> <p>Wyniki wszystkich próbek ze stada:</p> <p>(3) (6) <i>albo</i> [pozytywne]</p> <p>(3) (6) <i>albo</i> [negatywne];</p> <p>(5) b) oraz, w przypadku drobiu przeznaczonego do celów hodowlanych, że w ramach programu kontroli wymienionego w pkt II.2 lit. a) nie wykryto ani <i>Salmonella</i> Enteritidis, ani <i>Salmonella</i> Typhimurium.</p>			
<p>II.3. Dodatkowe informacje zdrowotne</p> <p>(1) (7) II.3.1. Niniejsza przesyłka spełnia wymogi w zakresie zdrowia zwierząt określone w decyzji Komisji .../.../UE odnośnie do szczepień przeciwko grypie ptaków.</p> <p>Uwagi</p> <p>Część I:</p> <p>Rubryka I.16: Numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener/pojemnik i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek).</p> <p>Rubryka I.19: Wpisać właściwe kody HS: 01.05, 01.06.39.</p> <p>Rubryka L.31: <i>Kategoria:</i> wybrać jeden z następujących wpisów: czysta linia/stado prarodzicielskie/stado rodzicielskie/młode kury nioski/tuczenie/inne.</p> <p><i>Numer zatwierdzenia:</i> podać numery zatwierdzonych zakładów pochodzenia.</p> <p><i>Identyfikacja:</i> podać dane identyfikacyjne stada pochodzenia oraz markę.</p> <p>Część II:</p> <p>(1) Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do państwa członkowskiego, które posiada zatwierdzony status UE państwa, w którym nie przeprowadza się szczepień przeciw rzekomemu pomorowi drobiu; obecnie: w Finlandii i Szwecji. W przeciwnym razie odnośnik skreślić.</p>			

UNIA EUROPEJSKA

Drób hodowlany i produkcyjny

II. Informacje zdrowotne	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>(²) Wypełnić, jeśli dotyczy.</p> <p>(³) Niepotrzebne skreślić.</p> <p>(⁴) Do celów poświadczenia w przypadku wysyłki do Finlandii i Szwecji. W przeciwnym razie odnośnik skreślić.</p> <p>(⁵) Gwarancje określone w pkt II.2 mają zastosowanie jedynie do drobiu należącego do gatunku <i>Gallus gallus</i> lub indyków.</p> <p>(⁶) Zaznaczyć jako pozytywne w przypadku pozytywnych wyników badań na obecność poniższych serotypów za życia stada: stada drobiu hodowlanego należącego do gatunku <i>Gallus gallus</i>: <i>Salmonella</i> Hadar, <i>Salmonella</i> Virchow oraz <i>Salmonella</i> Infantis, stada drobiu produkcyjnego: <i>Salmonella</i> Enteritidis i <i>Salmonella</i> Typhimurium.</p> <p>(⁷) Ma zastosowanie jedynie do państw członkowskich, które przeprowadzają szczepienia przeciwko grypie ptaków zgodnie z zatwierdzonym przez UE planem szczepień.</p> <p>— Kolor pieczęci i podpisu musi różnić się od koloru pozostałych adnotacji na świadectwie.</p>		
<p>Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Lokalna jednostka weterynaryjna:</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:"</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Nr lokalnej jednostki weterynaryjnej:</p> <p>Podpis:</p>		

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 21 grudnia 2011 r.****zmieniająca załącznik I do decyzji wykonawczej 2011/402/UE w sprawie środków nadzwyczajnych mających zastosowanie do nasion kozieradki i niektórych nasion lub ziaren przywożonych z Egiptu***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9524)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/880/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (i) i (iii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 ustanowiono ogólne zasady dotyczące żywności i pasz, a w szczególności bezpieczeństwa żywności i pasz, na poziomie Unii i krajowym. W rozporządzeniu tym przewiduje się wprowadzenie środków nadzwyczajnych przez Komisję, gdy nie ma wątpliwości, że żywność lub pasza przywożona z państwa trzeciego może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia człowieka, zdrowia zwierząt lub dla środowiska i gdy zagrożenia tego nie można w zadowalającym stopniu opanować środkami wprowadzanymi przez dane państwo lub państwa członkowskie.
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽²⁾ ustanowiono ogólne zasady dla podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze w zakresie higieny środków spożywczych. Zasady te obejmują wymagania w zakresie higieny, których celem jest sprawienie, by przywożona żywność spełniała co najmniej te same normy higieniczne, co żywność produkowana w Unii, lub by spełniała równoważne normy.
- (3) Stwierdzono, że niektóre partie nasion kozieradki przywożonych z Egiptu są przyczyną wystąpienia w Unii ogniska bakterii *Escherichia coli* produkującej toksynę Shiga (STEC), o serotypie O104:H4. Jako źródło ogniska zidentyfikowano nasiona kozieradki z Egiptu spożywane w formie kiełków.
- (4) W związku z powyższym decyzją wykonawczą Komisji 2011/402/UE⁽³⁾ wprowadzono zakaz dopuszczania do

swobodnego obrotu w Unii niektórych nasion i ziaren przywożonych z Egiptu objętych kodami CN wymienionymi w załączniku do tej decyzji. Zakaz ten wygasa w dniu 31 marca 2012 r.

- (5) Suszone dzielone warzywa strączkowe, łamane nasiona soi lub łamane nasiona i owoce oleiste nie są jednak wykorzystywane do kiełkowania. Nie należy już uznawać przywożonych z Egiptu suszonych dzielonych warzyw strączkowych, łamanych nasion soi lub łamanych nasion i owoców oleistych za zagrożenie dla bezpieczeństwa żywności i należy ponownie zezwolić na ich przywóz do Unii.
- (6) Na podstawie wspomnianych nowych informacji należy zatem zmienić środki nadzwyczajne określone w decyzji wykonawczej 2011/402/UE.
- (7) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić załącznik do decyzji wykonawczej 2011/402/UE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2011/402/UE zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 179 z 7.7.2011, s. 10.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Nasiona i ziarna z Egiptu objęte zakazem dopuszczania do swobodnego obrotu w Unii do dnia 31 marca 2012 r.

Kod CN (*)	Wyszczególnienie
ex 0704 90 90	Kiełki rokiety siewnej (rukoli)
ex 0706 90 90	Kiełki buraków, kiełki rzodkwi
ex 0708	Kiełki warzyw strączkowych, świeże lub schłodzone
ex 0709 90 90 ex 0709 99 90 (1)	Kiełki soi
ex 0713	Warzywa strączkowe, suszone, luskane, nawet bez skórki, niełamane
0910 99 10	Nasiona kozieradki
ex 1201 00 ex 1201 (1)	Nasiona soi, niełamane
1207 50	Nasiona gorczycy
ex 1207 99 97 ex 1207 99 96 (1)	Pozostałe nasiona i owoce oleiste, niełamane
1209 10 00	Nasiona buraków cukrowych
1209 21 00	Nasiona lucerny (alfalfa)
1209 91	Nasiona warzyw
ex 1214 90 90	Kiełki lucerny (alfalfa)

(*) Wymienione w niniejszej decyzji kody CN odnoszą się do kodów określonych w części drugiej załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

(1) Kod CN na dzień 1.1.2012.”

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 2011 r.

dotycząca przyjęcia decyzji w sprawie finansowania celem wspierania dobrowolnych badań w zakresie nadzoru nad stratami rodzin pszczoły miodnej

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9597)

(2011/881/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2009/470/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22–24,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽²⁾, w szczególności jego art. 75 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽³⁾ (zwane dalej „przepisami wykonawczymi”), w szczególności jego art. 90,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji 2009/470/WE ustanowiono procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty na rzecz wydatków w dziedzinie weterynarii.
- (2) Artykuł 22 decyzji 2009/470/WE stanowi w szczególności, że Wspólnota może podejmować działania techniczne i naukowe konieczne do opracowania wspólnotowego prawodawstwa w dziedzinie weterynarii lub wspierać państwa członkowskie w podejmowaniu takich działań.
- (3) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zdrowia pszczoł miodnych⁽⁴⁾ zawiera przegląd wcześniejszych i obecnych działań Komisji dotyczących zdrowia pszczoł miodnych w UE. Głównym zagadnieniem poruszonym w komunikacie jest śmiertelność pszczoł, której przypadki odnotowano w szeregu państw na świecie oraz w UE.
- (4) W projekcie EFSA w 2009 r. pt. „Bee mortality and bee surveillance in Europe” (Śmiertelność pszczoł i nadzór nad populacją pszczoł w Europie) stwierdza się, że systemy nadzoru w UE są, ogólnie rzecz biorąc, niewydolne i że na szczeblu państw członkowskich brak jest danych, a na szczeblu UE brak jest porównywalnych danych.
- (5) Główne działania zaproponowane przez Komisję to wyznaczenie laboratorium referencyjnego UE do spraw zdrowia pszczoł i rozpoczęcie badań w zakresie nadzoru nad stratami rodzin pszczoły miodnej wspieranych

w zakresie aspektów technicznych przez laboratorium referencyjne UE i współfinansowanych przez Komisję.

- (6) Pierwszy etap już zakończono, jako że rozporządzeniem Komisji (UE) nr 87/2011⁽⁵⁾ wyznaczono laboratorium referencyjne UE ds. zdrowia pszczoł (ANSES – Sophia Antipolis – Francja), które działa od dnia 1 kwietnia 2011 r.
- (7) Na prośbę Komisji laboratorium referencyjne UE ds. zdrowia pszczoł opracowało dokument techniczny pt. „Basis for a pilot surveillance project on honey bee colony losses” (Podstawy pilotażowego projektu nadzoru dotyczącego strat rodzin pszczoły miodnej), który dostępny jest na stronie: http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/bees/bee_health_en.htm i który zawiera wskazówki dla państw członkowskich w zakresie przeprowadzania badań w zakresie nadzoru.
- (8) W celu poprawy dostępności danych dotyczących zdrowia pszczoł należy wspierać niektóre prowadzone w państwach członkowskich badania w zakresie nadzoru nad stratami pszczoły miodnej.
- (9) Zwrócono się do państw członkowskich o przekazanie Komisji do dnia 30 września 2011 r. badań w zakresie nadzoru przeprowadzonych przez nie w oparciu o dokument laboratorium referencyjnego UE ds. zdrowia pszczoł.
- (10) 20 państw członkowskich przekazało propozycje dotyczące badań w zakresie nadzoru. Propozycje te poddawane są ocenie technicznej i finansowej w celu oceny ich zgodności z dokumentem technicznym „Basis for a pilot surveillance project on honey bee colony losses”. Po zakończeniu procesu oceny i wyboru stawka współfinansowania nie przekroczy 70 %, a kwota indywidualnego wkładu przeznaczanego dla każdego państwa członkowskiego zostanie ustalona w drodze późniejszej decyzji Komisji.
- (11) Badania w zakresie nadzoru muszą obejmować kontrolę pasiek w okresie poprzedzającym zimę oraz inspekcję dokonaną po okresie zimowym. Kolejna inspekcja planowana jest na okres letni. W związku z powyższym oczekuje się, w zależności od struktury programów państw członkowskich, że pierwsza inspekcja będzie miała miejsce przed zimą w 2012 r., a druga w następnym roku. Z tego względu jako okres stosowania niniejszej decyzji należy rozważyć okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r.
- (12) Należy ustanowić finansowanie przez Unię badań, przeznaczając na ten cel kwotę 3 750 000 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.⁽⁴⁾ COM(2010) 714 wersja ostateczna.⁽⁵⁾ Dz.U. L 29 z 3.2.2011, s. 1.

- (13) Niniejsza decyzja jest decyzją w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 oraz art. 90 rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wkład Unii Europejskiej na rzecz realizacji działań w zakresie badań w zakresie nadzoru nad stratami rodzin pszczoły miodnej ustala się na 3 750 000 EUR. Wkład ten dotyczy okresu od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 czerwca 2013 r.

2. Wkład, o którym mowa w ust. 1, wynosi nie więcej niż 70 % i jest ograniczony do kosztów odnoszących się do:

- (i) przeprowadzania badań laboratoryjnych oraz
- (ii) personelu przydzielonego specjalnie do:
- pobierania próbek oraz
 - monitorowania stanu zdrowia pasiek i rodzin pszczelich.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 21 grudnia 2011 r.****zezwalająca na wprowadzenie do obrotu nowej bazy gumy do żucia jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9680)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

(2011/882/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 października 2007 r. przedsiębiorstwo Revolymmer Ltd. zwróciło się do właściwych organów Niderlandów z wnioskiem o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu nowej bazy gumy do żucia jako nowego składnika żywności.
- (2) W dniu 23 kwietnia 2009 r. właściwy organ ds. oceny żywności w Niderlandach wydał sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że nowa baza gumy do żucia może być bezpiecznie stosowana jako składnik żywności.
- (3) W dniu 30 kwietnia 2009 r. Komisja przekazała sprawozdanie dotyczące wstępnej oceny wszystkim państwom członkowskim.
- (4) Przed upływem okresu 60 dni określonego w art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 258/97 zgłoszono uzasadniony sprzeciw wobec wprowadzenia do obrotu danego produktu zgodnie z przepisami wspomnianego artykułu.
- (5) W związku z tym w dniu 2 lipca 2010 r. skonsultowano się z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA).
- (6) W dniu 25 marca 2011 r. EFSA w swojej opinii naukowej dotyczącej bezpieczeństwa „nowej bazy gumy do żucia (REV-7)” jako nowego składnika żywności [„Scientific Opinion on the safety of a »novel chewing gum base (REV-7)« as a novel food ingredient”]⁽²⁾ stwier-

dził, że nowa baza gumy do żucia jest bezpieczna w proponowanych warunkach stosowania i przy zachowaniu proponowanych poziomów pobrania.

- (7) Nowa baza gumy do żucia spełnia kryteria określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 258/97.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zezwala się na wprowadzenie do obrotu w Unii nowej bazy gumy do żucia zgodnej ze specyfikacją w załączniku jako nowego składnika żywności do stosowania w gumach do żucia do maksymalnej zawartości wynoszącej 8 %.

Artykuł 2

Nowa baza gumy do żucia dopuszczona do obrotu niniejszą decyzją jest oznaczana na etykiecie zawierających ją środków spożywczych jako „baza gumy do żucia (1, 3-butadien, 2-metylhomopolimer, maleinowany, estry z eterem monometylowym glikolu polietylenowego”.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do: Revolymmer Ltd., 1, NewTech Square, Deeside Industrial Park, Deeside, Flintshire, CH5 2NT, Zjednoczone Królestwo.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(4):2127.

ZAŁĄCZNIK

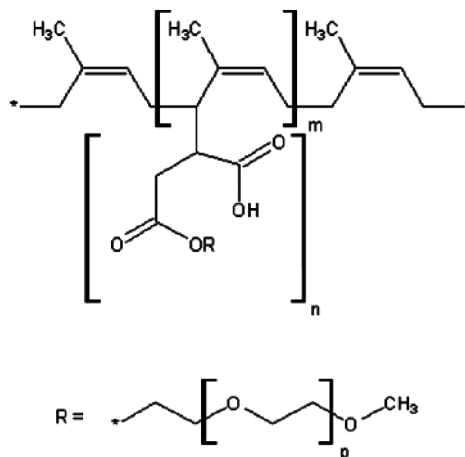
Specyfikacja nowej bazy gumy do żucia

Opis

Nowy składnik żywności to polimer syntetyczny (numer patentu: WO2006016179). Posiada barwę od białej do białawej.

Zbudowany jest z rozgałęzionych polimerów glikolu monometoksy polietylenowego (mPEG) szczepionego na poliizoprenie szczepionym bezwodnikiem maleinowym (PIP-g-MA) oraz z nieprzereagowanego mPEG (poniżej 35 % masy).

Budowa cząsteczki mPEG szczepionego na PIP-g-MA

Właściwości glikolu monometoksy-polietylenowego

Wilgotność	poniżej 5 %
Popiół	poniżej 5 mg/kg
Pozostały bezwodnik	poniżej 15 μmol/g
Indeks polidispersyjności	poniżej 1,4
Izopren	poniżej 0,05 mg/kg
Tlenek etylenu	poniżej 0,2 mg/kg
Wolny bezwodnik maleinowy	poniżej 0,1 %
Oligomery ogółem (poniżej 1 000 daltonów)	nie więcej niż 50 mg/kg

Zanieczyszczenia z surowców

Glikol etylenowy	poniżej 200 mg/kg
Glikol dietylenowy	poniżej 30 mg/kg
Eter metylowy glikolu monoetylenowego	poniżej 3 mg/kg
Eter metylowy glikolu dietylenowego	poniżej 4 mg/kg
Eter metylowy glikolu trietylenowego	poniżej 7 mg/kg
1,4-dioksan	poniżej 2 mg/kg
Formaldehyd	poniżej 10 mg/kg

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 21 grudnia 2011 r.****ustanawiająca wykaz inspektorów Unii na podstawie art. 79 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9701)**(2011/883/UE)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 79 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 ustanawia wspólnotowy system kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów w celu zapewnienia zgodności z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa. Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 stanowi, że bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego państwa członkowskiego, inspektorzy Unii mogą przeprowadzać inspekcje zgodnie z tym rozporządzeniem na wodach Unii i na unijnych statkach rybackich poza wodami Unii. Należy sporządzić wykaz inspektorów Unii zgodnie z procedurą ustanowioną w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009.
- (2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁽²⁾ ustanawia szczegółowe

przepisy dotyczące stosowania systemu kontroli Unii Europejskiej ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009.

- (3) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 404/2011 stanowi, że wykaz inspektorów Unii należy przyjąć na podstawie zgłoszeń państw członkowskich i Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa.
- (4) Na podstawie zgłoszeń otrzymanych od państw członkowskich należy zatem ustanowić w załączniku do niniejszej decyzji wykaz inspektorów Unii.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wykaz inspektorów Unii ustanowiony na podstawie art. 79 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 jest zawarty w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
Maria DAMANAKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ INSPEKTORÓW UNII NA PODSTAWIE ART. 79 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1224/2009

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
Belgia	De Vleeschouwer, Guy Devogel, Geert Lieben, Richard		Hansen, Bruno Ellekær Hansen, Gunnar Beck Hansen, Henning Skødt Hansen, Ina Kjærgaard Hansen, Jan Duval Hansen, Martin Hansen, Martin Baldur Hansen, Ole Hansen, Thomas Heldager, Peter Hestbek, Flemming Høgild, Lars Høi, Jesper Højrup, Torben Jaeger, Michael Wassermann Jensen, Anker Mark Jensen, Hanne Juul Jensen, Jimmy Langelund Jensen, Jonas Krøyer Jensen, Jørn Uth Jensen, Lars Henrik Jensen, Lone A. Jensen, René Sandholt Johansen, Allan Juul, Torben Juul-Schirmer, Kasper Jørgensen, Kristian Sandal Jørgensen, Lasse Elmgren Jørgensen, Ole Holmberg Karlsen, Jesper Herning Knudsen, Malene Knudsen, Niels Christian Knudsen, Ole Hvid Kofoed, Kim Windahl Kokholm, Peder Kristensen, Henrik Kristensen, Jeanne Marie Kristensen, Peter Holmgaard Larsen, Michael Søeballe Larsen, Peter Hjort Larsen, Tim Bonde Lundbæk, Tommy Oldenborg Madsen, Jens-Erik Madsen, Johnny Gravesen Mogensen, Erik Wegner
Bułgaria	Kamenov, Vladimir Angelov Kerekov, Nikolay Ivanov		
Republika Czeska	nie dotyczy		
Niemcy	Aasted, Lars Jerne Akselsen, Ole Andersen, Dan Søgård Andersen, Hanne Skjæmt Andersen, Jesper Sandager Andersen, Jim Allan Andersen, Lars Ole Andersen, Mogens Godsk Andersen, Niels Jørgen Anton Andersen, Peter Bunk Anderson, Jacob Edward Backe, René Barrit, Jørgen Beck, Bjarne Baagø Bendtsen, Lars Kjærsgaard Bernholm, Kristian Burgwaldt Andersen, Martin Baadsgård, Jørgen Peder Carl, Morten Hansen Christensen, Frantz Viggo Christensen, Jesper Just Christensen, Peter Grim Christensen, Thomas Christiansen, Michael Koustrup Damsgaard, Kresten Degn, Jesper Leon Due-Boje, Thomas Zinck Dølling, Robert Ebert, Thomas Axel Regaard Eiersted, Jesper Bach Eilers, Bjarne Einef, Frank Godt Fick, Carsten Frandsen, Rene Brian Frederiksen, Torben Broe Gotved, Jesper Hovby Gaarde, Børge Handrup, Jacob		

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Mortensen, Erik		Bernhagen, Sven
	Mortensen, Jan Lindholdt		Bieder, Mathias
	Møller, Gert		Bigalski, Hans-Georg
	Nielsen, Christian		Birkholz, Siegfried
	Nielsen, Dan Randum		Bloch, Ralf
	Nielsen, Gunner Raunsbæk		Böshertz, Andreas
	Nielsen, Hans Henrik		Borchardt, Erwin
	Nielsen, Henrik Frøsthück		Brunnlieb, Jürgen
	Nielsen, Henrik Kruse		Buchholz, Matthias
	Nielsen, Jeppe		Büttner, Harald
	Nielsen, Kim Tage		Cassens, Enno
	Nielsen, Niels Kristian		Christiansen, Dirk
	Nielsen, Ole Brandt		Claßen, Michael
	Nielsen, Steen		Cordes, Reiner
	Nielsen, Søren		Döhnert, Tilman
	Nielsen, Søren Egelund		Dörbandt, Stefan
	Nielsen, Trine Fris		Drenkhahn, Michael
	Nørgaard, Max Reno Bang		Dürbrock, Dierk
	Østergård, Lars		Ehlers, Klaus
	Paulsen, Kim Thor		Engelbrecht, Sascha
	Pedersen, Claus		Erdmann, Christian
	Petersen, Henning Juul		Fink, Jens
	Petersen, Jimmy Torben		Franke, Hermann
	Porsmose, Tommy		Franz, Martin
	Poulsen, Bue		Frenz, Sandro
	Poulsen, John		Garbe, Robert
	Risager, Preben		Gräfe, Roland
	Rømer, Jan		Griemberg, Lars
	Schjoldager, Tim Rasmussen		Hänse, Dirk
	Schou, Kasper		Hansen, Hagen
	Schultz, Flemming		Heidkamp, Max
	Siegumfeldt, Jeanette		Heisler, Lars
	Simonsen, Kjeld		Herda, Heinrich
	Simonsen, Morten		Hickmann, Michael
	Skrivergaard, Lennart		Homeister, Alfred
	Skaaning, Per		Hoyer, Oliver
	Sørensen, Allan Lindgaard		Keidel, Quirin
	Thomsen, Bjarne Kondrup		Kersten, Mickel
	Thomsen, Bjarne Ringive Solgaard		Kind, Karl-Heinz
	Thorsen, Michael		Klimeck, Uwe
	Trab, Jens Ole		Kopec, Reinhard
	Vistrup, Annette Klarlund		Köhn, Thorsten
	Wille, Claus		Kollath, Mark
	Wind, Bernt Paul		Krüger, Martin
Niemcy	Abs, Volker		Krüger, Torsten
	Appelmans, Jürgen		Kupfer, Christian
	Baumann, Jörg		Kutschke, Holger
	Bembenek, Jörg		Lehmann, Jan
	Bergmann, Udo		Linke, Hans-Herbert

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Lübke, Torsten Lührs, Carsten Möhring, Torsten Mücher, Martin Mundt, Mario Nöckel, Stefan Pauls, Werner Perkuhn, Martin Peter, Sven Raabe, Karsten Ramm, Jörg Reimers, Andre Remitz, Lutz Rutz, Dietmar Sauerwein, Dirk Schmidt, Harald Schmiedeberg, Christian Schröder, Lasse Schuchardt, Karsten Schüler, Claas Skrey, Erich Slabik, Peter Springer, Gunnar Stüber, Jan Sturm, Jochen Sween, Gorm Teetzmann, Julian Thieme, Stefan Thomas, Raik Tiedemann, Harald Vetterick, Arno Welz, Henning Welz, Oliver Wessels, Heinz Wichert, Peter Wolken, Hans		Ansbro, Mark Armstrong, Stuart Barber, Kevin Barrett, Elizabeth Barrett, Brendan Barrett, John Beale, Derek Bones, Anthony Brandon, James Brannigan, Stephen Breen, Kieran Broderick, Michael Brophy, James Brophy, Paul Browne, Joseph Browne, Patrick Brunicardi, Michael Buckley, Anthony Buckley, David Bugler, Andrew Butler, David Byrne, Kenneth Cagney, Daniel Cahalane, Donnchadh Campbell, Aoife Carr, Kieran Casey Anthony Casey, Alex Chute, Killian Claffey, Seamus Clarke, Tadhg Cleary, James Clope, Niall Coffey, Kevin Cogan, Gerard Coleman, Thomas Collins, Damien Connery, Paul Cooper, Trevor Corish, Cormac Corrigan, Kieran Cosgrave, Thomas Cotter, Jamie Cotter, Colm Coughlan, Susan Graven, Cormac Crowley, Brian Cummins, William Cunningham, Diarmuid
Estonia	Grossmann, Meit Lasn, Margus Nigu, Silver Ninemaa, Endel Pai, Aare Ulla, Indrek Varblane, Viljar		
Irlandia	Aherne, Robert Allen, Damien Allen, Patrick Amrien, Rudi Andersson, Kareen Andrews, Kevin		

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Curran, Donal		Goulding, Donal
	Curtin, Brendan		Greenwood, Mark
	Daly, Brendan		Grogan, Suzanne
	Daly, Joseph		Haigney, Vincent
	D'Arcy, Enna		Hamilton, Gillian
	Devaney, Michael		Hamilton, Gregory
	Dicker, Philip		Hamilton, Ken
	Doherty, Anita		Hamilton, Stewart
	Doherty, Patrick		Hannon, Gary
	Donaldson, Stuart		Harding, James
	Downing, Erika		Harkin, Patrick
	Downing, Grace		Harkins, Ciaran
	Downing, John		Harman, Mark
	Doyle, Cronan		Healy, Derek
	Duane, Paul		Healy, John
	Ducker, Nigel		Hederman, John
	Dullea, Michael		Heffernan, Bernard
	Falvey, John		Hegarty, Denis,
	Fanning, Grace		Hegarty, Paul
	Farrell, Brian		Henson, Marie
	Fealy, Gerard		Hewson, Kevin
	Fenton, Gary		Hickey, Adrian
	Ferguson, Kevin		Hickey, Michael
	Finegan, Ultan		Horgan, Brian
	Fitzgerald, Brian,		Humphries, Daniel
	Fitzgerald, Richard		Irwin, Richard
	Fitzpatrick, Gerard		Ivory, Sean
	Flannery, Kevin		Joyce, Michael
	Fleming, David		Kavanagh, Ian
	Flynn, Alan		Keane, Brian
	Foley, Brendan		Kearney, Brendan
	Foley, Kevin		Keeley, David
	Foran, Bryan		Keirse, Gavin
	Forde, Cathal		Kelly, Niall
	Fowler, Patrick		Kenneally, Jonathan
	Fox, Colm		Kennedy, Liam,
	Freeman, Harry		Kennedy, Thomas
	Fulton, Grant		Keogh, Mark
	Gallagher, Damien		Kickham, Jon-Laurence
	Gallagher, Neil		Kinsella, Gordon
	Gallagher, Paddy		Kirwan, Conor
	Galvin, Rory		Laide, Cathal
	Galvin, Sarah		Landy, Glenn
	Gannon, James		Lane, Brian
	Geaney, Gerard		Lane, Mary
	Geraghty, Anthony		Leahy, Brian
	Gleeson, Marie		Lenihan, Mark
	Gormanly, Breda		Linehan, Sean
	Goulding, Josephine		Lynch, Darren

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Lynch, Gerard		Murphy, Enda
	Lynch, Grainne		Murphy, Honor
	Lynch, Robert		Murphy, John
	Mac Donald, Victor		Murran, Sean
	MacUnfraidh, Caoimhin		Murray, Paul
	MacGabhann, Declan		Nalty, Christopher
	Mackey, John		Nash, John
	Mallon, Keith		Ni Cionnach Pic, Dubheasa
	Malone, Robert		Nolan, Brian
	Maloney, Nessa		O'Brien, Claire,
	Maunsell, Bláithín		O'Brien, David
	McCarthy, Gavin		O'Brien, Jason
	McCarthy, Mark		O'Brien, Kenneth
	McCarthy, Michael		O'Callaghan, Maria
	McConnell, Clodagh		O'Ceallaigh, Kevin
	McGee, Noel		O'Connor, Diarmud
	McGlinchey, Martin		O'Donoghue, John
	McGrath, Owen		O'Donoghue, Niamh
	McGrath, Richard		O'Donovan, Diarmud
	McGroarty, John		O'Donovan, Michael
	McGroarty, Mark		O'Donovan, Thomas
	McGuckin, Martin		O'Dowd, Brendan
	McKeown, Amelia		O'Driscoll, Olan
	McLaughlin, Ronan		O'Flynn, Aisling
	McLoughlin, Gerard		O'Leary, David
	McLoughlin, John-Jack		O'Mahony, David
	McNamara, Paul		O'Mahony, Karl
	McParland, Cian		O'Mahony, Robert
	McPhilbin, Dwayne		O'Neachtain, Aonghus
	McGroarty, Peter		O'Regan, Alan
	McIntyre, Lesley		O'Regan, Anthony
	McNamara, Ken		O'Reilly, Brendan
	McWilliams, Stuart		O'Seaghdha, Ciaran
	Memery, David		O'Shea, John
	Meredith, Helen		O'Sullivan, Charles
	Molloy, Darren		O'Sullivan, Patricia
	Molloy, John Paul		O'Brien, Amanda
	Moloney, Kara		O'Donovan, Bernard
	Moloney, Luke		O'Keefe, Olan
	Moore, Conor		O'Neill, Shane
	Morrison, Kevin		O'Regan, Cliona
	Mulcahy, Shane		O'Sullivan, Aileen
	Mulcahy, John		Patterson, Adrienne
	Mullane, Paul		Pentony, Declan
	Mullery, Alan		Peyronnet, Arnaud
	Mundy, Brendan		Phipps, Kevin
	Murphy, Barry		Pierce, Paul
	Murphy, Brian		Piper, David
	Murphy, Claire		Plante, Maurice

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Plunkett, Thomas		Wilmot, Emmet
	Power-Moylotte, Gillian		Wise, James
	Prendergast, Kevin		
	Pyke, Gavin	Grecja	Αγγελόπουλος, Χαράλαμπος
	Pyne, Alan		Αγιανιάν, Σπυρίδων
	Quigg, James		Αδαμοπούλου, Γεωργία
	Quigley, Declan		Ακουμιανάκης, Βασίλειος
	Quinn, James		Ακριβός, Δημήτριος
	Quinn, Michael		Αλεξανδρόπουλος, Ευστάθιος
	Reddin, Anthony		Αργυρακοπούλου, Αικατερίνη
	Reidy, Patrick		Βαρδαξής, Βασίλειος
	Ridge, Patrick		Βαρελόπουλος, Ευάγγελος
	Roche, John		Βελισσαρόπουλος, Αλέξανδρος
	Rogers, Kevin		Βεργίνης, Αναστάσιος
	Ryan, Fergal		Βιλάλη, Μαρία
	Scalici, Fabio		Βιδάλης, Οδυσσέας
	Scanlon, Caroline		Βορτελίνας, Γεώργιος
	Shalloo, Jim		Βουρλέτσης, Σωτήριος
	Shanahan, Jacqueline		Γεωργατζής, Ιωάννης
	Sheahan, Paudie		Γιαννούσης, Βασίλειος
	Sheridan, Glenn		Γκλεζάκος, Ανδρέας
	Shiels, Brian		Γκορίτσας, Γεώργιος
	Sills, Barry		Γογοδώνης, Δημήτριος
	Smith, Brian		Γρηγορίου, Αικατερίνη
	Smyth, Eoin		Δελημήτης, Βασίλειος
	Snowdon, Edward		Δημόπουλος, Απόστολος
	Stack, Stephen		Δοκιανάκης, Κωνσταντίνος
	Sweetnam, Vincent		Δόντσος, Ευστράτιος
	Tarrant, Martin		Δούτσης, Δημήτριος
	Tighe, Declan		Δροσάκης, Σπυρίδων
	Timon, Eric		Ελευθερίου, Κωνσταντίνος
	Tortise, Charles		Ευαγγελάτος, Νικόλαος
	Turley, Mark		Ζακουθινός, Κωνσταντίνος
	Twomey, Peter		Ζαμπετάκης, Νικόλαος
	Twomey, Thomas		Ζαφειράκης, Διονύσιος
	Valls Senties, Virginia		Ζησιμόπουλος, Νεκτάριος
	Wall, Daniel		Ζουρμπαδέλος, Σταμούλης
	Wall, Vanessa		Ηλιάδης, Νικόλαος
	Wallace, Jason		Καλαμάρης, Χαρίδημος
	Wallace, Eugene		Καλλίνικος, Κωνσταντίνος
	Walsh, Conleth		Καλογεράκης, Γεώργιος
	Walsh, Laurence		Καλογήρου, Νικόλαος
	Walsh, Richard		Κατημερτζόγλου, Στέλιος
	Watson, Philip		Κατσακούλης, Παράσχος
	Weldon, James		Κατσάμπα, Νικόλαος
	Whelan, Mark		Καψάσκης, Παρασκευάς
	Whelehan, Jason		Κοκκάλας, Νικόλαος
	White, John		Κοκολογιαννάκης, Ευάγγελος
	Wickham, Laurence		Κοντοβάς, Γρηγόριος
			Κοντογιάννης, Κωνσταντίνος

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Κοντογιάννης, Νέστωρας Κουζίλου, Σταυρούλα Κουκάρας, Ευάγγελος Κουκλατζής, Δημήτριος Κουλαξίδης, Δρακούλης Κουμπανάκη, Θεοδώρα Κουρούλης, Στυλιανός Κραουνάκης, Γεώργιος Κωνσταντός, Γεώργιος Κωστάκης, Μιχαήλ Κωστόπουλος, Νικόλαος Μαίλης, Στέφανος Μαλαφούρης, Σπυρίδων Μανούσος, Αντώνιος Μανωλουδάκης, Ιωάννης Μαραγκού, Άννα Μαργώνης, Γεώργιος Μαχαριδής, Νικόλαος Μόριτς, Ελευθέριος Μόσχος, Δημήτριος Μπάρλας, Αθανάσιος Μπεθάνης, Γεώργιος Μπερζιργιάννης, Αντώνιος Μπίχας, Βασίλειος Μπραουδάκης, Γεώργιος Ντόκος, Ευάγγελος Ξακοπούλου, Χρυσάνθη Ξυπνητού, Βασιλική Ουζουνόγλου, Ραλλού Παπαδοπούλου, Μαρία-Ευαγγελία Παπακωνσταντίνου, Νικόλαος Παπαλεονάρδος, Δημοσθένης Πασχαλάκης, Χρήστος Πατεράκης, Γεώργιος Πάτσης, Χρήστος Πέπος, Γεώργιος Πλατής, Κωνσταντίνος Ρήγα, Κυριακή Ρηγούλης, Ζαχαρίας Ριακοτάκης, Δημήτριος ΡΙζοπούλου, Αγγελική Ρούσσου, Ελευθερία Σαραντάκος, Ιωάννης Σιγανός, Εμμανουήλ Σλανκίδης, Βασίλειος Σταματελάτος, Σπυρίδων Σταυρουλάκης, Γεώργιος Στρατηγάκης, Διονύσιος-Γεώργιος Στρατιδάκη, Χρυσή		Συρίγος, Σπυρίδων Σφακιανάκης, Εμμανουήλ Τελεμές, Χριστόδουλος Τετράδη, Γεωργία Τοπάλογλου, Κωνσταντίνος Τζεσούρης, Γεώργιος Τζιόλας, Ιωάννης Τρίχας, Χρήστος Τσαπατσάρης, Νικόλαος Τσαχπάζης, Δημήτριος Τσέλης, Ανδρέας Τσιμηρική, Αγγελική Τσούμας, Σπυρίδων Φόρας, Γεώργιος Φραζής, Εμμανουήλ Χαμαλίδης, Βασίλειος Χαρτιάκης, Ανδρέας Χασανίδης, Γεώργιος Χατζηπασχάλης, Κωνσταντίνος Χρηστέας, Κυριάκος Ψαρράς, Άγγελος Ψηλός, Κωνσταντίνος
		Hiszpania	Abalde Novas, Tomás Almagro Carrobles, Jorge Alonso Sánchez, Beatriz Álvarez Gómez, Marco Antonio Amunárriz Emazabel, Sebastián Avedillo Contreras, Buenaventura Barandalla Hernando, Eduardo Boy Carmona, Ester Bravo Téllez, Guillermo Brotons Martínez, José Jordi Calderón Gómez, José Gabriel Carmona Mazain, Manuel Carro Martínez, Pedro Chamizo Catalán, Carlos Cortés Fernández, Natalia Criado Bará, Bernardo Del Castillo Jurado, Ángeles Del Hierro Suanzes, Javier Del Hierro Suanzes, María Fernández Costas, Antonio Fernández Fernández, Manuel Ángel Ferreño Martínez, José Antonio Fontán Aldereguía, Manuel Fontanet Doménech, Felipe García Antoni, Mónica García González, Francisco Javier García Merchán, Marta

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	García Simonet, Cristina Garrido Álvarez, Santiago Gil Gamundi, Juan Luis González Fernández, Manuel A. Guerrero Claros, María Gundín Payero, Laura Gutiérrez Tudela, Manuel Lastra Torre, Ruth Lestón Leal, Juan Manuel López González, María Marra-López Porta, Julio Martínez González, Jesús Martínez Velasco, Carolina Mayoral Vázquez, Fernando Mayoral Vázquez, Gonzalo Medina García, Estebán Méndez-Villamil Mata, María Menéndez Fernández, Manuel J. Miranda Almón, Fernando Molina Romero, José António Munguía Corredor, Noemí Ochando Ramos, Ana María Orgueira Pérez, M ^a Vanesa Ortigueira Gil, Adolfo Daniel Parga Díaz, Verónica Perujo Dávalos, Florencio Piñón Lourido, Jesús Ponte Fernández, Gerardo Prieto Estévez, Laura Ríos Cidrás, Manuel Ríos Cidrás, Xosé Rodríguez Bonet, Jordi Rodríguez Moreno, Alberto Romero Insúa, Jesús Ruiz Gómez, Sònia Saavedra España, Jesús Sáenz Arteché, Idola Sánchez Sánchez, Esmeralda Santos Maneiro, José Tomás Santos Pinilla, Beatriz Sendra Gamero, M ^a Esther Serrano Sánchez, Daniel Sieira Rodríguez, José Tenorio Rodríguez, José Luis Torre González, Miguel Á. Tubio Rodríguez, Xosé Unzurrunzaga Campoy, José María Vázquez Pérez, Juana M ^a Vidal Maneiro, Juan Manuel		Vega García, Francisco M. Vicente Castro, José Yeregui Velasco, Pablo Zamora de Pedro, Carlos
		Francia	Belz, Jean-Pierre Ben Khemis, Patricia Beyaert, Frédéric Bigot, Jean-Paul Bon, Philippe Bouniol, Grégory Bourbigot, Jean-Marc Cacitti, Raymond Caillat, Marc Celton Arnaud Ceres, Michel Crochard, Thierry Croville, Serge Curaudeau, Patrick Daden, Nicolas Dambron, François Darsu, Philippe Davies, Philippe Deric, William Desson, Patrick Donnart, Christian Ducrocq, Philippe Fernandez, Gabriel Flours, Cédric Fortier, Eric Fouchet, Michel Fournier, Philippe Gehanne, Laurent Gloagen, Maurice Gueugniau, Damien Guillemette, Jean Luc Harel, David Hitier, Sébastien Isore, Pascal Le Corre, Joseph Le Cousin, Jean-Luc Le Dreau, Gilbert Maingraud, Dominique Malassigne, Jean-Paul Masseaux, Yanick Menuge, Gilles Moussaron, Hervé Ogor, Bernard Peron, Olivier Peron, Pascal

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Radius, Caroline Richou, Fabrice Rondeau, Arnold Rousselet, Pascal Semelin, Gérard Serna, Mathieu Trividic, Bernard Vilbois, Pierre Villenave, Patrick Villenave, Yorrick Vincent, Hugues		Costanzo, Francesco Criscuolo, Enrico Croce, Aldo Cuccaro, Annalisa Cuciniello, Luigi D'Agostino, Gainluca D'Amato, Fabio D'Aniello, Annunziata D'Arrigo, Antonio De Crescenzo, Salvatore De Leo, Angelo De Santis, Antonio De Simone, Antonio Del Monaco, Ettore Di Benedetto, Luigi Di Domenico, Marco Di Donato, Eliana Diacò, Gennaro Doria, Angelo D'Orsi, Francesco Paolo Errante, Domenico Esibini, Daniele Esposito, Francesco Fava, Antonello Ferrantino, Maria Pia Fioravanti, Andrea Fiore, Fabrizio Fiorentino, Antonino Fogliano, Pasquale Folliero, Alessandro Fortunati, Diego Fuggetta, Pasquale Gagliardi, Giuseppe Lucio Gallo, Antonio Giovannone, Vittorio Gismondi, Tommaso Golizia, Pasquale Graziani, Walter Greco, Giuseppe Guzzi, Davide Iemma, Oreste Isaia, Sergio L'Abbate, Giuseppe Lambertucci, Alessandro La Porta, Santi Alessandro Leto, Antonio Lo Pinto, Nicola Lo Presti, Matteo Loggia, Carlo
Włochy	Abate, Massimiliano Abbate, Marco Albani, Emidio Antonacci, Roberto Apollonio, Cristian Aprile, Giulio Aquilano, Donato Astelli, Gabriele Avallone, Guido Azzaretto, Giuseppe Basile, Giuseppe Bernadini, Stefano Biondo, Fortunato Bizarri, Simona Bizarro, Federico Bonsignore, Antonino Borriello, Fabio Bove, Gian Luigi Burlando, Michele Calandrino, Salvatore Cambereri, Michelangelo Cappa, Euplio Carassai, Adriano Carta, Sebastiano Castellano, Sergio Cau, Dario Cesareo, Michele Chianella, Marco Chionchio, Alessandro Cianci, Vincenzo Cilento, Antonio Colarossi, Mauro Colazzo, Massimiliano Colonna, Vincenzo Conte, Fabio Conte, Plinio Cormio, Carlo Cortese, Raffaele		

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Lombardi, Pasquale		Raffa, Demetrio Antonio
	Longo, Pierino Paolo		Raffone, Antonio
	Maggio, Giuseppe		Rivalta, Fabio
	Maio, Giuseppe		Romanazzi, Francesco
	Maltese, Franco		Romanazzi, Valentina
	Manconi, Danilo		Ronca, Gianluca
	Marceca, Giuseppe		Russo, Pasquale
	Mariotti, Massimiliano		Sacco, Giuseppe
	Martinez, Guiliano		Salce, Paolo
	Marzio, Paolo		Santini, Paolo
	Massaro, Gianluca		Sarpi, Stefano
	Mastrobattista, Giovanni Eligio		Sassanelli, Michele
	Matera, Riccardo		Scattola, Giovanni
	Menna, Giuseppe		Schiattino, Andrea
	Miniero, Antonio		Sebastio, Luciano
	Monaco, Paolo		Silvestri, Antonio
	Morelli, Alessio		Sini, Gaetano
	Morello, Salvatore		Siniscalchi, Francesco
	Mostacci, Sergio Massimo		Solidoro, Sergio Antonio
	Mugnaini, Dany		Spagnuolo, Matteo
	Musella, Stefano		Stramandiono, Rosario
	Nacarlo, Amedeo		Surfa', Emanuele
	Nappi, Carlo		Tersigni, Tonino
	Nardelli, Giuseppe		Tesauro, Antonio
	Negro, Mirco		Tescione, Francesco
	Novaro, Giovanni		Tofanelli, Massimo
	Palagiano, Angelo		Trapani, Salvatore
	Pallotta, Oreste		Troiano, Primiano
	Panconi, Federico		True, Pietro
	Pantaleo, Cosimo		Turiano, Giuseppe
	Pantaleo, Fiore		Uopi, Alessandro
	Pantano, Francesco		Vellucci, Alfredo
	Paolillo, Francesco		Ventriglia, Felice
	Patalano, Andrea		Vicini, Alberto
	Pavese, Paolo		Vitali, Daniele
	Perdisci, Marcello		Zippo, Luigi
	Petrella, Vincenzo		
	Petrillo, Agostino	Cypr	Apostolou, Antri
	Petruzzi, Giulia		Avgousti, Antonis
	Pietrocola, Alberto Maria		Christodoulou, Lakis
	Pignatale, Massimiliano		Christoforou, Christiana
	Pino, Filippo		Christou, Nikoletta
	Piras, Ugo		Flori, Panayiota
	Pisino, Tommaso		Fylaktou, Anthi
	Pistorio, Angelo		Georgiou, Markella
	Poli, Mario		Hadjialexandreou, Kyriacos
	Porru, Massimiliano		Ioannou, Georgios
	Preziosi, Pietro		Ioannou, Theodosis
	Puddinu, Fabrizio		Karayianis, Christos
			Korovesis, Christos

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Kyriacou, Kyriacos Kyriacou, Yiannos Michael, Michael Nicolaou Nicolas Panagopoulos, Argyris Papadopoulos, Andreas Pavlou George Savvides, Andreas		Cutajar, Alex Farrugia, Joseph Galea, Alex Gauci Piscopo, Mark Grech, Felix Grech, James.L. Micallef, Charlo Mifsud, Michael Muscat, Carlo Nappa, Jason Psaila, Kevin Santillo Edward Sciberras, Christopher Scicluna, Etienne Seguna, Marvin Tabone, Mark Theuma, Johan Xuereb, Glen
Łotwa	Barsukovs, Vladislavs Brants, Jānis Brente, Elmārs Caune, Vizma Gronska, Ieva Holštroms, Arturs Kalējs, Rūdolfs Klagiņš, Felikss Kozlovskis, Roland Leja, Jānis Naumova, Daina Priediens, Ainars Pūsilds, Aigars Putniņš, Raitis Sproģis, Eduards Štraubis, Valērijs Upmale, Sarmīte Veide, Andris Veinbergs, Miks Zemture, Viola	Niderlandy	Altoffer Wim Bakker, Jan Bastiaan, Robert. Beij, Wim Boone, Jan Kees de Boer, Meindert de Kort, Maarten de Mol, Gert Dieke, Richard Duinstra, Jacob Freke, Hans Kleinen, Tom Kleczewski-Schoon, Anneke Koenen, Gerard Kraaijenoord, Jaap Kramer, Willem Krijnen, Hans Kwakman, Jeroen Leenheer, Adrie Meijer, Cor Meijer, Willem Miedema, Anco Parlevliet, Koos Ros, Michel Schekkerman, Cees Schneider, Leendert Tervelde, Lex van den Berg, Dirk van der Molen, Ton van der Veer, Siemen Velt, Ernst
Litwa	Balnis, Algirdas Jonaitis, Arūnas Kazlauskas, Tomas Lendzbergas, Erlandas Vaitkus, Giedrius Zartun, Vitalij		
Luksemburg	nie dotyczy		
Węgry	nie dotyczy		
Malta	Abela, Claire Agius, Jesmond Balzan, Gilbert Borg, Anthony Brimmer, Christopher Busutill, Amadeo Carabott, Stephen Cardona, Emanuel Caruana, Francis Caruana, Raymond Caruana Russel Cauchi, Marco		

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Weijtmans, Peer Wijbenga, Arjan Wijkhuisen, Eddy Zegel, Gerrit Zevenbergen, Jan	Słowenia	Smoje, Robert Smoje, Vinko
Austria	nie dotyczy	Słowacja	nie dotyczy
Polska	Anulewicz, Adam Bartczak, Tomasz Domachowski, Marian Jamiół, Waldemar Józwiak, Marek Kasperek, Stanisław Kołodziejczak, Michał Korthals, Jakub Kozłowski, Piotr Kucharski, Tadeusz Łukaszewicz, Paweł Łuczkiwicz, Tomasz Niewiadomski, Piotr Nowak, Włodzimierz Patyk, Konrad Piątek, Mateusz Prażanowski, Krystian Skibior, Sławomir Sokołowski, Paweł Szumicki, Tomasz Tomaszewski, Tomasz Wereszczyński, Leszek Wiliński, Adam Zięba, Marcin	Finlandia	Heikkinen, Pertti Hiltunen, Jouni Komulainen, Unto Koivisto, Kare Lähde, Jukka Linder, Jukka Nikiforow, Mikael Rönnholm, Eeva Salonen, Ville Sundqvist, Lars Suominen, Ari Suominen, Paavo Toivonen, Ville
Portugalia	Albuquerque, José Canato, Francisco Carvalho, Ricardo Coelho, Alexandre Diogo, João Ferreira, Carlos Fonseca, Álvaro Franco, Jorge Moura, Nuno Silva, Maria João Silva, António Miguel	Szwecja	Åberg, Christian Åberg-Torkelsson, EVA Ahnlund, Jenny Andersson, Andrea Andersson, Per-Olov Andersson, Per-Olov Vidar Antonsson, Jan-Eric Askeroth, Fredrik Bergman, Daniel Bühler, Hanna Cardell, Christina Carlsson, Christian Cederlund, Kenneth Englund, Raymond Eriksson, Hans-Göran Eriksson, Örjan Falk, David Frejd, Maud Granholm, Björn Göransson, Roger Havh, Johan Hultemar, Staffan Ingeby-Olsson, Lena Jacobsson, Magnus Jansson, Bengt Jeppsson, Tobias Johansson, Daniel Johansson, Gertrud Johansson, Klas Johansson, Linda Johansson, Thomas Jönsson, Dennis
Rumunia	Chiriac, Marian Dinu, Aurel Gheorghe, Petrică-Puiu Manole, Manuela Mănăilă, Marian Sorinel Panaitescu, Lorin Rusu, Laurențiu		

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Joxelius, Paul	Zjednoczone Królestwo	Aitken, Alison
	Karlsson, Kent		Alexander, Stephen
	Karlsson, Zineth		Allen, Terry
	Kempe, Clas		Anderson, Mark
	Kjellgren, Curt		Anderson, Reid
	Kurtsson, Morgan		Banks, Andrew
	Lahovary, Oscar		Barclay, Michael
	Larsson, Mats		Bateman, Pia
	Lindved, Martin		Bell, Stuart
	Lundin, Stig		Billson, Carol
	Malmström, John		Blower, Amy
	Mattson, Olle		Bowers, Claire
	Nilsson, Pierre		Boyce, Sean
	Norrby, Bengt		Brough, Derek
	Norrby, Tom		Bruce, John
	Näsman, Lars		Burnett, Graeme
	Olovsson, Bo		Burt, Ellen
	Olsson, Kenneth		Caldwell, Mark
	Olsson, Lars		Calvert, Lauren
	Palmén, Lars-Erik		Campbell, Colin
	Penson, Lena		Campbell, Iain
	Persson, Göran		Campbell, Jonathan
	Persson, Mats		Campbell, Murray
	Peterson, Jan		Carroll, David
	Petterson, Joel		Carter, Chris
	Petterson, Johan		Clasby, Lorraine
	Philipsson, Gunnar		Coatsworth, Robert
	Piltonen, Janne		Cook, David
	Podsedkowski, Zenek		Corner, Nigel
	Reuterljung, Thomas		Couzens, Rob
	Sandblom, Örjan		Craig, Ian
	Sjödin, Ronny		Craig, Stephen
	Skölderud, Svante		Croucher, Tim
	Snäckerström, Leif		Crowe, Michael
	Stenmark, Richard		Crowther, Robert
	Strandberg, Magnus		Cullen, Donna
	Stührenberg, Björn		Cunningham, George
	Svenserud, Anders		Davis, Danielle
	Svensson, Rutger		Deadman, Ross
	Tegnander, Pär		Douglas, Sean
	Tillawi, Peter		Draper, Peter
	Toresson, Martin		Dunkerely, Sabrina
	Turesson, Andreas		Durbin, William
	Wallin, Bo		Ebby, Jim
	Westberg, David		Eccles, David
	Wigsell, Andreas		Elliott, Philip
	Wilson, Pierre		Ellison, Peter
	Wimmer, Anders		Evans, David
			Faulds, Mike
			Fenwick, Peter

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Ferguson, Adam		Kilbride, Paul
	Ferguson, Simon		Kinghorn, Matthew
	Ferrari, Richard		Korda, Rebecca
	Fitzpatrick, DeeAnn		Lamb, Rob
	Fletcher, Norman		Lane, Elizabeth
	Fletcher, Paul		Law, Garry
	Flint, Toby		Legge, James
	Fordham, Philip		Lister, Jane
	Foster, Pam		Livingston, Andrew
	Frampton, Charles		Lockwood, Mark
	Fraser, Uilleam		MacEachan, Iain
	Gibson, Philip		MacGregor, Duncan
	Gooding, Colin		MacIver, Roderick
	Goodwin, Aaron		MacLean, Paula
	Gough, Callum		MacLean, Robin
	Graham, Chris		MacSkimming, Peter
	Gregor, Stuart		Marshall, Phil
	Griffin, Stuart		Mason, John
	Griffiths, Greg		Mason, Liam
	Gristwood, Malcolm		Mason, Roger
	Hall, Katherine		Matheson, Louise
	Hamilton, Ian		McAlister, Gerald
	Hanbury, Rachel		McBain, Billy
	Harris, Billy		McCaughan, Mark
	Harrison, Thomas		McComiskey, Stephen
	Hay, David		McCowan, Alisdair
	Hay, John		McCrinkle, John
	Hazel, Tom		McCubbin, Stuart
	Hember, Marcus		McCusker, Simon
	Henderson, Rod		McDonnell, Alistair
	Henning, Alan		McHardy, Adam
	Hepburn, Ian		McKenzie, Gregor
	Hepburn, Jim		McKeown, Nick
	Hepples, Stephen		McMillan, Robert
	Higgins, Frank		McQuillan, David
	Hill, Katie		Merrilees, Kenny
	Holbrook, Joanna		Mills, John
	Inglesby, Paul		Milne, Roderick
	Irish, Rachel		Mitchell, Hugh
	Jackson, Amie		Mitchell, John
	John, Barrie		Morrison, Donald
	Johnson, Paul		Muir, James
	Johnston, Steve		Mynard, Nick
	Johnston, Isobel		Nelson, Paul
	Jones, Peter		Newlands, Andrew
	Jordan, Catherine		Nicholson, Chris
	Kelly, Kevin		North, Philip
	Kemp, Duncan		O'Hare, Jonathon
	Kemp, Gareth		Ord, Vivian

Państwo	Inspektorzy	Państwo	Inspektorzy
	Owen, Gary		Thomas, Dan
	Page, Tim		Thompson, Gerald
	Parr Jonathan		Thompson, James
	Pateman, Jason		Todd, Ian
	Paterson, Craig		Turner, Patrick
	Paterson, Kelly		Visram, Adrian
	Paton, Robert		Watt, Barbara
	Perry, Andrew		Ward, Daniel
	Peters, Will		Ward, Mark
	Pool, Beshlie		Warren, Matt
	Poulding, Daniel		Watson, Mathew
	Pringle, Geoff		Watson, Stacey
	Pritchard, Chris		Watt, James
	Putt, David		Wellum, Neil
	Quinn, Barry		Wensley, Phil
	Radford, Angus		Weychan, Paul
	Rawlinson, Kat		Whelton, Karen
	Reeves, Adam		Whitby, Phil
	Reeves, Jennie		Wick, Harry
	Reid, Adam		Williams, Justin
	Reid, Peter		Williams, Peter
	Rendall, Colin		Williams, Russell
	Richardson, David		Wilson, Tom
	Riley, Joanne		Wiseman, Carl
	Roberts, Julian		Wood, Ben
	Robertson, Tom		Worsnop, Mark
	Robinson, Neil		Wright, Nicholas
	Ruscoe, David		Yuille, Derek
	Rushton, James		
	Sandeman, Lillian	Komisja Europejska	Alcaide, Mario
	Serafino, Paola		Aláez Pons, Ester
	Skillen, Damien		Ansell, Neil
	Skinner, Alastair		Casier, Maarten
	Smart, Barrie		Daly, James
	Smith, Bill		Duarte, Rafael
	Smith, Don		Grevsen, Dorthe
	Smith, Pam		Janakakis, Maria
	Smith Peter		Jensen Ulrik
	Sooben, Jeremy		Jiménez Alvarez, Ignacio
	Steele, Gordon		Lansley, Jon
	Stipetic, John		Leskinen Jari
	Strang, Nicol		Libioulle Jean-Marc
	Stray, Sloyan		Mészáros, Mátyás
	Styles, Mario		Monteiro, Sara
	Sutton, Andrew		Pagliarani, Giuliano
	Taylor, Mark		Parker, Michael
	Templeton, John		Sakas, Remigijus
	Terry, David		Skountis Vasileios
	Thain, Marc		Skrey, Hans
			Spezzani, Aronne

Państwo	Inspektorzy
	Ulman-Kuuskmán, Els Viva, Claudio Zaradna, Anna
Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa	Cederrand, Stephen Chapel, Vincent Del Hierro, Belén Del Zompo, Michele Dias Garçao, José Koskinen, Aki Lesueur, Sylvain

Państwo	Inspektorzy
	Magnolo, Lorenzo Mueller, Wolfgang Papaioannou, Themis Pinto, Pedro Quelch, Glenn Roobrouck, Christ Roose, Tarvo Sorensen, Svend Stewart, William Tahon, Sven

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 22 grudnia 2011 r.

w sprawie środków nadzwyczajnych w odniesieniu do niedozwolonego genetycznie zmodyfikowanego ryżu w produktach z ryżu pochodzących z Chin i uchylająca decyzję 2008/289/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/884/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽²⁾ przewidziano, że żadna genetycznie zmodyfikowana żywność ani pasza nie może zostać wprowadzona do obrotu w Unii, o ile nie jest ona objęta zezwoleniem wydanym zgodnie ze wspomnianym rozporządzeniem. Artykuł 4 ust. 3 i art. 16 ust. 3 tego samego rozporządzenia stanowią, że nie należy zatwierdzać żywności i paszy zmodyfikowanej genetycznie, o ile nie zostało wykazane w sposób właściwy i wystarczający, iż nie wywiera ona szkodliwych skutków dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska naturalnego, nie wprowadza konsumenta ani użytkownika w błąd ani nie odbiega od żywności czy też paszy przeznaczonej do zastąpienia w takiej mierze, że jej normalne spożycie byłoby ze względów żywieniowych niekorzystne dla ludzi lub zwierząt.

(2) We wrześniu 2006 r. pochodzące lub wysyłane z Chin produkty z ryżu zanieczyszczone niedozwolonym genetycznie zmodyfikowanym ryżem „Bt 63” wykryto w Zjednoczonym Królestwie, we Francji oraz w Niemczech i powiadomiono o nich w ramach systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (RASFF). Pomimo środków zapowiedzianych przez władze Chin w celu kontrolowania obecności tego niedozwolonego organizmu zmodyfikowanego genetycznie (GMO) w późniejszym okresie odnotowano kilka kolejnych powiadomień o obecności niedozwolonego genetycznie zmodyfikowanego ryżu „Bt 63”.

(3) Z uwagi na ciągle powiadomienia o zagrożeniu i brak wystarczających gwarancji ze strony właściwych organów chińskich co do nieobecności niedozwolonego genetycznie zmodyfikowanego ryżu „Bt 63” w produktach pochodzących lub wysyłanych z Chin przyjęto decyzję Komisji 2008/289/WE⁽³⁾, w której wprowadzono środki nadzwyczajne w odniesieniu do niedozwolonego GMO „Bt 63” w produktach z ryżu. Decyzja ta zawierała wymóg, zgodnie z którym przed wprowadzeniem produktów do obrotu podmioty gospodarcze powinny przedłożyć odpowiednim właściwym organom państw członkowskich sprawozdanie analityczne wykazujące, że dana przesyłka produktów z ryżu nie jest zanieczyszczona genetycznie zmodyfikowanym ryżem „Bt 63”. Ponadto decyzja ta stanowiła, że państwa członkowskie stosują odpowiednie środki, łącznie z wrywkowym pobieraniem próbek i analizą przeprowadzaną z wykorzystaniem określonej metody opisanej w tej decyzji, w odniesieniu do produktów przedstawionych do przywozu lub już wprowadzonych do obrotu.

(4) W marcu 2010 r. Niemcy powiadomiły w ramach RASFF o obecności nowych odmian ryżu zawierających niedozwolone elementy genetyczne kodujące odporność na owady, które to elementy miały cechy podobne do GMO Kefeng 6. Później powiadomiono o kilku dodatkowych podobnych zagrożeniach, które oprócz Kefeng 6 dotyczyły również obecności innej odmiany ryżu odpornej na owady, która zawierała elementy genetyczne podobne do GMO Kemingdao 1 (KMD1). GMO Kefeng 6 i KMD1 nie są dozwolone ani w Unii, ani w Chinach.

(5) Wszystkie powiadomienia systemu RASFF zgłoszono odpowiednim organom chińskim, a ponadto Komisja zwróciła się do tych organów zarówno w czerwcu 2010 r., jak i w lutym 2011 r. z pisemną prośbą o podjęcie działań w celu przeciwdziałania rosnącej liczbie powiadomień o zagrożeniu.

(6) W październiku 2008 r. Biuro ds. Żywności i Weterynarii przeprowadziło kontrolę w Chinach w celu dokonania oceny wykonania decyzji 2008/289/WE. Po tej kontroli przeprowadzono kolejną wizytę kontrolną w marcu 2011 r. Wnioski z wizyty kontrolnej w 2008 r. i wstępne ustalenia z wizyty kontrolnej w 2011 r. wskazywały na niepewność co do poziomu, rodzaju i liczby genetycznie zmodyfikowanych odmian ryżu, które mogły zanieczyścić produkty z ryżu pochodzące lub wysyłane z Chin, a zatem wykazywały, że istnieje wysokie ryzyko dalszego wprowadzania niedozwolonych GMO w takich produktach z ryżu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 96 z 9.4.2008, s. 29.

- (7) W świetle ustaleń z wizyt kontrolnych Biura ds. Żywności i Weterynarii przeprowadzonych w 2008 i 2011 r. oraz licznych powiadomień systemu RASFF dotyczących modyfikacji niedozwolonego genetycznie zmodyfikowanego ryżu środki przewidziane w decyzji 2008/289/WE należy odpowiednio ulepszyć, tak aby zapobiec wprowadzaniu zanieczyszczonych produktów do obrotu w Unii. W związku z tym konieczne jest zastąpienie decyzji 2008/289/WE niniejszą decyzją.
- (8) Biorąc pod uwagę fakt, że w Unii niedozwolony jest żaden genetycznie zmodyfikowany produkt z ryżu, należy poszerzyć zakres środków przewidzianych w decyzji 2008/289/WE, który ogranicza się do genetycznie zmodyfikowanego ryżu „Bt 63” i rozszerzyć go na wszystkie genetycznie zmodyfikowane organizmy występujące w produktach z ryżu pochodzących lub wysyłanych z Chin. Należy utrzymać ustanowiony w decyzji 2008/289/WE obowiązek przedkładania sprawozdania analitycznego dotyczącego pobierania próbek i analizy, wykazującego nieobecność modyfikacji genetycznie zmodyfikowanego ryżu. Należy jednak wzmocnić kontrole przeprowadzane przez państwa członkowskie poprzez zwiększenie częstotliwości pobierania próbek i przeprowadzania analizy, którą to częstotliwość powinno się określić na 100 % wszystkich przesyłek produktów z ryżu pochodzących z Chin, a także wprowadzić w odniesieniu do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa paszowe lub spożywcze obowiązek uprzedniego powiadomienia o przybliżonej dacie, godzinie i miejscu fizycznego przybycia przesyłki.
- (9) Metody pobierania próbek mają zasadnicze znaczenie dla uzyskania reprezentatywnych i porównywalnych wyników, dlatego też należy zdefiniować wspólny protokół pobierania próbek i analizy w celu kontroli nieobecności genetycznie zmodyfikowanego ryżu w przywożonych produktach pochodzących z Chin. Zasady wiarygodnych procedur pobierania próbek towarów rolnych luzem są określone w zaleceniu Komisji 2004/787/WE z dnia 4 października 2004 r. w sprawie wytycznych technicznych w zakresie pobierania próbek i wykrywania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz materiałów produkowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie lub w składzie produktów w kontekście rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 ⁽¹⁾, a w odniesieniu do żywności opakowanej w specyfikacji CEN/TS 15568 lub w równoważnej normie. W odniesieniu do pasz stosuje się takie zasady określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 152/2009 z dnia 27 stycznia 2009 r. ustanawiającym metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz ⁽²⁾.
- (10) Ze względu na liczbę potencjalnych modyfikacji genetycznie zmodyfikowanego ryżu, brak zwalidowanych metod wykrywania i odpowiednich pod względem jakości i ilości próbek kontrolnych oraz by ułatwić przeprowadzanie kontroli, należy zastąpić metodę pobierania próbek i analizy określoną w decyzji 2008/289/WE analitycznymi metodami przesiewowymi określonymi w załączniku II.
- (11) Proponowane nowe metody przesiewowe na potrzeby analizy powinny być oparte na zaleceniu 2004/787/WE.
- W zaleceniu tym uwzględniono w szczególności fakt, że obecnie dostępne metody mają charakter ilościowy i powinny być nastawione na wykrywanie niedozwolonego GMO, dla którego nie istnieje próg tolerancji w pobieraniu próbek i analizie.
- (12) Europejskie Laboratorium Referencyjne ds. Genetycznie Zmodyfikowanej Żywności i Paszy (EU-RL GMFF) w ramach Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) sprawdziło i potwierdziło przydatność proponowanych metod przesiewowych do celów wykrywania genetycznie zmodyfikowanego ryżu.
- (13) W celu pobierania próbek oraz przeprowadzania badań wykrywających, które są niezbędne, aby zapobiec wprowadzaniu do obrotu produktów zawierających niedozwolone modyfikacje ryżu, konieczne jest, aby zarówno podmioty gospodarcze, jak i oficjalne służby stosowały metody pobierania próbek i analizy określone w załączniku II. W szczególności konieczne jest uwzględnienie wytycznych EU-RL GMFF dotyczących stosowania tych metod.
- (14) Produkty z ryżu, wymienione w załączniku I, pochodzące lub wysyłane z Chin, powinny być dopuszczone do swobodnego obrotu tylko wtedy, gdy towarzyszy im sprawozdanie analityczne i świadectwo zdrowia wydane przez Biuro ds. Kontroli Wwozów i Wywozów oraz Kwarantanny Chińskiej Republiki Ludowej (AQSIQ) zgodnie z wzorami określonymi w załącznikach III i IV do niniejszej decyzji.
- (15) Aby mieć możliwość ciągłej oceny środków kontroli, należy wprowadzić w odniesieniu do państw członkowskich obowiązek regularnego przedkładania Komisji sprawozdań w sprawie urzędowych kontroli przesyłek produktów z ryżu pochodzących lub wysyłanych z Chin.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji powinny być proporcjonalne i nie ograniczające handlu bardziej niż to konieczne; powinny one zatem objąć jedynie produkty pochodzące lub wysyłane z Chin, w których przypadku uznano, że istnieje prawdopodobieństwo zanieczyszczenia niedozwolonymi modyfikacjami genetycznie zmodyfikowanego ryżu. Biorąc pod uwagę asortyment produktów, które mogłyby być skażone tymi niedozwolonymi modyfikacjami genetycznie zmodyfikowanego ryżu, właściwe wydaje się objęcie przedmiotowymi środkami całej żywności i wszystkich produktów paszowych, w składzie których wymieniony jest ryż. Niektóre produkty jednak mogą – ale nie muszą – zawierać ryż, składać się lub być wyprodukowane z ryżu. Dlatego wydaje się stosowne, aby zezwolić podmiotom gospodarczym na sporządzanie uproszczonych deklaracji w przypadkach, gdy dany produkt nie zawiera ryżu, nie składa się z niego ani nie został z niego wyprodukowany, unikając w ten sposób przymusowych analiz i świadectw.
- (17) Sytuacja dotycząca możliwego zanieczyszczenia produktu z ryżu niedozwolonym genetycznie zmodyfikowanym ryżem powinna podlegać przeglądowi przed wpływem sześciu miesięcy w celu sprawdzenia, czy środki przewidziane w niniejszej decyzji są w dalszym ciągu konieczne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 24.11.2004, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2009, s. 1.

- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres

Niniejszą decyzję stosuje się do produktów z ryżu wymienionych w załączniku I, pochodzących lub wysyłanych z Chin.

Artykuł 2

Definicje

1. Dla celów niniejszej decyzji stosuje się definicje określone w art. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, art. 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾ oraz w art. 3 lit. b) i c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009⁽²⁾ w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności niepochodzących od zwierząt.

2. Stosuje się również następujące definicje:

- a) *partia*: wyraźna, określona ilość materiału;
- b) *próbka pierwotna*: niewielka, równa ilość produktu pobrana w każdym punkcie pobierania próbek w partii obejmująca całą głębokość partii (pobieranie próbek z partii statycznych) lub pobrana ze strumienia produktu w określonym czasie (pobieranie próbek z towarów przepływających);
- c) *próbka zbiorcza*: ilość produktu otrzymana przez łączenie i mieszanie próbek pierwotnych pobranych z danej partii;
- d) *próbka laboratoryjna*: ilość produktu pobrana z próbki zbiorczej przeznaczona do kontroli i testów w laboratorium;
- e) *próbka analityczna*: ujednorodniona próbka laboratoryjna złożona z całej próbki laboratoryjnej lub jej reprezentatywnej części.

Artykuł 3

Uprzednie powiadomienie

Podmioty prowadzące przedsiębiorstwa paszowe i spożywcze lub ich przedstawiciele odpowiednio wcześniej powiadamiają

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11.

o przybliżonej dacie i czasie fizycznego przybycia przesyłki do wyznaczonego miejsca wprowadzenia, jak również o rodzaju przesyłki. Podmioty te muszą również wskazywać przeznaczenie produktu, to jest czy stanowi on żywność, czy paszę.

Artykuł 4

Warunki przywozu

1. Każdej przesyłce produktów, o których mowa w art. 1, towarzyszy sprawozdanie analityczne dotyczące każdej partii oraz świadectwo zdrowia zgodne z wzorami określonymi w załącznikach III i IV, wypełnione, podpisane i sprawdzone przez upoważnionego przedstawiciela „Biura ds. Kontroli Wwozów i Wywozów oraz Kwarantanny Chińskiej Republiki Ludowej” (AQSIQ).

2. Jeśli produkt, o którym mowa w załączniku I, nie zawiera ryżu, nie składa się z niego ani nie został z niego wyprodukowany, sprawozdanie analityczne i świadectwo zdrowia można zastąpić oświadczeniem podmiotu gospodarczego odpowiedzialnego za przesyłkę stwierdzającym, że dana żywność lub pasza nie zawiera ryżu, nie składa się z niego ani nie została z niego wyprodukowana.

3. Pobieranie próbek i analiza dla celów sprawozdania analitycznego, o którym mowa w ust. 1, przeprowadzane są zgodnie z załącznikiem II.

4. Każda przesyłka jest oznaczana kodem wskazanym w świadectwie zdrowia. Wspomniany kod umieszcza się na każdym pojedynczym worku lub innym rodzaju opakowania.

Artykuł 5

Kontrole urzędowe

1. Właściwy organ państwa członkowskiego zapewnia przeprowadzanie kontroli dokumentacji wszystkich produktów, o których mowa w art. 1, w celu zapewnienia przestrzegania warunków przywozu określonych w art. 4.

2. W przypadku gdy przesyłce produktów innych niż opisane w art. 4 ust. 2 nie towarzyszy świadectwo zdrowia i sprawozdanie analityczne określone w art. 4, przesyłkę odsyła się do kraju pochodzenia lub niszczy.

3. W przypadku gdy przesyłce towarzyszy świadectwo zdrowia i sprawozdanie analityczne określone w art. 4, właściwy organ pobiera próbki do analizy zgodnie z załącznikiem II na potrzeby oznaczenia obecności niedozwolonych GMO z częstotliwością obejmującą 100 % przesyłek. Jeżeli przesyłka składa się z kilku partii, pobieranie próbek i analizę przeprowadza się w odniesieniu do każdej partii.

4. Właściwy organ może zezwolić na dalszy transport przesyłki w oczekiwaniu na wyniki kontroli bezpośrednich. W takim przypadku przesyłka pozostaje pod stałą kontrolą właściwych organów w oczekiwaniu na wyniki kontroli bezpośredniej.

5. Dopuszczenie przesyłek do swobodnego obrotu dozwolone jest wyłącznie wówczas, gdy w wyniku pobrania próbek i analiz przeprowadzonych zgodnie z załącznikiem II wszystkie partie danej przesyłki są uważane za zgodne z prawem Unii.

Artykuł 6

Przedkładanie sprawozdań Komisji

1. Państwa członkowskie sporządzają co trzy miesiące sprawozdanie informujące o wszystkich wynikach wszystkich testów analitycznych przeprowadzonych w poprzednich trzech miesiącach w odniesieniu do przesyłek produktów, o których mowa w art. 1.

Sprawozdania te przekazuje się Komisji w miesiącu następującym po każdym z trzymiesięcznych okresów, tj. w kwietniu, lipcu, październiku i styczniu.

2. Sprawozdanie zawiera następujące informacje:

- a) liczbę przesyłek, z których pobrano próbki do analizy;
- b) wyniki kontroli przewidzianych w art. 5;
- c) liczbę przesyłek, które odrzucono z powodu braku świadectwa zdrowia lub sprawozdania analitycznego.

Artykuł 7

Podział przesyłki

Przesyłek nie dzieli się do czasu zakończenia wszystkich kontroli urzędowych przez właściwe organy.

W przypadku późniejszego podziału przesyłki po kontroli urzędowej każdej części podzielonej przesyłki towarzyszy uwierzytelniony odpis świadectwa zdrowia i sprawozdania analitycznego.

Artykuł 8

Koszty

Wszelkie koszty poniesione w wyniku kontroli urzędowych, w tym koszty pobierania próbek, analizy, magazynowania i wszelkich środków zastosowanych w następstwie niezgodności z wymogami, ponoszą podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze lub paszowe.

Artykuł 9

Przepisy przejściowe

W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 państwa członkowskie zezwalają na przywóz przesyłek produktów, o których mowa w art. 1, które opuściły Chiny przed dniem 1 lutego 2012 r., pod warunkiem że pobrano próbki i przeprowadzono analizę zgodnie z art. 4.

Artykuł 10

Przegląd środka

Przeglądu środków przewidzianych w niniejszej decyzji dokonuje się najpóźniej po 6 miesiącach od daty jej przyjęcia.

Artykuł 11

Uchylenie

Decyzja 2008/289/WE traci moc.

Odesłania do uchylonej decyzji odczytuje się jako odesłania do niniejszej decyzji.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ PRODUKTÓW

Produkt	Kod CN
Ryż niełuskany	1006 10
Ryż łuskany (brązowy)	1006 20
Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany lub glazurowany	1006 30
Ryż łamany	1006 40 00
Mąka ryżowa	1102 90 50
Kasze i mączki z ryżu	1103 19 50
Granulki z ryżu	1103 20 50
Ryż płatkowany	1104 19 91
Ziarna zbóż miazdzone lub płatkowane (z wyłączeniem ziaren z owsa, pszenicy, żyta, kukurydzy i jęczmienia, oraz ryżu płatkowanego)	1104 19 99
Skrobia z ryżu	1108 19 10
Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej	1901 10 00
Makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej, zawierające jaja	1902 11 00
Makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej, niezawierające jaj	1902 19
Makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane	1902 20
Pozostałe makarony (inne niż makarony niepoddane obróbce cieplnej, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej oraz inne niż makarony nadziewane, nawet poddane obróbce cieplnej lub inaczej przygotowane)	1902 30
Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych, otrzymane z ryżu	1904 10 30
Preparaty typu müsli bazujące na nieprażonych płatkach zbożowych	1904 20 10
Przetwory spożywcze otrzymane z nieprażonych płatków zbożowych lub z mieszaniny nieprażonych płatków zbożowych i prażonych płatków zbożowych lub zbóż spęcznionych, otrzymane z ryżu (z wyłączeniem preparatów typu müsli bazujących na nieprażonych płatkach zbożowych)	1904 20 95
Ryż, wstępnie obgotowany lub inaczej przygotowany, gdzie indziej niewymieniony ani niewłączony (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki, przetworów spożywczych otrzymanych przez spęcznianie lub prażenie lub z nieprażonych płatków zbożowych lub z mieszaniny nieprażonych płatków zbożowych i prażonych płatków zbożowych lub zbóż spęcznionych)	1904 90 10
Papier ryżowy	ex 1905 90 20
Herbatniki	1905 90 45
Wyroby ekstrudowane lub ekspandowane, pikantne lub solone	1905 90 55
Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki ryżu, nawet granulowane, o zawartości skrobi nieprzekraczającej 35 % masy	2302 40 02
Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki ryżu, nawet granulowane, inne niż o zawartości skrobi nieprzekraczającej 35 % masy	2302 40 08
Peptony i ich pochodne; pozostałe substancje białkowe oraz ich pochodne, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; proszek skórzany, nawet chromowany	3504 00 00

ZAŁĄCZNIK II

Metody pobierania próbek i analizy na potrzeby kontroli urzędowych dotyczących niedozwolonego organizmu zmodyfikowanego genetycznie w produktach z ryżu pochodzących z Chin

1. Przepisy ogólne

Próbki przeznaczone do urzędowej kontroli nieobecności genetycznie zmodyfikowanego ryżu w produktach z ryżu pobiera się zgodnie z metodami opisanymi w niniejszym załączniku. Uzyskane w ten sposób próbki zbiorcze uważa się za reprezentatywne dla partii, z których zostały pobrane.

2. Pobieranie próbek

2.1. Pobieranie próbek z partii towarów luzem i przygotowywanie próbek analitycznych

W odniesieniu do liczby próbek pierwotnych, z których ma się składać próbka zbiorcza, oraz sposobu przygotowania próbek analitycznych obowiązuje zgodność z zaleceniem 2004/787/WE i rozporządzeniem (WE) nr 152/2009 w odniesieniu do pasz. Wielkość próbki laboratoryjnej wynosi 2,5 kg, ale w przypadku przetworzonej żywności lub paszy może być zmniejszona do 500 g. Na potrzeby art. 11 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 tworzy się drugą próbkę laboratoryjną z próbki zbiorczej.

2.2. Pobieranie próbek opakowanej żywności i paszy

W odniesieniu do liczby próbek pierwotnych, z których ma się składać próbka zbiorcza, oraz sposobu przygotowania próbek analitycznych obowiązuje zgodność z CEN/ISO 15568 lub równoważną normą. Wielkość próbki laboratoryjnej wynosi 2,5 kg, ale w przypadku przetworzonej żywności lub paszy może być zmniejszona do 500 g. Na potrzeby art. 11 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 tworzy się drugą próbkę laboratoryjną z próbki zbiorczej.

3. Analiza próbki laboratoryjnej

Analizę laboratoryjną w miejscu pochodzenia przeprowadza się w wyznaczonym laboratorium AQSIQ, a przed dopuszczeniem produktu do swobodnego obrotu w Unii w wyznaczonym urzędowym laboratorium kontrolnym w państwie członkowskim. Badania przesiewowe przeprowadza się metodą PCR w czasie rzeczywistym, zgodnie z metodą opublikowaną przez EU-RL GMFF⁽¹⁾, przynajmniej w odniesieniu do następujących elementów genetycznych: promotora CAMV 35S (wirusa mozaiki kalafiora), terminatora NOS (syntazy nopaliny) otrzymanego z *Agrobacterium tumefaciens* oraz inżynierowanych genetycznie białek CryIAb, CryIAc lub CryIAb/CryIAc otrzymanych z *Bacillus thuringiensis*.

W przypadku próbek ziarna wyznaczone laboratorium kontrolne pobiera z ujednorodnionej próbki laboratoryjnej cztery próbki analityczne o masie 240 gramów (równowartość 10 000 ziaren ryżu). W przypadku produktów przetworzonych, takich jak mąka, makaron lub skrobia, próbki analityczne mogą zostać zmniejszone do 125 gramów. Cztery próbki analityczne mieli się i osobno poddaje dalszej analizie. Z każdej próbki analitycznej dokonuje się dwóch ekstrakcji. Przeprowadza się jeden test metodą PCR dla każdego elementu genetycznego zmodyfikowanego genetycznie w odniesieniu do każdej ekstrakcji, zgodnie z metodami przesiewowymi opisanymi szczegółowo w pkt 4 poniżej. Przesyłkę uznaje się za niezgodną, jeżeli przynajmniej jeden element genetyczny zmodyfikowany genetycznie jest uznawany za wykrywalny w przynajmniej jednej próbce analitycznej z przesyłki, zgodnie z wytycznymi zawartymi w sprawozdaniu EU-RL.

4. Stosuje się następujące metody analityczne:

- a) w przypadku badania przesiewowego na obecność promotora CAMV 35S (wirusa mozaiki kalafiora), terminatora NOS (syntazy nopaliny) otrzymanego z *Agrobacterium tumefaciens*:

ISO 21570:2005 Metody wykrywania organizmów zmodyfikowanych genetycznie i produktów pochodnych – Metody ilościowe oparte na kwasach nukleinowych. Załącznik B1.

H.-U. Waiblinger i in. (2008) „Validation and collaborative study of a P35S and T-nos duplex real-time screening method to detect genetically modified organisms in food products” Eur. Food Res. and Technol., tom 226, s. 1221–1228.

E. Barbau-Piednoir i in. (2010) „SYBR®Green qPCR screening methods for the presence of »35S promoter« and »NOS terminator« elements in food and feed products” Eur. Food Res. and Technol., tom 230, s. 383–393.

Reiting R., Broll H., Waiblinger H.-U., Grohmann L. (2007) „Collaborative study of a T-nos real-time PCR method for screening of genetically modified organisms in food products”, J Verbr Lebensm 2:116–121;

⁽¹⁾ <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu>

- b) w przypadku badań przesiewowych na obecność inżynierowanych genetycznie białek CryIAb, CryIAc lub CryIAb/CryIAc otrzymanych z *Bacillus thuringiensis*:

E. Barbau-Piednoir i in., (w druku) „Four new SYBR®Green qPCR screening methods for the detection of Roundup Ready®, LibertyLink® and CryIAb traits in genetically modified products” Eur. Food Res. and Technol. DOI 10.1007/s00217-011-1605-7.

Po weryfikacji specyfikacji metod przez EU-RL GMFF w odniesieniu do wielu próbek chińskiego ryżu takie metody uznaje się za odpowiednie dla celów tych badań przesiewowych;

5. Przy stosowaniu powyższych metod przesiewowych uwzględnia się wytyczne opublikowane przez EU RL GMFF.
-

ZAŁĄCZNIK III

WZÓR ŚWIADECTWA ZDROWIA

Nagłówek organu

Świadectwo zdrowia dotyczące przywozu do Unii Europejskiej

Kod przesyłki: Numer świadectwa:

Zgodnie z przepisami decyzji wykonawczej Komisji 2011/884/UE w sprawie środków nadzwyczajnych w odniesieniu do niedozwolonego genetycznie zmodyfikowanego ryżu w produktach z ryżu pochodzących z Chin i uchylającej decyzję 2008/289/WE

.....
(właściwy organ, o którym mowa w art. 4 ust. 1 decyzji wykonawczej 2011/884/UE

ZAŚWIADCZA, że
(środki spożywcze/pasze, o których mowa w art. 1 decyzji wykonawczej 2011/884/UE

znajdujące się w niniejszej przesyłce składającej się z:
(opis przesyłki, produkt, liczba i rodzaj opakowań, waga brutto lub netto)

załadowanej w
(miejsce załadunku)

przez
(dane przewoźnika)

przeznaczonej do
(miejsce i państwo przeznaczenia)

wystanej z zakładu
(nazwa i adres zakładu)

produkowano, sortowano, przeładowywano, przetwarzano, pakowano i transportowano zgodnie z dobrą praktyką higieniczną.

Z niniejszej przesyłki pobrano próbki zgodnie z załącznikiem II do decyzji wykonawczej 2011/884/UE w dniu (data) i poddano je analizie laboratoryjnej w dniu (data) w (nazwa laboratorium) w celu ustalenia nieobecności niedozwolonego genetycznie zmodyfikowanego ryżu.

W załączeniu znajdują się szczegółowe informacje dotyczące pobierania próbek, zastosowanych metod analizy i wszystkie wyniki badań.

Niniejsze świadectwo jest ważne do dnia

Sporządzono w dnia

Pieczęć i podpis upoważnionego przedstawiciela właściwego organu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 decyzji wykonawczej 2011/884/UE

ZAŁĄCZNIK IV

WZÓR SPRAWOZDANIA ANALITYCZNEGO

Uwaga: należy sporządzić załącznik w odniesieniu do każdej próbki poddanej testom

Parametry, które należy ująć w sprawozdaniu	Informacje dostarczane
Nazwa i adres laboratorium badawczego (*)	
Kod identyfikacyjny sprawozdania z badania (*)	<<000>>
Kod identyfikacyjny próbki laboratoryjnej (*)	<<000>>
Wielkość próbki laboratoryjnej (*)	X kg
W przypadku podziału próbki: Liczba i wielkość próbek analitycznych	X próbek analitycznych o masie Y g
Liczba i wielkość przeanalizowanych naważek (*)	X naważek o masie Y mg
Całkowita ilość przeanalizowanego DNA (*)	X ng/PCR
Sekwencje DNA poddane badaniu na obecność (*):	<p>W odniesieniu do każdego z poniższych elementów podać odniesienie do zastosowanej metody oraz średnią liczbę uzyskanych Ct</p> <p>Znacznik ryżu: Promotor 35S: Terminator NOS: CryIAb/CryIAc:</p>
Inne sekwencje poddane badaniu na obecność:	<p>Status walidacji: (np. zwalidowane międzylaboratoryjnie, zwalidowane na miejscu [należy wskazać, zgodnie z którymi normami, wytycznymi])</p> <p>Opis wykrytych sekwencji DNA (odesłanie i docelowe geny):</p> <p>Specyficzność metody (przesiewowa, specyficzna dla danego konstruktów lub specyficzna dla danej modyfikacji):</p> <p>Absolutna granica wykrywalności (liczba kopii):</p> <p>Praktyczna granica wykrywalności (granica wykrywalności odnosząca się do przeanalizowanej próbki, jeżeli jest określona):</p>
Opis kontroli pozytywnych docelowego DNA i materiałów odniesienia (*)	Źródło i charakter kontroli pozytywnej i materiałów odniesienia (np. plazmid, genomowe DNA, CRM...)
Informacje dotyczące kontroli pozytywnej (*)	Należy wskazać ilość (w ng DNA) przeanalizowanych kontroli pozytywnych i średnią liczbę uzyskanych Ct
Uwagi	
(*) Pola obowiązkowe	

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Komisji 2008/312/Euratom z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiającej standardowy dokument dla nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego określonych w dyrektywie Rady 2006/117/Euratom

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 107 z dnia 17 kwietnia 2008 r.)

Strona 58, uwaga wyjaśniająca 33 lit. c):

zamiast: „... i przesłać ją bezpośrednio do właściwego organu, który wydał zezwolenie. ...”,

powinno być: „... i przesłać ją bezpośrednio do właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia. ...”.

2011/873/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie określenia ilości oraz przydziału kontyngentów substancji kontrolowanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2012 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9196)..... 57

2011/874/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 15 grudnia 2011 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich i terytoriów, z których dozwolony jest przywóz psów, kotów i fretek oraz przemieszczanie o charakterze niehandlowym więcej niż pięciu psów, kotów lub fretek do Unii, jak również wzory świadectw stosowanych w przywozie oraz przemieszczaniu o charakterze niehandlowym tych zwierząt do Unii (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9232) (¹)..... 65

2011/875/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 16 grudnia 2011 r. wyłączająca niektóre usługi finansowe w sektorze pocztowym na Węgrzech z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9197) (¹)..... 77

2011/876/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 19 grudnia 2011 r. przyznająca niektórym stronom zwolnienie z rozszerzenia na niektóre części rowerowe cła antydumpingowego na rowery pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej nałożonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2474/93, znosząca zawieszenie oraz wycofująca zwolnienie z płatności cła antydumpingowego rozszerzonego na niektóre części rowerowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, przyznane niektórym stronom na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 88/97 (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9473)..... 86

2011/877/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 19 grudnia 2011 r. ustanawiająca zharmonizowane wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła w zastosowaniu dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylająca decyzję Komisji 2007/74/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9523)..... 91

2011/878/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. potwierdzająca wstępne obliczenia średnich indywidualnych poziomów emisji CO₂ oraz docelowych indywidualnych poziomów emisji dla producentów samochodów osobowych w roku kalendarzowym 2010 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (¹)..... 97

2011/879/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 grudnia 2011 r. zmieniająca załączniki II oraz IV do dyrektywy Rady 2009/158/WE w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9518) (¹)..... 105

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG

2011/880/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 grudnia 2011 r. zmieniająca załącznik I do decyzji wykonawczej 2011/402/UE w sprawie środków nadzwyczajnych mających zastosowanie do nasion kozieradki i niektórych nasion lub ziaren przywożonych z Egiptu (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9524) ⁽¹⁾ 117

2011/881/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 grudnia 2011 r. dotycząca przyjęcia decyzji w sprawie finansowania celem wspierania dobrowolnych badań w zakresie nadzoru nad stratami rodzin pszczoły miodnej (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9597). 119

2011/882/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 grudnia 2011 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu nowej bazy gumy do żucia jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9680). 121

2011/883/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 21 grudnia 2011 r. ustanawiająca wykaz inspektorów Unii na podstawie art. 79 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 9701) 123

2011/884/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie środków nadzwyczajnych w odniesieniu do niedozwolonego genetycznie zmodyfikowanego ryżu w produktach z ryżu pochodzących z Chin i uchylająca decyzję 2008/289/WE ⁽¹⁾ 140

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Komisji 2008/312/Euratom z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiającej standardowy dokument dla nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego określonych w dyrektywie Rady 2006/117/Euratom (Dz.U. L 107 z 17.4.2008) 149

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

